

**การใช้คำคล้องจองเพื่อพัฒนาความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย
ในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี จังหวัดจันทบุรี**

นางกนิศร ตรีผล

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงวิชาหลักสูตรและการสอน สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พ.ศ. 2550

**The Use of Rhymes to Develop Speaking Abilities of Preschool Children at
Rambhai Barni Rajabhat University Demonstration School
in Chanthaburi Province**

Mrs. Kanisorn Treephol

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Education in Curriculum and Instruction

School of Educational Studies

Sukhothai Thammathirat Open University

2007

ชื่อวิทยานิพนธ์ การใช้คำคล้องจองเพื่อพัฒนาความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย

ในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี จังหวัดจันทบุรี

ผู้วิจัย นางคณิตสร ตรีผล **ปริญญา** ศีษาศาสตรมหาบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน)

อาจารย์ที่ปรึกษา (1) รองศาสตราจารย์อรรถมนต์ สุวรรณपाल (2) รองศาสตราจารย์นวลเสน่ห์
วงศ์เชิดธรรม **ปีการศึกษา** 2550

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ (1) ศึกษาความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย โดยวิธีการใช้คำคล้องจอง และ (2) เปรียบเทียบความสามารถในการพูดของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการใช้คำคล้องจอง

ประชากร คือ เด็กปฐมวัย อายุ 3-4 ปี จำนวน 12 คน ศึกษาอยู่ชั้นอนุบาลปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ใช้เวลาทดลอง 12 สัปดาห์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย คำคล้องจองที่สร้างขึ้น แผนการจัดกิจกรรมการใช้คำคล้องจอง และแบบทดสอบความสามารถทางการพูด สถิติที่ใช้ คือ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน อัตราพัฒนาการ และคะแนนเพิ่มสัมพัทธ์

ผลการวิจัย พบว่า (1) การใช้คำคล้องจองมีผลให้ความสามารถทางการพูดแสดงความต้องการ พูดแสดงความคิดเห็น พูดเล่าเรื่องราว พูดตั้งคำถามของเด็กปฐมวัยสูงขึ้นจากการใช้วิธีวัดคะแนนเพิ่มสัมพัทธ์ และ (2) ความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการใช้คำคล้องจองหลังการทดลองสูงกว่าก่อนได้รับการทดลอง

คำสำคัญ คำคล้องจอง ความสามารถในการพูด เด็กปฐมวัย

Thesis title: The Use of Rhymes to Develop Speaking Abilities of Preschool Children at Rambhai Barni Rajabhat University Demonstration School in Chanthaburi Province

Researcher: Mrs. Kanisorn Treephol; **Degree:** Master of Education (Curriculum and Instruction); **Thesis advisors:** (1) Arrome Suwannapal, Associate Professor; (2) Nuansanae Wongchirdtum, Associate Professor; **Academic year:** 2007

ABSTRACT

The objectives of this research were to (1) study the effects of using rhymes to develop preschool children's speaking abilities; and (2) compare preschool children's speaking abilities before and after using rhymes.

The research population comprised 12 preschool children, aged 3 – 4 years, studying in the first semester of the 2007 academic year at Rambhai Barni Rajabhat University demonstration school in Chanthaburi province. The experiment took place for 12 weeks. The employed instruments were rhymes created by the researcher, activity plans for the use of rhymes, and a speaking ability test. Statistics employed for data analysis were the mean, standard deviation, development rate, and relative gain score.

The research findings showed that (1) using rhymes resulted in the increase of preschool children's following speaking abilities: expression of wants, expression of opinions, telling stories, and asking questions, based on relative gain scores; and (2) preschool children's speaking abilities after partaking in the activities using rhymes were higher than their counterpart abilities before partaking in the activities.

Keywords: Rhymes, Speaking ability, Preschool children

กิตติกรรมประกาศ

การทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยได้รับความอนุเคราะห์อย่างยิ่งจากรองศาสตราจารย์ อารมภ์ สุวรรณपाल และรองศาสตราจารย์นवलเสน่ห์ วงศ์เชิดธรรม ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำและติดตามผล การทำวิทยานิพนธ์นี้อย่างใกล้ชิดเสมอมา นับตั้งแต่เริ่มต้นจนสำเร็จเรียบร้อย สมบูรณ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่าน และกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมศักดิ์ ทางทอง คีอกเตอร์เหตุทัย อนุสสรราชกิจ และผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ได้กรุณาตรวจสอบให้คำแนะนำในการแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ขอกราบขอบพระคุณ ท่านผู้อำนวยการมัญญู การหนองใหญ่ ผู้อำนวยการประมวล วันมี อาจารย์สุพินดา ชัญวิทย์ คุณสุดา ผลบุญ และเพื่อนนักศึกษาปริญญาโททุกท่าน อาจารย์ในคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีที่ได้กรุณาให้ความช่วยเหลือ สนับสนุน อย่างดียิ่ง

และสุดท้ายขอกราบขอบพระคุณ นายสมคิด นางคำเนิน ศรีผล ผู้เป็นบิดา มารดา ด.ต.กเชนทร์ สามสี ที่ให้กำลังใจและให้ความช่วยเหลือในด้านต่างๆ จนทำให้วิจัยฉบับนี้ สำเร็จ ได้ด้วยดี

คุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัยนี้ ขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดามารดา ครู อาจารย์ พ่อปู่เทพ และผู้มีพระคุณทุกท่าน

คณิศร ศรีผล

กรกฎาคม 2551

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ณ
สารบัญภาพ	ญ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญ	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
ขอบเขตของการวิจัย	4
ข้อตกลงเบื้องต้น	5
นิยามศัพท์	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	7
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาษา	8
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพูดของเด็กปฐมวัย	24
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมท่องคำคล้องจอง	39
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	58
ประชากร	58
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	58
การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	59
การเก็บรวบรวมข้อมูล	66
การวิเคราะห์ข้อมูล	69
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	72

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	92
สรุปผลการวิจัย	92
อภิปรายผล	94
ข้อเสนอแนะ	97
บรรณานุกรม	99
ภาคผนวก	110
ก รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย	111
ข แผนการสอน	113
ค แบบทดสอบความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย	164
ง การประเมินความสอดคล้องของเครื่องมือวิจัย	235
จ วิธีการวัดอัตราพัฒนาการจากคะแนนการวัด 12 สัปดาห์	243
ฉ ตารางกิจกรรมการทดลองใช้คำคล้องจอง	261
ประวัติผู้วิจัย	270

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 4.1 คะแนนความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย ด้านความสามารถทางการพูด แสดงพฤติกรรม 4 ด้าน ในช่วงระยะเวลา 12 สัปดาห์ นำเสนอผลการวิเคราะห์ ข้อมูลเป็นรายบุคคล	74
ตารางที่ 4.2 คะแนนเฉลี่ยความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย จำแนกเป็นรายด้าน	75
ตารางที่ 4.3 การเปรียบเทียบผลวิเคราะห์คะแนนเปรียบเทียบความสามารถทางการพูดของ เด็กปฐมวัยก่อนและหลังการทดลอง	82
ตารางที่ 4.4 การเปรียบเทียบผลวิเคราะห์คะแนนเปรียบเทียบความสามารถทางการพูดของ เด็กปฐมวัยก่อนและหลังการทดลอง ด้านการพูดแสดงความต้องการ	84
ตารางที่ 4.5 การเปรียบเทียบผลวิเคราะห์คะแนนเปรียบเทียบความสามารถทางการพูดของ เด็กปฐมวัยก่อนและหลังการทดลอง ด้านการพูดแสดงความคิดเห็น	86
ตารางที่ 4.6 การเปรียบเทียบผลวิเคราะห์คะแนนเปรียบเทียบความสามารถทางการพูดของ เด็กปฐมวัยก่อนและหลังการทดลอง ด้านการพูดเล่าเรื่องราว	88
ตารางที่ 4.7 การเปรียบเทียบผลวิเคราะห์คะแนนเปรียบเทียบความสามารถทางการพูดของ เด็กปฐมวัยก่อนและหลังการทดลอง ด้านการพูดตั้งคำถาม	90

ญ

สารบัญญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 4.1 กราฟแท่งแสดงค่าเฉลี่ยความสามารถทางการพูดรายบุคคล	76
ภาพที่ 4.2 กราฟเส้นแสดงคะแนนเฉลี่ยความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย ด้านการพูดแสดงความต้องการ	78
ภาพที่ 4.3 กราฟเส้นแสดงคะแนนเฉลี่ยความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย ด้านการพูดแสดงความคิดเห็น	79
ภาพที่ 4.4 กราฟเส้นแสดงคะแนนเฉลี่ยความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย ด้านการพูดเล่าเรื่องราว	80
ภาพที่ 4.5 กราฟเส้นแสดงคะแนนเฉลี่ยความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย ด้านการพูดตั้งคำถาม	81
ภาพที่ 4.6 กราฟเส้นแสดงคะแนนเพิ่มสัมพัทธ์ความสามารถทางการพูด แสดงความต้องการของเด็กปฐมวัย	85
ภาพที่ 4.7 กราฟเส้นแสดงคะแนนเพิ่มสัมพัทธ์ความสามารถทางการพูด แสดงความคิดเห็นของเด็กปฐมวัย	87
ภาพที่ 4.8 กราฟเส้นแสดงคะแนนเพิ่มสัมพัทธ์ความสามารถทางการพูดเล่า เรื่องราวของของเด็กปฐมวัย	89
ภาพที่ 4.9 กราฟเส้นแสดงคะแนนเพิ่มสัมพัทธ์ความสามารถทางการพูดตั้งคำถาม ของเด็กปฐมวัย	91

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญ

มนุษย์จำเป็นที่จะต้องมีการติดต่อสัมพันธ์กัน ในสังคม จึงได้มีการพัฒนาระบบสัญลักษณ์ขึ้นมา เพื่อใช้เป็นการสื่อสารในการถ่ายทอด และรับรู้ความคิด ความรู้สึกซึ่งกันและกัน ทั้งยังใช้เป็นสื่อกลางในการทำให้เกิดความเข้าใจระหว่างบุคคลหรือหมู่คณะในสังคม ระบบสัญลักษณ์ ดังกล่าวนี้เรียกว่า “ภาษา” แต่ก่อนที่มนุษย์จะสามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อความหมาย ได้นั้น มนุษย์ต้องเรียนรู้ภาษาตั้งแต่วัยเด็กและมีการพัฒนาไปตามขั้นตอน โดยจะต้องมีการพัฒนาด้านการรับรู้ภาษา และการแสดงออกทางภาษาหรือการพูด ซึ่งเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่า พัฒนาการทางด้านความเข้าใจภาษานั้น จะพัฒนาก่อนการพูด (Fraser Bellugi and Brown 1963; Maccoby and Bee 1965; Lovell and Dixon 1967 อ้างถึงใน ถินดา ปั้นทอง 2530: 1) ดังนั้น จะเห็นได้ว่าเด็กสามารถรับรู้และเข้าใจสิ่งต่างๆ รอบตัวมาได้เป็นเวลานานก่อนที่จะสามารถพูดถึงสิ่งเหล่านั้นได้ โดยเฉพาะในระยะช่วงปีแรกของชีวิต พัฒนาการทางภาษาจะอยู่ในรูปของการรับรู้ภาษาเป็นส่วนใหญ่ โดยอาศัยพื้นฐานจากสิ่งที่ได้ยินและมองเห็น ประกอบกับการสังเกตสีหน้า ท่าทาง และน้ำเสียงของผู้พูด ทำให้สามารถเข้าใจความหมายได้มากขึ้น ประสบการณ์การเรียนรู้เหล่านี้ จะสร้างสมขึ้นเรื่อยๆ ตามอายุที่เพิ่มขึ้น ร่วมกับวุฒิภาวะทางร่างกาย ทำให้การเรียนรู้ภาษาของเด็กพัฒนาเพิ่มขึ้นตามลำดับ จากความเข้าใจภาษาพื้นฐานง่ายๆ ในระยะแรกเป็นความเข้าใจภาษาที่ซับซ้อน ส่วนการออกเสียงที่ไม่ใช่คำพูดที่มีความหมายของเด็กในช่วงก่อนอายุ 1 ปี ยังไม่อาจนับได้ว่าเป็นภาษา คงเป็นแต่ระยะของการออกเสียงก่อนที่จะเป็นการสื่อภาษานั้นอย่างแท้จริงเท่านั้น การเรียนรู้ที่จะพูดนั้นเป็นขบวนการที่ซับซ้อนและต้องใช้เวลายาวนาน เด็กส่วนมากไม่สามารถพูดคำแรกได้จนกว่าจะมีอายุ 12-15 เดือน (McCarthy 1954) และยังไม่สามารถพูดได้อย่างชัดเจนในครั้งแรกแต่เมื่อเด็กมีอายุมากขึ้น ก็จะออกเสียงและพัฒนาภาษาพูดได้ถูกต้องใกล้เคียงกับผู้ใหญ่ เมื่ออายุประมาณ 8 ปี (Templin 1952 อ้างใน ถินดา ปั้นทอง 2530: 1)

พัฒนาการทางภาษาของเด็กเริ่มจากการรับรู้ และนำไปสู่พัฒนาการด้านการแสดงออกทางภาษา หากพัฒนาการทางด้านรับรู้ภาษาของเด็กบกพร่องพัฒนาการทางภาษาของเด็กก็จะดำเนินไปไม่ดีเท่าที่ควร ความสามารถในการแสดงออกทางภาษาที่ถูกจำกัด ความบกพร่องทาง

ด้านการพัฒนาทางภาษาก็จะไม่มีการพัฒนาเกิดขึ้น ฉะนั้นพัฒนาการด้านการรับรู้อาษา จึงเป็นสิ่งที่น่าสนใจศึกษา

เด็กปฐมวัยแต่ละคนมีพัฒนาการพูดที่แตกต่างกัน เด็กบางคนพูดได้เร็ว และเด็กบางคนก็พูดได้ช้าผิดปกติ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายๆ ด้าน การพัฒนาการทางภาษาและการพูดจะมีความก้าวหน้าได้ตามปกติ หรือไม่นั้น ขึ้นอยู่กับพัฒนาการทางร่างกาย เพศ อายุ สติปัญญา สภาพเศรษฐกิจทางสังคม ขนาดครอบครัว จำนวนภาษาที่ใช้ในครอบครัว อาชีพของพ่อแม่ และลำดับการเกิด (เบญจมาศ พระธานี 2538: 15-16) เด็กส่วนหนึ่งที่มีปัญหาในเรื่องการพูด พูดได้ช้าไม่เป็นไปตามอายุ ไม่เข้าใจคำพูดของผู้อื่น ทำให้การตอบสนองต่อคำพูดของผู้อื่นไม่ถูก พูดคำที่มีความหมายได้ล่าช้ากว่าเด็กคนอื่น ซึ่งอยู่ในวัยเดียวกัน หรือพูดได้ก็ไม่สามารถเล่าเรื่องต่อเนื่องกันได้ และรู้จักคำศัพท์อยู่ในการจำกัด สาเหตุส่วนหนึ่งที่ทำให้เกิดปัญหาเหล่านี้ขึ้น ก็คือสภาพของเศรษฐกิจสังคมในปัจจุบันนี้ที่เปลี่ยนแปลงไป ทำให้ครอบครัวมีขนาดเล็กลงเป็นครอบครัวเดี่ยว ที่มีพ่อ แม่ ลูก สมาชิกครอบครัวจะเหงาไม่มีญาติ ไม่มีผู้เป็นปู่ย่าตายายคอยดูแลอบรมสั่งสอน และพูดคุยกับเด็กเหมือนสมัยก่อน พ่อแม่ต้องออกไปทำงานนอกบ้าน ลูกต้องอยู่กับพี่เลี้ยงหรือสถานรับเลี้ยงเด็กแทน ทำให้เด็กขาดความอบอุ่น และความใกล้ชิดกับพ่อแม่ เด็กพูดได้แล้วก็ไม่มีโอกาสได้พูดกับพ่อแม่มากนัก จึงทำให้เด็กปฐมวัยเหล่านี้มีปัญหาด้านการพูดมากยิ่งขึ้น (กุลยา ตันติผลาชีวะ 2542: 112) สำหรับในเด็กปฐมวัยที่ปกตินั้น ในช่วงสองปีแรกเด็กจะเรียนรู้ คำศัพท์ได้ช้า หลังจากนั้นในระยะก่อนเข้าโรงเรียนจะเรียนรู้เร็วขึ้น และจะเรียนรู้อย่างรวดเร็ว หลังจากเข้าโรงเรียนแล้ว ทั้งนี้เนื่องจากการสอนโดยตรงจากครู และจากการได้พบเห็นสิ่งต่างๆ มากขึ้นตามทฤษฎีพัฒนาการทางความคิดความเข้าใจของเพียเจท์ (Piaget) ในขั้นความคิดก่อนปฏิบัติการ (Preoperational Phase) อายุ 2-7 ปี ในขั้นนี้เด็กเริ่มใช้ภาษาและเข้าใจความหมายของสัญลักษณ์เด็กจะพยายามพูด และใช้คำมาสร้างประโยคใหม่ ทั้งที่ยังไม่เข้าใจความหมายนัก (วงพัทตร์ ภูพันธ์ศรี และศิริพันธ์ ดำรงผล 2532: 6-11) การสื่อสารของเด็กสามารถสื่อสารอย่างมีความหมายได้นั้นต้องมีพื้นฐานมาจากประสบการณ์จากการสนทนา พูดคุยที่มีความหมาย และความเข้าใจนั่นเอง (อารี สัมหลวี 2535: 22) กิจกรรมที่จะช่วยส่งเสริมทักษะทางด้านภาษาและพัฒนาการพูดให้เด็กปฐมวัยนั้น มีหลากหลายรูปแบบ เช่น การเล่านิทาน การเล่นเกมบทบาทสมมติ การสนทนาอภิปราย (วราภรณ์ รักวิชัย 2533: 83-87) รวมทั้งการทำงานศิลปะ สร้างสรรค์ การร้องเพลง การท่องคำคล้องจอง และการเล่นเกม ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้เด็กได้สนทนา ซักถาม และแสดงความคิดเห็น (กรมวิชาการ. 2540ก: 37) การจัดกิจกรรมท่องคำคล้องจองเป็นกิจกรรมหนึ่งที่สำคัญและช่วยส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาพูดของเด็กปฐมวัย คำคล้องจอง หมายถึง คำประพันธ์ต่างๆ เช่น โคลง กลอน กาพย์ ฯลฯ ซึ่งใช้ถ้อยคำและเนื้อหาสาระง่ายๆ เพื่อให้เด็กมีพัฒนาการทางภาษา

ฝึกความจำ มีความสนุกสนาน เพลิดเพลิน ถ้าเด็กได้ท่องประกอบท่าทาง จังหวะ หรือประกอบการเล่นนิ้วมือแล้ว ทำให้เด็กมีความสนใจ และสนุกสนานยิ่งขึ้น ซึ่งโดยปกติแล้วการใช้คำคล้องจองนั้น ไม่จำเป็นว่าจะต้องสัมพันธ์กับหน่วยการเรียนรู้เสมอไป แต่ครูจะใช้เมื่อนำเข้าสู่บทเรียน การเตรียมเด็กให้สงบในขณะดำเนินกิจกรรม หรือสรุปบทเรียน และก่อนกลับบ้าน ซึ่งครูส่วนใหญ่ มักจะไม่เปิดโอกาสให้สนทนาซักถาม และแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระเกี่ยวกับคำคล้องจอง รวมทั้งไม่อธิบายความหมายของคำศัพท์ และเนื้อหาในคำคล้องจองนั้นให้เด็กเข้าใจ แต่ให้เด็กท่องเพียงอย่างเดียว (พัฒนา ชัชพงศ์ 2535: 8) เคยมีพระดำริเกี่ยวกับการท่องจำว่า “สมัยนี้มีคำพูดว่าไม่ควรให้เด็กท่องจำเป็นนกแก้วนกขุนทอง บางครั้งถ้าทำตามข้อนี้มากเกินไป เด็กก็ไม่ท่องอะไรเลย ไม่มีข้อมูลที่จริง ต้องให้ข้อมูล มีการฝึกความจำ และฝึกในการค้นคว้าเป็น และยังทรงปรารถนาเรื่องนี้ไว้ในหนังสือ เย็นสบายชายน้ำอีกว่า “การท่องจำนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นสิ่งสำคัญ นักการศึกษาหลายท่าน พยายามให้ยกเลิกการท่องจำ โดยกล่าวว่าเป็นการปิดกั้นความคิดสร้างสรรค์ แต่ถ้าข้าพเจ้าเกิดสงสัยถ้าไม่มีข้อมูลแล้ว จะเอาอะไรเป็นพื้นฐานความคิด” (สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี อ้างถึงในพรทิพย์ ศิริสมบุญเวช 2543: 129) ดังนั้น ถ้าหากว่าครูปฐมวัยนำคำคล้องจองมาใช้กับเด็กก็ควรให้เด็กท่องแล้วอธิบายความหมายของคำศัพท์ และให้เด็กได้ฝึกคิดด้วยการเปิดโอกาสให้สนทนาซักถาม แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระในเนื้อหาของคำคล้องจองที่ท่อง ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการเลียนแบบ (The Imitation Theory) ของเลวิส ที่เชื่อว่าพัฒนาทางการพูดนั้น เกิดขึ้นได้หลายทางโดยอาศัยการเลียนแบบ ซึ่งอาจเกิดขึ้นได้ จากการมองเห็นหรือได้ยิน (Lewis อ้างถึงใน ศรียา นิยมธรรม และประภัสสร นิยมธรรม. 2519: 31-35) การเลียนแบบของเด็กเกิดจากความพอใจและความสนใจของเด็กเอง ปกติช่วงความสนใจของเด็กนั้นสั้นมาก เพื่อที่จะชดเชยเด็กจึงต้องมีสิ่งเร้าซ้ำๆ ในระยะการเล่นเสียง ได้กล่าวถึง กระบวนการเรียนรู้ภาษาของเด็กตั้งแต่แรกเกิด จนกระทั่งสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้นั้นต้องอาศัยการเลียนแบบ (Imitation) เด็กเลียนเสียงของคำ และพูดตามเสียงที่ได้ยินนั่นเอง ดังนั้น การเลียนแบบจึงเป็นสิ่งสำคัญ และเปรียบเสมือนเป็นสิ่งเร้าในการพูดของเด็ก ซึ่งในการจัดกิจกรรมท่องคำคล้องจองนั้น ก็เพื่อให้เด็กได้เลียนแบบ จดจำ และเข้าใจ นำไปสู่การพัฒนาภาษาพูดที่เร็วขึ้น สามารถพูดได้คล่องชัดเจน และถูกต้องมากขึ้น รวมทั้งมีพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญาอย่างสมดุลต่อเนื่องไปพร้อมๆ กันทุกด้าน (ศรีเรือน แก้วกังวาล 2519: 127)

ปัญหาทางการพูดของเด็กปฐมวัยในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ที่พบ คือ การออกเสียงพูดไม่ชัดเจน ทั้งในการพูดเล่าเรื่องราว และการพูดแสดงความคิดเห็น ที่พบปัญหาขณะที่ครูผู้สอนซักถามหลังจากปฏิบัติกิจกรรม มีการซักถามให้แสดงความคิดเห็น เด็กปฐมวัยจะพูดติดขัดอยู่บ้าง การใช้คำเรียกชื่อ สิ่งต่างๆ ยังไม่ถูกต้อง ปัญหาที่พบในเด็กปฐมวัย

อายุ 3-4 ปีในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 จากการประเมินพัฒนาการ หลังการจัดกิจกรรมสนทนาเล่าข่าว และการอภิปรายสนทนาซักถามของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี หลังกิจกรรมเสริมประสบการณ์ พบว่า ผลการประเมินพัฒนาทางการพูดของเด็กอนุบาลอายุ 3-4 ปี ด้านการพูดแสดงความคิดเห็น และการพูดเล่าเรื่องราว พูดไม่ปะติดปะต่อเป็นเรื่องราว เล่าเรื่องราวซ้ำกันทุกวัน บางครั้งพูดประโยคตามเพื่อนเป็นประโยคสั้นๆ ไม่ได้ การใช้คำคล้องจองที่อยู่ในหน่วยการจัดประสบการณ์เรื่องต่างๆ นั้น จะช่วยฝึกการออกเสียง การพูดของเด็กปฐมวัยในโรงเรียน ในขณะนี้ยังไม่มีการศึกษา พัฒนาการทางการพูดของเด็กปฐมวัยให้ดีขึ้น ซึ่งเด็กปฐมวัยอายุ 3-4 ปีนี้ จะเป็นช่วงเวลาที่พัฒนาความสามารถทางการพูดในการเรียนรู้ และการสังเกตเริ่มสนุกกับคำ รู้จักคิดคำ และประโยคของตนเอง เริ่มพูดเป็นประโยคเริ่มรู้จักใช้คำศัพท์ และรู้จักใช้คำเต็มหน้า และลงท้าย เช่นเดียวกับผู้ใหญ่ ผลการประเมินที่พบในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี จังหวัดจันทบุรี ควรได้รับการส่งเสริมความสามารถทางการพูดให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาวิจัยเรื่องการใช้คำคล้องจองเพื่อพัฒนาความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัยในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีจังหวัดจันทบุรี โดยที่การศึกษาครั้งนี้จะเป็นข้อมูลสำคัญที่เป็นประโยชน์ ซึ่งจะช่วยให้ครู พ่อแม่ ผู้ปกครอง และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาปฐมวัย ใช้เป็นแนวทางในการพิจารณาเลือกกิจกรรมและวิธีการในการส่งเสริมความสามารถทางการพูดกับเด็กปฐมวัยได้อย่างเหมาะสมต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 2.1 เพื่อศึกษาความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย โดยวิธีการใช้คำคล้องจอง
- 2.2 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการพูดของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการใช้คำคล้องจอง

3. ขอบเขตของการวิจัย

3.1 ประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นอนุบาล 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี จังหวัดจันทบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 12 คน 1 ห้องเรียน

3.2 ตัวแปร

3.2.1 **ตัวแปรต้น** คือ การใช้คำคล้องจอง

3.2.2 **ตัวแปรตาม** คือ ความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย

3.3 กำหนดระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดระยะเวลาที่ใช้ในการทดลองจำนวน 12 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 วัน วันจันทร์ วันอังคาร วันพุธ และวันพฤหัสบดี วันละ 1 ครั้ง ครั้งละ 30 นาที ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550

4. ข้อตกลงเบื้องต้น

4.1 การวิจัยในครั้งนี้ศึกษาเฉพาะคำคล้องจองที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเท่านั้น

5. นิยามศัพท์

5.1 เด็กปฐมวัย หมายถึง นักเรียนชาย-หญิงที่มีอายุประมาณ 4 ปี กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นอนุบาลปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550 ของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

5.2 คำคล้องจอง หมายถึง ร้อยกรองหรือคำประพันธ์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นใช้เป็นคำที่มีเนื้อหาสาระถ้อยคำที่ใช้เป็นคำง่ายๆ ที่มีเสียงสัมผัสของสระและพยัญชนะ ซึ่งง่ายต่อการออกเสียงและการจำของเด็ก

5.3 การใช้คำคล้องจอง หมายถึง การนำร้อยกรอง หรือคำประพันธ์ ซึ่งใช้ถ้อยคำและเนื้อหาสาระง่ายๆ ที่มีเสียงสัมผัสของสระและพยัญชนะมาจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาการพูด ซึ่งมี 4 รูปแบบดังนี้

5.3.1 ประกอบการเล่นนิ้วมือ

5.3.2 แบบปากเปล่า

5.3.3 ประกอบท่าทาง

5.3.4 หนังสือ

5.4 พัฒนา หมายถึง การทำให้เจริญ การทำให้ดีขึ้น ก้าวหน้าขึ้น การเปลี่ยนแปลงในทางเจริญขึ้น การคลี่คลายไปในทางที่ดี โดยพิจารณาจาก

5.5 ความสามารถทางการพูด หมายถึง พฤติกรรมที่เด็กสามารถใช้การเปล่งเสียง เพื่อการสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจ โดยแสดงพฤติกรรมดังนี้

5.5.1 พูดแสดงความต้องการ หมายถึง ความสามารถใช้อธิบายสิ่งที่ต้องการให้ผู้อื่นเข้าใจความหมาย พูดอธิบายเหตุผลประกอบความต้องการของตนเองอย่างคล่องแคล่ว

5.5.2 พูดแสดงความคิดเห็น หมายถึง ความสามารถอันเกิดจากที่เด็กสามารถใช้ถ้อยคำถ่ายทอดแสดงความรู้สึกรู้สึกนึกคิดตามความคิดเห็นของตนเองออกมาเป็นภาษาพูด เพื่อให้ผู้อื่นเข้าใจ

5.5.3 พูดเล่าเรื่องราว หมายถึง ความสามารถที่เด็กปฐมวัยนำคำวลีต่างๆ มาเชื่อมโยงจนเป็นประโยคที่มีความหมายบอกเล่าเหตุการณ์ เล่าเรื่องราวต่างๆ ได้อย่างต่อเนื่อง มีความคล่องแคล่วในการพูด

5.5.4 พูดตั้งคำถาม หมายถึง ความสามารถคิดคำรู้จักใช้คำที่เหมาะสม เรียบเรียงคำวลีเป็นประโยคคำถามที่มีความหมายชัดเจนสื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจ

5.6 พัฒนาการความสามารถทางการพูด หมายถึง กระบวนการเปลี่ยนแปลงทางการใช้ภาษาพูดของเด็กโดยเริ่มจากการใช้คำพูด วลี และการใช้ประโยคพูดสื่อความหมายโดยใช้คำคล้องจองให้ผู้อื่นเข้าใจได้

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

6.1 เด็กจะได้รับการพัฒนาความสามารถทางการพูด ทำให้เด็กปฐมวัยใช้ภาษาในการสื่อสารในสังคมได้ดีขึ้น

6.2 ครูมีแนวทางพัฒนาตนเองในการคิดแต่งคำคล้องจอง ทำให้มีคำคล้องจองที่ดี และเป็นประโยชน์ต่อเด็กมากขึ้น

6.3 ครู ผู้ปกครองและผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กปฐมวัย จะเห็นถึงความสำคัญของการใช้คำคล้องจองมีพัฒนาความสามารถทางการพูดให้เด็กปฐมวัย

6.4 ครู ผู้ปกครอง และผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กปฐมวัย สามารถนำกิจกรรมการใช้คำคล้องจองมาพัฒนาความสามารถทางการพูด แล้วยังสามารถนำคำคล้องจองมาใช้พัฒนาความสามารถด้านอื่นๆ ได้ เช่น การฟัง การอ่าน การเขียน และด้านสติปัญญา

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ในงานวิจัยเรื่อง การใช้คำคล้องจองเพื่อพัฒนาความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสารและงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องและเสนอผลการศึกษาค้นคว้าดังต่อไปนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาษา
 - 1.1 ความหมายและความสำคัญของภาษาของเด็กปฐมวัย
 - 1.2 แนวคิดและทฤษฎีพัฒนาการทางภาษาของเด็กปฐมวัย
 - 1.3 ภาษาของเด็กปฐมวัย
 - 1.4 แนวทางในการส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาของเด็กปฐมวัย
 - 1.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการภาษาของเด็กปฐมวัย
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพูดของเด็กปฐมวัย
 - 2.1 ความหมายและความสำคัญของการพูดของเด็กปฐมวัย
 - 2.2 พัฒนาการทางการพูดของเด็กปฐมวัย
 - 2.3 ความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย
 - 2.4 แนวทางและบทบาทของครูในการส่งเสริมพัฒนาการทางการพูดของเด็กปฐมวัย
 - 2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพูดของเด็กปฐมวัย
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมท่องคำคล้องจอง
 - 3.1 ความหมายและความสำคัญของคำคล้องจอง
 - 3.2 ประเภทของคำคล้องจอง
 - 3.3 การใช้คำคล้องจอง
 - 3.4 กระบวนการและขั้นตอนจัดกิจกรรมคำคล้องจอง
 - 3.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคำคล้องจอง

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาษา

1.1 ความหมายและความสำคัญของภาษา

1.1.1 ความหมายของภาษา

ภาษา เป็นเครื่องมือที่มนุษย์ใช้ติดต่อสื่อสารระหว่างกัน เพื่อแสดงถึงความต้องการ ความรู้สึก และการเข้าใจผู้อื่น โดยนักการศึกษาได้ให้ความหมายของภาษาไว้ ดังนี้

พระยาอนุমানราชชน (2513: 23 อ้างถึงใน พรรษา นิลวิเชียร 2535: 201) ได้ให้ความหมายของภาษาไว้ว่าภาษา คือ วิธีที่มนุษย์แสดงความรู้สึก เพื่อให้ผู้ที่ต้องการให้รู้ได้รู้ จะเป็นเพราะต้องการบอกความในใจที่นึกไว้ หรือระบายความในใจที่นึกไว้ หรือระบายความในใจที่อัดอั้นอยู่ให้ปรากฏออกมาภายนอก โดยใช้เสียงพูดที่มีความหมายตามที่ได้ตกลงรับรู้กัน ซึ่งมีผู้ได้ยินรับรู้และเข้าใจ ภาษาคือเครื่องมือที่ใช้สื่อสารถ่ายทอดความคิดจากบุคคลหนึ่งไปยังอีกบุคคลหนึ่ง ความคิดจะถ่ายทอดกันได้ โดยที่ผู้ส่งสาร และผู้รับสารรู้ระบบของภาษาที่เรียกว่า ไวยากรณ์ (นววรรณ พันธุเมธา 2534: 1) ภาษาเป็นสัญลักษณ์ สื่อสารที่ต้องใช้ให้เหมาะกับเรื่องที่ต้องการสื่อสาร เด็กปฐมวัยเริ่มรู้จักสัญลักษณ์แบบต่างๆ ได้แก่ ภาษา ศิลปะ ดนตรี การเคลื่อนไหว ร่างกาย ละคร และคณิตศาสตร์ ซึ่งสามารถใช้สื่อความคิดและเด็กเริ่มรู้จักใช้กฎเกณฑ์ รู้จักเลือกสัญลักษณ์ที่เหมาะสมสำหรับเสนอความคิดเห็นของแต่ละเรื่อง โดยใช้สัญลักษณ์หลายแบบผสมผสานหรือสลับกันไป (บุษบง ดันตวิงศ์ 2535: 46-47) ภาษา คือ ถ้อยคำ วาจาที่กล่าวเป็นเสียงมนุษย์เปล่งออกมาต่อเนื่องกันโดยอวัยวะออกเสียงให้คนอื่นรับฟัง (เปลื้อง ณ นคร 2540: 620-621) การแสดงความรู้สึกและความคิดของบุคคล และแสดงเพื่อสื่อให้คนอื่นเข้าใจ (อารี เพชรพุด ม.ป.ป.: 223) สัญลักษณ์ที่ใช้แทนประเภทของสิ่งต่างๆ ทั้งที่เป็นสิ่งมีชีวิต สิ่งไม่มีชีวิต และการกระทำเป็นเครื่องมือสำหรับการคิด สื่อความหมาย และสื่อสารระหว่างบุคคล (จิราภา เต็งไตรรัตน์ 2547: 149 อ้างถึงใน วรรณาท รักสกุลไทย. 2549: 10-6) ภาษาคือระบบที่มนุษย์สร้างขึ้นในบริบท สังคมและวัฒนธรรมที่มนุษย์อาศัยอยู่ ภาษาประกอบด้วยสัญลักษณ์ที่มีแบบแผน ถือเป็นเครื่องมือที่มนุษย์ใช้เพื่อการสื่อสาร (Glazer and Burke 1994: 8-9 อ้างถึงในวรรณาท รักสกุลไทย 2549: 10-6) นอกจากนั้น ภาษายังเป็นแบบที่ใช้ในการสื่อสารผ่านทางเสียง เครื่องหมายท่าทาง หรือสัญลักษณ์ ที่เป็นที่เข้าใจของผู้อื่น (Machado 1999: 4 อ้างถึงใน วรรณาท รักสกุลไทย. 2549: 10-6) หรือระบบสัญลักษณ์ที่เป็นแบบแผน ซึ่งมีความซับซ้อนและเป็นพลวัตไว้เพื่อการคิดและการสื่อสาร (Owens 1992: 5 อ้างถึงใน วรรณาท รักสกุลไทย 2549: 10-6)

จากความหมายของภาษาที่กล่าวมาทั้งหมด สามารถสรุปได้ว่า ภาษามีความหมายถึง เครื่องมือหรือสัญลักษณ์ที่ใช้สื่อสารถ่ายทอด โดยการใช้เสียงพูดออกมา ซึ่งจะได้สื่อสารได้ตรงกันหรือการใช้สัญลักษณ์ในเด็กปฐมวัย เช่น ภาษา ศิลปะ ดนตรี คณิตศาสตร์ ละครประกอบท่าทางและจังหวะ เพื่อให้เด็กเข้าใจมากขึ้น และภาษา คือ ระบบที่มนุษย์สร้างขึ้น ประกอบด้วยสัญลักษณ์ที่อยู่รวมกันอย่างมีแบบแผน หรือกฎเกณฑ์ ซึ่งเป็นที่ยอมรับในบริบทสังคม และวัฒนธรรมที่มนุษย์อาศัยอยู่

1.1.2 ความสำคัญของภาษา

ทุกสังคมมีภาษาถิ่นของตน คนทุกคนที่เกิดมาจะต้องรู้จักพูดจาเพื่อสื่อความหมายและใช้ภาษาของตนในการเรียนรู้ภาษา เด็กจะต้องเรียนรู้เกี่ยวกับระบบของเสียงเป็นสิ่งที่สำคัญการสอนภาษาสำหรับเด็กก่อนวัยเรียน ซึ่งเป็นการเตรียมความพร้อมในการสื่อสารให้เด็ก โดยเด็กจะเรียนรู้พื้นฐานของภาษาได้อย่างรวดเร็ว จากการจัดกิจกรรมอย่างไม่เป็นทางการ (เยาเวพา เดชะคุปต์ 2528: 48) ภาษาเป็นหัวใจสำคัญของการเรียนรู้ และสัมพันธ์ต่อพัฒนาการเด็กในทุกด้าน ได้มีนักการศึกษาให้ความรู้ของภาษาไว้ดังนี้

ดวงเดือน ศาสตรภท (2529: 214-215) กล่าวว่า ภาษาเป็นสิ่งที่ช่วยส่งเสริมพัฒนาการทางสังคม และสติปัญญาของเด็กปฐมวัย ภาษามีความสำคัญ สรุปได้ดังนี้

1. เด็กสามารถใช้ภาษาเพื่อการติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่น และเปิดโอกาสให้เกิดกระบวนการทางสังคมมากขึ้น
2. เด็กสามารถใช้ภาษาเป็นคำพูดที่เกิดขึ้นภายใน จากรูปแบบของการใช้สัญลักษณ์ ซึ่งเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อพัฒนาการทางภาษาในระดับต่อไป
3. ภาษาเป็นการกระทำที่เกิดขึ้นในตัวเด็ก ดังนั้น เด็กจึงไม่ต้องอาศัยการจัดกระทำกับวัตถุจริง เพื่อแก้ปัญหา เด็กสามารถสร้างจินตนาการในสมอง ซึ่งก่อให้เกิดการทดลองขึ้น เด็กสามารถจินตนาการถึงวัตถุนั้นจะอยู่นอกสายตาหรือเคยพบมาแล้ว เด็กสามารถทำการทดลองในสมองทำการได้เร็วกว่าการจัดกระทำกับวัตถุจริง

คิวอี้ (Dewey 1993: 234) กล่าวว่า ภาษาเปรียบเสมือนยานพาหนะที่สามารถนำผู้เรียนไปทุกหนทุกแห่งตามที่เขาปรารถนา ถ้าขาดภาษาความเจริญทางปัญญาจะไม่เกิดขึ้น ครูเองก็สอนเขาไม่ได้ และร้ายที่สุดคือ เขา (ผู้เรียน) ยังไม่สามารถที่จะประสานประโยชน์ระหว่างประสบการณ์เดิมกับประสบการณ์ใหม่ได้อีกด้วย ภาษามีความสำคัญกับเด็กมาก เพราะการอยู่ในสังคม เด็กจะต้องสามารถสื่อสารกับผู้อื่นได้ความพร้อมในด้านภาษา คือความพร้อมในการพูด การอ่าน การฟังอย่างเข้าใจ และการเขียน (วราภรณ์ รักวิจัย 2533: 77) ภาษาเป็นส่วนหนึ่งของพัฒนา

ทางสติปัญญาเด็กก่อนวัยเรียนเป็นวัยที่มีพัฒนาการทางภาษามาก รู้จักคำศัพท์มากขึ้น พัฒนาคำพูด เดี่ยวสู่คำพูดเป็นวลี และเป็นประโยคในที่สุด (กุลยา ตันติผลาชีวะ 2542: 111-113) ภาษาสำหรับเด็กปฐมวัย ควรเป็นการเตรียมความพร้อมในการสื่อสารการพูด เด็กจะเรียนรู้เกี่ยวกับระบบเสียง เรียนรู้คำศัพท์ โดยเด็กจะเรียนรู้พื้นฐานของภาษาได้อย่างรวดเร็ว (เยาวพา เดชะคุปต์ 2542: 60)

ภาษาเป็นเครื่องมือสำหรับการคิด (Vygotsky 1997:81 อ้างถึงในวรรณาท รักสกุลไทย 2549: 10) กล่าวว่า ภาษาเป็นเครื่องมือสำคัญของการคิดในช่วงต้นชีวิตของเด็กจะใช้ภาษาในการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ซึ่งเรียกว่า ภาษาสังคม (social speech) ต่อมาเด็กจะใช้ภาษาที่พูดกับตนเอง (private speech) เพื่อแนะนำการปฏิบัติของตัวเองในการแก้ไขปัญหาที่เด็กต้องเผชิญ เด็กจะใช้คำพูดกับตนเองในการบรรยายสถานการณ์ วิเคราะห์วางแผน และสะท้อนการแก้ปัญหาในที่สุด

ภาษาเป็นเครื่องมือสำหรับการสื่อสาร จุดหมายสำคัญข้อหนึ่งของการใช้ภาษา คือเพื่อการสื่อสารมนุษย์ใช้ภาษาในการแสดงออกถึงความต้องการความรู้สึกนึกคิด รวมถึงการส่งและรับข่าวสารทั้งนี้ ความสำคัญของภาษาในแง่ของการใช้ภาษาของเด็กเพื่อสื่อความต้องการต่างๆ ซึ่ง ฮอลลiday (Holliday 1975: 17-21 อ้างถึง ในวรรณาท รักสกุลไทย 2549: 10-11) กล่าวถึง หน้าที่ของภาษาไว้ 7 ประการ ได้แก่

1. เด็กใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการแสดงความต้องการ (instrumental function) ภาษาจะทำให้เด็กได้รับสิ่งของ การช่วยเหลือหรือสิ่งอื่นๆ ตามที่เด็กต้องการ
2. เด็กใช้ภาษาเพื่อควบคุมพฤติกรรมของผู้อื่น (regulatory function) เริ่มต้นที่ถูกควบคุมภาษาจากผู้ใหญ่ เด็กจะเกิดการเรียนรู้ และนำไปใช้กับผู้อื่น การใช้ภาษาตามลักษณะนี้จะเจาะจงไปที่พฤติกรรมของบุคคลมากกว่าสิ่งของ หรือการช่วยเหลือที่เด็กต้องการ
3. เด็กใช้ภาษาในการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น (interactional function) โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับแม่หรือบุคคลที่ใกล้ชิด เป็นการใช้ภาพเพื่อทักทาย หรือสื่อให้ผู้อื่นหันมาสนใจ
4. เด็กใช้ภาษาในการแสดงความเป็นตัวตนของเด็ก (personal function) เป็นการ ใช้ภาษาในการพัฒนาบุคลิกภาพในแสดง การมีส่วนร่วมหรือการถอนตัว ความสนใจ ความพึงพอใจ ฯลฯ
5. เด็กใช้ภาษาเพื่อค้นหาข้อมูล (heuristic function) เด็กมีความต้องการที่จะสำรวจสิ่งแวดล้อมรอบตัว จึงใช้ภาษาในรูปแบบของการถามคำถาม
6. เด็กใช้ภาษาในการคิดจินตนาการ (imaginative function) เป็นการ ใช้ภาษา ในลักษณะของเล่นสมมติหรือจินตนาการ

7. เด็กใช้ภาษาเพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์ (informative function) เป็นการ
ใช้ภาษาเช่นเดียวกับผู้ใหญ่แตกต่างกันที่ประสบการณ์จะเป็นไปตามที่เด็กคิด และรับรู้

ภาษา เป็นเครื่องมือสำหรับการเรียนรู้ ภาษาช่วยให้เด็กรับรู้ข้อมูลต่างๆ เมื่อ
เด็กรับรู้ผ่านภาษาเด็กต้องทำความเข้าใจ และพยายามตอบสนองอย่างเหมาะสม เด็กเรียนภาษาไป
พร้อมกับการเรียนคำศัพท์และความคิดรวบยอด ความสามารถในการใช้ภาษาจึงเป็นกุญแจสำคัญ
เปิดทางไปสู่ความรู้ด้านต่างๆ ทำให้เกิดการพัฒนาด้านสติปัญญา พัฒนาชีวิต และช่วยการ
ปรับตัว (ศรีเรือน แก้วกังวาล 2545: 306; หรรษา นิลวิเชียร 2535: 201 อ้างถึงในวรรณาท รักสกุลไทย
2549: 10-11)

จากความสำคัญของภาษาทั้งหมดพอสรุปได้ว่า ภาษามีความสำคัญต่อการ
เรียนรู้ของเด็กอย่างยิ่ง เพราะต้องใช้ติดต่อสื่อสารแลกเปลี่ยนความคิดซึ่งกันและกัน สื่อความหมาย
จินตนาการ การแสดงออก และปรับตัวเข้าถึงสิ่งแวดล้อมอันจะนำไปสู่การพัฒนาทางสติปัญญา
การจัด ประสบการณ์ สำหรับเด็กปฐมวัยด้านภาษา จึงมีความจำเป็นต้องจัดอย่างเหมาะสม เพื่อเป็น
พื้นฐานที่สำคัญด้านภาษาของเด็กปฐมวัย

1.2 แนวคิดและทฤษฎีพัฒนาการทางภาษาของเด็กปฐมวัย

ภาษา เป็นพัฒนาการทางสติปัญญาของเด็ก ได้มีผู้กล่าวถึงภาษาเป็นเชิงแนวคิด
ทฤษฎีไว้หลายท่าน ซึ่งในที่นี้จะขอกล่าวทฤษฎีสำคัญที่เกี่ยวข้องกับภาษาดังต่อไปนี้ (ศรียา
นิยมธรรม และประภัสสร นิยมธรรม 2519: 30-35)

1. ทฤษฎีความพอใจแห่งตน (the autism theory หรือ autistic theory) ทฤษฎีนี้ถือ
ว่าการเรียนรู้ การพูดของเด็กเกิดจากการเลียนเสียง อันเนื่องมาจากความพึงพอใจที่จะได้ทำเช่นนั้น
โมเวอร์ เชื่อว่าความสามารถในการฟัง และความคิดเพลิดเพลิตจากการได้ยินเสียงผู้อื่น และเสียง
ตนเองเป็นสิ่งสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาการทางภาษา

2. ทฤษฎีการเลียนแบบ (the Imitation theory) ซึ่งเลวิส (Lewis 1951: 45) ได้ศึกษา
เกี่ยวกับการเลียนแบบในการพัฒนาภาษาอย่างละเอียด ทฤษฎีนี้เชื่อว่าพัฒนาการทางการพูดนั้น
เกิดขึ้นได้หลายทาง โดยอาศัยการเลียนแบบ ซึ่งอาจเกิดได้จากการมองเห็นหรือการได้ยินเสียง

3. ทฤษฎีการเสริมแรง (reinforcement theory) ทฤษฎีนี้อาศัยพื้นฐานและหลักการ
จากทฤษฎีการเรียนรู้ ซึ่งถือว่าพฤติกรรมทั้งหลายถูกสร้างขึ้น โดยอาศัยเงื่อนไขว่า หากเด็กได้
รับรางวัลหรือได้รับการส่งเสริมกำลังใจ เด็กจะพูดมากขึ้น

4. ทฤษฎีการรับรู้ (motor theory of perception) ลิเบอร์แมน ตั้งสมมติฐานไว้ว่า
การรับรู้ทางการฟังขึ้นอยู่กับ การเปล่งเสียง จึงเห็นได้ว่า เด็กมักข้อมหน้าเวลาเราพูดด้วย การทำ

เช่นนี้ อาจเป็นเพราะเด็กฟังพูดซ้ำด้วยตนเอง หรือหัดเปล่งเสียงโดยอาศัยการอ่านริมฝีปาก แล้วจึงเรียนรู้คำ

5. ทฤษฎีความบังเอิญจากการเล่นเสียง (babble luck) ซึ่งธอร์นไคค์ (thorndike) เป็นผู้คิด โดยอธิบายว่าเมื่อเด็กกำลังเลียนเสียงอยู่นั้น มีบางเสียงไปคล้ายกับเสียงที่มีความหมายในการพูดของพ่อแม่ พ่อแม่จึงให้การเสริมแรงทันที ด้วยวิธีนี้จะช่วยให้เด็กมีการเรียนรู้ทางภาษา

6. ทฤษฎีชีววิทยา (biological theory) ของอิริค เลนเนเบอร์ก เชื่อว่าการเรียนรู้ทางภาษา มีพื้นฐานทางชีววิทยาเป็นสำคัญ กระบวนการที่คนพูด ได้ขึ้นอยู่กับอวัยวะในการเปล่งเสียงที่มีอยู่ตามธรรมชาติ เมื่อถึงเวลาอันสมควร เด็กจะเริ่มดันส่งเสียงอ้อแอ้และพูดได้ตามลำดับ ถ้าได้ติดต่อสื่อสารกับผู้อื่น

7. ทฤษฎีการให้รางวัลของพ่อแม่ (mother reward theory) จอห์น คอลลาร์ด และนีล มิลเลอร์ (Neel Miller) เป็นผู้ตั้งทฤษฎีนี้ โดยย่ำเกี่ยวกับบทบาทในการพัฒนาภาษาของเด็ก ว่าการที่แม่ให้รางวัลในการเลี้ยงดูเพื่อสนองความต้องการของลูกจะเป็นเหตุให้เกิดภาษาแก่ลูก

แนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับภาษาของเด็กที่ปรากฏในเอกสารวิชาการเกี่ยวกับการเรียนภาษาเด็กมี 3 กลุ่ม (Glazer and Burke 1994: 9-15; Jalonga 1992: 9-12; Machado 1999: 8-10; Morrow 1989: 40-44 อ้างถึงในวรรณาท รักสกุลไทย 2549: 10-12) ดังนี้

1. กลุ่มพฤติกรรมนิยม สกินเนอร์ (Skinner) ได้อธิบายว่า ภาษาพูดเกิดขึ้นเมื่อมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง ภาษาเป็นกระบวนการภายในมนุษย์เกิดจากที่เด็กสังเกตและเลียนแบบพฤติกรรมที่ได้ปฏิสัมพันธ์กับพ่อแม่คนใกล้ชิด เมื่อมีพัฒนาการทางภาษา เราให้การเสริมแรงเด็กทางบวก และการให้เด็กได้อยู่สภาพแวดล้อมของการใช้ภาษา ภาษาของเด็กจะมีพัฒนาการเป็นไปตามลำดับขั้น และยังเป็นพื้นฐานของการศึกษาเกี่ยวกับการเรียนภาษาของเด็กในยุคต่อมาด้วย

2. กลุ่มนักจิตภาษาศาสตร์ โนม ชอมสกี (Noam Chomsky) ซึ่งเป็นผู้นำของแนวคิดนี้ อธิบายว่าการเรียนรู้ภาษาขึ้นอยู่กับวุฒิภาวะ และมนุษย์มีโครงสร้างของการเรียนรู้ภาษาที่ติดตัวมาแต่กำเนิด ต่อมา อิริค เลนเนนเบิร์ก (Eric Lenneberg) ได้นำทฤษฎีของชอมสกี มาขยาย โดยมีความเชื่อว่า ถ้าภาษาเป็นเครื่องมือของมนุษย์ในการติดต่อสื่อสารกัน โดยเฉพาะ เด็กต้องพูดได้เมื่อวุฒิภาวะ จะมีความสามารถในการพูดที่อายุเฉลี่ยเท่าๆ กัน

3. กลุ่มภาษาและการคิด ทฤษฎีในกลุ่มนี้มีนักทฤษฎีที่สำคัญ ได้กล่าวไว้หลายท่าน ซึ่งอธิบายปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ภาษาของเด็ก ดังต่อไปนี้ (อ้างถึงในวรรณาท รักสกุลไทย 2549: 10-12)

3.1 ทฤษฎีเบนดูรา (Bandura 1977: 22-27 อ้างถึงใน ประสาท อิศรปริดา 2538: 279-295) ได้กล่าวถึง กระบวนการเรียนรู้ของมนุษย์ว่าเป็นกระบวนการที่สลับซับซ้อน ซึ่งเกิดจากการเรียนรู้จากตัวแบบ เมื่อบุคคลได้เห็นการกระทำจากตัวแบบก็จะสามารถรับรู้ความหมายของการกระทำนั้นได้อย่างเหมาะสมกระบวนการเรียนรู้จากตัวแบบนี้ อาจกล่าวได้ว่าเป็นกระบวนการเรียนรู้โดยการสังเกต จึงประกอบด้วยองค์ประกอบ 4 ประการคือ

3.1.1 ความสนใจ (attentional process) เป็นกระบวนการรับรู้ลักษณะสำคัญของตัวแบบไว้อย่างละเอียดที่สุด โดยการสังเกต และสามารถรวบรวมสิ่งที่รับรู้มาได้อย่างเป็นขั้นตอน

3.1.2 ความจดจำ (retention process) เป็นกระบวนการของความจำ ซึ่งเป็นการรวบรวมพฤติกรรมของตัวแบบที่สังเกตเห็นไว้ทุกครั้ง ทำให้ผู้สังเกตแสดงพฤติกรรมที่คล้ายคลึงกับที่เห็นมาจากตัวแบบ นอกจากนี้การฝึกคิดหรือการกระทำตามแบบและการตอบสนองของตัวแบบยังช่วยให้การเรียนรู้จากการสังเกตได้ผลดียิ่งขึ้น ดังนั้น การกระทำตามตัวแบบโดยตรงทันทีหรืออาจเกิดขึ้นโดยปราศจากตัวแบบในที่นั้น

3.1.3 การแสดงออก (motor reproduction process) เป็นกระบวนการคัดแปลงสัญลักษณ์ ซึ่งเป็นตัวแทนแห่งพฤติกรรมที่เหมาะสมกระบวนการนี้เกี่ยวข้องกับร่างกายและจิตใจ พฤติกรรมที่ปรากฏออกมาเป็นการตอบสนองอย่างดีที่สุด

3.1.4 การจูงใจ (motivational process) เป็นกระบวนการที่แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างความรู้ที่ได้รับมากับการแสดงออก โดยผู้สังเกตเป็นไปในรูปของการรับเอาสิ่งที่ตนพึงพอใจไว้ และไม่ยอมรับในสิ่งที่ตนไม่เห็นด้วย กระบวนการจูงใจมีบทบาทสำคัญต่อการเรียนรู้โดยการสังเกตเป็นอย่างมาก จะเห็นได้ว่าตัวแบบที่มีพฤติกรรมเหมาะสม และได้รับผลตอบแทนที่ดีจากพฤติกรรมนั้น จะก่อให้เกิดการเลียนแบบในตนเองส่วนใหญ่ได้เป็นอย่างดี

ดังนั้น สถานการณ์แห่งการเรียนรู้ด้วยการสังเกตหรือการเรียนรู้จากตัวแบบ ต้องประกอบด้วยองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องทั้งหลายดังกล่าวมาแล้ว พฤติกรรมการเลียนแบบที่สมบูรณ์จะเกิดขึ้นได้ก็ด้วยการจัดวางรูปแบบขององค์ประกอบของการเรียนรู้จากตัวแบบอย่างเหมาะสม โดยกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจต่อตัวแบบอย่างแท้จริงจนสามารถจดจำ และสร้างสัญลักษณ์แทนพฤติกรรมของตัวแบบได้ ประกอบกับการจูงใจอย่างเหมาะสม จะทำให้ผู้เรียนแสดงการตอบสนอง คือ การเลียนพฤติกรรมของตัวแบบได้ในที่สุด

3.2 ทฤษฎีของบลูม (Bloom: 1956 อ้างถึงในณรงค์ มั่นเศรษฐวิทย์ 2540: 60-84) ได้กล่าวถึง ระดับการคิดของคนจะเริ่มจากขั้นพื้นฐานไปจนถึงขั้นวิจารณ์ญาณ สรุปไว้เป็น 6 ขั้น ดังนี้

3.2.1 ความจำ เป็นระดับความคิดในขั้นแรกสุด คือ ความจำ หมายความว่า ความสามารถในการจำเรื่องราวเหตุการณ์กับการใช้ภาษา การพบเห็นสิ่งต่างๆ รอบตัวที่เกิดขึ้น แล้ว เด็กปฐมวัยสามารถเล่าเรื่องราวต่างๆ เชื่อมโยงถ้อยคำ เป็นประโยคถ่ายทอด ซึ่งอยู่ในขั้นความจำ ระดับความคิดในขั้นนี้ถือเป็นระดับที่ง่ายที่สุด

3.2.2 ความเข้าใจ ระดับความคิดในขั้นนี้สูงกว่าขั้นความจำ ทั้งนี้ความคิดในขั้นแรกของคนจะต้องอาศัยการจดจำแต่เพียงอย่างเดียว เมื่อนานวันเข้าก็จะมีการลืม ความคงทนในการจำจะเกิดขึ้นได้ก็ต้องอาศัยความเข้าใจ ในระดับขั้นความคิดของเด็กปฐมวัย คือ ความเข้าใจ ลำดับเหตุการณ์ว่าจะไรมาก่อนมาหลัง โดยจากการที่พูดเป็นประโยค เล่าเรื่องราว ระดับความคิดในขั้นความเข้าใจ หากเด็กปฐมวัยได้รับการส่งเสริมด้านการพูด จะช่วยวางรากฐานในการพัฒนาความคิดในขั้นต่อไปได้อีกด้วย

3.2.3 การประยุกต์เพื่อนำไปใช้ จากระดับขั้นของความจำ และความเข้าใจ ซึ่งเด็กปฐมวัยสามารถถ่ายทอดเรื่องราว เหตุการณ์ที่พบเห็นเป็นการคิดลำดับเหตุการณ์ เป็นภาษาพูด เด็กปฐมวัยอาจจะนำเหตุการณ์หรือวิธีการที่อยู่ในขั้นของความจำ ความเข้าใจไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในการดำรงชีวิตในช่วงของอายุต่อไปอีกได้ หรือช่วงเล่นของเล่นได้ การมีปฏิสัมพันธ์ในสังคมของเพื่อนๆ อีกด้วย

3.2.4 การวิเคราะห์ ระดับความคิดในขั้นนี้ เด็กปฐมวัยจะสามารถนำขั้นความจำ ความเข้าใจ และการนำไปใช้เกี่ยวกับเรื่องใกล้ตัว เช่น การฟังนิทาน เพลงคำคล้องจอง การเรียงลำดับ เป็นภาษา ถ่ายทอดเป็นประโยค วิเคราะห์เรื่องที่ฟัง เช่น การแสดงความคิดเห็นในระดับขั้นของเด็กปฐมวัย

3.2.5 การสังเคราะห์ ระดับความคิดในการสังเคราะห์ เป็นขั้นที่สูงกว่าการวิเคราะห์ในขั้นนี้ เด็กปฐมวัยจะต้องรู้เปรียบเทียบตามเหตุการณ์จากการฟังนิทาน ร้องเพลง การพูดคำคล้องจอง ปฏิบัติกิจกรรมทดลอง ไม่ว่าจะเป็นการฟัง พูด อ่าน และเขียน ว่ามีลักษณะคล้ายคลึงหรือแตกต่างกัน จะเป็นการพูดในเชิงเล่าเรื่องราว และแสดงความคิดเห็น

3.2.6 การประเมินค่า ระดับความคิดในขั้นนี้เป็นความคิดขั้นสูงสุด ซึ่งผู้คิดจะต้องอาศัยพื้นฐานระดับความคิดทั้ง 5 ที่กล่าวมาแล้ว จากระดับความคิดของเด็กในเด็กปฐมวัยในขั้นนี้ เป็นการคิดหาเหตุผลจากเรื่องที่ฟัง เด็กปฐมวัยจะเข้าใจหรือไม่เข้าใจ จากเหตุการณ์หรือเรื่องราวที่เป็นการคิดประเมินค่าความคิดที่เกี่ยวกับการหาเหตุและผลจากการฟังและพูด ถ้าเด็กปฐมวัยแสดงพฤติกรรมปฏิบัติยาได้ตอบ แสดงว่า มีความเข้าใจร่วมกันและมีอารมณ์ร่วมกัน

3.3 ทฤษฎีของไวทสกี้ (Vygotsky, 1896-1934 อ้างถึงใน โยธิน ศันสนบุตร และคณะ 2533: 136) กล่าวว่า ระยะก่อนที่เด็กจะพูดได้ เด็กจะเข้าใจความหมายของคำอย่างกว้างๆ ไม่ชัดเจนนัก ภาษาของคนแวดล้อมเป็นแกนนำในการพัฒนาการคิดของเด็ก ช่วยให้เด็กเกิดความเข้าใจความคิดในระยะต่อมา ระยะแรกๆ นั้นเด็กมีการคิดแบบไม่ใช่ภาษา (nonlinguistic thought) และการพูดแบบไม่ใช่สติปัญญา (nonintellectual speech)

ไวทสกี้ชี้แจงว่า การคิดและการพูดมีรากที่แยกออกจากกัน แต่ต่อมารวมกันได้ ในระยะที่เด็กอายุ 2 ขวบ การแสดงออกทางอารมณ์ ได้แก่ การร้องไห้ แสดงความรู้สึก การทำเสียงอ้อแอ้ รวมถึงคำแรกๆ ที่เด็กใช้ นับเป็นรากฐานการพูดขั้นเตรียมสติปัญญา ซึ่งในระยะนี้ การคิดกับการพูดยังไม่มารวมกัน เมื่อเด็กอายุ 2 ขวบ พัฒนาการทางการคิดและการพูดถึงมาบรรจบกัน เด็กเริ่มพูดจากหลักแหลมมีเหตุผลขึ้น และเริ่มใช้ความคิด คือสามารถเชื่อมโยงระหว่างการคิด และการพูด แสดงที่ท่าทีจะเข้าใจสัญลักษณ์ทางภาษา เช่น มีความอยากเรียนรู้เกี่ยวกับคำ ด้วยการถามชื่อเรียกสิ่งต่างๆ ความรู้ทางคำศัพท์จะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว หลังจากนั้นเด็กจะพูดกับตนเอง ขึ้นแรกอาจพูดถึงสิ่งที่เพิ่งจะไป ต่อมาพูดถึงสิ่งที่กำลังทำ เมื่ออายุประมาณ 4 ขวบ ภาษาจะช่วยก่อให้เกิดการคิด เด็กจะพูดเกี่ยวกับสิ่งที่กำลังจะทำในระยะนี้ เด็กจะพัฒนาการจากการพูด โดยยึดตนเป็นศูนย์กลาง (egocentric speech) ไปเป็นการพูดกับคนในสังคม (social speech) การพูดโดยยึดตนเป็นศูนย์กลางเป็นการพูดที่เรียกว่าเป็นการพูดส่วนบุคคล (private speech) ส่วนการพูดกับคนในสังคมเป็นการพูดที่สั้นลง ประกอบด้วย การพูดแบบรู้คิดภายใน (inner speech)

การพูดแบบรู้คิดภายใน เป็นขั้นที่สำคัญที่จะก่อให้เกิดความคิดความเข้าใจสิ่งต่างๆ มากขึ้น คำต่างๆ ที่เด็กเคยรู้ความหมายจะค่อยๆ ทำให้เด็กเริ่มรู้จักแยกแยะและลำดับชั้นของสิ่งต่างๆ เช่น เด็กเคยรู้จักผักแต่ละชนิด เช่น ผักกาดขาว ผักคะน้า ผักบุ้ง เมื่อเห็นผักชิ้นฉ่ายก็สามารถแยกออกว่าเป็นผักชนิดหนึ่ง เพราะมีสีเขียว รสชาติ ไม่หวาน เป็นต้น ไวทสกี้ กล่าวว่า การพูดแบบรู้คิดภายในนั้นเป็นขั้นที่เตรียมเด็กให้ใช้ความคิดเพื่อสื่อสารกับคนแวดล้อมต่อไป

3.4 ทฤษฎีของพ็อบเพอร์ พ็อบเพอร์เชื่อว่า ภาษาที่เด็กใช้เป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นระดับพัฒนาการทางสติปัญญาของเด็ก แม้ว่าทฤษฎีของพ็อบเพอร์ไม่ได้อธิบายการเรียนรู้ภาษาโดยตรงแก่ ผู้ที่ศึกษาเรื่องการเรียนภาษาส่วนใหญ่ใช้ขั้นพัฒนาการของเด็กดังนี้

3.4.1 ขั้นประสาทสัมผัสและการเคลื่อนไหว (sensorimotor period) เป็นช่วงที่เด็ก เรียนรู้คำเชื่อมโยงคำกับกิจกรรม เด็กในขั้นนี้มีความต้องการอย่างแรงกล้าในการเรียนรู้ภาษาเด็กจะพูดซ้ำ พ็อบเพอร์ เชื่อว่า การทำซ้ำของเด็กเกิดจากความพึงพอใจของตัวเองในการใช้ภาษา

3.4.2 **ขั้นความคิดก่อนปฏิบัติการ (preoperational period)** เป็นช่วงที่เด็กใช้สัญลักษณ์แทนวัตถุหรือประสบการณ์ เช่น ใช้บล็อกแทนบ้าน ใช้เส้นขีดเขียนแทนคำ เด็กจะวาดภาพอย่างมีจุดมุ่งหมาย วาดภาพเพื่อสื่อจินตนาการของตนได้ เด็กจะเรียนรู้คำศัพท์มากมาย และรู้จักใช้คำเหล่านั้นเรียงร้อยเป็นประโยคที่ค่อยๆ เพิ่มความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น

3.4.3 **ขั้นปฏิบัติการคิดแบบรูปธรรม (concrete operational period)** เป็นช่วงที่เด็กได้มากกว่า 1 มุมมอง สามารถสร้างประโยคได้ และเข้าใจได้เมื่อตัวอักษรตัวเดียวกันไปอยู่ในที่ต่างๆ กันในแต่ละคำ

3.4.4 **ขั้นปฏิบัติการคิดแบบนามธรรม (formal operational period)** เป็นช่วงที่เด็กเข้าใจเหตุผลซึ่งเป็นนามธรรม จึงเข้าใจสัญลักษณ์ทางภาษาได้ดี

จากพัฒนาการทางภาษาที่กล่าวมา สามารถสรุปได้ว่า ทฤษฎีพัฒนาการทางภาษาของเด็กปฐมวัยนั้น มีกระบวนการเรียนรู้หลายรูปแบบเด็กจะเรียนรู้ได้ โดยการเริ่มเรียนได้โดยไม่มีความรู้ เรียนรู้จากการมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งต่างๆ และบุคคลใกล้ชิด เมื่อเด็กเรียนรู้ภาษาไปบ้างแล้ว เด็กจะเกิดความคิดตามลำดับขั้นอย่างระเบียบ การจัดกิจกรรมกระตุ้นเร้าความสนใจ การลองผิดลองถูก การเสริมแรง ฯลฯ ซึ่งจะช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้ภาษายิ่งขึ้น และไม่ว่าจะมองจากมุมมองของทฤษฎีใด ย่อมมองเห็นแนวทางสำหรับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาของเด็กเสมอ

1.3 ภาษาของเด็กปฐมวัย

ภาษาของเด็กปฐมวัย เป็นภาษาที่ใช้ในการสื่อสารเบื้องต้น เพื่อแสดงความต้องการและให้ผู้อื่นเข้าใจ ภาษาของเด็กปฐมวัย มีพัฒนาการเป็นขั้นตอน ซึ่งแบ่งได้ดังนี้ โลแกน และ โลแกน (Logan & Logan, 1974 : 207 อ้างถึงใน เขียวพา เดชะคุปต์ 2528 : 40) ได้แบ่งพัฒนาการทางภาษาออกเป็น 7 ขั้นดังนี้

1. **ระยะปะปะ (random stage)** เริ่มตั้งแต่แรกเกิด-6 เดือน ในระยะนี้เป็นระยะที่เด็กจะเปล่งเสียงต่างๆ ที่ยังไม่มีความหมาย การเปล่งเสียงของเด็กก็เพื่อบอกความต้องการของเขา และเมื่อได้รับการตอบสนองเขาจะรู้สึกพอใจ และรู้สึกเป็นสุขที่ได้เปล่งเสียงออกมา

2. **ระยะแยกแยะ (jargon stage)** อายุ 6 เดือน-1 ขวบ หลังจาก 6 เดือนขึ้นไป และเด็กรู้สึกพอใจที่จะได้ส่งเสียงและถ้าเสียงใดที่เขาเปล่งออกมาได้รับการตอบสนองในทางบวก เขาก็จะเปล่งเสียงนั้นซ้ำอีก ในบางครั้งเด็กจะเลียนเสียงสูงๆ ต่ำๆ ที่มีคนพูดคุยกับเขา

3. ระยะเลียนแบบ (imitation stage) อายุ 1-2 ขวบ ในระยะนี้เด็กจะเริ่มเลียนเสียงต่างๆ ที่เขาได้ยิน เสียงที่เปล่งออกมาอย่างไม่มีความหมายจะค่อยๆ หายไป และเด็กจะเริ่มรับฟังเสียงที่ได้รับการตอบสนอง ซึ่งนับว่าพัฒนาการทางภาษาจะเริ่มขึ้นอย่างแท้จริงที่ระยะนี้

4. ระยะขยาย (the stage of expansion) อายุ 2-4 ขวบ ในระยะนี้เด็กจะหัดพูด โดยเริ่มจากการหัดเรียกชื่อ คน ชื่อสัตว์ และสิ่งของที่อยู่กับใกล้ตัว เขาจะเริ่มเข้าใจถึงการใช้อยุทธลักษณะในการสื่อความหมาย ซึ่งในวัยต่างๆ เขาจะสามารถพูดได้เมื่อเด็กอายุ 2 ขวบ เด็กจะเริ่มพูดเป็นคำโดยจะสามารถใช้คำนามได้ 20% เมื่ออายุ 3 ขวบ เด็กจะเริ่มพูดเป็นประโยคได้ และเมื่ออายุ 4 ขวบ เด็กจะเริ่มใช้คำศัพท์ต่างๆ และรู้จักการใช้คำเติมหน้า และลงท้ายเช่นเดียวกับผู้ใหญ่

5. ระยะโครงสร้าง (structure stage) อายุ 4-5 ขวบ ระยะนี้เด็กเริ่มพัฒนาความสามารถในการรับรู้ และการสังเกต เด็กจะเริ่มสนุกกับคำ และรู้จักคิดคำและประโยคของตนเอง เด็กจะเริ่มรู้สึกสนุกกับการเปล่งเสียง โดยเขาจะเล่นเป็นเกมกับเพื่อนๆ

6. ระยะตอบสนอง (responding stage) อายุ 5-6 ขวบ ในระยะนี้ ความสามารถในการคิดและพัฒนาการทางภาษาของเด็กจะสูงขึ้น เขาจะเริ่มพัฒนาภาษาที่ไม่เป็นแบบแผนมากขึ้น

7. ระยะสร้างสรรค์ (creative stage) อายุ 6 ปีขึ้นไป ในระยะนี้เด็กจะสนุกกับคำและหาวิธีสื่อความหมายด้วยตัวเลข เด็กจะพัฒนา วิเคราะห์ และสร้างสรรค์ทักษะในการสื่อความหมายโดยใช้ถ้อยคำ สำนวนและภาษาพูดที่เป็นนามธรรมมากขึ้น

ในช่วงพัฒนาการทางภาษาการพูดคุยและการสนทนากับเด็กเป็นการกระตุ้นที่ดี เด็กสามารถพัฒนาความคิดได้เต็มที่ การปล่อยให้เด็กเรียนรู้ภาษาเองตามธรรมชาติ เด็กจะมีพัฒนาการทางภาษามาก พัฒนาการทางภาษาของเด็ก แต่ละขวบจะมีความแตกต่างกัน เริ่มจากการออกเสียงคำพูดเดี่ยว เชื่อมคำ เชื่อมประโยค การแสดงท่าทางประกอบจนถึงการโต้ตอบกับผู้อื่น (กุลยา ตันติผลาชีวะ 2542: 111-113)

เด็กจะเริ่มพูดเป็นคำเมื่ออายุ 1 ขวบ แสดงท่าทางประกอบได้

อายุ 2 ขวบ ใช้สรรพนาม พูดเป็นประโยค

อายุ 3 ขวบ เด็กใช้พหูพจน์ได้มาก ทำท่าทางตามรูปในหนังสือ บอกชื่อตนได้ บอกชื่อ พูดประโยคธรรมดาได้ สนทนาได้ เล่าเรื่องที่ประสบมาได้แล้วนิทานได้

อายุ 4 ขวบ เด็กบอกสีได้มากกว่า 1 สี รับคำสั่งได้ อธิบายรูปได้ เล่าเรื่องจากภาพได้นับ 1-3 บอกเหตุผลได้ เล่าเรื่องจากภาพได้ ร้องเพลง พูดเป็นประโยค ถามคำถามได้

อายุ 5 ขวบ เด็กนับ 1-10 ได้ เริ่มเขียนหนังสือตามรอยประได้ รู้ที่อยู่ตนเอง จำตัวอักษรได้ ถามคำถามเกี่ยวกับความหมายและเหตุผล

อรชา ตูลานันท์ (2547: 2 อ้างถึงในวรนาท รักสกุลไทย 2549: 10-15) ได้กล่าวถึง พัฒนาการการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัย แบ่งความอายุของเด็กเช่นกันดังนี้

อายุ 3-4 ปี

- พูดเสียงสระ เสียงวรรณยุกต์ และตัวสะกดได้ชัดเจนทุกเสียง แต่เสียงพยัญชนะ ม น ห ย ค อ ว บ ก ป ท ต ล จ พ ง ด มีการพูดไม่ชัดเจนนัก และพูดไม่คล่อง

- พูดคำศัพท์ได้ประมาณ 900-1,500 คำ
- ใช้สรรพนามที่เป็นพหูพจน์ สรรพนามแทน เพศ คำนาม และคำกริยาได้
- พูดเป็นวลีหรือประโยคที่มีความยาว 3 คำขึ้นไป
- สนทนาได้ประมาณ 5 นาที
- ซักถามอะไร ใคร ที่ไหน ทำไม
- ใช้คำสันธาน “และ”

อายุ 4-5 ปี

- พูดเสียงสระ เสียงวรรณยุกต์ และตัวสะกดได้ชัดเจนทุกเสียง พูดเสียงพยัญชนะ ฟ และ ซ ได้ชัดเจนขึ้น พูดไม่คล่องเป็นบางครั้ง

- พูดคำศัพท์ได้ประมาณ 1,500-2,000 คำ
- ใช้คำกริยา คำวิเศษณ์ คำลงท้าย และคำอุทานได้
- พูดประโยคที่มีความยาว 4 คำขึ้นไป และเป็นประโยคที่เป็นเหตุเป็นผล
- เล่าเรื่องเกี่ยวกับตนเองและผู้อื่นได้ โดยผู้ใหญ่ต้องพูดแนะเล็กน้อย
- ตอบคำถามง่ายๆ ได้ มักถามเมื่อไร อย่างไร
- ใช้คำสันธาน “แต่” “เพราะว่า”

อายุ 5-6 ปี

- พูดเสียงสระ เสียงวรรณยุกต์ และตัวสะกด ได้ชัดเจนทุกเสียง พูดเสียง พยัญชนะ ส ได้ชัดเจนขึ้น เสียง ร อาจยังไม่ชัด

- พูดคำศัพท์ได้ประมาณ 2,500-2,800 คำ
- ใช้คำสรรพนาม คำกริยา คำบุพบท ได้ถูกต้อง
- พูดประโยคที่มีความยาว 5-6 คำขึ้นไป เป็นประโยคที่มีความซับซ้อนขึ้น และ มักใช้ประโยคคำสั่ง
- พูดคุยและเปลี่ยนข้อมูลต่างๆ กับผู้อื่นได้อย่างสัมพันธ์กับเรื่องที่พูด

จากภาษาของเด็กปฐมวัยที่กล่าวมาสามารถสรุปได้ว่า ภาษานั้น มีความก้าวหน้าหรือพัฒนาเป็นลำดับขั้นตอน โดยที่เด็กสามารถใช้ภาษาได้ตั้งแต่แรกเกิด การแสดงออกทางภาษาของเด็กเริ่มจากหน่วยที่น้อยที่สุดของเสียง มีการเล่นเสียง หัวเราะ ร้องไห้ และการเรียนรู้จากการได้ยินและการออกเสียงซ้ำๆ จะทำให้เด็กสามารถเปล่งเสียงออกมาเป็นคำๆ ได้ เมื่อมีการเปล่งเสียงที่มีความหมายจะทำให้เด็กสามารถขยายพัฒนาการทางภาษา ด้านจำนวนคำศัพท์การเข้าใจความหมาย และการสร้างประโยคที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาภาษาขั้นสูงขึ้นไป

1.4 แนวทางการส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาของเด็กปฐมวัย

แนวทางการส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาสำหรับเด็ก คือ เปิดโอกาสให้เด็กทุกคนในการพูด สนทนา ได้ตอบ ฟังการฟัง ฟังการอ่าน ฟังกล่ามเนื้อให้สัมพันธ์กับตา ตลอดจนให้เด็กช่วยจำเรื่องราวได้ โดยที่ (ชุตินา สัจจานนท์ 2524: 51-56) ได้เสนอแนะวิธีการพื้นฐานเพื่อส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาของเด็กไว้ดังนี้

1. ให้เด็กรู้คำศัพท์มากๆ โดยการอ่านให้ฟัง พูดคุยกับเด็กเสมอ เปิดโอกาสให้เด็กพบปะกับคน และไปเที่ยวที่ต่างๆ ดูรายการโทรทัศน์ สนใจฟัง และตอบคำถามของเด็ก
2. ถ้าเด็กอยากเรียนอ่านก็ให้อ่าน เพื่อเป็นการกระตุ้นให้เด็กเกิดความสนใจในการเรียนรู้คำศัพท์หรือเรื่องราว และเมื่อเด็กเบื่อก็ควรยินยอมให้หยุดอ่านทันที
3. ไม่มีเกณฑ์อายุที่กำหนดว่าจะสอนอ่านให้ทันเด็กเมื่อไร เพียงแต่ให้เด็กมีความอยากอ่านก็สอนให้อ่าน แต่ควรเป็นอ่านภาพ ก่อนที่จะเริ่มตัวอักษรเพิ่มขึ้นได้เรื่อยๆ ตามลำดับ
4. เด็กจะเรียนอ่านนิทานเรื่องเดิมซ้ำๆ อยู่ เช่นกัน ซึ่งเป็นเรื่องปกติจึงไม่บังคับให้เด็กเลือกอ่านหนังสือตามความสนใจของเรา

นอกจากนี้ การส่งเสริมประสบการณ์ทางภาษาแก่เด็กปฐมวัยก็ยังมีจัดประสบการณ์ การเล่นน้ำ การเล่นตอบคำถาม การเล่นปริศนาคำทาย การเล่น และทำท่าทางประกอบ และการแสดงบทบาทสมมติ และแนวคิดเกี่ยวกับการส่งเสริมภาษา สำหรับเด็กปฐมวัย ได้มีผู้กล่าวไว้ดังนี้ (อารมณ สุวรรณपाल 2532: 83-101, 224)

1. ภาษาของเด็กปฐมวัย แสดงให้เห็นถึงความคิด ความสนใจ และความสัมพันธ์ของเด็กที่มีต่อสิ่งแวดล้อม ครูหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง สามารถช่วยพัฒนาภาษาของเด็ก โดยการจัดหาสื่อเพื่อให้เด็กเกิดประสบการณ์ด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน
2. การจัดประสบการณ์ด้านการฟังควรใช้สื่อที่มีเสียง ได้แก่ การเล่านิทาน คำคล้องจอง เพลงกล่อมเด็ก และการเล่นตามคำสั่งเป็นสื่อเพื่อให้เด็กเกิดความสนใจได้ดียิ่งขึ้น

3. สื่อที่ใช้ในการจัดประสบการณ์ด้านการพูด ควรเป็นสื่อที่เคยเห็นมาก่อน โดยนำมาจัดในรูปการสนทนา การเล่าเรื่อง การเล่านิทาน และการเล่นละคร

4. สื่อที่ใช้ในการจัดประสบการณ์ด้านการอ่านควรเป็นภาพ หนังสือภาพ ตัวอักษรที่ทำด้วยกระดาษแข็ง พลาสติกหรือไม้

5. สื่อที่ใช้ในการจัดประสบการณ์ด้านการเรียนควรเป็นเส้นตัวอักษร ดิน หรือ แป้งสำหรับการปั้น

การส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาของเด็กปฐมวัย ครูควรใช้หลักการใหญ่ๆ ดังต่อไปนี้ (ประมวญ ดิคคินสัน 2536: 140-154)

1. ถ้อยคำที่นำมาใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอน ควรนำมาจากนิทาน บทความ เรื่องราวที่เด็กสนใจ แล้วหยิบคำที่น่าสนใจจากเรื่องราวมาใช้ โดยอาจนำคำมาจัดเป็นหมวดหมู่หรือนำผู้เป็นเรื่องราวใหม่

2. เด็กควรจะเรียนรู้ถ้อยคำจากใจความ เพื่อให้เข้าใจความหมายของคำถามยิ่งขึ้น

3. เล่นเกมโดยใช้ถ้อยคำ เช่น ปริศนา อักษรไขว้ การทายประโยค จับคู่ ลำดับภาพ เป็นต้น

การสร้างเสริมพัฒนาการพูดให้กับเด็ก มีวิธีการดังนี้ (กุลยา ตันติผลาชีวะ 2542: 113-114)

1. ใช้ภาษาพูดมาตรฐาน ไม่พูดคำหยาบ เด็กจะจำ ไม่พูดคำแสลง เด็กจะงง และเกิดความคับข้องใจ

2. ให้กำลังใจแก่เด็กในการพูดภาษาที่เด็กคุ้นเคย เช่น เด็กได้พูดภาษาได้ หรือเด็กเหนือพูดภาษาเหนือ ผู้ใหญ่ต้องกระตุ้นให้เด็กใช้ภาษาถูกต้อง และไม่ควรลืมว่าการให้ความนับถือในความสามารถของการพูดจะสร้างความมั่นใจให้กับเด็กมาก

3. พูดกับเด็กโดยใช้เสียงที่สามารถฟังได้ชัดเจน อย่าพูดเร็ว หรือใช้เสียงต่ำ

4. กระตุ้นให้เด็กพูดคุยด้วยเสมอ

5. ฟังเด็กพูด และแสดงให้เด็กเห็นว่าผู้ใหญ่ตั้งใจฟังให้ใช้ภาษาท่าทางประกอบด้วย เช่น สายตา การพยักหน้า การตอบโต้

6. อดทนที่ฟังเด็ก ถ้าไม่ทราบที่เด็กพูดอะไรให้ถามด้วยภาษาที่นุ่มนวล แล้วย้อนกลับเพื่อให้เด็กรู้ว่าพูดอะไร

7. เปิดโอกาสให้เด็กได้พูดอย่างอิสระ เพราะเด็กบางคนชอบพูด อยากแสดงออก หรืออยากพูด

8. ใช้โอกาสต่างๆ เพื่อสนทนา เช่น ดูโทรทัศน์ อ่านหนังสือ เป็นต้น ด้วยการถาม และกระตุ้นให้เด็กมีการโต้ตอบอย่างสม่ำเสมอ

จากแนวทางในการส่งเสริมความสามารถทางภาษาที่กล่าวมา สามารถสรุปได้ว่า ควรส่งเสริมให้เด็กได้ทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษา ให้รู้คำศัพท์มาก โดยการอ่านให้ฟัง พูดคุยกับเด็กเสมอ อ่านนิทาน และการจัดประสบการณ์ทางภาษา การเล่นนิ้วมือ การเล่นตอบคำถาม การเล่นปริศนาคำทาย การเล่น ทำท่าทางประกอบ การแสดงบทบาทสมมติ การเล่านิทาน ท่องคำคล้องจอง ร้องเพลงกล่อมเด็ก และเล่นเกมตามคำสั่ง ในบรรยากาศที่เป็นอิสระและผ่อนคลาย ตลอดจนให้กำลังใจและความมั่นใจ เพื่อให้เด็กมีความเชื่อมั่นส่งเป็นแรงเสริมให้เด็กมีความสามารถทางภาษาพัฒนายิ่งขึ้น

1.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาษาของเด็กปฐมวัย

ได้มีนักการศึกษาได้ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับภาษาของเด็ก ทั้งในประเทศ และต่างประเทศ ไว้หลายท่านดังต่อไปนี้

1.5.1 งานวิจัยต่างประเทศ

คาสทีริเซียส (Kastelorzios 1995: A) ได้ศึกษาบริบทต่างๆ ที่มีส่วนเสริมสร้างพัฒนาการทางภาษาในชั้นเรียนของเด็กอนุบาล โดยทดลองกับเด็กอนุบาล 36 คน จัดให้มีกิจกรรมที่ครูเป็นผู้นำ มีการวัดความสามารถทางภาษาของเด็ก โดยใช้วิธีบรรยายภาพ นอกจากนี้ยังมีการทำแบบสอบถามถึงผู้ปกครองของเด็ก เพื่อรวบรวมข้อมูลในด้านสภาพแวดล้อมที่บ้านของเด็ก ผลวิจัยพบว่า เด็กมาจากครอบครัวที่มีความรู้ดีจะแสดงออกทางภาษาแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัดระหว่างกิจกรรมที่ครูชี้นำกับกิจกรรมที่เด็กร่วมกันทำ และกิจกรรมที่ครูจะส่งเสริมให้เด็กเกิดการใช้ภาษาที่เป็นระบบได้มากกว่ากิจกรรมที่เด็กร่วมกันทำ

เทมปลิน (Templin 1957: 127) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความซับซ้อนและความยาวของประโยคเด็กอายุ 3-6 ปี ในสหรัฐอเมริกา พบว่า ความยาวของประโยคที่เด็กพูดจะเพิ่มขึ้นตามอายุ ระดับสติปัญญา และฐานะทางสังคม เศรษฐกิจที่สูงขึ้น นอกจากนี้ยังพบว่า เด็กหญิงมีทักษะทางภาษาสูงกว่าเด็กชายเพียงเล็กน้อย และเด็กอายุ 3 ปี ไม่สนใจในเรื่องไวยากรณ์

ไลยามินา (L.M. Liyamina 1957: 207 อ้างถึงใน ศรียา นิยมธรรม และ ประภัสร นิยมธรรม 2519: 31) ได้เสนอผลการค้นคว้าด้านพัฒนาการทางภาษา ที่ทำกับเด็กชาวรัสเซีย เขาสรุปลักษณะการพูดของเด็กไว้ 2 ประการ คือ

1. ประโยคที่พูดมักขาดตอน และพูดเป็นประโยคไม่สมบูรณ์ ลักษณะการพูด ของเด็กแต่ละคนจะมีพัฒนาที่ถอยหลัง คือ พูดไม่ดีกว่าเดิมได้ในบางช่วงอายุ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเด็กแต่ละคน

2. มักพูดไม่ชัด คำที่พูดเปล่งเสียงไม่ถูกต้อง แต่อาจฟังคล้ายถูก คือ ใช้เสียงได้ใกล้เคียงกับคำจริงๆ

งานวิจัยของเขานั้น เขาใช้วิธีสอนการออกเสียงเด็ก 2 แบบ คือ โดยให้พูดตามและใช้คำถามว่า “นี่คืออะไร” แบบแรกเด็กเพียงกล่าวซ้ำในสิ่งที่ตน ได้ยิน แบบหลังเด็กต้องเรียนรู้ในการโยงความสัมพันธ์ของชื่อและสิ่งต่างๆ เขาพบว่า เด็กจะตอบคำถาม “...อยู่ที่ไหน” ได้เร็วกว่า จะตอบว่า “...นี่คืออะไร” และคำตอบ “...อยู่ที่ไหน” ก็คงที่มากกว่า เพราะเด็กสามารถชี้ได้ ผลการตอบคำถาม “...นี่คืออะไร” เขาพบว่าเด็กตอบได้ดีขึ้นเมื่ออายุเพิ่มขึ้น คือ จาก 2.3 เปอร์เซนต์เมื่ออายุ 14 เดือน เป็น 88.7 เปอร์เซนต์ เมื่ออายุ 24 เดือน นอกจากนี้ เขาพบว่า การเรียกชื่อสิ่งของจากความ ทรงจำ โดยตอบคำถาม “นี่คืออะไร” นั้นยาก แม้กับเด็กอายุอย่าง 3 ปี เขาสรุปว่า “การได้ยิน” เป็น สิ่งจำเป็นในการเรียนรู้ภาษาพูด และองค์ประกอบ 3 ประการ ที่ทำให้เด็กออกเสียงได้ชัดเจน ถูกต้อง คือ อายุของเด็ก ความยากง่ายของคำพูด และความสามารถในการได้ยินเสียงที่คนอื่นพูดเพื่อนำเป็นแบบอย่าง

กิลมอร์ (Gilmore 1997: Abstract) ได้ทำการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ของ เนื้อความในการเล่านิทานและความเข้าใจในการภาษาของเด็กเกรด 3 เนื่องจากความสามารถใน ด้านนี้มีความจำเป็นต่อความเข้าใจความหมายของคำ เข้าใจเนื้อหา และจะทำให้เด็กเข้าใจเนื้อเรื่อง ซึ่งทำให้เด็กรู้จักการใช้ภาษา ประเมินความเข้าใจภาษา โดยดูจากความสามารถในการเล่าเรื่อง ผล การศึกษาพบว่า ความเข้าใจภาษาไม่จำเป็นต้องมีพัฒนาการทางด้านการเล่าเรื่องที่ดีได้

ฮิปเปิล (Hipple) ได้ศึกษาการจัดกิจกรรมเขียนบันทึกกับเด็กอนุบาลเป็นเวลา 1 ปี ผลการวิจัยพบว่า เด็กให้ความสนใจกิจกรรมดังกล่าวมาก เด็กที่มีทักษะการฟัง การพูด การอ่าน สูงขึ้น มีความเข้าใจและพัฒนาการตัดสินใจด้วยตนเอง (สตรินันท์ อยู่คงแก้ว 2541: อ้างอิงจาก Hipple 1985: Journal Writing in Kindergarten p.255-261)

1.5.2 งานวิจัยในประเทศ

อรุณี เหลืองหิรัญ (2533: 80) ศึกษาความพร้อมทางภาษา และการคิด แก้ปัญหา ของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์ โดยใช้โครงสร้างเป็นลักษณะของเนื้อหา ซึ่งระบุใจความสำคัญที่เป็นเค้าโครงของเรื่องราวที่สัมพันธ์ต่อเนื่องเป็นเรื่อง ซึ่งผู้เล่าหรือผู้เขียน เรียบเรียงขึ้นมีอยู่ 4 ลักษณะ ได้แก่ การบอกรายละเอียดของเรื่องราวการเปรียบเทียบการคิดเป็นเหตุ

เป็นผล ปัญหาและข้อแก้ไข แต่โครงสร้างที่นำมาใช้จัดประสบการณ์ทางภาษานี้จะเน้นลักษณะของการจับใจความสำคัญของเรื่องราวของเด็กอายุ 5-6 ปี โรงเรียนอนุบาลเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์ โดยใช้โครงสร้างระดับยอดมีความพร้อมทางภาษาและความสามารถในการแก้ปัญหา สูงกว่าเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์ของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

ขจิตพรรณ ทองคำ (2536: 134) ศึกษาเกี่ยวกับการเล่นบทบาทสมมติ โดยเด็กมี ส่วนร่วมในการจัดสื่อการเล่นที่มีผลต่อการคลายการยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง และความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัยของเด็กอายุ 5-6 ปี โรงเรียนอนุบาลสามเสน ผลการศึกษาพบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นบทบาทสมมติ โดยมีส่วนร่วมในการจัดสื่อการเล่น และเด็กปฐมวัย ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นบทบาทสมมติตามปกติ มีความสามารถในการคลายการยึดตนเองเป็นศูนย์กลางและความสามารถทางภาษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

กาญจนา สุวรรณธาร (2537: 105) ศึกษาเกี่ยวกับความเชื่อมั่นในตนเองและความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเล่นสรรค์สร้างที่ครูมีปฏิสัมพันธ์กับเด็ก กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กนักเรียนชายและหญิง อายุ 4-5 ปี จำนวน 60 คน ผลการศึกษาพบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเล่นสรรค์สร้างแบบที่ครูมีปฏิสัมพันธ์ มีความเชื่อมั่น และมีความสามารถทางภาษาสูงกว่าเด็กที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเล่นสรรค์สร้างแบบครูไม่มีปฏิสัมพันธ์ และการจัดประสบการณ์การเล่นปกติ

วิจิตรา วิเศษสมบัติ (2539: 86-88) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับความสามารถทางภาษาและเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์ความคิดรวบยอดประกอบการสนทนาในกิจกรรมการปั้น โดยศึกษาเด็กปฐมวัยอายุ 4-5 ปี โรงเรียนตลิ่งเหนือ จำนวน 30 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 15 กลุ่ม โดยได้รับการจัดประสบการณ์ความคิดรวบยอดประกอบการสนทนาในกิจกรรมการปั้น และกลุ่มควบคุม 15 คน ความคิดรวบยอดประกอบการสนทนาในกิจกรรมการปั้น มีความพร้อมทางภาษาแตกต่างจากเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การปั้นแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศิริมาศ แก้วเจริญวงศ์ (2541: 58) ได้ศึกษาเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมพัฒนาการทางภาษา สำหรับเด็กปฐมวัยในสถานรับเลี้ยงเด็กเอกชนภาคเหนือ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ สถานรับเลี้ยงเด็กเอกชนภาคเหนือ จำนวน 287 แห่ง เก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้แบบสอบถามแบบสัมภาษณ์ และแบบสังเกต ผลวิจัยพบว่า สถานรับเลี้ยงเด็ก

เอกชนภาคเหนือ มีการจัดสภาพแวดล้อม ทั้งภายนอกและภายในห้องพัฒนาการ และ/หรือห้อง
 เอนกประสงค์ที่เอื้อต่อพัฒนาการทางภาษา อยู่ในระดับปานกลาง ผู้ประกอบการสถานรับเลี้ยงเด็ก
 เอกชนภาคเหนือ มีการดำเนินการส่งเสริมการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาอยู่ใน
 ระดับปานกลาง

สถิรนนท์ อยู่คงแก้ว (2541: 72) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับทักษะทางภาษาของ
 เด็กปฐมวัยที่ได้รับการสรุปกิจกรรมในวงกลม โดยใช้เทคนิคการสร้างสมุดเล่มใหญ่กับเด็กปฐมวัย
 อายุ 3-4 ปี ในโรงเรียน ใฝ่ทอคมศึกษา จำนวน 10 คน ผลการศึกษา พบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการ
 สรุปกิจกรรมในวงกลม โดยใช้เทคนิคการสร้างสมุดเล่มใหญ่กับเด็กปฐมวัยที่ได้รับการสรุป
 กิจกรรมในวงกลมตามแผนการจัดประสบการณ์ มีทักษะทางภาษาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ
 ทางสถิติ

จากเอกสารและงานวิจัยที่กล่าวมาทั้งหมดจะเห็นว่า การใช้ภาษาในเด็ก
 ปฐมวัยนั้น มีความสำคัญมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การใช้ภาษาพูด ดังนั้น เด็กปฐมวัยจึงควรได้รับ
 การส่งเสริมเสนอแนะแนวทาง และมีการจัดประสบการณ์ทางภาษาพูดอย่างถูกต้องเหมาะสม จากผู้
 ที่เกี่ยวข้องกับเด็ก เพื่อให้เด็กปฐมวัยมีพัฒนาการทางภาษาพูดที่ถูกต้องตามขั้นตอนอย่างต่อเนื่อง
 และเหมาะสมที่สุด

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพูดของเด็กปฐมวัย

การพูดเป็นความสามารถด้านหนึ่งของการใช้ภาษานอกเหนือจากการฟัง การอ่าน และ
 การเขียน ในที่นี้จะขอกกล่าวถึง การพูดในด้านความหมาย ความสำคัญ พัฒนาการ ความสามารถ
 ทางการพูด แนวทางและบทบาทของครูเป็นลำดับขั้น ดังต่อไปนี้

2.1 ความหมายและความสำคัญของการพูดของเด็กปฐมวัย

2.1.1 ความหมายของการพูดของเด็กปฐมวัย

การพูดได้มีนักการศึกษาให้ความหมายของการพูดไว้หลายด้านด้วยกัน ซึ่ง
 ในแต่ละด้านนั้นมีความสำคัญและเกี่ยวข้องกับการศึกษาปฐมวัยทั้งสิ้น

การพูด หมายถึง การถ่ายทอดความคิด ความรู้ หรือความต้องการด้วยถ้อยคำ
 น้ำเสียง และกิริยาท่าทางให้ผู้รับฟังรับรู้ และตอบสนองตามที่ผู้พูดต้องการ (อำไพ สุจริตกุล และ
 ชิดา โมสิกรัตน์ 2534: 397) การสื่อสารความคิด ความรู้สึก ความรู้ประสบการณ์ และความต้องการ
 ของผู้พูดไปสู่ผู้ฟัง เพื่อสื่อความหมายให้ผู้ฟังเกิดความเข้าใจ โดยใช้ภาษา น้ำเสียง และอากัปกิริยา

เป็นสื่อ (กรรณิการ์ วาจาบัณฑิตย 2536: 12) การพูด เป็นวิธีการสื่อสารที่มนุษย์นิยมใช้ในการแสดงออกทางภาษาเพื่อแสดงความรู้ ความคิดความต้องการ ความรู้และประสบการณ์ในการติดต่อกับผู้อื่น การพูดต้องอาศัยขบวนการต่างๆ ทำงานอย่างต่อเนื่อง และประสานกัน คือ ขบวนการหายใจ ขบวนการเปล่งเสียง ขบวนการแปรเสียง (เบญจมาศ พระธานี 2538: 17) ได้กล่าวถึงความหมายทางการพูดไว้ว่าการพูด หมายถึง กระบวนการหนึ่งในการสื่อสารของมนุษย์ ผู้พูดจะเป็นผู้ส่งสารอันเป็นเนื้อหาสาระ ข้อมูลความรู้กับอารมณ์ความรู้สึก ความต้องการและความคิดเห็นของตนเองกับกิริยาท่าทางต่างๆ ส่งไปยังผู้ฟังหรือผู้รับสาร เพื่อให้ได้รับทราบและเกิดการตอบสนองในขั้นตอนสุดท้าย (รังสรรค์ จันต๊ะ 2541: 21) นอกจากนี้ การพูดยังหมายถึง ศาสตร์ต่างๆ ดังนี้ (ศรียา นิยมธรรม และประภัสสร นิยมธรรม 2541: 49)

ในด้านภาษาศาสตร์ (linguistic level) หมายถึง ขบวนการที่ผู้พูดสรรหาถ้อยคำ เสียงที่ต้องการใช้มารวมกัน เปล่งออกมาเป็นเสียงประโยคที่ถูกต้อง ตามหลักไวยากรณ์

ในด้านสรีรวิทยา (physiological level) เป็นระบบการทำงานของเซลล์ประสาท เช่น จัดสรรให้อวัยวะต่างๆ ของผู้พูดเคลื่อนไหวเพื่อการเปล่งเสียงกระตุ้นการทำงานของอวัยวะที่ใช้ในการออกเสียงและอวัยวะที่ใช้ในการรับฟังเสียงของผู้พูด

ในด้านความรู้ในเรื่องเสียง (acoustic level) ก็คือ การที่คลื่นเสียงเดินทางผ่านอากาศระหว่างผู้พูด มายังผู้ฟังพร้อมๆ กัน ที่จะสะท้อนไปเข้าหูผู้พูดเองด้วย

ในด้านจิตวิทยา (psychological level) หมายถึง ความรู้สึกจากการนำสิ่งที่ได้ยินได้ฟังจากผู้พูด ทำให้เกิดความสัมพันธ์กันทั้งผู้พูดและผู้ฟัง โดยที่มีการคาดหวังด้วยกันทั้งสองฝ่าย

จากความหมายของการพูดที่กล่าวมาทั้งหมด สามารถสรุปได้ว่า การพูดเป็นการใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง กิริยา ท่าทาง เป็นเครื่องมือสื่อสารถ่ายทอดความรู้ ความคิด และความรู้สึก และทัศนคติ ตลอดจนความต้องการจากผู้พูดสู่ผู้ฟัง และเกิดการตอบสนองตามที่ผู้พูดคาดหวัง

2.1.2 ความสำคัญของการพูดของเด็กปฐมวัย

นักทฤษฎีพัฒนาการ ได้ศึกษาความสำคัญของภาษาเป็นสิ่งที่ช่วยส่งเสริมพัฒนาการทางสังคม และสติปัญญาของเด็กปฐมวัย

ดวงเดือน ศาสตร์ภัทร (2535: 214-215 อ้างถึงในบุษบา สงวนวนชาติ. 2547: 8) กล่าวว่า ภาษามีความสำคัญอยู่ 3 ประการ ได้แก่

1. เด็กสามารถใช้ภาษาเป็นคำพูด เพื่อการติดต่อกับบุคคลอื่น และเปิดโอกาสให้เกิดกระบวนการทางสังคมขึ้น

2. เด็กสามารถใช้ภาษาคำพูดที่เกิดขึ้นภายในจากรูปแบบของการคิด โดยระบบของการใช้สัญลักษณ์ ซึ่งเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาการทางภาษาในระดับต่อไป

3. ภาษาเป็นการกระทำที่เกิดขึ้นภายในตัวเด็ก ดังนั้น จึงไม่ต้องอาศัย การจัดกระทำกับวัตถุจริงๆ เพื่อแก้ปัญหาเด็ก สามารถสร้างจินตนาการถึงวัตถุ เมื่อวัตถุนั้นจะอยู่นอกสายตา หรือเคยพบมาแล้ว เด็กสามารถทำการทดลองในสมอง และทำการได้เร็วกว่าการจัดกระทำวัตถุนั้น

นอกจากนี้ นักการศึกษาได้กล่าวถึงความสำคัญของการพูดที่ส่งผลต่อการพัฒนาการทางการพูดไว้ดังนี้

ฝ่ายวิชาการอนุบาลรักลูก (รักลูก 2534: 5) กล่าวถึง ความสำคัญของการฝึกทักษะการพูดไว้ดังนี้

1. เด็กฝึกการพูดในลักษณะการถ่ายโยงความคิด จินตนาการ ความรู้สึกออกมาเป็นคำพูด

2. เด็กได้รับประสบการณ์ในการใช้ภาษาอย่างถูกต้อง และเกิดการเรียนรู้ที่จะเรียงถ้อยคำเป็นประโยคที่มีความก้าวหน้ายิ่งขึ้น

3. เด็กได้รับการฝึกให้เกิดความกล้าแสดงออกในการที่จะคิดหรือสื่อสารให้ผู้อื่นฟัง

สุภาวดี ศรีวรรณ (2542: 63-64) ได้กล่าวว่า การพูดเป็นเครื่องมือสำคัญของการติดต่อสื่อสารที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในชีวิต การฝึกพูดเป็นพื้นฐานที่จะช่วยฝึกทักษะด้านภาษาได้เป็นอย่างดี ซึ่งจุดประสงค์ของการฝึกพูดมีดังนี้

1. เพื่อให้เด็กพัฒนาการพูดได้คล่องเป็นธรรมชาติ ได้เรียนรู้คำศัพท์ใหม่ๆ

2. พัฒนาความสามารถในการพูดได้ชัดเจน ได้ฝึกเสียงที่เป็นปัญหาสำหรับเด็ก เช่น เสียง “ส” นอกจากนี้ยังควรพูดด้วยน้ำเสียงที่น่าฟัง รื่นหู ไม่ดัง ไม่ค่อยเกินไป มีความมั่นใจในการพูด

3. พูดถูกต้องจนเป็นนิสัย เช่น เด็กๆ มักจะพูดประโยคปฏิเสธว่า “ผมเปล่าทำ” ต้องแก้เป็น “ผมไม่ได้ทำครับ หรือไม่ได้ทำค่ะ”

4. เพื่อใช้ภาษาเป็นเครื่องมือติดต่อสังคมกับเพื่อนๆ และบุคคลอื่นๆ การที่เด็กจะเป็นที่น่าคบหาสมาคมด้วย ย่อมต้องมีภาษาที่สุภาพ ดังนั้น การให้การศึกษาเด็กวัยนี้ ย่อมจะฝึกเด็กให้รู้จักใช้คำสุภาพทั้งหลาย เช่นคำว่า “ขอโทษ” “ขอบคุณ” โดยต้องเป็นแบบให้เด็ก และต้องให้เด็กใช้อย่างสม่ำเสมอ นอกจากนี้จะต้องให้รู้จักกาลเทศะด้วย เสียงที่พูดในห้องเรียน ย่อมจะไม่ต้องดังเหมือนเสียงที่ใช้ในสนาม

5. เพื่อพัฒนาความสามารถในการติดต่อกับผู้อื่น คือ ไม่เพียงแต่แสดงความคิดเห็นของคนเท่านั้น แต่ยังสามารถเข้าใจสิ่งที่คนอื่นพูด สามารถพูดสิ่งที่มิผู้กล่าวไว้ได้

6. การฝึกเลียนเสียงคำพูดก่อนที่จะบรรยายเรื่องราวต่างๆ หากไม่ฝึกในเรื่องนี้เด็กบางคนจะเล่าเรื่องไม่ตรงจุด เช่น เด็กอาสาจะเล่าเรื่อง “ไปเที่ยวทะเล แทนที่จะพูดถึงการไปทะเล เด็กบางคนจะมัวพะวงแต่จุดไม่สำคัญ เช่น การแต่งตัว การซื้อของต่างๆ สำหรับการเดินทาง ครูอาจต้องช่วยเตือนเด็กให้พูดเข้ามาหาเรื่องอีกทีหนึ่ง

7. เรียนรู้เกี่ยวกับภาษา เช่น หลักของการออกเสียง เสียงวรรณยุกต์ การเว้นวรรค การเรียบเรียง คำให้เป็นประโยค และคำบางคำ มีความหมายได้หลายอย่าง

สรุปได้ว่า การพูดมีความสำคัญต่อการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยเป็นอย่างมาก เด็กจำเป็นต้องเรียนรู้ภาษาที่ใช้ในการพูด การติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่น การคิด จินตนาการ ถ้ายิ่งความรู้ออกมาเป็นการพูด ซึ่งพื้นฐานทางภาษาของเด็กปฐมวัยมีพัฒนาการที่ดีตามลำดับขั้นนั้น จะช่วยพัฒนาการพูดให้ดีขึ้นต่อไป

2.2 พัฒนาการทางการพูดของเด็กปฐมวัย

มีขั้นตอนของพัฒนาการทางภาษาและการพูด โดยเริ่มต้นจากเด็กรับรู้ภาษาและคำพูดจากการได้ยิน เด็กสามารถฟังเข้าใจสิ่งที่ได้ยินก่อนที่จะพูดได้ ทักษะในการฟัง รับรู้และเข้าใจคำพูดของเด็กเกิดก่อนทักษะในการพูดสื่อภาษา พัฒนาการทางภาษาและการพูด จึงเริ่มจากพัฒนาการด้านการคิด โดยการรับรู้ผ่านประสาทหูส่งไปยังสมอง เพื่อแปลความหมาย ทำให้เข้าใจคำพูดนั้นได้ แล้วเด็กจึงเริ่มพูดได้ในภายหลัง (รักลูก 2534: 1)

เพ็ญแข ประจวบปัจฉิม (ม.ป.ป.: 19) กล่าวถึง พัฒนาการทางการพูดของเด็กวัย 1-5 ปี มี 5 ระยะดังต่อไปนี้

1. ระยะอ้อแอ้ (babbling) จะเริ่มเมื่อเด็กมีอายุประมาณ 3 เดือน และจะเห็นชัดเมื่อเด็กอายุ 6 เดือนไปแล้ว เด็กจะอ้อแอ้ทั้งเวลามีคนอื่นอยู่ด้วยและเวลาอยู่คนเดียว
2. ระยะเล่นเสียง (vocal play) คือ การที่เด็กทำเสียงสูงต่ำประกอบไปด้วย พบในระยะเวลาประมาณ 6-8 เดือน
3. ระยะเล่น (jargon stage) เป็นลักษณะการพูดของเด็กๆ ก่อน 2 ขวบ คือ การที่เด็กเลียนแบบเสียงพูดของผู้ใหญ่ ถ้าฟังเพินๆ คิดว่าเด็กพูดได้เป็นประโยคยาวๆ แต่ที่จริงแล้วไม่มีความหมาย

4. ระยะเวลาพูดย่อๆ หรือการพูดคลุมความหมายเกิดขึ้น ระยะเวลาอายุ 2 ขวบขึ้นไป เด็กจะนำคำมารวมกันพูดสั้นๆ การเรียงคำอาจสลับสับสน และส่วนใหญ่จะมีเสียง 2 หรือ 3 คำ เท่านั้น เช่น “แมวไหน” เป็นต้น หรือตัดคำให้เหลือคำเดียวเช่น “ใบ”

5. การใช้ท่าทาง (gestures) เกิดในช่วงที่เด็กยังไม่สามารถจะใช้คำพูดบอกความต้องการได้ จึงใช้ท่าทางเพื่อทดแทนภาษา แต่หลังจาก 2 ขวบไปแล้ว เด็กจะใช้ท่าทางน้อยลงไปเป็นลำดับ

ศรียา นิยมธรรม และประภัสสร นิยมธรรม (2519: 13-30) ยังได้กล่าวถึงพัฒนาการของเด็กไว้ดังนี้

1. ขั้นปฏิกิริยาสะท้อน (reflexive vocalization) เกิดขึ้นกับทารกในระยะแรกเกิด จนถึงประมาณ 1 เดือนครึ่ง เสียงที่เปล่งออกมาในระยะนี้ไม่มีความหมายแน่นอน แต่เสียงร้อง ประกอบกับท่าทางการเคลื่อนไหวบ่งบอกถึงสภาวะทางร่างกายที่เด็กกำลังเผชิญอยู่ระยะนี้ เด็กเริ่มหันไปหาเสียงพูดที่เด็กเริ่มได้ยิน

2. เสียงอ้อแอ้ (babbling stage) เกิดขึ้นเมื่อเด็กอายุได้ 3-4 เดือน โดยอวัยวะในการฟังเสียง และการเปล่งเสียงได้แก่ หู ปาก ลิ้น เริ่มพัฒนามากขึ้น ระยะนี้เด็กจะได้ยินทั้งเสียงของผู้อื่น และเสียงของตนเอง การเปล่งเสียงในระยะนี้ มีความสำคัญต่อพัฒนาการทางพูด โดยก่อให้เกิดทักษะในการออกเสียง เพราะเด็กจะลองทำเสียงต่างๆ ที่ได้ยิน

3. ขั้นเลียนเสียง (lalling stage) เริ่มเมื่อเด็กอายุได้ 6 เดือน เป็นระยะที่ประสาทรับฟังเสียงและประสาทพัฒนาขึ้น สามารถจับเสียงที่ผู้อื่นพูดได้ พร้อมๆ กันนี้ประสาทตาจะสังเกตการเคลื่อนไหวของริมฝีปากของผู้พูดด้วย เด็กจึงสามารถจะเลียนเสียงผู้อื่นและเลียนเสียงของตนเองได้

4. ขั้นเลียนเสียงผู้อื่น (eoholalia) เริ่มเมื่อเด็กอายุได้ประมาณ 9 เดือน เด็กจะลดการเลียนเสียงตัวเอง แต่จะเลียนเสียงผู้อื่นมากขึ้น เพราะระยะนี้เด็กจะเริ่มให้ความสนใจต่อคำที่เด็กคุ้นเคยบางคำ และเริ่มสนใจต่อสิ่งต่างๆ รอบตัวที่อยู่ภายในบ้านมากขึ้น

5. ขั้นการพูดเป็นคำ (true speech) เริ่มเมื่อเด็กอายุได้ประมาณ 1 ขวบ คำแรกของเด็กมักจะเกิดขึ้นโดยบังเอิญ การสนองตอบจากผู้ใหญ่ รวมทั้งการให้รางวัลการทำโทษ ทำให้เกิดการเรียนรู้ในด้านการพูด

กิตติยวดี บุญซื่อ (2527: 86-87) ได้แสดงความคิดเห็นว่า เด็กเริ่มเข้าใจความหมายของคำและประโยค ซึ่งระยะต่อมาเด็กจะเริ่มสร้างคำศัพท์ของตนเอง และเริ่มพูดจนถึงขั้นสามารถติดต่อกับผู้อื่นได้เป็นลำดับขั้นพัฒนาการดังนี้

1. ระยะตาม หรือ single sentence stage เป็นระยะที่เด็กอายุระหว่าง 1-2 ขวบ เป็นการพูดเลียนแบบโดยไม่เข้าใจความหมาย และจะค่อยๆ พัฒนาคำศัพท์ที่เป็นประโยชน์ต่อตัวเอง คำแรกของเขาจะเป็นคำนามที่ใช้ความหมายทั่วไป

2. ระยะคิดหรือ ealy sentence stage เป็นระยะที่เด็กอายุระหว่าง 3-5 ขวบ เด็กเริ่มเข้าใจความหมายมากขึ้น และสามารถพูดประโยคได้ แม้จะยังไม่รู้ไวยากรณ์แต่อย่างใด ก่อนชนิดของคำที่เด็กใช้พูดในระยะแรกนี้ ประกอบด้วย คำนาม สรรพนาม กริยา แต่อยู่ในขอบเขตจำกัด

3. ระยะคิด หรือ short sentence stage เป็นระยะที่เด็กอายุระหว่างอายุ 3-5 ขวบ เด็กเริ่มคิดที่จะลองพูดคำรู้จัก คำศัพท์ของเด็กขยายมากขึ้น ซึ่งมีผลให้เด็กสามารถพูดโต้ตอบให้เข้าใจได้ ขั้นนี้เด็กสามารถใช้คำคุณศัพท์ที่บอกลักษณะได้ เช่น คุณศัพท์บอกสี ขนาด จำนวน ความรู้สึก และคำกริยาวิเศษณ์ รวมทั้งคำกริยา

4. ระยะคั้น หรือ complete sentence stage เป็นระยะที่เด็กอายุระหว่างอายุ 5-6 ขวบ เด็กในวัยนี้ สามารถค้นคิดคำที่ตนรู้จักมาผูกเป็นประโยคยาวๆ ได้ โดยที่เด็กเองก็เข้าใจในสิ่งที่ตนพูดประโยคจะประกอบด้วยคำประมาณ 6-8 คำ ลักษณะของประโยคถูกต้องตามรูปแบบไวยากรณ์ที่ใช้อยู่ในชุมชนที่เด็กอาศัยอยู่ ถ้าที่ใช้ในประโยคจะพบคำสรรพนาม บุพบท สันธาน และคำนำหน้านาม

5. ระยะปน เป็นระยะที่เด็กอายุระหว่าง 6-8 ขวบ ความคิดของเด็กจะขยายออกไป ซึ่งทำให้การพูดของเด็กสับสนบ้างในบางครั้ง

6. ระยะโปร่ง เป็นระยะที่เด็กอายุตั้งแต่ 9 ขวบขึ้นไป ความรู้เกี่ยวกับศัพท์ของเด็กขยายกว้างออกไป ทำให้สามารถคิดและเข้าใจสิ่งต่างๆ ได้มากขึ้น เด็กเริ่มใช้ภาษาพูดได้อย่างคล่องแคล่ว ประโยคเพิ่มความซับซ้อนและมีความหมายขึ้น และกว้างขึ้น

นอกจากนี้เฮอร์ลอค (Hurlock 1978: 185-186 อ้างถึงใน บุญบา สงวนวนชาติ 2547: 20-22) ได้กล่าวถึงลักษณะสำคัญของพัฒนาการทางการพูดไว้หลายประการดังนี้

1. ความเข้าใจภาษาที่ผู้อื่นพูด ความสามารถที่จะเข้าใจคำพูดของผู้อื่นต้องอาศัยความรู้ศัพท์ต่างๆ เป็นพื้นฐานทำนองเดียวกับผู้ใหญ่เรียนภาษาต่างประเทศ ก็ต้องรู้คำศัพท์มากพอควร จึงจะจับความได้ และอาจเข้าใจภาษาก่อนจะพูดได้ เด็กก็เช่นกัน เด็กอาจเข้าใจท่าทางการพูด การกระทำ แต่อาจไม่เข้าใจคำประโยคที่พูดในการพัฒนาความเข้าใจนั้น เด็กอาจมีการตอบสนองต่อทั้ง ลีลา การพูด และสำเนียงที่ได้ยินในสภาพการณ์ต่างๆ เด็กสามารถที่จะเรียนรู้ความหมายของคำจากสถานการณ์จากท่าทาง เช่น การยิ้ม สัมผัสเสียงที่พูด

2. การเรียนรู้คำศัพท์ พิจารณาได้ 2 ด้าน คือ

2.1 คำศัพท์ทั่วไป ได้ลำดับขั้นของคำศัพท์ไว้ ดังนี้

2.1.1 คำนาม เป็นคำแรกของเด็ก ซึ่งเกิดจากเล่นเสียง

2.1.2 กิริยา หลังจากที่เด็กให้เรียนรู้คำนามเพียงพอที่จะไปใช้เรียกชื่อคนและสิ่งของในสภาพแวดล้อมได้แล้ว เขาก็เริ่มที่จะเรียนรู้คำศัพท์ โดยเฉพาะคำศัพท์ที่เป็นการแสดงท่าทาง เช่น ให้เอาไปและถือไป

2.1.3 คำคุณศัพท์ จะปรากฏให้เห็นได้ในราวขวบครึ่ง คำคุณศัพท์ต่างๆ ที่ใช้ในเริ่มแรก ได้แก่ “ดี” “เลว” “ชน” “ร้อน และหนาว” ซึ่งจะใช้กับบุคคล อาหารและของเล่น

2.1.4 กริยาวิเศษณ์ เด็กจะรู้จักใช้พร้อมๆ กับคำศัพท์คำกริยาวิเศษณ์ที่ใช้ต่างๆ ไป ก็มี “ที่นี่ และที่โน่น” ในช่วงสองปีแรก เด็กเรียนรู้คำศัพท์ได้ช้า หลังจากนั้นในระยะก่อนเข้าเรียนจะเรียนรู้เร็วขึ้น และจะเรียนรู้อย่างรวดเร็ว หลังจากเข้าโรงเรียนแล้ว ทั้งนี้เนื่องจากได้รับการสอนโดยตรงจากครู และจากการได้พบเห็นสิ่งต่างๆ มากขึ้น

2.2 ศัพท์เฉพาะ เฮอร์ลอค (Hurlock) ได้แยกศัพท์เฉพาะออกเป็น 7 ลักษณะ คือ

2.2.1 ศัพท์เกี่ยวกับสี เด็กทั่วไปจะรู้จักชื่อสี ขึ้นต้นในราว 4 ขวบ และจะเรียนรู้ในสีอื่นๆ ซึ่งขึ้นอยู่กับความสนใจเรื่องสีและโอกาสที่จะเรียนรู้

2.2.2 ศัพท์เกี่ยวกับจำนวนมาตราวัด เซาว์ ปัญญา ของสแตนฟอร์ด นินด์ (Stanford Binet) เด็ก 5 ขวบ สามารถที่จะนับสิ่งของได้ถึง 3 เด็ก 6 ขวบ จะเข้าใจคำว่า “สาม” “เก้า” “สิบ” และ “เจ็ด” ดีพอที่จะนับแท่งลูกบาศก์ก็ได้

2.2.3 ศัพท์เกี่ยวกับเวลา เด็กอายุ 6-7 ขวบ จะรู้ความหมายของเวลา ตอนเช้า ตอนบ่าย ตอนกลางวัน ตอนกลางคืน ฤดูร้อน และฤดูหนาว

2.2.4 ศัพท์เกี่ยวกับเงิน เด็กอายุ 4-5 ขวบ เริ่มที่จะรู้ค่าของเหรียญ ตามลักษณะ ขนาด และสีของเหรียญ

2.2.5 ศัพท์แสดง ช่วงระหว่าง 4-8 ขวบ เด็กส่วนมาก โดยเฉพาะเด็กชายใช้ศัพท์แสดงแสดงออกทางอารมณ์ และทำตามกลุ่มเพื่อน

2.2.6 ศัพท์สบล สาบาน คำสาบาน ส่วนมากเด็กชายจะเป็นผู้ใช้ เริ่มในวัยเข้าเรียน เพื่อสร้างเอกลักษณ์ให้ตนเองว่าโตแล้ว เพื่อทดแทนความรู้สึกที่เป็นปมด้วย และเพื่อดึงดูดความสนใจ

2.2.7 ศัพท์ลับเฉพาะ เด็กหญิงเกือบทุกคนจะใช้ภาษาเฉพาะหลังจากอายุ 6 ขวบ เพื่อใช้สื่อสารกับเพื่อน

3. การสร้างประโยค เมื่อเด็กเริ่มพูดเป็นประโยค ก็มักทำโดยเอาคำมาต่อกัน ซึ่งเด็กจะเริ่มทำได้ก่อนอายุ 2 ขวบ ระยะเวลาแรกๆ ก็มักใช้คำเดียวก่อน อาจเป็นคำนาม หรือกริยาประกอบท่าทาง เมื่อเด็กอายุ 2 ขวบ เด็กจะรวมคำมาต่อเป็นประโยค แต่ไม่สมบูรณ์ ประโยคมักประกอบด้วยคำนามและคำกริยาบางครั้งอาจมีคำคุณศัพท์ หรือกริยาวิเศษณ์ด้วย เมื่ออายุ 4 ขวบ เด็กพูดเป็นประโยคได้เกือบสมบูรณ์ และรู้จักใช้คำเกือบทุกชนิด พออายุ 6 ขวบ เด็กจะรู้จักใช้ประโยคเกือบทุกแบบ ประโยคที่ใช้ตอนแรก มักเป็นประโยคง่ายๆ แล้วค่อยซับซ้อนขึ้นตามลำดับ

4. การออกเสียง เด็กจะเลียนเสียงตามทีตนได้ยินดังจะเห็นได้ว่า เด็กจะพูดได้ตามลักษณะภาษาที่ตนได้ยินมาจากสิ่งแวดล้อมในช่วงอายุ 12-18 เดือน เด็กส่วนมากมักพูดฟังไม่รู้เรื่อง นอกจากคนใกล้ชิดในช่วงอายุ 18-36 เดือน การออกเสียงดีขึ้นมา การไม่เข้าใจสิ่งที่เด็กพูดทำให้เข้าใจผิด ไม่รู้ว่าต้องการอะไรแน่ มักทำให้เด็กเกิดความคับข้องใจได้ง่าย และทำให้เด็กมีพฤติกรรมถอยหลัง คือใช้วิธีร้องไห้เหมือนเมื่อยังเล็กอีกครั้ง โดยปกติหลังวัย 3 ขวบ จะออกเสียงชัดขึ้น แต่ยังมีบางคนยังออกเสียงบางเสียงไม่ชัด เช่น “พ่อ-ป้อ” “ช้าง-ซ้าง” “ถี-ถี้” เป็นต้น แต่หลังจาก 5-6 ขวบไปแล้ว อาการพูดแบบนี้จะค่อยๆ หดหายไป เด็กจะพูดชัดเหมือนผู้ใหญ่

จากพัฒนาการการพูดที่กล่าวมาทั้งหมดสามารถสรุปได้ว่า การพูดของเด็กพัฒนาเป็นไปตามขั้นตอน โดยที่พัฒนาจากการส่งเสียงที่ไม่มีความหมาย จนเสียงมีความหมาย การเลียนเสียงที่ได้ยิน และในท้ายที่สุดก็พัฒนาจากคำเป็นวลี เป็นประโยค และสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจ มีความเข้าใจในภาษาพูด สามารถพูดคำศัพท์ทั่วไปได้ พูดแสดงความคิดเห็น พูดแสดงความต้องการ พูดเล่าเรื่องราว พูดตั้งคำถาม จะพัฒนาการทางพูดที่เป็นไปตามลำดับขั้น

2.3 ความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย

เพียเจท์ (Piaget 1995 อ้างถึงใน ปานตา ใช้เทียบวงศ์ 2533: 79-85) ได้สรุปลักษณะการใช้ภาษาพูดไว้ 3 รูปแบบ คือ

1. การพูดซ้ำๆ (repetition) คือ การที่เด็กพูดคำซ้ำๆ กันหลายครั้ง รวมถึงการเลียนแบบคำพูดของผู้อื่นด้วย เด็กอาจคิดว่าคำพูดเหล่านี้เป็นคำที่เราคิดขึ้นเอง พูดกับตัวเองซ้ำๆ อย่างพอดอกพอใจ

2. การพูดคนเดียว (monologue) คือ การที่เด็กชอบพูดคุยกับตัวเองดังๆ อาจจะเล่าเป็นนิยาย หรือสมมติเป็นครู เป็นพ่อเป็นแม่ การพูด ลักษณะนี้ไม่เกี่ยวกับการสื่อความเข้าใจกับผู้อื่น แต่อย่างไร เป็นการพูดเพื่อความเพลิดเพลินของตนเองเท่านั้น

3. การสื่อความเข้าใจ (communication) คือ การที่เด็กพยายามทำความเข้าใจกับบุคคลอื่น และใช้ภาษาสื่อให้ผู้อื่นเข้าใจ โดยการอธิบาย ชักถาม วิจารณ์ ลักษณะการพูดในขั้นนี้

แสดงว่าวิวัฒนาการทางการคิด การพูด และการใช้ภาษาที่สูงขึ้น และการพูดที่มีลักษณะของทางสังคม ได้แก่

3.1 การเล่าเรื่องราวของตนให้ผู้อื่นรู้ เป็นการพยายามแลกเปลี่ยนความเข้าใจกับผู้ฟัง กล่าวคือ เมื่อพูดแล้ว ก็ต้องการให้คนฟัง ซึ่งเป็นการนำไปสู่การสนทนาต่อไป

3.2 การแสดงความคิดเห็นหรือวิจารณ์ เด็กแสดงความคิดเห็นในการทำงานหรือการกระทำของผู้อื่น หรือใช้วิธีพูดให้ใครคนหนึ่งหรือหลายๆ คนฟัง และแสดงว่าตนเหนือกว่าผู้ตนวิจารณ์ เช่น “ไม่เห็นเก่งเลย กินข้าวก็หกด้วย”

3.3 การออกคำสั่ง/การแสดงความต้องการขอร้อง หรือขู่ เช่น เด็กสองคนคนหนึ่งพูดว่า “ห้ามเล่นรถคันนี้ ห้ามจับ”

3.4 การถามและการตอบ เด็กรู้จักถามและรู้จักตอบ เด็กเล็กๆ ไม่ค่อยเอาใจใส่กับคำตอบมากนัก หรือถามแล้ว ไม่ค่อยฟังคำตอบ หรือบางที่มีผู้ถามเด็กก็ไม่ยอมตอบเสียเฉยๆ ต้องให้พ่อแม่หรือครูตอบแทน หรือผู้นำในการตอบ โดยมากเด็กอายุ 3-5 ขวบ มักเป็นเช่นนี้

การพูดติดต่อสื่อสารในสังคมของเด็กปฐมวัย มีลักษณะสำคัญ ดังนี้ (แมรี ริคเจลาตอน โท Mary Renck Ja Jonge; 1990 : 96-97 อ้างถึงใน ฌพักรชญาธิ์ สุวรรณเนตร 2547: 21)

1. การพูดอธิบายแสดงความต้องการให้บุคคลอื่นรับรู้ หรือเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทันทีทันใด
2. การตั้งคำถามที่ต้องการคำอธิบายใช้ในกลุ่มพื้นฐานเดียวกัน
3. การเล่าเรื่องราวจากประสบการณ์หรือจากความรู้ทั่วไปเป็นการแลกเปลี่ยนความคิดซึ่งกันและกัน
4. การแสดงความคิดเห็นหรือการวิจารณ์ ในสิ่งที่เด็กเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมหรือเรื่องอื่นๆ

นอกจากนี้ ได้มีผู้ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับความสามารถทางการพูดไว้ในประเด็นต่างๆ ดังนี้ การพูดเป็นเครื่องบ่งชี้พัฒนาการด้านสติปัญญาและสังคม คุณประโยชน์ของการพูดคือการติดต่อสื่อสาร และเพื่อได้รับการโต้ตอบจากสังคมที่อยู่รอบตนเอง เด็กทารกท่ามกลางการพูดจากผู้คนจึงเป็นแรงสนับสนุนให้รู้จัก มีความสามารถในการพูดจา เพื่อให้เกิดการเรียนรู้สังคม (ประมวล ทิดคินสัน 2536: 131-132) การพูดของเด็กวัย 3-6 ปี เป็นวัยที่เจริญมากสำหรับการเรียนรู้ เด็กวัยนี้จะช่างซักถามพูดคุย ซึ่งจะทำให้เด็กรู้ภาษามากขึ้น เด็กที่พูดเก่งมีความสามารถรู้คำศัพท์มาก (วันเพ็ญ บุญประกอบ 2536: 3-4) ซึ่งพัฒนาการทางการพูดของเด็กปฐมวัย มีความสำคัญมาก เด็กพร้อมที่จะฝึกทักษะทางภาษาและการรู้คำศัพท์ การออกเสียงคำให้ชัดเจน การ

ใช้ประโยค เพื่อการติดต่อสื่อสาร การบอกชื่อวัตถุสิ่งของต่างๆ แต่ทั้งนี้ต้องขึ้นอยู่กับโอกาส และ สิ่งแวดล้อม จะมีส่วนพัฒนาความสามารถทางการพูดให้กับเด็กได้เป็นอย่างดี (วิณี ชิดเชิดวงศ์ 2537: 192) ประสบการณ์เรียนรู้ของเด็กปฐมวัย ว่าคำที่เด็กปฐมวัยควรจะเรียนรู้ นั้น จะต้องได้มาจากคำที่เคยใช้และคุ้นเคยในชีวิตประจำวัน เป็นคำที่เด็กสามารถนึกภาพได้ เด็กจะเข้าใจคำเหล่านี้ พูดสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ (บันลือ พฤษะวัน 2534: 14-15)

สรุปได้ว่า ความสามารถในการพูดของเด็กปฐมวัย เป็นการแสดงออกด้วยคำพูด ที่เป็นประโยค โดยเน้นการพูด แสดงความต้องการกับผู้อื่นให้รับรู้ได้ พูดแสดงความคิดเห็น พูดเล่าเรื่องราวต่างๆ และการใช้คำถามเป็นลักษณะการพูด

2.4 แนวทางและบทบาทของครูในการส่งเสริมพัฒนาการทางการพูดของเด็กปฐมวัย

การจัดประสบการณ์ ด้านภาษาให้เด็กอนุบาลว่า ควรจะประกอบด้วยกัน 3 อย่าง ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้ (เลขา ปิยะอัจฉริยะ 2523: 58-60)

1. การจัดประสบการณ์ด้านต่างๆ ที่ควรฝึกฝนหรือทดสอบทางการด้านการพูด ได้แก่

- 1.1 ฝึกออกเสียงคำต่างๆ ให้ถูกต้อง ชัดเจน
- 1.2 ฝึกให้พูด คำวลี และประโยค ได้อย่างเข้าใจความหมาย
- 1.3 ฝึกให้พูด แสดงความต้องการและความรู้ได้
- 1.4 ฝึกให้เล่าเรื่องจากประสบการณ์หรือเล่าเรื่องจากภาพได้

2. กิจกรรมต่างๆ ที่ควรจัดกิจกรรมในสอนพูด

2.1 ให้เด็กเล่าเรื่องจากประสบการณ์หรือเล่าเกี่ยวกับสิ่งของ ของเล่นที่นำมาให้ เพื่อดู อาจให้มีตอนเวลาเข้าประมาณ 5-10 นาที ก่อนสอนบทเรียน

2.2 ครูเล่าเรื่องหรือนิทานให้เด็กฟัง แล้วให้เด็กลองเล่าตามบ้าง

2.3 ให้เด็กพูดคำวลีประโยคตามครูให้ถูกต้อง หรืออาจให้พูดประโยคที่มีพยัญชนะเดียวกันหมดก็ได้ จะเพิ่มความสุขและขบขันให้แก่เด็ก

2.4 ให้เด็กพูดคำคล้องจอง เช่น ที่หนึ่งกินน้ำผึ้ง ที่สองกินข้าวพอง ที่สามกินข้าวหลาม ฯลฯ ให้ท่องคำกลอนในบทดอกสร้อย หรือให้เด็กช่วยกันแต่งเอง เช่น “ฉันซื้อแดง ฉันชอบกินแกง”

2.5 ให้เด็กตอบคำถามง่ายๆ เช่น (ภาพ) นักเรียนสบายดีหรือ? (ตอบ) สบายดีค่ะ สบายดีครับ (ถาม) นักเรียนมีมือกี่มือ? (ตอบ) สองมือ ฯลฯ

2.6 ให้เด็กทายปริศนาคำทายอะไร

- 2.7 ให้เล่นเกมต่างๆ ที่มีการสนทนาแสดงความคิดเห็น
- 2.8 ให้เด็กเล่าเรื่องตามรูปภาพที่ครูหรือนักเรียนนำมา หรือเล่าจากภาพวาดที่ตนวาด หรือจากรูปปั้นดินเหนียว หรือดินน้ำมันที่เด็กปั้นเอง
3. พฤติกรรมที่วัดได้จากการฝึกทักษะ ได้แก่ พฤติกรรมที่ได้จากการฝึกทักษะการฟัง การพูด ที่เกี่ยวกับการแสดงออกของตัวเด็ก (self concept)
 - 3.1 แนะนำตนเอง แนะนำชื่อ ชั้น โรงเรียน ได้
 - 3.2 บอกบ้านที่อยู่ของตนเอง บ้านเลขที่ ตำบล ถนน จังหวัด ได้
 - 3.3 เรียกชื่อสิ่งของใกล้ตัวเป็น เช่น ห้องเรียน โต๊ะ เก้าอี้ กระดานดำ ได้
 - 3.4 ฟัง ทำ และปฏิบัติตามคำบอกของเพื่อน ครู ได้
 - 3.5 ใช้คำพูดกับเพื่อน ครู ได้เกี่ยวกับสวัสดี ขอโทษ ขอบใจ ครับ ครับ นน ฯลฯ
 - 3.6 เล่าเรื่องจากภาพได้
 - 3.7 เล่าเรื่องจากประสบการณ์ตนเองง่ายๆ ได้
 - 3.8 แบ่งกลุ่มพูด สนทนากับเพื่อนได้

แนวทางการจัดกิจกรรมส่งเสริม ความสามารถทางการพูดไว้หลากหลายวิธี ดังนี้
(กรมวิชาการ 2540ก: 36-37)

1. การสนทนา อภิปราย เป็นการส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาในการพูด การฟัง รู้จักแสดงความคิดเห็นและยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ซึ่งสื่อที่ใช้อาจเป็นของจริง ของจำลอง รูปภาพ สถานการณ์จำลอง ฯลฯ
2. การเล่านิทาน เป็นการเล่าเรื่องต่างๆ ส่วนมากจะเป็นเรื่องที่เน้นการปลูกฝังให้เกิดคุณธรรม จริยธรรม วิธีการนี้จะช่วยให้เด็กเข้าใจได้ดีขึ้นในเล่านิทาน สื่อที่ใช้อาจเป็นรูปภาพ หนังสือนิทาน หุ่นการแสดงท่าทางประกอบการเล่าเรื่อง
3. การสาธิต เป็นการจัดกิจกรรมที่ต้องการให้เด็กได้สังเกตและเรียนรู้ตามขั้นตอนของกิจกรรมนั้นๆ ในบางครั้งครูอาจให้เด็กอาสาสมัครเป็นผู้สาธิตร่วมกับครู เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติจริง เช่น การเพาะเมล็ด การเป่าลูกโป่ง การเล่นเกมการศึกษา
4. การทดลองปฏิบัติการเป็นกิจกรรมที่จัดให้เด็กได้รับประสบการณ์ตรง เพราะได้ทดลองปฏิบัติด้วยตนเอง เช่น การประกอบอาหาร การทดลองวิทยาศาสตร์ง่ายๆ การเลี้ยงหนอน ผีเสื้อการปลูกพืช ฯลฯ

5. การศึกษานอกสถานที่เป็นการจัดกิจกรรมที่ทำให้เด็กได้รับประสบการณ์ตรง อีกรูปแบบหนึ่ง ด้วยการพาเด็กไปทัศนศึกษาสื่อต่างๆ ของโรงเรียน หรือสถานที่นอกโรงเรียนเพื่อ เป็นการเพิ่มพูนประสบการณ์แก่เด็ก

6. การเล่นบทบาทสมมติ เป็นตัวละครต่างๆ ตามเนื้อเรื่องในนิทาน หรือเรื่องราว ต่างๆ อาจใช้สื่อประกอบการเล่นสมมติเพื่อสร้างความสนใจ และก่อให้เกิดความสนุกสนาน เช่น หุ่นสวมศีรษะ ที่คาดศีรษะรูปคน และรูปสัตว์แบบต่างๆ เครื่องแต่งกายและอุปกรณ์ของจริงชนิด ต่างๆ

7. การร้องเพลง เล่นเกม ท่องคำคล้องจอง เป็นการจัดให้เด็ก ให้แสดงออกเพื่อ ความสนุกสนาน เพลิดเพลิน และเรียนรู้เกี่ยวกับภาษาและจังหวะ

แนวทางในการส่งเสริมพัฒนาการทางการพูด จะต้องคำนึงถึงตัวครู การจัด บรรยากาศ และจุดมุ่งหมายของกิจกรรม ดังต่อไปนี้ (เยาวพา เดชะคุปต์ 2542: 75-76)

1. การฝึกพูดควรฝึกในกลุ่มเล็กๆ เพื่อให้มีการตอบสนองระหว่างครู และนักเรียน ให้มากที่สุด

2. การฝึกพูดควรอยู่ในลักษณะที่เป็นธรรมชาติที่สุด ไม่ว่าจะเป็นการสนทนาใน กลุ่มย่อยหรือในขณะที่เด็กกำลังเล่น

3. บรรยากาศและสิ่งแวดล้อมในการพูด ควรเป็นบรรยากาศที่เด็กรู้สึกอบอุ่น ปลอดภัยสบายใจที่จะแสดงออกและมีอิสระ

4. ให้เด็กเกิดนิสัยที่ดีในการพูด และสามารถใช้คำพูดได้อย่างเหมาะสม

5. เปิดโอกาสให้เด็กเล่าประสบการณ์ของตนเอง

การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมความสามารถทางการพูดที่กล่าวมาสามารถสรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการพูดนั้น สามารถทำได้มากมายหลายวิธีที่สามารถส่งเสริมให้เด็กมี พัฒนาการทางการพูดให้ดียิ่งขึ้น เช่น ท่องคำคล้องจอง ปริศนาคำทาย เล่าเรื่องจากภาพร้องเพลง ง่ายๆ และเกมต่างๆ แต่ละวิธีล้วนแล้วแต่ที่จะส่งเสริมพัฒนาการทางการพูดให้กับเด็ก ซึ่งในการวิจัย ครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำเอาคำคล้องจองมาจัดกิจกรรม เพื่อพัฒนาการพูดให้กับเด็กด้วย

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพูดของเด็กปฐมวัย

ได้มีผู้ทำการวิจัยเกี่ยวกับพัฒนาการทางการพูดของเด็ก ทั้งในประเทศและ ต่างประเทศหลายท่านดังต่อไปนี้

2.4.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

ดิกเกอร์สัน (Dickerson 1976: 6456-A) การทดลองเปรียบเทียบการจำคำศัพท์ใหม่ของนักเรียนระดับหนึ่ง โดยใช้เกมการเคลื่อนไหว (active game) เกมเฉื่อย (passive games) และ กิจกรรมปกติ (traditional activities) ในการสอน โดยให้นักเรียนดูคำศัพท์ใหม่วันละ 2 คำ แล้วเล่นเกมเกี่ยวกับคำนั้นจนครบ 40 คำ สำหรับเกมการเคลื่อนไหวนั้น ผู้เรียนจะมีการเคลื่อนไหวส่วนต่างๆ ของร่างกาย เกมเฉื่อย ผู้เรียนจะใช้กระดาษคำ และกิจกรรมปกติ ผู้เรียนจะใช้สมุดแบบฝึกหัด ผลปรากฏว่ากลุ่มนักเรียนที่เรียน โดยใช้เกมเคลื่อนไหวมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มนักเรียนที่เรียนจากการใช้เกมเฉื่อย ส่วนนักเรียนที่เรียนตามกิจกรรมปกติมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำสุด ไม่ว่าจะหญิงหรือชาย

จอห์นสัน (Johnson 1989: Abstract) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับลักษณะท่าทางวิธีการสื่อความหมายและหน้าที่ในการสื่อความหมายของเด็ก 3 ขวบ ขณะมีปฏิสัมพันธ์กับผู้ใหญ่และเพื่อนๆ ในสถานการณ์ที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ พบว่า ปฏิสัมพันธ์ระหว่างเด็กกับผู้ใหญ่หลายคน เด็กกับผู้ใหญ่คนเดียว และเด็กกับเด็ก มีโครงสร้างต่างกัน และเด็กที่มีปฏิสัมพันธ์กับผู้ใหญ่ขณะเล่นและผู้ใหญ่ใช้วิธีการพูดโดยไม่ออกคำสั่งจะมีวิธีการสื่อความหมายได้ไว และมีการเรียนรู้โดยไม่คาดหมายเกิดขึ้น

จอห์นตัน (Johnston 1995: Abstracts) ได้ทำการศึกษาความสามารถทางการพูดและพฤติกรรมการอ่านหนังสือของเด็กปฐมวัยต่อการมีปฏิสัมพันธ์การอ่านกับ โปรแกรมคอมพิวเตอร์จากการศึกษา พบว่า การใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ทำให้มีการพัฒนาความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อเด็กได้ใช้เวลาอย่างน้อย 42 นาทีต่อสัปดาห์ แต่การใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ให้เด็กไม่มีผลต่อพฤติกรรมการอ่านของเด็กปฐมวัย

ชิมสัน (สนอง สุทธาอามาตย์ 2545: 17 อ้างถึงใน Simpson 1998) ได้ศึกษาลักษณะการพูดของเด็กปฐมวัย 4 ปี ที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเล่านิทานแบบเล่าเรื่องราว ผลการวิจัยพบว่า การเล่าเรื่องซ้ำ ช่วยส่งเสริมความสามารถด้านการสื่อสารมากขึ้น กล่าวคือ ช่วยให้เด็กพัฒนาความสามารถในการถ่ายทอดภาษาให้ชัดเจน ละเอียดครอบคลุม ความหมายที่ต้องสื่อให้ผู้อื่นได้ รับรู้ และเข้าใจ ซึ่งความสามารถนี้วัดได้เป็นจำนวนคำต่อประโยค (Length of T-unit) ไม่ได้วัดที่ปริมาณคำ ซึ่งมิลเลอร์ (Miller 1951) ถือว่า ความสามารถนี้เป็นเครื่องมือที่สามารถวัดความซับซ้อนของรูปประโยคได้เป็นอย่างดีทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งด้านการเข้าใจความหมายและสร้างประโยค

2.4.2 งานวิจัยในประเทศ

จุฬารัตน์ อินุพัฒน์ (2543: 97) การศึกษาเกี่ยวกับพัฒนาการทางการพูดของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเล่นมุมบล็อก ศึกษาเด็กอายุ 5-6 ขวบของโรงเรียนวัดเขาสวรรณประดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 30 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มควบคุม ซึ่งเด็กจะได้รับการจัดประสบการณ์การเล่นมุมบล็อกแบบปกติและกลุ่มทดลอง เด็กจะได้รับการจัดประสบการณ์การเล่นมุมบล็อกแบบเต็มรูปแบบ เป็นเวลา 10 สัปดาห์ 40 ครั้ง ผลการศึกษาพบว่าเด็กที่ได้รับการจัดประสบการณ์เล่นมุมบล็อกแบบเต็มรูปแบบ และเด็กที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเล่นมุมบล็อกแบบปกติ มีพัฒนาการทางการพูดไม่แตกต่างกัน

สนอง สุทธาอมาศย์ (2545: 87) ได้ศึกษาความสามารถด้านการฟังและการพูด ของปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ โดยการประกอบอาหาร โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง เด็กปฐมวัยชาย-หญิง อายุระหว่าง 5-6 ปี ผลการวิจัยพบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ โดยการประกอบอาหารมีความสามารถด้านการฟังและการพูดสูงกว่าก่อนการทดลอง

สมาพร สามเตี้ย (2545: 69) ได้ศึกษาพัฒนาการทางการพูดของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรม โดยการเล่นเกมทางภาษา โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเด็กปฐมวัยชาย-หญิง อายุระหว่าง 5-6 ปี จำนวน 10 คน ผลการวิจัยพบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมโดยการเล่นเกมทางภาษา มีพัฒนาการทางการพูด โดยเฉลี่ยรวมก่อนการจัดกิจกรรม และหลังการจัดกิจกรรมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่งผลต่อการสังเกตพัฒนาการในระหว่างการจัดกิจกรรมเล่นเกมทางภาษามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ณพักรชญาธ สุวรรณเนตร (2546: 57) ได้ศึกษาความสามารถในการพูดของเด็กปฐมวัย โดยวิธีการสอนแบบสตอรีไลน์ ใช้กลุ่มเด็กปฐมวัย จำนวน 30 คนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นอนุบาลปีที่ 1 ปีการศึกษา 2546 ของโรงเรียนเทศบาล 4 ผลการวิจัยพบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการพัฒนาความสามารถในการพูดโดยใช้วิธีการสอนแบบสตอรีไลน์ มีความสามารถในการพูดแสดงความต้องการ พูดตั้งคำถาม พูดเล่า เรื่องราว และพูดแสดงความคิดเห็นสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (โดยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง 1 ห้องเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยแบบการสอนแบบสตอรีไลน์ 3 เรื่อง คือ เรื่องบ้านแสนสุข เรื่องโรงเรียนในฝัน เรื่องชุมชนน่าอยู่ แบบทดสอบความสามารถในการพูดของเด็กปฐมวัยเป็นรูปภาพจำนวน 12 ภาพ และคำถามประกอบ)

บุษบา สงวนวนชาติ (2547: 56-57) การศึกษาความสามารถในการพูดของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการใช้หนังสือนิทานเล่มใหญ่ กลุ่มตัวอย่างคือเด็กปฐมวัย อายุระหว่าง 5-6 ปี กำลังศึกษาอยู่ในชั้นอนุบาลปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 โรงเรียนอนุบาลท่าตะโก ผลการวิจัยพบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์ โดยใช้หนังสือนิทานเล่มใหญ่ มีความสามารถในการพูดสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แผนการใช้หนังสือ นิทานเล่มใหญ่ รวม 18 แผน ใช้เวลา 6 สัปดาห์ และแบบวัดความสามารถในการพูดเป็นภาพ 12 ภาพ

จากเอกสารงานวิจัยทั้งต่างประเทศและในประเทศที่เกี่ยวข้องกับการพูด สามารถสรุปได้ว่าพัฒนาการทางการพูดของเด็กปฐมวัย เป็นไปอย่างมีขั้นตอน และสามารถจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการทางการพูดของเด็กได้โดยการพูดคุยเล่นเกมทางภาษา การให้เด็กได้ทำกิจกรรมต่างๆ เช่น เล่นมุมบล็อก การใช้เพลงประกอบเล่านิทาน ตลอดจนวิธีการสอนแบบต่างๆ ทำกิจกรรม ดังกล่าวเป็นการเปิดโอกาสให้เด็กได้ใช้ภาษามากเท่าใด ถือเป็นการส่งเสริมพัฒนาการทางภาษา มากเท่านั้น

2.4.3 งานวิจัยที่ศึกษาความคงทน

ได้มีผู้ศึกษาวิจัย ดังนี้

ธนวดี สุระกาญจน์ (2544: 80) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัยที่ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมศิลปะในชั้นเรียนกับเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะแบบผู้ปกครองไม่มีส่วนร่วมในชั้นเรียน ใช้กลุ่มตัวอย่าง 30 คน อายุ 3-4 ปี ซึ่งเรียนอยู่ในชั้นอนุบาล ปีที่ 1 โรงเรียนอนุบาลละอออุทิศ สถาบันราชภัฏสวนดุสิต ผลการวิจัย พบว่า พฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัยในกลุ่มทดลองกับเด็กปฐมวัยในกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยเด็กปฐมวัยในกลุ่มทดลองมีคะแนนความเชื่อมั่นสูงกว่า และพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัยในกลุ่มทดลองหลังการทดลองจากการสังเกตครั้งที่ 1 กับครั้งที่ 2 ซึ่งระยะห่างกัน 7 วัน ไม่แตกต่างกัน ดังนั้น แสดงว่า พฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัยในกลุ่มทดลองมีความคงทน จากการที่สังเกตระยะห่างกัน 7 วัน พฤติกรรมความคงทนไม่แตกต่างกัน

โชติ จันทร์วัง (2547: 174) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนเตรียมทหารที่ได้รับการเรียนการสอน โดยใช้เทคนิคการจัดข้อมูลด้วยแผนภาพและเปรียบเทียบความคงทนในการเรียนรู้คณิตศาสตร์ของนักเรียนเตรียมทหารระหว่างกลุ่มที่ได้รับการเรียนการสอน โดยใช้เทคนิคการจัดข้อมูลด้วยแผนภาพและกลุ่มที่ได้รับการเรียนการสอนแบบปกติ

ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนเตรียมทหารกลุ่มที่ได้รับการเรียนการสอน โดยใช้เทคนิคการจัดข้อมูลด้วยภาพมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดคือไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70.2 นักเรียนเตรียมทหาร กลุ่มที่ได้รับการเรียนการสอน โดยใช้เทคนิคจัดข้อมูลด้วยแผนภาพ มีความคงทนในการเรียนรู้คณิตศาสตร์สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการเรียนการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 การใช้เทคนิคจัดข้อมูลด้วยภาพ ทำให้เกิดความคงทนในการเรียนรู้

ณัฐฉิณี ชนะโชติ (2548: 70) ได้ศึกษาการใช้นิทานครูแต่งเอง โดยใช้เค้าโครงนิทานพื้นบ้านพัฒนาพฤติกรรมความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และการช่วยเหลือผู้อื่นของเด็กปฐมวัย ในช่วง 2 สัปดาห์ หลังการทดลอง พบว่า นักเรียนยังมีความคงทนของพฤติกรรมความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ คิดเป็นร้อยละ 56.67 และมีพฤติกรรมความคงทนของพฤติกรรมความช่วยเหลือผู้อื่น คิดเป็นร้อยละ 66.66 ในการศึกษาครั้งนี้ เด็กปฐมวัยมีความคงทนของพฤติกรรมความเอื้อเฟื้อที่แสดงออก หลังเสร็จสิ้นการทดลอง 2 สัปดาห์ ซึ่งอยู่ในส่วนของความสามารถที่สูงขึ้น และความสามารถเท่าเดิม

จากเอกสารงานวิจัยมีผู้ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับความคงทน สามารถสรุปได้ดังนี้ งานวิจัยที่ศึกษาความคงทนในการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ความคงทนของพฤติกรรมความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ การช่วยเหลือผู้อื่น และศึกษาความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัยที่ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมศิลปะในชั้นเรียนนั้น แสดงให้เห็นว่า ระยะเวลาในการทดลองจะห่างกันหรือใกล้เคียงกัน ก็สามารถทำให้กลุ่มทดลองมีความคงทนในการเรียนรู้ และมีความคงทนในด้านของพฤติกรรมตามตัวแปรของงานวิจัยที่กล่าวมา

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมท่องคำคล้องจอง

3.1 ความหมายและความสำคัญของคำคล้องจอง

3.1.1 ความหมายของคำคล้องจอง

คำคล้องจอง (nursery rhymes) คำคล้องจอง หรือร้อยกรองสำหรับเด็กปฐมวัยนั้น ได้มีนักการศึกษาให้ความหมายของคำคล้องจองไว้ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2529: 23) กล่าวถึงคำคล้องจองว่า หมายถึง คำประพันธ์ต่างๆ อาจเป็นโคลง กลอน กาพย์ ฯลฯ ซึ่งใช้ถ้อยคำง่าย มีเนื้อหาสาระง่ายๆ เด็กได้ท่องแล้วเกิดความสนุกสนานเหมาะสมกับวัย และพัฒนาการของเด็ก

คำประพันธ์ อาจเป็น โคลง กลอน ฯลฯ ซึ่งใช้ถ้อยคำง่ายๆ เด็กท่องแล้วเกิดความสุขสนาน (สุนทนา พานิช 2531: 104) คำที่สัมผัสถูกต้อง ไม่ขัดกันคล้องจองสัมผัสกันด้วยรูปสระและคำสะกด (เกรียงไกร เรื่องแก้ว (2534: 1) คำประพันธ์ต่างๆ อาจเป็น โคลง กลอน กาพย์ ฯลฯ ซึ่งใช้ถ้อยคำง่ายๆ และไม่ยากมากนัก เหมาะกับวัยของเด็ก มีเนื้อหาง่ายๆ เด็กๆ ท่องแล้วเกิดความสุขสนาน ((พัฒนา ชัชพงศ์ 2535: 8) คำที่มีเสียงสัมผัส ทำให้ง่ายต่อการออกเสียง ง่ายต่อการจดจำ และหากนำมาเรียงเป็นเรื่องเป็นราวต่างๆ ที่จะเป็นเรื่องที่น่าสนใจติดตามอ่านเด็กๆ จะชอบข้อความที่มีเสียงคล้องจองกันมาก นอกจากนี้การฝึกเขียนคำคล้องจองยังเป็นพื้นฐาน ที่สำคัญในการเขียนเพื่อแต่งคำประพันธ์ ประเภทร้อยกรองต่างๆ ต่อไปในอนาคตด้วย (กิฟลี วรรณจิต 2535: 43)

จากความหมายข้างต้น คำคล้องจอง หมายถึง ร้อยกรอง หรือคำประพันธ์ง่ายๆ เช่น โคลง กลอน ซึ่งใช้ถ้อยคำและเนื้อหาสาระง่ายๆ มีเสียงหรือพยัญชนะ สระ สัมผัสกัน ง่ายต่อการออกเสียง และง่ายต่อการจดจำ เหมาะสมกับวัย และพัฒนาการของเด็ก

3.1.2 ความสำคัญของคำคล้องจอง

การท่องคำคล้องจองสำหรับเด็กปฐมวัยนั้น ถือว่ามีความสำคัญและมีความจำเป็นมากตามที่นักการศึกษาได้กล่าวไว้ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (ม.ป.ป.: 33) กล่าวถึงประโยชน์และความสำคัญของคำคล้องจองไว้ดังนี้

1. ทำให้เด็กสนุกสนาน
2. ช่วยให้การใช้ภาษาดีขึ้น
3. เตรียมความพร้อมสู่การอ่าน
4. ฝึกคิด ฝึกจำ

จิระประภา บุญนิคย์ (ม.ป.ป.: 71) กล่าวถึง จุดมุ่งหมายหรือความสำคัญในการสอนบทร้อยกรองหรือคำคล้องจองให้แก่เด็กไว้ดังนี้

1. เพื่อสนองความต้องการทางธรรมชาติในเรื่องของจังหวะ เด็กๆ มีความสนใจ มีความสุขที่ได้ทำเสียงหรือท่าทางให้เข้ากับจังหวะ หรือได้ฟังเสียงที่เป็นจังหวะ
2. เพื่อช่วยปกป้องและส่งเสริมพัฒนาการทางด้านจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ของเด็ก

3. เพื่อส่งเสริมพัฒนาการทางด้านภาษาของเด็ก ช่วยให้เด็กใช้ภาษาได้ดี ใช้ถ้อยคำที่ถูกต้องชัดเจน สามารถใช้ระดับเสียงแสดงออกซึ่งความรู้สึกได้ตรงตามความหมาย เช่น ประหลาดใจ ดีใจ กลัว ตกใจ เสียใจ ฯลฯ

4. ช่วยให้เด็กได้เรียนรู้การใช้วรรคตอน ก่อนที่จะอ่านหนังสือออก ซึ่งเป็นการฝึกฝนตามธรรมชาติ

5. เป็นทางหนึ่งที่จะช่วยฝึกฝนเด็กให้รู้จักสังเกต

6. เพิ่มพูนความรู้ในด้านต่างๆ ให้แก่เด็ก

7. ช่วยให้เด็กให้เรียนรู้คำศัพท์มากขึ้น

8. ช่วยให้ผู้ใหญ่และเด็กมีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน

สุทธิวงษ์ พงษ์ไพบูลย์ (2524: 65-68) กล่าวถึง ความสำคัญของเพลงกล่อมเด็กหรือคำคล้องจอง สำหรับเด็กไว้ดังนี้

1. ชับกล่อมให้เด็กนอนหลับเร็วและสนิท

2. สร้างความบันเทิงใจ

3. ใช้เป็นเครื่องมือสื่อสารของชาวบ้าน

4. ปลุกฝังคุณสมบัตินอกความเป็นกุลบุตร กุลบิดา

5. ปกป้องรักษาสถานภาพของสังคม

6. การปกป้องสิทธิและหน้าที่อันพึงมีได้โดยชอบธรรม

ณรงค์ ทองปาน (2526: 45-51) กล่าวถึง ความสำคัญของร้อยกรองประกอบการเล่นหรือคำคล้องจองไว้ดังนี้

1. เป็นบทเพลงสำหรับให้เด็กร้องเล่นเพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลินหรือ

ร้องล้อเลียนกัน

2. เป็นการช่วยย่วยให้เด็กได้บริหารอวัยวะต่างๆ ให้แข็งแรง มีพลามัยสมบูรณ์

3. เป็นการส่งเสริมให้เด็กรู้จักเล่นกันเป็นหมู่คณะเป็นการฝึกเข้าสังคมไปในตัว

4. ช่วยส่งเสริมความจำ โดยเริ่มจากข้อความสั้นๆ ง่ายๆ และนับเป็นการให้

การศึกษาแก่เด็กทางหนึ่งด้วย

พัฒนา ชัชพงศ์ (2535: 8) กล่าวถึงความสำคัญของการท่องคำคล้องจอง ดังนี้

1. เพื่อเตรียมเด็กให้สงบ (การเก็บเด็ก) เป็นเทคนิคที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อการจัดกิจกรรมสำหรับเด็กปฐมวัย ดังนั้น ถ้านำคำคล้องจองมาให้เด็กท่องในช่วงกิจกรรม การพักทักทาย การนำเข้าสู่บทเรียนระหว่างดำเนินกิจกรรม และสรุปบทเรียน หรือก่อนกลับบ้านนั้น มีความสำคัญมากทีเดียว ตามที่ พัชรี เจตน์เจริญรักษ์ (2535: 39) กล่าวว่า ครูสามารถใช้เทคนิคตามเตรียมเด็กให้สงบในช่วงใดของกิจกรรมก็ได้ ที่เห็นว่าเด็กไม่สนใจทำกิจกรรม เช่น ช่วงเริ่มต้นกิจกรรมหลัก หรือช่วงต่อระหว่างกิจกรรม การใช้เทคนิคการเตรียมเด็กให้สงบ จึงเป็นเทคนิคที่ควรใช้วิธีการที่หลากหลาย เช่น การเชิดหุ่น การใช้ท่าทาง การร้องเพลง การท่องคำคล้องจอง การเล่านิทาน ฯลฯ ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับความต้องการ ความสามารถตามวัย และความพอใจของเด็กเป็นหลักเสมอ

2. เพื่อพัฒนาภาษา เพราะภาษาถือเป็นรากฐานที่สำคัญยิ่งสำหรับการพัฒนาการด้านต่างๆ เช่น ด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญาของเด็กเริ่มตั้งแต่การฟังไปสู่การรับรู้เกิดเป็นความจำ ความคิด ความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึกต่างๆ จะถ่ายทอดออกมาโดยผ่านภาษา การพูด (ศิริมาศ แก้วเจริญวงศ์ 2541: 18) ถือเป็น การแสดงออกทางพัฒนาการทางภาษาด้านหนึ่ง แล้วพัฒนาไปสู่การเรียนรู้ และอ่านต่อไป ซึ่งทั้งหมดนี้คือ การพัฒนาทักษะทางภาษาที่รวมเอา ความเข้าใจ ความจำ ความคิด ความรู้ ความรู้สึก ดังนั้น จะเห็นได้ว่าการให้เด็กได้ท่องคำคล้องจองแล้วเด็กมีพัฒนาการทางภาษา เนื่องจากเด็กได้ ฟังการออกเสียง การเลียนเสียงซ้ำๆ บ่อยๆ เด็กจะเกิดความจำ และเข้าใจ ความหมายคำศัพท์ และเนื้อหาในคำคล้องจองที่ท่องได้

3. เพื่อฝึกความจำ การท่องคำคล้องจองนั้น เด็กได้ฝึกความจำ ตามที่ กิลฟอร์ด (Guilford) ได้กล่าวถึงความหมายของการจำ (memory) เป็นความสามารถทางสติปัญญาของมนุษย์ ในการสะสมเรื่องราวหรือข่าวสาร และสามารถระลึกได้เมื่อเวลาผ่านไป (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2540: 106) ซึ่งสอดคล้องกับ (พรทิพย์ ศิริสมบุญเวช 2543: 13) ที่กล่าวว่า การท่องจำคือ กฎของการฝึกฝนและการกระทำซ้ำ (law of practice) ที่ตรงกับทฤษฎีสัมพันธ์เชื่อมโยงของธอร์นไคค์ (Thorndike) ในกฎการเรียนรู้ ที่เป็นกฎแห่งการฝึกหัด หมายถึง การที่ผู้เรียนได้ฝึกหัดเพื่อกระทำซ้ำๆ บ่อยๆ ย่อมจะทำให้เกิดความสมบูรณ์ถูกต้อง (อารี พันธุ์ณี. ม.ป.ป.: 124) เช่นเดียวกัน หากเด็กได้ท่องคำคล้องจองอย่างสม่ำเสมอ ก็ย่อมจะเกิดความจำและเป็นความเข้าใจในที่สุด

4. เพื่อทำให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน การท่องคำคล้องจองทำให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน มีอารมณ์และจิตใจที่ดี ดังที่ ณรงค์ ทองปาน (2526: 51) กล่าวว่า ร้อยกรองสำหรับเด็กปฐมวัย ซึ่งเป็นข้อความคล้องจองประกอบท่าทางและจังหวะ หรือท่องคำคล้องจองประกอบการเล่นนิ้วมือ ก็จะช่วยเพิ่มความสนุกสนานให้กับเด็กมากขึ้น เด็กจะลืมเรื่องอื่นๆ ไปชั่วขณะ เนื่องจากมีความเพลิดเพลินกับการได้ท่องคำคล้องจอง ทั้งนี้ เด็กบางคนอาจมีจินตนาการคล้อยตามไปกับเนื้อหาในคำคล้องจองนั้นด้วย

5. เพื่อฝึกระเบียบวินัย และพร้อมที่จะทำกิจกรรมต่อไป การท่องจำคำคล้องจองเพื่อให้เด็กมีระเบียบวินัยและพร้อมที่จะทำกิจกรรมต่อไป การท่องคำคล้องจองเพื่อให้เด็กมีระเบียบวินัยกล่าวคือ ในขณะที่เด็กกำลังเล่นส่งเสียงดัง เมื่อได้ยินคำคล้องจองเด็กจะค่อยๆ ถอยลงและกลับมาทื่ออย่างเป็นระเบียบเรียบร้อย ถ้าครูฝึกอย่างสม่ำเสมอ เด็กจะปฏิบัติตามคิดเป็นนิสัย

สรุปได้ว่าการท่องคำคล้องจองมีความสำคัญสำหรับเด็กปฐมวัยมาก เพราะทำให้เด็กได้มีพัฒนาการครบทุกด้าน เช่น ทางด้านร่างกาย เด็กได้เรียนรู้จังหวะท่าทาง และได้บริหารร่างกายให้แข็งแรงทางด้านอารมณ์-จิตใจ เด็กได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลินทางด้านสังคม เด็กได้ฝึกความมีระเบียบวินัยเรียนรู้ข้อตกลงกฎระเบียบภายในห้องเรียน และการยอมรับจากเพื่อน และทางด้านสติปัญญา เด็กได้ฝึกความจำเข้าใจบทเรียนดียิ่งขึ้นและที่สำคัญ เด็กมีพัฒนาการทางภาษามากขึ้นด้วย

3.2 ประเภทของคำคล้องจอง

ประเภทของคำคล้องจอง มีหลายประเภท ซึ่งสามารถแบ่งประเภทของคำคล้องจองไว้แตกต่างกันดังนี้ ได้แก่ คำคล้องจอง หรือร้อยกรองสำหรับเด็กปฐมวัยนั้น อาจจำแนกออกเป็น 2 ประเภท คือ คำคล้องจองสำหรับเด็กเล็ก และคำคล้องจองสำหรับเด็กปฐมวัย

1. ร้อยกรองสำหรับเด็กเล็ก (nursery rhymes)

1.1 เพลงกล่อมเด็ก ประกอบด้วย เพลงกล่อมเด็ก เพลงปลอบเด็ก เป็นวรรณคดีประเภทมุขปาฐะ (Oral Literature) ซึ่งน่าจะมีวิวัฒนาการมาจากการเล่านิทานหรือนิยายให้เด็กฟังเวลาก่อนนอน โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้เด็กเกิดความเพลิดเพลิน นอนหลับง่าย ตัวอย่างเพลงกล่อมเด็ก เช่น

อ้ายแมวเหมียวเอ๋ย

แยกเขี้ยวยิงฟัน

เสือปลาหน้าสั้น

กัดก้นกับแมวเหมียวเอ๋ย

1.2 เพลงปลอบเด็ก บทเพลงแสดงถึงจิตใจอันสูงส่งของคนไทย ความรักใคร่
ผูกพันความกตัญญู ฯลฯ เช่น ร้องปลอบหรือล้อเลียนเด็ก

ตั้งไข่ม	จะต้มไข่ม
ไข่มปลัดลงดิน	ใครอย่ากินไข่มเนื้อ

2. ร้อยกรองสำหรับเด็กปฐมวัย ประกอบด้วย เพลงประกอบการเล่น ปริศนาคำ
ทาย บทกลอน ซึ่งเป็นคำคล้องจองง่ายๆ

2.1 เพลงประกอบการเล่นของเด็ก ตัวอย่างเช่น

จำจ๊ะเขือเปราะ

จำจ๊ะเขือเปราะ	กะเทาะหน้าแวน
พายเรือออกแอ่น	กระแทนดินกุ่ม
สาวสาว นุ่มนุ่ม	อาบน้ำท่าไหน
อาบน้ำท่าวัด	เอาแป้งที่ไหนผัด
เอากระจกที่ไหนส่อง	เยียมเยียมมองมอง
นกขุนทองร้องวู้	

2.2 ปริศนาคำทาย เป็นการเล่นที่ให้ความเพลิดเพลินและพักผ่อนหย่อนใจ

ตัวอย่างปริศนาคำทาย เช่น อะไรเอ๋ย

- คนทำไม่ได้ใช้ คนใช้ไม่ได้ทำ (โลงศพ)
- สูงเทียมฟ้า ต่ำกว่าหุ้ยาญาคีขาว (ภูเขา)

2.3 บทกลอนสำหรับเด็กปฐมวัย (poetry for young reader) เพลงกล่อมเด็ก
เพลงประกอบการเล่น และปริศนาคำทายนั้น เป็นบทกลอนมาตั้งแต่โบราณ แต่ปัจจุบัน มักจะ
เขียนขึ้นมาเนื่องในโอกาสต่างๆ เช่น วันเด็กแห่งชาติ เช่น นิทานร้อยบรรทัด กลอนสัทวา กลอนบท
ดอกสร้อย

นอกจาก การแบ่งประเภทตามอายุของเด็ก คำคล้องจองยังแบ่งประเภทของ
คำคล้องจองตามจุดมุ่งหมายของการใช้คำคล้องจองและอายุของเด็กไว้ดังนี้ (ปราณี เชียงทอง 2536:
56-60)

1. บทกล่อมเด็ก เป็นบทกลอนที่หลังไหลมาจากอารมณ์ โดยไม่ได้คิด
ตกแต่งให้มีความประณีตแต่อย่างใด เป็นการผูกคำให้สัมผัสคล้องจองกัน ไปเรื่อยๆ ไม่มีลักษณะ
บังคับให้ลึกลับซึ่งซับซ้อน นึกสิ่งใดได้ก็ว่าออกไปตามใจชอบ บทกล่อมเด็กเป็นคำคล้องจองที่บรรยาย
ถึงความรักและความห่วงใยที่มารดาพึงมีต่อบุตรน้อยอย่างเหลือล้น จนถึงระบายออกมาเป็นถ้อยคำ

ที่อ่อนหวานไพเราะจับใจ และใช้สรรพนามเรียกบุตรน้อยด้วยการแสดงความห่วงใยอย่างที่สุด
ดังตัวอย่าง

นอนไปเถิดเอย ขวัญข้าวเจ้าเกิดในดอกบัว
เลี้ยงไว้หวังจะได้เป็นเพื่อนตัว ทูนหัวเจ้าคนเดียวเอย

2. บทปลอบเด็กและบทขู่เด็ก มักจะยกเอาชื่อสัตว์ต่างๆ ที่มีอยู่ใกล้ตัวเด็ก
มาแต่งเป็นคำคล้องจองในยามที่เด็กไม่ยอมนอนหลับง่ายๆ มารดาก็จะขู่ด้วยความรักและความ
เอ็นดู ดังตัวอย่าง

จิงโจ้เอย มาไล่ตำเภ หมาในไล่เห่า
จิงโจ้ตกน้ำ หมาในไล่ขี้ จิ้งจอกดำหนิ
ได้กล้วยสองหวีทำขวัญจิงโจ้ โหฮิ้วโหฮิ้ว

3. บทเด็กเล่น เด็กเล็กๆ รู้จักร้องรำทำเพลง และรู้จักสร้างคำหรือบทเด็ก
เล่นมาประกอบการเล่นของตน เป็นธรรมชาติของเด็กที่ชอบบทกลอนและดนตรี เด็กถูกสอนให้
คุ้นเคยกับคำคล้องจองมาตั้งแต่ยังนอนเปล เด็กจึงชอบคำคล้องจองและรู้จักถ้อยคำคล้องจองมาร้อง
เล่นกัน ดังตัวอย่าง

รีรีข้าวสาร สองทะนานข้าวเปลือก
เลือกทองใบลาน เก็บเบี้ยใต้ถุนร้าน
พานเอาคนข้างหลังไว้

บทเด็กเล่นนั้น มีแทบทุกเรื่องที่เป็นที่สนใจในชีวิตประจำวันของเด็กไทย
ในสมัยก่อน บทเด็กเล่นหรือบทกล่อมเด็กมีในทุกชาติทุกภาษาทั่วโลก กล่าวคือ เป็นสากลชาติ
ทางยุโรปเรียกว่า Mother Goose ในอเมริกาเรียกว่า Lullaby ชนชาติเก่าแก่ เช่น อินเดียแดง
หรือในประเทศแถบเอเชียใกล้ๆ ไทย เช่น พม่า เขมร ลาว มอญ สำหรับของชาวยุโรปก็มี เช่น
บทเด็กเล่นสำหรับเล่นนิ้วมือนิ้วเท้าของเด็กๆ โอลิเวอร์ โกลด์สมิธ (Oliver Goldsmith) ชาวอังกฤษ
ได้สอนให้เด็กๆ ทุกคนที่เขารู้จักเล่นเกมนิ้วมือ สำหรับประเทศไทยของเรานั้นเป็นชาติ
ที่มีขนบธรรมเนียมประเพณีวัฒนธรรมที่งดงาม ประกอบกับภาษาไทยมีเสียงเป็นดนตรี และคนไทย
ที่มีนิสัยเจ้าบท-เจ้ากลอน รักสนุก จึงมีเพลงกล่อมเด็กมาตั้งแต่สมัยโบราณแล้ว ซึ่งสอดคล้องกับ
(สุริวงส์ พงศ์ไพบูลย์ 2542: 7) ที่กล่าวว่า เพลงกล่อมเด็ก (lullaby) เป็นคติชนวิทยาหรือคติ
ชาวบ้าน (folklore) แขนงหนึ่งซึ่งจัดอยู่ในประเภทที่ใช้ภาษาเป็นสื่อ (verbal) มีการสืบทอดจากปาก
ต่อปากสืบทอดกัน โดยไม่มีการขีดเขียนเป็นลายลักษณ์ เพลงกล่อมเด็กมีลักษณะเป็นวัฒนธรรม
พื้นบ้าน มีบทบาทหน้าที่และเป็นเครื่องแสดงเอกลักษณ์ของชุมชนนั้นๆ

4. ร้อยกรองสำหรับเด็กปฐมวัย ประกอบด้วย

4.1 เพลงประกอบการเล่นของเด็ก ตัวอย่างเช่น

ตบมือชม

ตบมือชม

ผสมแปะแปะ

หัวเราะเหะเหะ

ชอบอกชอบใจ

ตบมือสองคน

สับสนกันใหญ่

สนุกเหลือใจ

เพื่อนรักเพื่อนเกลอ (อารมณ์ สุวรรณपाल)

4.2 บทกลอนสำหรับเด็กปฐมวัย เพลงกล่อมเด็ก เพลงปลอบเด็กการเล่น และปริศนาคำทายนั้น เป็นบทกลอนมาตั้งแต่โบราณ แต่ในปัจจุบันนี้มักจะเขียนขึ้นมาเนื่องในโอกาสต่างๆ เช่น วันเด็กแห่งชาติ เช่น นิทานร้อยบรรทัด กลอนสักวา กลอนบทดอกสร้อย ตัวอย่างเช่น

จ. ไข่

จ. เอ๋ย จ. ไข่

ไข่เป็ด ไข่ไก่

ไข่ปู ไข่ปลา

ล้วนมีประโยชน์

เป็นโภชนา

พวกเรานำมา

เป็นอาหารเอ๋ย

นอกจากนี้ เขาวพา เดชะคุปต์ (2542: 112-113) ได้ยกตัวอย่างบทร้อยกรองสำหรับเด็กไว้ 5 ประเภท ดังนี้

1. บทร้อยกรองที่สอนเนื้อหา

หนึ่ง สอง สาม เป็นขามปลอด

สี่ ห้า รอดรีวออกไป

หก เจ็ด แปด แดคแจ่มใส

เก้า สิบ ไ่วิ่งไล่กัน

สิบเอ็ด สิบสอง รบยอมกลับ

สิบสาม สิบสี่ หลับแล้วฝัน

สิบห้า สิบหก ตกเตียงปล้น

สิบเจ็ด สิบแปด นั้น จันหัวโน (ฐะปะนีย์ นาครทรรพ)

2. บทร้อยกรองที่สนุกสนาน

ตะกร้อของใคร มั่นใหญ่จริงจัง

พอเตะมันก็กลิ้ง ไปโดนตะกร้า

กระโดดจะตะครุบ หลบปีบพลาดท่า

ตะกร้อถูกหน้า หกล้มจมโคลน (ฐะปะนีย์ นาครทรรพ)

3. บทร้อยกรองที่บอกเรื่องราว

ฝนตกพรำพรำ แม่ดำกางร่ม

แกเดินก้มก้ม อยู่ข้างกำแพง

ประเดี้ยวแคะดอก แกบอกพ่อแดง

จันไม่มีแรง หุบร่มให้ที (ฐะปะนีย์ นาครทรรพ)

4. บทร้อยกรองที่สอนเนื้อหาและปลูกฝังลักษณะนิสัย

คิมนม

คิมนมนี้ดีหนักหนา ช่วยให้กายของเราเติบโต

จันชอบคิมนมทุกวัน เพราะช่วยให้ตัวฉันทั้งสวยทั้งใส

ใครอยากจะเป็นคนเก่ง ขอเชิญมาแข่งคิมนมแก้วโต

คุณครูก็รักใครใครก็ชม แก้มป้องตากลมเพราะนมแก้วโต (ไม่ปรากฏนาม ผู้แต่ง)

5. บทร้อยกรองที่ไม่มีเนื้อหาสาระ

คุณตาเดินไป คุณยายเดินมา

คุณปู่ก้มหน้า คุณย่าแอบมอง (อารมณ์ สุวรรณपाल)

สรุปได้ว่า การแบ่งประเภทของคำคล้องจองนั้น สามารถจัดแบ่งได้หลายประเภท ไม่มีรูปแบบที่แน่นอนว่าจะจัดแบ่งตามประเภทของเนื้อหา หรือจัดแบ่งตามประเภทของรูปแบบกิจกรรมที่จัด ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับครูที่จะนำไปใช้ได้เหมาะสมมากน้อยเพียงใด และมีการอธิบายความหมายของคำศัพท์ เนื้อหาที่มีในคำคล้องจองที่ท่อง เพื่อให้เด็กได้รู้จักและเข้าใจมากขึ้นด้วย

3.3 การใช้คำคล้องจอง

3.3.1 วิธีการใช้คำคล้องจอง

การนำคำคล้องจองไปใช้สำหรับครู ทำได้โดยการจัดกิจกรรมคำคล้องจอง เพื่อการส่งเสริมพัฒนาทางการพูดของเด็กปฐมวัยนั้น นับว่ามีความสำคัญ เพราะเป็นการปลูกฝังให้เด็กได้เรียนรู้ ซึ่งเป็นการท่องจำแบบนกแก้วนกขุนทอง จะช่วยให้มีพัฒนาการพูดที่ เร็วขึ้นด้วย จะ

เห็นได้ว่าการท่องเป็นพื้นฐานของการจำที่นำไปสู่การรับรู้ และเข้าใจ รวมทั้งเกิดความคิดและสติปัญญาตามทฤษฎี โครงสร้างทางสติปัญญาของกิลฟอร์ด (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2540: 110)

อารมณ สุวรรณपाल (2539: 461) ได้แบ่งรูปแบบในการจัดกิจกรรมคำคล้องจองออกเป็น 4 รูปแบบ คือ

1. การจัดกิจกรรมคำคล้องจอง ประกอบการเล่นนิ้วมือ การเล่นนิ้วมือเป็นการแต่งนิ้วท่าทางประกอบคำคล้องจองนั้น โดยมีวัตถุประสงค์ให้เด็กได้พัฒนากล้ามเนื้อมือควบคู่กันไปด้านภาษา การเล่นนิ้วมืออาจเล่นโดยขยับนิ้วต่างๆ แสดงบทบาท หรืออาจแต่งตัวนิ้วให้เป็นตัวละครแล้วเล่นตามบทบาทก็ได้ นิ้วมือสามารถใช้เป็นสื่อประกอบการเรียน การสอนให้เด็กเกิดความสุขสนาน และเพิ่มพูนทักษะต่างๆ ให้แก่เด็กได้ดี โดยเฉพาะในด้านภาษาเพราะการเล่นนิ้วมือ ส่วนใหญ่จะใช้ประกอบคำพูด คำคล้องจอง โดยครูสวมบทบาทใช้นิ้วมือได้ตลอดเวลา ขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ และเนื้อหาที่ต้องการสอนเด็กด้วย สุภาวดี ศรีวรรณนะ (2542: 171) ได้กล่าวว่า การเล่นนิ้วมือ (fingers play) เป็นเล่นนิ้วมือที่ง่ายและสนุกเป็นการฝึกทักษะทางภาษา เพราะขณะที่เล่นเด็กจะต้องพูด ต้องสมมตินิ้วมือให้เป็นสิ่งต่างๆ การเล่นควบคู่ไปกับการใช้ถ้อยคำ และประโยคมาแต่งให้คล้องจองกัน ขณะที่เล่นนิ้วมือไปด้วยนั้น จะทำให้เด็กสนุกกับการพูดยิ่งขึ้น

ตัวอย่างคำคล้องจองประกอบการเล่นนิ้วมือ

หงิกหงิก งองอ หัวร้อ คิกคิก

สายหัว ตุ๊กติก หงิกหงิก งองอ (อารมณ สุวรรณपाल)

นิ้วมือประกอบคำคล้องจอง

ชูนิ้วชี้ยั้งห้านิ้ว ทำท่าหงิกหงิก งองอ กางมือสายไปมาแล้วทำมือหงิกงอ

2. การจัดกิจกรรมคำคล้องจองประกอบท่าทาง

การจัดกิจกรรมคำคล้องจองประกอบท่าทาง คือ การเคลื่อนไหวร่างกายประกอบคำคล้องจอง ขณะพูดออกเสียง ครูและเด็กพูดคำคล้องจองพร้อมท่าทางประกอบไปด้วย สุภาวดี ศรีวรรณนะ (2542: 160) กล่าวว่า การใช้ท่าทางเป็นวิธีที่ใช้ส่วนต่างๆ ของร่างกายเคลื่อนไหวในลักษณะต่างๆ การใช้ท่าทางนับเป็นวิธีการที่สำคัญที่จะทำให้เด็กปฐมวัยได้นึกพูดฝึกความจำ และทำท่าทางประกอบคำคล้องจอง

ตัวอย่างคำคล้องจองประกอบท่าทาง

คำคล้องจอง	คนแก่
งกก เงินเงิน	เดินกระช่องกระแย่ง
กร็องกร็อง แกร้งแกร้ง	ไม่มีแรงเดิน (อารมณ์ สุวรรณपाल)

ท่าทางประกอบ

ทำท่าทางเหมือนคนแก่ เดินช่องแย่ง หลังงอ เดินไปเดินมา แล้วก็ทำท่าหมดแรง

นั่งลง

ตัวอย่างคำคล้องจอง ประกอบท่าทาง

คำคล้องจอง	นกบิน
ฉันเป็นนก	ขยับปีกผิ่บผิ่บ
ขยับขาของแหง	แล้วก็บิน บิน บิน

ท่าท่าประกอบ

กางแขนสองข้างขยับขึ้น ขยับลง ใช้สองขากระโดด กางแขน ร่อนบินเหมือนนก

คำคล้องจอง	แมงมุม
แมงมุมขยุ้มหลังคา	แมวกินปลา
หมากัดกระ โฟ้งกัน	

ท่าท่าประกอบ

ทำมือหยิบหลังมือเพื่อนด้วยนิ้วชี้กับนิ้วหัวแม่มือ ขยับมือทั้งหมดขึ้นและลง

ปล่อยมือ ให้มือท่าท่าเหมือนสุนัขกัด

คำคล้องจอง	แมวเหมียว
แมวเหมียวๆ	ตัวเปรี้ยวน่ารัก
ฉันอยากอุ้มน้ก	ฉันรักเหมียวเอย

ทำท่าประกอบ

เดินสี่ขาเหมือนแมว พร้อมร้องเหมียวๆ เดินไปเดินมาด้วยท่าสี่ขา เดินไป
ทักทายกับเพื่อน

3. การจัดกิจกรรมคำคล้องจองปากเปล่า

บุญชู สนั่นเสียง (2539: 566) ได้กล่าวว่า การคำคล้องจอง โดยครูจะเป็นผู้นำ
ออกเสียงในการท่องแล้วให้เด็กออกเสียงตามที่ละวรรคตอน สำหรับในการท่องแบบปากเปล่านั้น
การใช้น้ำเสียงเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้เกิดอรรถรสในการพูดออกเสียงท่องคำคล้องจอง เพื่อไม่ให้
เด็กๆ เกิดความเบื่อหน่ายในการท่อง การเน้นน้ำเสียงในการท่องจะทำให้เกิดความสุขสนาน
เพลิดเพลิน สุนทร โคตรบรรเทา (2533: 72) การท่องคำคล้องจองจะทำให้เด็กมีความเพลิดเพลิน
และเป็นการช่วยพัฒนาความสามารถในการจำและการลำดับความคิดให้ครู จึงควรเลือกคำ
ประพันธ์ที่ครอบคลุมข้อเท็จจริง และประสบการณ์ทุกด้าน เพื่อให้เด็กได้รู้จังหวะของภาษาที่มี
ความไพเราะ และงดงาม ซึ่งความคิดเห็นดังกล่าวมีความสอดคล้องกับความคิดเห็นของสำนักงาน
คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2529: 25) ซึ่งกล่าวว่า การใช้คำคล้องจอง เช่น การใช้
กลอน กาพย์ หรือโคลงจะช่วยให้เด็กปฐมวัยมีความสามารถใช้อ้อยคำที่มีเนื้อหาสาระง่ายๆ และยัง
เป็นการส่งเสริมความสามารถทางภาษาได้อีกวิธีหนึ่งด้วย

4. การจัดกิจกรรมคำคล้องจองโดยใช้หนังสือ

หนังสือนิทานประกอบภาพสำหรับเด็กปฐมวัย ดังนี้ เด็กปฐมวัยซึ่งอยู่ในวัย
รับรู้เรื่องราวและหัดดูภาพ ให้รู้จักความหมายควรใช้คำศัพท์ง่ายๆ ประโยคสั้นๆ มีจำนวนคำไม่มาก
นักเป็นความเรียงง่ายๆ หรือคำคล้องจองกัน ตัวอักษรโตชัดเจน ควรมีข้อความในแต่ละหน้าเพียง
1-2 บรรทัด และมีระยะเว้นว่างมาก เพื่อให้เด็กได้เห็นหนังสือชัดเจน และไม่เกิดความท้อแท้หรือ
เพื่อที่จะอ่าน นอกจากนี้ การจัดกิจกรรมคำคล้องจอง โดยใช้หนังสือนั้น หนังสือจะมีคำคล้องจอง
มีภาพประกอบ เพื่อให้เด็กมีความเข้าใจและสนใจในคำคล้องจอง เกิดความสนุกสนานในการท่อง
ซึ่งการท่องคำคล้องจองโดยใช้หนังสือนั้น เด็กๆ ได้ออกเสียงและใช้สายตา บอกตามตัวหนังสือ
มีครูชี้ ฝึกการพูด และการอ่านที่ดีอีกด้วย (กล่อมจิตต์ พลายเวช 2539: 19-21 อ้างถึงใน
ปานใจ จารุณนิช 2548: 38)

การจัดกิจกรรมการคำคล้องจอง จัดเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับภาษาของเด็ก
โดยตรง และการพูดก็เป็นส่วนหนึ่งของทักษะทางภาษาที่มีความสำคัญเนื่องจากการพูดเป็นสื่อ
สำหรับการแสดงความคิด ความรู้สึกออกไปให้ผู้อื่นเข้าใจ และการพูดก็เป็นเครื่องบ่งชี้ถึง
พัฒนาการในด้านต่างๆ เช่น พัฒนาการทางร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ว่ามี

พัฒนาการที่ดีหรือไม่ รวมทั้งมีผลต่อความสามารถในทักษะทางด้าน การอ่าน และการเรียนของ เด็กปฐมวัยต่อไปด้วย ถ้าหากเด็กไม่รับการส่งเสริมพัฒนาการทางการพูดด้วยการท่องคำคล้องจอง อยู่อย่างสม่ำเสมอเด็กก็ย่อมมีพัฒนาการทางการพูด (สาวิตรี สุวรรณสถิตย์ 2549: 12) เด็กอายุ 5 ขวบ จะรู้จักคำประพันธ์ สรรพนาม และคำสันธานเชื่อมประโยค และในภาษาก็มีการกระจายกริยา เด็กก็ จะรู้จักผันกริยาได้ ในการสอนเด็ก ถ้าครูจะเน้นแต่ทักษะทางด้านภาษาแต่อย่างเดียว โดยไม่มี กิจกรรมอื่นมาเกี่ยวข้อง จะทำให้การเรียนนั้นยาก และเด็กไม่มีความสนใจ แต่ถ้านำกิจกรรม คำคล้องจองมาจัดให้กับเด็กแล้ว เด็กก็จะมี ความสนใจมากขึ้น

สรุปได้ว่า จากกิจกรรมท่องคำคล้องจองประกอบการเล่นนิ้วมือ ประกอบ ทำทาง แบบปากเปล่า และใช้หนังสือ เป็นการจัดกิจกรรม การพูดที่เริ่มต้นจากการพูดคำศัพท์ พัฒนาการพูดไปถึงการรู้จักและเข้าใจความหมายที่เด็กปฐมวัยสามารถพูดแสดงความคิดเห็น พูด แสดงความต้องการ พูดเล่าเรื่องราว และพูดตั้งคำถามได้ถูกต้องเหมาะสมตามวัย เด็กปฐมวัยมี โอกาสที่จะได้ทำกิจกรรมจากคำคล้องจองที่หลากหลาย และสัมพันธ์กันไปอย่างมีจุดมุ่งหมาย รวมทั้งได้รับความสุข สนุกสนานเพลิดเพลิน ไปด้วย ทั้งนี้ก็เพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้เด็ก ได้เรียนรู้ ด้วยตนเองจากการปฏิบัติจริง และนำไปสู่การมีพัฒนาการพูดที่ถูกต้องเหมาะสมนั่นเอง

3.3.2 บทบาทครูและการให้เด็กมีส่วนร่วม

บทบาทในการส่งเสริมกิจกรรมคำคล้องจองได้มีนักการศึกษาได้กล่าวถึง ดังนี้

อารมณี สุวรรณपाल (2532: 461) กิจกรรมคำคล้องจอง จัดเป็นกิจกรรมที่ เกี่ยวข้องภาษาในการสอนกิจกรรมนี้ ถ้าครูเน้นทักษะด้านภาษาไทยอย่างเดียว โดยไม่มีกิจกรรมอื่น มาเกี่ยวข้อง จะทำให้การจัดกิจกรรมยาก และไม่ทำให้เด็กเกิดความสนใจ ดังนั้น ครูควรมีบทบาท ในเตรียมสื่อ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาการพูดของเด็กทั้งนี้ภาษาของเด็กปฐมวัย แสดงให้เห็น ถึงแนวคิด ความสนใจ และความสัมพันธ์ของเด็กที่มีสิ่งแวดล้อม (บุญชู สนั่นเสียง 2532: 559-562) สร้างบรรยากาศที่ไม่ตึงเครียด เด็กมีความสนุกสนานในการจัดกิจกรรมท่องคำคล้องจอง ให้ ความสำคัญต่อเด็ก โดยการให้เวลาพูดคุยกับเด็กแต่ละคน เพราะครูจะเป็นต้นแบบ ในการพูดของ เด็ก การพูดของครู จะต้องชัดถ้อยชัดคำ กริยา ท่าทาง และความถูกต้องของคำพูด ต้องสอดคล้องกัน เพื่อเด็กจะได้เลียนแบบที่ถูกต้อง นอกจากนี้ ไพเราะ พุ่มมัน (2544: 46) กล่าวถึง ลำดับขั้นตอน บทบาทของครู และการให้เด็กมีส่วนร่วมไว้ดังนี้

1. การเลือกเวลา และสถานที่ เป็นช่วงเวลากิจกรรมยามเช้า สนทนา พูดคุย ทักทายก่อนกิจกรรมเสริมประสบการณ์ สถานที่ครูต้องคำนึงถึงการที่เด็กจะร่วมกิจกรรม

สนุกสนานกันได้เต็มที่นั้น ย่อมต้องการบริเวณกว้างพอสมควร และเสียงไม่รบกวน ชั้นเรียนอื่น เด็กได้ร่วมในการคิดทำทางประกอบ การเล่นนิ้วมือแสดงท่าทางประกอบด้วยจะช่วยพัฒนาความสามารถทางการพูดได้ดี ตามลำดับ

2. ครูควรมีอารมณ์ แจ่มใส พร้อมทั้ง จะทำทุกอย่างร่วมกับเด็ก มีอารมณ์สนุกสนาน ร่วมกับเด็กในขณะที่ทำการสอน

3. จัดหาอุปกรณ์ที่ส่งเสริมการจัดกิจกรรมท่องคำคล้องจอง เช่น หนังสือนิทานประกอบคำคล้องจอง ให้เด็กมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น คำคล้องจองกับภาพ

4. ครูเตรียมแผนการจัดประสบการณ์กิจกรรมคำคล้องจอง โดยมีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจนที่จะพัฒนาให้เด็กพูดเป็นประโยค พูดคำศัพท์ พูดแสดงความคิดเห็น หรือพูดเล่าเรื่องราวจากแผนการจัดประสบการณ์ กิจกรรมคำคล้องจอง

5. ครูควรเอาใจใส่สนใจสังเกต และแนะนำ เด็กเข้าร่วมกิจกรรมคำคล้องจอง เพื่อพัฒนาความสามารถทางการพูดโดยแท้จริง

สรุปได้ว่า จากบทบาทของครูและการให้เด็กมีส่วนร่วม มีสัมพันธภาพเกี่ยวข้องกับพัฒนาการความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย ครูไม่ควรเน้นด้านภาษาไทยด้านเดียว ครูต้องมีบทบาทในการจัดสื่อ สภาพแวดล้อม และบรรยากาศด้วยครู และเด็ก ควรมีบทบาทร่วมกันในการจัดกิจกรรมท่องคำคล้องจอง ประกอบการเล่นนิ้วมือ คำคล้องจองประกอบ ท่าทาง คำคล้องจองแบบปากเปล่า การใช้หนังสือนิทานเด็กปฐมวัยมีโอกาที่จะได้รับจากกิจกรรมคำคล้องจองที่หลากหลาย สัมพันธ์กันได้อย่างมีจุดมุ่งหมาย รวมทั้งได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลินไปด้วย และไปสู่การมีการพัฒนาความสามารถทางการพูดที่ถูกต้อง

3.4 กระบวนการและขั้นตอนการสอนคำคล้องจอง

ได้มีนักการศึกษากล่าวถึงกระบวนการและขั้นตอนการสอนคำคล้องจองไว้ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (ม.ป.ป.: 34) กล่าวถึง ทักษะวิธีสอนคำคล้องจองไว้ดังนี้

การพูดให้ฟัง..... การให้พูดตาม..... การให้พูดซ้ำๆ..... การพูดพร้อมกันที่มีสื่อประกอบการพูดบทคล้องจอง..... บัตรภาพ, บัตรคำ, แผนภูมิ, แผนภาพ.....

สุมนา พานิช (2531: 100-101) กล่าวถึง วิธีจัดกิจกรรมการสอนคำคล้องจองประกอบด้วย

1. ครูพูดคำคล้องจองให้เด็กฟัง พร้อมทั้งอธิบายความหมาย

2. ครูให้เด็กพูดตามที่ละวรรคตอนจนจบบท แล้วครูจะบอกให้เด็กพูดซ้ำอีก 2-3 ครั้ง แล้วพูดพร้อมครู

3. ขณะที่พูดคำคล้องจองของครูต้องมีสีหน้ายิ้มแย้มแจ่มใส พร้อมทั้งทำท่าทางประกอบไปด้วยให้เด็กดู

4. ให้เด็กทำท่าทางประกอบตามครู ตามบทบาทของคำคล้องจอง แล้วจึงให้เด็กพูดคำคล้องจองและทำท่าทางประกอบด้วยตนเอง

5. ในการทำท่าทางประกอบ ครูควรทำให้เด็กดูเป็นตัวอย่างก่อน เพื่อให้เกิดความเข้าใจเมื่อเด็กเข้าใจแล้วครูอาจให้เด็กลองคิดท่าประกอบเอง

พัฒนา ชัชพงศ์ (2535: 8) กล่าวถึง ลำดับการสอนคำคล้องจองไว้ดังนี้

1. ครูกล่าวคำคล้องจองให้เด็กฟังพร้อมทั้งอธิบายความหมาย

2. ให้เด็กๆ พูดตามที่ละวรรคจนจบบท แล้วให้เด็กพูดตามคำคล้องจองซ้ำอีก 2-3 ครั้ง เมื่อเด็กจำได้บ้างแล้ว จึงให้พูดพร้อมกัน

3. ขณะที่พูดคำคล้องจอง ครูทำท่าทางประกอบไปด้วย ถ้าสามารถทำได้ ส่วนเด็กๆ จะทำท่าทางประกอบตามครู

4. ในการพูดคำคล้องจอง บางครั้งคำคล้องจองที่สนุกสนานและเด็กทำท่าประกอบตามได้ ก็เป็นวิธีการที่หันเหความสนใจของเด็กได้

จากการที่นักการศึกษาได้กล่าวถึง กระบวนการและขั้นตอนการสอนคำคล้องจองนั้น จะเห็นได้ว่าการสอนเด็กปฐมวัยนั้น ครูจะต้องทำให้ดูก่อนเสมอ เพื่อให้เด็กทำตามและเลียนแบบ เกิดเป็นความจำ เด็กมีโอกาสได้แสดงออก ทั้งภาษา ท่าทาง ความรู้สึกและความคิดของเด็ก เช่น การได้สนทนาซักถาม และแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับกิจกรรมที่ทำ ซึ่งทำให้เด็กมีพัฒนาการทางการพูดที่ดีตามลำดับ

3.5 งานวิจัยที่เกี่ยวกับคำคล้องจอง

3.5.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

จาเคียล (Jakiel 1971: 6279) ได้ทำการวิเคราะห์หรือยกรองที่เป็นที่นิยมในการเรียนในระดับ 9 โดยคำนึงถึงจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ พอสรุปได้ดังนี้

1. ควรทำให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน
2. ควรยกตัวอย่างประกอบการเรียน ควรมีการเปรียบเทียบให้เห็นจริง
3. ครูแนะนำเกี่ยวกับการใช้ถ้อยคำ สำนวนโวหารต่างๆ
4. วรรณกรรมร่วมสมัยที่让孩子เรียนควรเป็นเรื่องที่ดี

5. ถ้าวรรณกรรมที่ครูต้องการให้นักเรียนนั้นยาวมาก ครูควรเลือกเหมาะ ตอนที่เห็นว่าดีที่สุดมาให้นักเรียนเห็น

6. ควรจัดให้มีการอบรมครู ให้รู้จักวรรณกรรมใหม่ๆ อยู่เสมอ

เวดฮอฟ (Wedhoff 1995: 381) ได้ศึกษาผลของการใช้บทร้อยกรองที่มีต่อ ทักษะด้านต่างๆ ของนักเรียนอนุบาล ในการวิจัยนี้ใช้บทร้อยกรองเป็นสื่อในการสอนเด็ก โดยมี จุดประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะต่างๆ ดังนี้คือ ทักษะการฟังเพื่อความเข้าใจ ทักษะการแก้ปัญหา และ ทักษะการนับจำนวนจากผลการวิจัยพบว่า เด็กมีทักษะทั้ง 3 ด้าน คือ ทักษะการฟังเพื่อความเข้าใจ ทักษะการแก้ปัญหา ทักษะการนับจำนวนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างก่อนและ หลังการใช้บทร้อยกรอง

เบรนนาน (Bernnan 1999: 99) ได้ศึกษาผลของการใช้คำคล้องจองที่มีต่อ ความสามารถในการฟังและการอ่านของเด็กปฐมวัยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ เด็กอายุ 3 ขวบ จำนวน 28 คน ผลวิจัยพบว่า เด็กมีความสามารถในการฟัง การอ่าน และมีความรู้ความเข้าใจ คำศัพท์มากขึ้น

ย็อพ (Yopp 1995: Abstracts) ได้ศึกษา การเรียนของเด็กเล็ก โดยใช้คำคล้องจอง คำสัมผัส เพลง และคำกลอนมาใช้ในการพัฒนาการใช้เสียง ตัวอักษรของเด็ก ในการพัฒนา เสียง คำพูด ซึ่งพบว่า เด็กที่ได้รับการจัดการเรียน โดยใช้คำคล้องจอง คำสัมผัส เพลง และคำกลอน มีพัฒนาการที่ดีขึ้น

มาร์ฟา เลคเทอร์ (Martha Lester 2004: Abstracts) ได้ศึกษาความสามารถใน การเรียนรู้คำศัพท์จากภาพประกอบการใช้บทร้อยกรอง คำคล้องจองกับเด็กที่บกพร่องทางการพูด พบว่า การเรียนรู้คำศัพท์จากภาพเด็กสามารถหีบคำศัพท์ได้ถูกต้อง และสามารถจำคำศัพท์ได้ดี และเมื่อทดสอบการพูด เด็กสามารถพัฒนาได้ดี แต่จะไม่สามารถบอกความหมายของคำได้ทั้งหมด สอดคล้องกับผลการฝึกเชื่อมโยงคำคล้องจองที่สัมพันธ์กัน เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียน 2 ระดับ จากนักเรียนที่มีพื้นฐานการเรียนเท่ากัน แต่ฐานะทางครอบครัวแตกต่างกัน โดยกลุ่มที่ 1 เป็นเด็กนักเรียนฐานะปานกลาง และกลุ่มที่ 2 เป็นเด็กนักเรียนฐานะยากจน พบว่า นักเรียนที่ ฐานะยากจนมีความสามารถเด่นชัดในการอ่าน การแปลความหมาย นักเรียนที่มีฐานะปานกลาง มีความสามารถในการสร้างประโยค จดบันทึก ซึ่งจะเห็นได้ว่าการใช้คำคล้องจองที่สัมพันธ์กันจะ เป็นเครื่องมือในการพัฒนาการสอนอ่านของนักเรียนทั้ง 2 ระดับได้เป็นอย่างดี

มิลินดาลี (Melinda Lea 2002: Abstracts) และดีบอลซ์ (Deborah 1999: Abstracts) ได้ศึกษา การใช้บทกลอนสำหรับเด็กอ่านบทกลอนที่ให้เด็กได้สับสนกับเด็กอายุ 3 ขวบ

พบว่า เด็กสามารถพัฒนาและเรียนรู้คำศัพท์จากบทร้อยกรองที่ได้อ่าน และมีพัฒนาทักษะในด้านการฟังเสียง โดยการฝึกทั้ง 2 แบบ เด็กสามารถเรียนรู้ได้ดี จากการใช้บทร้อยกรองที่มีรูปภาพประกอบคำศัพท์ และคำอ่าน

สำหรับการศึกษาวิจัยเรื่อง การจัดกิจกรรมท่องคำคล้องจองที่มีต่อการพัฒนาการทางการพูดของเด็กปฐมวัยนั้น ผู้วิจัยมีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษาเปรียบเทียบพัฒนาการทางการพูดของเด็กปฐมวัย ที่ได้รับการจัดกิจกรรมท่องคำคล้องจองแบบมีความหมายกับแบบปกติ ซึ่งการจัดกิจกรรมท่องคำคล้องจองกับการอ่านบทร้อยกรองนั้น มีวัตถุประสงค์ที่ใกล้เคียง และสอดคล้องกับงานวิจัยค่ากล่าวข้างต้น

3.5.2 งานวิจัยในประเทศ

เนื่องจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคำคล้องจองสำหรับเด็กปฐมวัยนั้น ยังมีการศึกษาวิจัยเรื่องนี้้อยู่มากในประเทศไทย จึงจำเป็นต้องนำงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเพลงที่มีผู้ได้ทำการศึกษาวิจัยด้านสติปัญญา ด้านการฟัง ด้านการเข้าใจ คำนามมาอ้างอิงประกอบด้วย ซึ่งมีผู้ทำการวิจัยไว้ ดังนี้

สุทธาทิพ มีชูนิ๊ก (2533: 70) ได้ศึกษาเปรียบเทียบการเข้าใจคำนามของเด็กปฐมวัยที่เรียน โดยใช้ปริศนาคำทายและเพลง ผลการศึกษา พบว่า การเข้าใจคำนามของเด็กปฐมวัยที่เรียน โดยใช้เพลงไม่แตกต่างกัน แต่เด็กปฐมวัยที่เรียน โดยใช้ปริศนาคำทาย และเพลงมีการเข้าใจคำนามหลังการทดลองสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ฉัตรชอุดา เขียรปรีดา (2537: 157) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลของการใช้เสียงดนตรีในการส่งเสริมพัฒนาการทางสติปัญญาของเด็กปฐมวัย โดยการจัดกิจกรรมในบรรยากาศที่มีเสียงดนตรีประกอบกับการจัดกิจกรรมแบบปกติ ผลการศึกษาพบว่า พัฒนาการทางสติปัญญาของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมในบรรยากาศที่มีเสียงดนตรีประกอบสูงกว่าเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นางเยาว์ คลินิกคลาย (2543: 63) ได้ศึกษาความสามารถด้านการฟัง และการพูดของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ โดยใช้เพลงประกอบ พบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ โดยใช้เพลงประกอบจะมีความสามารถด้านการฟังและพูดสูงกว่าเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์แบบปกติ

จุฑา สุขใส (2545: 69-72) ได้ศึกษาเปรียบเทียบพัฒนาการทางการพูดของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมท่องคำคล้องจองมีความหมายและการจัดกิจกรรมท่องคำคล้องจองแบบปกติ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 จำนวน 30 คน ผลการวิจัยพบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมท่องคำคล้องจองแบบมีความหมายก่อน และหลังการทดลองมี

พัฒนาการทางการพูดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมท่องคำคล้องจองแบบปกติ ก่อนและหลังการทดลองมีพัฒนาการทางการพูดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมท่องคำคล้องจองแบบมีความหมาย และเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมท่องคำคล้องจองแบบปกติ มีพัฒนาการทางการพูดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมท่องคำคล้องจองแบบมีความหมาย และเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมท่องคำคล้องจองแบบปกติ มีความก้าวหน้าของพัฒนาการพูดเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น

ฐิติพร มะเคื้อชุมพร (2548: 62-64) ได้ศึกษาการพัฒนาแผนการจัดประสบการณ์เตรียมความพร้อมด้านการอ่าน โดยใช้หนังสือภาพประกอบคำคล้องจอง ชั้นอนุบาล 2 พบว่า แผนการจัดประสบการณ์ เพื่อเตรียมความพร้อมด้านการอ่าน โดยใช้หนังสือภาพประกอบคำคล้องจองมีประสิทธิภาพดี สามารถกระตุ้นให้เด็กอยากรู้ อยากอ่าน อยากทำกิจกรรม และหนังสือภาพประกอบคำคล้องจอง ช่วยส่งเสริมพัฒนาการด้านภาษา ทั้งการอ่านของนักเรียนได้

นิเวศน์ จันทรกุล (2547: 72-73) ที่ได้ศึกษา การพัฒนาแผนการเรียนรู้ โดยใช้คำคล้องจอง และเพลงเรื่อง โจทย์ปัญหาการคูณ การหาร กลุ่มการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า แผนการเรียนรู้มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด สามารถแก้ไขปัญหาในการแก้โจทย์ปัญหาการคูณ การหาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ได้

ปานใจ จารุวิช (2548: 63-65) ได้ศึกษาการวิจัยเชิงทดลองที่มีจุดประสงค์ เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมทางการพูดของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังได้รับการจัดกิจกรรมคำคล้องจอง และเพื่อศึกษาพฤติกรรมทางการพูดของเด็กปฐมวัยด้านทักษะทางการพูด ด้านการเข้าใจความหมาย และด้านการใช้ภาษาพูดเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการหลังจากได้รับการจัดกิจกรรมคำคล้องจองกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเด็กนักเรียนชาย-หญิง อายุระหว่าง 4-5 ปี ชั้นอนุบาลปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547 โรงเรียนสาธิต อนุบาลละอออุทิศ สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต จังหวัดกรุงเทพมหานคร เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสังเกตพฤติกรรมทางการพูดของเด็กปฐมวัย แผนการจัดกิจกรรมคำคล้องจอง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ t-test แบบ Dependent ผลการศึกษาพบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมคำคล้องจองมีพฤติกรรมทางการพูดหลังการจัดกิจกรรมสูงขึ้นกว่าก่อนการจัดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมคำคล้องจองมีพฤติกรรมการพูดด้านทักษะทางการพูด ด้านการเข้าใจความหมาย และด้านการใช้ภาษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากเอกสารและงานวิจัยที่กล่าวข้างต้น แสดงให้เห็นว่า การอ่านบทร้อยกรอง การท่องคำกลอน และเพลงสำหรับเด็กปฐมวัย เป็นการใช้สัมผัสสระ และสัมผัสอักษรที่มีความไพเราะ ทั้งท่วงทำนอง ลีลา และจังหวะ ที่ทำให้เด็กเกิดความเพลิดเพลิน มีความสุขสนุกสนานในการท่องคำกลอน การร้องเพลง และการฟังเพลง แล้วยังช่วยพัฒนาภาษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพูดของเด็ก ซึ่งการศึกษาที่เกี่ยวกับการศึกษา ผลการจัดกิจกรรม คำคล้องจอง นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างในระดับปฐมวัยนั้น ปัจจุบันยังมีการศึกษาเรื่องนี้น้อยมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งงานวิจัยเรื่องคำคล้องจองสำหรับเด็กปฐมวัย ซึ่งผู้วิจัยเห็นความสำคัญของการท่องคำคล้องจองในปฐมวัยมาก เนื่องจากเห็นว่ามีการใช้ภาษาต่างๆ ท่องคำซ้ำๆ บ่อยๆ เพื่อให้เด็กจดจำได้ง่าย รวมทั้งเป็นการส่งเสริม เด็กปฐมวัยให้เกิดความรัก ความภาคภูมิใจ และอนุรักษ์ไว้ซึ่งเอกลักษณ์ของภาษาไทยที่เป็นภาษาประจำชาติ แล้วยังได้มีพัฒนาการทางการพูดสูงขึ้นด้วย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง เพื่อศึกษาผลการใช้คำคล้องจอง เพื่อพัฒนาความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย และเปรียบเทียบความสามารถในการพูดของเด็กปฐมวัย ก่อนการทดลอง และหลังการทดลองของเด็กปฐมวัยที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี จังหวัดจันทบุรี ซึ่งมีรายละเอียดการดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนชาย-หญิง อายุ 4-5 ปี ระดับชั้นอนุบาลปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550 ของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี จำนวน 12 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

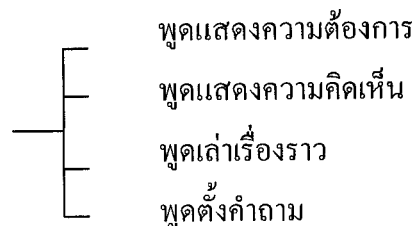
เครื่องมือที่ใช้ในวิจัย ประกอบด้วย

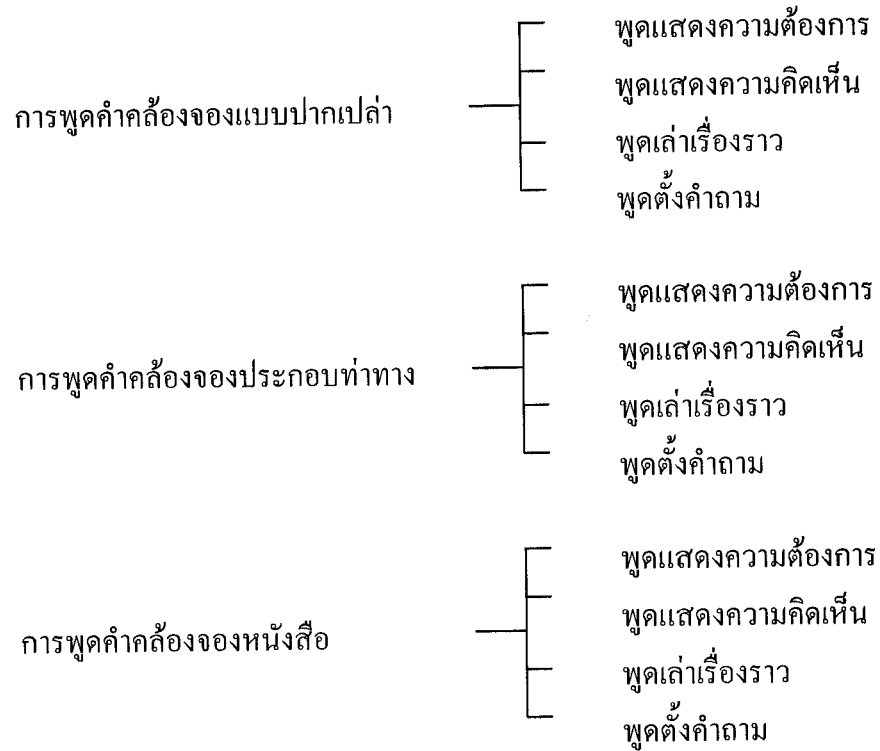
2.1 เครื่องมือทดลอง

2.1.1 คำคล้องจองที่ผู้วิจัยแต่งเอง โดยปรับแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ

2.1.2 แผนการจัดกิจกรรมการใช้คำคล้องจอง เพื่อพัฒนาความสามารถในการพูด 4 รูปแบบ ดังนี้

การพูดคำคล้องจองเล่นนิ้วมือ

2.2 เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล

2.2.1 แบบทดสอบวัดความสามารถทางการพูด มี 2 ชุด ดังนี้

- 1) แบบทดสอบวัดความสามารถทางการพูดก่อนและหลังการทดลอง
- 2) แบบทดสอบวัดความสามารถระหว่างการทดลองในแต่ละสัปดาห์ และคำถามนำที่จะให้เด็กพูดแสดงความต้องการ พูดแสดงความคิดเห็น พูดแสดงเล่าเรื่องราว พูดตั้งคำถาม ซึ่งมีค่าความสอดคล้องเท่ากับ 1.00

3. การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 การสร้างเครื่องมือทดลอง

3.1.1 การสร้างคำคล้องจอง โดยดำเนินการการสร้างตามลำดับขั้นตอนดังนี้

- 1) ศึกษาแนวการจัดกิจกรรมคำคล้องจองจากแนวการจัดกิจกรรมและสื่อการเรียนการสอนระดับก่อนประถมศึกษาของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2540ข: 36-37) ลำดับขั้นการสอนคำคล้องจองของไพเราะ พุ่มมั่น (2544: 47) การสอนบทร้อยกรองแก่เด็กวัยก่อนเรียนของจิระประภา บุญยนิษฐ์ และคณะ (2546: 80-82) และศึกษาการเล่นประกอบคำคล้องจองละออ ชูติกร (2547: 47-49) คู่มือหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย (2546: 16)

2) ทดลองแต่งคำคล้องจอง โดยให้มีความสอดคล้องกับประเภทของแผนการจัดกิจกรรม การใช้คำคล้องจอง 3 ประเภท แผนการจัดกิจกรรมคำคล้องจองประกอบท่าทาง แบบการจัดกิจกรรมประกอบการเล่นนิ้วมือ แผนการจัดกิจกรรมปากเปล่า แผนการจัดกิจกรรมประกอบหนังสือ และคำคล้องจองแสดงพฤติกรรม 4 ด้าน ด้านการพูดแสดงความต้องการ พูดแสดงความคิดเห็น พูดเล่าเรื่องราว และพูดตั้งคำถาม

3) นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย ช่วยปรับปรุงแก้ไขคำคล้องจอง โดยปรับการใช้คำในคำประพันธ์ และแก้ไขให้คำประพันธ์สัมพันธ์กันมากขึ้น

4) นำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อปรับแก้ไขและให้ข้อเสนอวิธีการแต่งคำประพันธ์ให้ถูกต้อง การใช้ภาษาการสัมผัสของคำประพันธ์

ขั้นตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

นำคำคล้องจองไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่านตรวจแก้ไขคุณภาพของเครื่องมือ

1) นำคำคล้องจองทั้ง 4 ประเภทที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้องของคำคล้องจองว่า มีคุณภาพครอบคลุมพัฒนาการหรือไม่ โดยกำหนดคะแนนเป็น +1 0 -1 (บุญเชิด ภิญ โณอนันตพงษ์ 2527: 6ค)

+1 คะแนน หมายถึง มั่นใจว่าคำคล้องจองนั้น ไม่สามารถพัฒนาความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัยได้

0 คะแนน หมายถึง ไม่มั่นใจว่าคำคล้องจองนั้น พัฒนาความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัยได้

-1 คะแนน หมายถึง มั่นใจว่าคำคล้องจองนั้น พัฒนาความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย

แล้วนำคะแนนที่ได้จากการลงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน หาค่าดัชนีความสอดคล้องหาค่า IOC มีค่าเท่ากับ 1.00

2) ปรับปรุงแก้ไขคำคล้องจองตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ โดยปรับคำประพันธ์ให้มีความหมายเข้าใจได้ง่าย และเนื้อหาของคำคล้องจองไม่ยาวเกินไป

3) นำคำคล้องจองทั้ง 4 ประเภทที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ นำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นอนุบาล 2 ที่อายุระหว่าง 3-4 ปี ของโรงเรียนบ้านแก้วที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อปรับปรุงคำคล้องจองทั้ง 4 ประเภทให้เหมาะสมกับเนื้อหาและเวลาที่กำหนด

4) นำคำคล้องจองที่ปรับปรุงเหมาะสมแล้วไปจัดทำเป็นฉบับจริง เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างในการทดลอง

3.1.2 การสร้างแผนการจัดกิจกรรมการใช้คำคล้องจอง เพื่อพัฒนาความสามารถในการพูด 4 รูปแบบ ดำเนินการสร้างตามลำดับ ขั้นตอนดังนี้

1) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎี พัฒนาการของเด็กปฐมวัย จากแผนการจัดประสบการณ์ และแนวการจัดกิจกรรมสำหรับเด็กปฐมวัยของกรมวิชาการ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2536ข: 1-176)

2) ศึกษาแนวการจัดกิจกรรมคำคล้องจองจากแนวการจัดกิจกรรมและสื่อการเรียนการสอนระดับก่อนประถมศึกษาของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2540ข: 36-37) ลำดับขั้นตอนการสอนคำคล้องจองของไพเราะ พุ่มมั้น (2544: 47) การสอนบทร้อยกรองแก่เด็กวัยก่อนเรียนของจิระประภา บุญญนิษฐ์ และคณะ 2544: 80-82) และการศึกษาการเล่นประกอบคำคล้องจองของละออ ชูติกร (2547: 47-48)

3) สร้างแผนการจัดกิจกรรมคำคล้องจอง จำนวน 48 แผน ประกอบด้วย จุดมุ่งหมาย คำคล้องจอง กิจกรรมขั้นนำ ขั้นปฏิบัติ ขั้นสรุป ประเมินผล มี 4 รูปแบบ คือ

- แผนการจัดกิจกรรมการใช้คำคล้องจองเล่นนิ้วมือ
- แผนการจัดกิจกรรมการใช้คำคล้องจองแบบปากเปล่า
- แผนการจัดกิจกรรมการใช้คำคล้องจองประกอบท่าทาง
- แผนการจัดกิจกรรมการใช้คำคล้องจองหนังสือ

ในแต่ละแผนการจัดกิจกรรมการใช้คำคล้องจองแสดงพฤติกรรม 4

ด้าน ดังนี้คือ

- พูดแสดงความต้องการ
- พูดแสดงความคิดเห็น
- พูดเล่าเรื่องราว
- พูดตั้งคำถาม

วันจันทร์ แผนการจัดกิจกรรม การใช้คำคล้องจองประกอบหนังสือ แสดงพฤติกรรม พูดแสดงความต้องการ พูดแสดงความคิดเห็น พูดเล่าเรื่องราว พูดตั้งคำถาม 12 แผนการจัดกิจกรรมการใช้คำคล้องจอง 12 สัปดาห์

วันอังคาร แผนการจัดกิจกรรม การใช้คำคล้องจองประกอบท่าทาง แสดงพฤติกรรม พูดแสดงความต้องการ พูดแสดงความคิดเห็น พูดเล่าเรื่องราว พูดตั้งคำถาม 12 แผนการจัดกิจกรรมการใช้คำคล้องจอง 12 สัปดาห์

วันพุธ แผนการจัดกิจกรรม การใช้คำคล้องจองประกอบการเล่นนิ้วมือ แสดงพฤติกรรม พุดแสดงความต้องการ พุดแสดงความคิดเห็น พุดเล่าเรื่องราว พุดตั้งคำถาม 12 แผน การจัดกิจกรรมการใช้คำคล้องจอง 12 สัปดาห์

วันพฤหัสบดี แผนการจัดกิจกรรม การใช้คำคล้องจองปากเปล่า แสดง พฤติกรรม พุดแสดงความต้องการ พุดแสดงความคิดเห็น พุดเล่าเรื่องราว พุดตั้งคำถาม 12 แผนการจัดกิจกรรมการใช้คำคล้องจอง 12 สัปดาห์

การตรวจสอบคุณภาพความสอดคล้องของแผนการจัดกิจกรรมใช้คำคล้องจอง นำ แผนการจัดกิจกรรมการใช้คำคล้องจอง เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน

1. นำแผนการจัดกิจกรรมพุดคำคล้องจองที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญประเมิน ความสอดคล้องของแผนการจัดกิจกรรมพุดคำคล้องจองว่าครอบคลุมความสามารถทางการพุดของเด็กปฐมวัยหรือไม่ โดยกำหนดคะแนนเป็น +1 0 -1 (บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์ 2527: 6ค) +1 คะแนน หมายถึง มั่นใจว่าแผนการจัดกิจกรรมการใช้คำคล้องจองนั้น พัฒนาความสามารถทางการพุดของเด็กปฐมวัยได้

0 คะแนน หมายถึง ไม่มั่นใจว่าแผนการจัดกิจกรรมการใช้คำคล้องจองนั้น พัฒนาความสามารถทางการพุดของเด็กปฐมวัยได้

-1 คะแนน หมายถึง มั่นใจว่าแผนการจัดกิจกรรมการใช้คำคล้องจองนั้น พัฒนาความสามารถทางการพุดของเด็กปฐมวัย

แล้วนำคะแนนที่ได้จากการลงความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 5 ท่าน หากค่าดัชนี ความสอดคล้อง หากค่า IOC มีค่าเท่ากับ 1.00

2. แก้ไขและปรับปรุงแผนการจัดกิจกรรมการใช้คำคล้องจองตาม ข้อเสนอแนะ ของผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

- เพิ่มรายละเอียดของขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม โดยใช้คำถามกระตุ้นให้เกิด ความคิดในสัปดาห์ที่ 6

- ปรับปรุงเนื้อหาของคำคล้องจองให้เหมาะสมกับเด็กปฐมวัย

3. นำแผนการจัดกิจกรรมการใช้คำคล้องจองไปปรับปรุง แก้ไข แล้วทดลองใช้กับ นักเรียนชั้นอนุบาล ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อดูความเหมาะสมของกิจกรรม และเวลาแล้วนำไป แก้ไขอีกครั้งก่อนไปทดลองจริง

3.2 การสร้างเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล

3.2.1 แบบทดสอบวัดความสามารถทางการพูด มี 2 ชุดประกอบด้วย

1) แบบทดสอบวัดความสามารถทางการพูดก่อนและหลังการทดลอง โดยมีรายละเอียดดังนี้

แบบทดสอบวัดความสามารถทางการพูดก่อนและหลัง โดยมีรายละเอียดของภาพที่เป็นแบบทดสอบวัดความสามารถทางการพูดก่อนและหลังการทดลอง ดังนี้ คุณตาพาเด็กๆ หลายคนไปเล่นน้ำในคลอง น้ำไม่ลึก มีทั้งเด็กผู้หญิงและเด็กผู้ชาย เด็กเล่นน้ำกันอย่างสนุกสนาน เด็กผู้หญิงบางคนใช้ฟ้านุ้งของตัวเอง เอามือตีน้ำได้ล่าง ทำให้ฟ้านุ้งพองเหมือนลูกโป่ง และลอยน้ำได้ เด็กผู้ชายเล่นหมาเอนาลอยในน้ำใช้ฟ้านุ้งเล่นเป็นหมาเอนาลอยน้ำ เด็กผู้ชายบางคนก็กระโดดน้ำเล่น คุณตาจะคอยดูแลเด็กเล่นน้ำด้วย

2) แบบทดสอบวัดความสามารถระหว่างการทดลองในแต่ละสัปดาห์ 12 ภาพ โดยมีรายละเอียดดังนี้

- (1) คุณแม่กำลังตากผ้าอยู่ที่ราวตากผ้าหน้าบ้าน
- (2) เด็กผู้หญิงกับคุณแม่ ไปซื้อผลไม้ที่ตลาด
- (3) แม่นอนกอดลูกด้วยความรักขณะที่ลูกกินนมอยู่ในห้องนอนที่บ้าน
- (4) เด็กผู้ชายกับเด็กผู้หญิงซึ่งเป็นลูกโหว้คุณพ่อคุณแม่ก่อนไปโรงเรียน และกลับจากโรงเรียนที่ห้องรับแขกในบ้าน พ่อกับแม่ดีใจที่ลูกเป็นเด็กดี
- (5) เด็ก 2 คนขึ้นไปบนหลังคาบ้าน เพราะฝนตกหนัก น้ำท่วม สาเหตุจากคนลักลอบ ตัดไม้ ทำลายป่า
- (6) เด็กผู้ชายกับเด็กผู้หญิงกำลังปล่อยปลาที่แม่น้ำโกสั้วดี เพราะสงสารปลา
- (7) เด็กหลายคนกำลังช่วยกันทำความสะอาด ปิดกวาด เช็ดถู ห้องเรียนให้สะอาด
- (8) เด็กผู้ชายกับน้องสาวกำลังตัดบาตรในตอนเช้า
- (9) เด็กผู้ชายกับเด็กผู้หญิงทั้ง 3 คน เป็นเพื่อนกัน แบ่งผลไม้กันรับประทานอยู่
- (10) เด็กผู้ชายกับเด็กผู้หญิง 2 คน กำลังรดน้ำต้นไม้ที่ปลูกไว้ในสวน

(11) คุณพ่อไม่สบายนอนพักรักษาอยู่ที่โรงพยาบาล คุณแม่ และลูกชายมาดูแลป้อนข้าวป้อนน้ำ เช็ดหน้าให้คุณพ่อเพื่อเป็นกำลังใจ อยากให้คุณพ่อหายป่วยเร็วๆ

(12) เด็กผู้หญิงคนหนึ่งมาตรวจร่างกายกับคุณหมอในห้องตรวจคนไข้ที่คลินิก

ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง มีขั้นตอนดังนี้

1) ศึกษาเอกสารสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัยของสมคิด ชนะแดง (2540)

2) ดำเนินการจัดทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการพูด ดังนี้

(1) เลือกภาพที่มีลักษณะเด่น โดยภาพมีส่วนประกอบไม่มากนัก

(2) ภาพไม่มีรายละเอียดมากเกินไป

(3) สีและเส้นตัดกันเด่นชัด

(4) ภาพแสดงการย้าความคิด และทบทวนประสบการณ์ของเด็ก

การสร้างเกณฑ์แบบทดสอบวัดความสามารถทางการพูด มีเกณฑ์การวัดพฤติกรรมในภาพ ดังนี้ (บุษยา สงวนวนชาติ 2547: 45)

เกณฑ์การวัดพฤติกรรม มี 3 ระดับ คือ ดีมาก ดี และปรับปรุง ได้แก่ พูดแสดงความต้องการ พูดแสดงความคิดเห็น พูดเล่าเรื่องราว พูดตั้งคำถาม

ระดับ 3 หมายถึง ดีมาก

ระดับ 2 หมายถึง ดี

ระดับ 1 หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การประเมินทั้ง 4 ข้อ มีดังนี้

1. การพูดแสดงความต้องการ

ได้ 3 คะแนน อยู่ในระดับดีมาก มีพฤติกรรมบ่งชี้ ดังนี้

พูดแสดงความต้องการ ได้สอดคล้องกับภาพ ถูกต้อง ชัดเจนไม่

ติดขัด

ได้ 2 คะแนน อยู่ในระดับดี มีเกณฑ์ ดังนี้

พูดแสดงความต้องการสอดคล้องกับภาพ แต่ ไม่ชัดเจน พูด

ติดขัดบ้าง

ได้ 1 คะแนน อยู่ในระดับปรับปรุง มีพฤติกรรมบ่งชี้ ดังนี้

ไม่สามารถพูดแสดงความต้องการ ไม่สอดคล้องกับภาพ ไม่

ชัดเจนติดขัด

2. การพูดแสดงความคิดเห็น

ได้ 3 คะแนน อยู่ในระดับดีมาก มีพฤติกรรมบ่งชี้ ดังนี้

พูดแสดงความคิดเห็นให้ผู้อื่นเข้าใจได้ชัดเจน ไม่มีการพูดชี้นำ

ได้ 2 คะแนน อยู่ในระดับดี มีเกณฑ์ดังนี้

พูดแสดงความคิดเห็น โดยมีการชี้นำบ้าง

ได้ 1 คะแนน อยู่ในระดับปรับปรุง มีพฤติกรรมบ่งชี้ ดังนี้

ไม่สามารถพูดแสดงความคิดเห็น

3. การพูดเล่าเรื่องราว

ได้ 3 คะแนน อยู่ในระดับดีมาก มีพฤติกรรมบ่งชี้ ดังนี้

พูดเล่าเรื่องราวสอดคล้องกับภาพ เป็นประโยชน์สมบูรณ์

ได้ 2 คะแนน อยู่ในระดับดี มีเกณฑ์ ดังนี้

พูดเล่าเรื่องราวได้ โดยมีการชี้นำแต่พูดตะกุกตะกัก

ได้ 1 คะแนน อยู่ในระดับปรับปรุง มีพฤติกรรมบ่งชี้ ดังนี้

ไม่สามารถพูดเล่าเรื่องราวได้

4. การพูดตั้งคำถาม

ได้ 3 คะแนน อยู่ในระดับดีมาก มีพฤติกรรมบ่งชี้ ดังนี้

พูดตั้งคำถามจากภาพได้สอดคล้องกับภาพ ชัดเจนไม่ติดขัด

ได้ 2 คะแนน อยู่ในระดับดี มีพฤติกรรมบ่งชี้ ดังนี้

พูดตั้งคำถามได้สอดคล้องภาพ โดยมีการชี้นำ

ได้ 1 คะแนน อยู่ในระดับปรับปรุง มีพฤติกรรมบ่งชี้ ดังนี้

พูดตั้งคำถามไม่ได้

นำภาพที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อแก้ไขให้เหมาะสม

การตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบวัดความสามารถทางการพูด

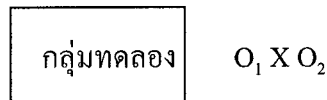
1. ขั้นตรวจสอบหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดความสามารถทางการพูด นำแบบทดสอบวัดความสามารถทางการพูดให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดความสามารถทางการพูด 5 ท่าน

ตรวจความตรงเชิงเนื้อหา และสำนวนภาษาที่ใช้ในเครื่องมือวิจัย เพื่อให้มีความเหมาะสมแก่การนำไปใช้ โดยหาค่า IOC ซึ่งปรากฏว่าผู้เชี่ยวชาญทุกท่านมีความเห็นสอดคล้องแต่ละข้อมีค่า IOC เฉลี่ยทุกระดับ 1.00

นำเครื่องมือไปปรับปรุง เพื่อให้มีความเหมาะสม โดยปรับภาพให้มีสีสัน สบายงามชัดเจน และนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

รูปแบบการทดลองที่ใช้คือ แบบศึกษากลุ่มเดียวกัน ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง One Group Pretest – Posttest Design (ชาญวิทย์ เทียมบุญประเสริฐ 2530: 43) ซึ่งมีลักษณะดังนี้

เมื่อ O_1 หมายถึง คะแนนการทดสอบความสามารถในการพูดของเด็กปฐมวัยก่อนการ
ใช้ภาพ

X หมายถึง สิ่งทดลอง (ภาพ 1 ภาพ)

O_2 หมายถึง คะแนนการทดสอบตามความสามารถในการพูดของเด็กปฐมวัย
หลังการใช้ภาพ

4.1 วิธีดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550 เป็นเวลา 12 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 วัน วันละ 30 นาที รวม 48 วัน ในที่นี้ผู้วิจัยขอเสนอวิธีการดำเนินการทดลองเป็นแบบแผนผังการดำเนินการทดลองดังนี้

ก่อนการทดลอง

- ทดสอบความสามารถทางการพูดของเด็กเป็นรายบุคคล 12 คน โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถทางการพูด แสดงพฤติกรรม การพูด 4 ด้าน และจะใช้ 1 สัปดาห์ ในช่วงเวลาก่อนกิจกรรมประจำวัน 09.00-09.30 น.

ระหว่างบททดลอง

– ผู้วิจัยได้นำแผนการจัดกิจกรรมการใช้คำคล้องจองทั้ง 4 รูปแบบ คือ กิจกรรมการใช้คำคล้องจองประกอบหนังสือกิจกรรมพูดคำคล้องจองประกอบท่าทาง กิจกรรมพูดคำคล้องจองประกอบการเล่นนิ้วมือ กิจกรรมการใช้คำคล้องจองปากเปล่า แสดงความสามารถทางการพูด 4 ด้าน พูดแสดงความต้องการ พูดแสดงความคิดเห็น พูดเล่าเรื่องราว และพูดตั้งคำถาม ที่เน้นพฤติกรรม 4 ด้าน ที่มีจุดมุ่งหมาย ชี้แนะ ชี้ดำเนินการ ชี้สรุป ประเมินผล ไปจัดกิจกรรมทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยดำเนินการทดลองด้วยตนเองดังนี้

1. ชี้แนะ

1.1 ครูเตรียมเด็กให้สงบพร้อมที่จะดำเนินกิจกรรม เช่น ร้องเพลง ทายปริศนา คำทายอะไรเอ๋ย เล่านิทาน สั้นๆ สนทนาซักถาม สื่อรูปแบบต่างๆ ที่สอดคล้องกับ คำคล้องจอง เป็นต้น

2. ชี้ดำเนินการ

2.1 ครูพูดคำคล้องนำก่อน 1 เที้ยว

2.2 เด็กพูดคำคล้องจองตามครู 1 เที้ยว

2.3 สนทนาเกี่ยวกับคำคล้องจองที่พูด

- คำคล้องจองประกอบท่าทาง และคำคล้องจองประกอบการเล่นนิ้วมือปฏิบัติเหมือนกัน ครูสาธิต ทำท่าทางให้เด็กดู แล้วให้เด็กปฏิบัติตามพร้อมกับพูดคำคล้องจองด้วย

- คำคล้องจองประกอบหนังสือ ครูพูดคำคล้องจองเน้นเสียงให้น่าติดตาม ชวนฟังเรื่องราว พร้อมกับชี้ภาพประกอบ แล้วให้เด็กพูดตามครู

- คำคล้องจองปากเปล่า ครูพูดคำคล้องจอง เน้นเสียงให้น่าติดตาม ชวนฟังเป็นจังหวะ แล้วให้เด็กพูดตามครู

2.4 เด็กและครูร่วมกันสนทนาถึงเนื้อเรื่องในคำคล้องจองอีกครั้ง เพื่อเป็นการทบทวนเนื้อหาคำคล้องจอง

3. ชี้สรุป

สรุปเรื่องจากคำคล้องจอง โดยให้เด็กร่วมสนทนาและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับคำคล้องจองที่ไม่สัมพันธ์กับหน่วยการเรียนรู้แต่เป็นคำคล้องจองที่มีเนื้อหาสนุกสนานใกล้ตัวเด็ก

ในการจัดกิจกรรมการใช้คำคล้องจองครั้งละ 30 นาที ทั้งหมด 48 ครั้ง รวมเวลา 12 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 วัน ดังนี้ วันจันทร์จัดกิจกรรมพูดคำคล้องจองประกอบหนังสือ วันอังคารจัดกิจกรรมพูดคำคล้องจองประกอบท่าทาง วันพุธพูดคำคล้องจองประกอบการเล่นนิ้วมือ วันพฤหัสบดีพูดคำคล้องจองปากเปล่า (ดังตารางที่ 1 ในภาคผนวก)

และในวันศุกร์ของทุกสัปดาห์ ตั้งแต่สัปดาห์ที่ 1 จนถึงสัปดาห์ที่ 12 ผู้วิจัยจะใช้แบบทดสอบวัดความสามารถทางการพูด 12 ภาพ กับกลุ่มตัวอย่าง 12 คน โดยให้เด็กคนละ 1 ภาพ ซึ่ง 12 สัปดาห์นี้ กลุ่มตัวอย่าง 12 คน จะได้ภาพไม่ซ้ำกัน ผู้วิจัยจะใช้เก็บข้อมูลโดยการบันทึกคำพูด และจากเกณฑ์การให้คะแนนของแบบทดสอบวัดความสามารถทางการพูดทีละคน เป็นรายบุคคล โดยมีคำถามนำจากภาพ เพื่อให้แสดงพฤติกรรม 4 ด้าน ทีละคำถามดังนี้ การพูดแสดงความต้องการ หนูต้องการเป็นใคร ในภาพนี้ เพราะอะไร พูดแสดงความคิดเห็น หนูเห็นภาพนี้เป็นอย่างไรบ้าง พูดเล่าเรื่องราว เมื่อดูภาพแล้วหนูจะเล่าเรื่องว่าอย่างไร พูดตั้งคำถาม หนูต้องการใครในภาพนี้ ถามว่าอย่างไร

ระยะเวลาทดสอบทุกวันศุกร์ 60 นาที 09.00-10.00 น.คะแนนที่ได้ 12 ครั้ง 12 สัปดาห์ 12 คน นำไปนำเสนอคะแนนเป็นภาพรวม โดยใช้สถิติพื้นฐาน โปรแกรม SPSS แล้วนำเสนอเป็นกราฟเส้น และหาค่าคะแนนโดยใช้วิธีการวัดอัตราพัฒนาการ

หลังการทดลอง

- ทดสอบความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัยเป็นรายบุคคล 12 คน โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถทางการพูด คะแนนที่ได้หลังการทดลอง โดยใช้เครื่องมือดังกล่าว นำคะแนนไปเปรียบเทียบความสามารถทางการพูดก่อนและหลังการทดลองโดยหาค่าคะแนนความแตกต่างก่อนและหลังการทดลองและคะแนนเพิ่มสัมพัทธ์ทุกด้าน

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การดำเนินการทดลองครั้งนี้ มีการเก็บคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบวัดความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการทดลอง

คะแนนที่ได้จากการศึกษาวิจัยไปวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ SPSS

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงกึ่งทดลอง วัดก่อนและหลังการทดลองสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเสนอตามขั้นตอน ดังนี้

5.1 สถิติพื้นฐาน

5.1.1 หาค่าเฉลี่ย (μ) mean ใช้สูตร ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2542: 260)

โดยมีสูตรดังนี้
$$\mu = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ μ หมายถึง แทนค่าเฉลี่ย

$\sum X$ หมายถึง แทนผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N หมายถึง แทนจำนวนข้อมูล

5.1.2 หาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) ใช้สูตร ล้วน สายยศ (2542: 253) โดยมีสูตร

ดังนี้

$$\sigma = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ σ หมายถึง ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum X$ หมายถึง ผลรวมของคะแนนทั้งหมดของกลุ่มตัวอย่าง

$\sum X^2$ หมายถึง ผลรวมของคะแนนยกกำลังสอง

N หมายถึง จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

5.1.3 สถิติสำหรับการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ ความตรงเนื้อหา และหาค่าความสอดคล้องระหว่างลักษณะพฤติกรรมกับจุดประสงค์ โดยใช้สูตร (บุทร โภยวรรณ 2545: 159)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC หมายถึง คำนวณความสอดคล้องระหว่างลักษณะพฤติกรรมกับจุดประสงค์

$\sum R$ หมายถึง ผลรวมของคะแนนผู้เชี่ยวชาญแต่ละคน

R หมายถึง คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ

N หมายถึง จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

5.1.4 สถิติสำหรับศึกษาความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย 12 สัปดาห์ โดยใช้วิธีการวัดอัตราพัฒนาการ โดยมีสูตรดังนี้ (สมถวิล วิจิตรวรรณ 2548: 439)

$$\text{Growth Rate} = \frac{\sum_{n} (\text{score } i + 1 - \text{score } i)}{N}$$

เมื่อ Growth Rate คือ อัตราพัฒนาการ

\sum_{n} คือ ผลรวมตั้งแต่จำนวนที่ 1 จนถึงจำนวนสุดท้าย (จำนวนที่)

score i + 1 - score I คือ ผลต่างของคะแนนระหว่างวัด 2 ครั้งที่ติดกัน

N คือ จำนวนช่วงพัฒนาการ เช่น การวัด 4 ครั้ง จะมี 3 ช่วงพัฒนา

5.1.5 สถิติสำหรับเปรียบเทียบระหว่างคะแนนจากการทดสอบความสามารถในการพูด ก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง ใช้วิธีวัดคะแนนเพิ่มสัมพัทธ์ (สมถวิล วิจิตรวรรณ 2548: 440)

$$S = \frac{100(Y - X)}{F - X}$$

เมื่อ S คือ คะแนนเพิ่มสัมพัทธ์

F คือ คะแนนเต็มของการวัดทั้งครั้งแรกและครั้งหลัง

X คือ คะแนนการวัดครั้งแรก

Y คือ คะแนนการวัดครั้งหลัง

5.1.6 การกำหนดเกณฑ์การแปลผลของค่าเฉลี่ย (mean)

การแปลผลของค่าเฉลี่ย จะใช้เกณฑ์การประเมินอิงเกณฑ์ของบลูม (Bloom 1971: 47 อ้างถึงใน ชื่นอารมณ์ ภาวะพฤติกรรม 2533: 86) โดยกำหนดเป็น 3 ระดับคะแนน ดังนี้

ค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.50 – 3.00 หมายถึง การมีผลอยู่ในระดับดีมาก

ค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1.50 – 2.00 หมายถึง การมีผลอยู่ในระดับดี

ค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 0.50 – 1.00 หมายถึง การมีผลอยู่ในระดับปรับปรุง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษาเรื่อง การใช้คำคล้องจองเพื่อพัฒนาความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล และวิเคราะห์แปลผลข้อมูลในการทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยขอนำเสนอตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัยด้านความสามารถทางการพูดที่แสดงพฤติกรรม 4 ด้าน ด้านการพูดแสดงความต้องการ ด้านการพูดแสดงความคิดเห็น ด้านการพูดเล่าเรื่องราว ด้านการพูดตั้งคำถาม วิเคราะห์ความสามารถรายบุคคล และในภาพรวม โดยใช้ภาพทดสอบวัดความสามารถทางการพูด 12 สัปดาห์

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัยก่อนและหลัง โดยใช้ภาพทดสอบวัดความสามารถทางการพูด ที่แสดงพฤติกรรมทางการพูด 4 ด้าน ด้านการพูดแสดงความต้องการ ด้านการพูดแสดงความคิดเห็น ด้านการพูดเล่าเรื่องราว ด้านการพูดตั้งคำถาม

2. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผล

N	แทน	จำนวนข้อมูล
μ	แทน	ค่าเฉลี่ยเลขคณิตของจำนวนคะแนนที่ได้จากการทดลอง
σ	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
score $i+1$ - score i	แทน	ผลต่างของคะแนนระหว่างการวัด 2 ครั้งติดกัน
S	แทน	คะแนนเพิ่มสัมพัทธ์
F	แทน	คะแนนเต็มของการวัดทั้งครั้งแรกและครั้งหลัง

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย ด้านความสามารถทางการพูดที่แสดงพฤติกรรม 4 ด้าน ด้านการพูดแสดงความต้องการ ด้านการพูดแสดงความคิดเห็น ด้านการพูดเล่าเรื่องราว ด้านการพูดตั้งคำถาม วิเคราะห์ความสามารถเป็นรายบุคคล และในภาพรวม

การวิเคราะห์ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย ตลอดระยะเวลา 12 สัปดาห์ โดยใช้โปรแกรม SPSS ผลปรากฏดังตารางที่ 2 คะแนนเฉลี่ยความสามารถทางการพูด 12 สัปดาห์ 4 ด้าน จำแนกเป็นรายบุคคล นำเสนอภาพรวมเป็นกราฟแท่ง ในภาพที่ 1 การวัดอัตราพัฒนาการความสามารถทางการพูดเป็นรายบุคคล 12 สัปดาห์ นำเสนอไว้ในภาคผนวก จ และคะแนนเฉลี่ยความสามารถทางการพูด 12 สัปดาห์ แยกเป็นรายด้านนำเสนอเป็นกราฟเส้น

ตารางที่ 4.1 คะแนนความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย ด้านความสามารถทางการพูดแสดงพฤติกรรม 4 ด้าน ในช่วงระยะเวลา 12 สัปดาห์เป็นภาพรวม
 รายสัปดาห์ทั้ง 4 ด้านของเด็กปฐมวัย

นักเรียน	สัปดาห์ที่ 1				สัปดาห์ที่ 2				สัปดาห์ที่ 3				สัปดาห์ที่ 4				สัปดาห์ที่ 5				สัปดาห์ที่ 6				สัปดาห์ที่ 7				สัปดาห์ที่ 8				สัปดาห์ที่ 9				สัปดาห์ที่ 10				สัปดาห์ที่ 11				สัปดาห์ที่ 12			
	ด้าน 1	ด้าน 2	ด้าน 3	ด้าน 4	ด้าน 1	ด้าน 2	ด้าน 3	ด้าน 4	ด้าน 1	ด้าน 2	ด้าน 3	ด้าน 4	ด้าน 1	ด้าน 2	ด้าน 3	ด้าน 4	ด้าน 1	ด้าน 2	ด้าน 3	ด้าน 4	ด้าน 1	ด้าน 2	ด้าน 3	ด้าน 4	ด้าน 1	ด้าน 2	ด้าน 3	ด้าน 4	ด้าน 1	ด้าน 2	ด้าน 3	ด้าน 4	ด้าน 1	ด้าน 2	ด้าน 3	ด้าน 4	ด้าน 1	ด้าน 2	ด้าน 3	ด้าน 4								
1	1	2	2	1	1	2	2	1	1	2	2	1	1	2	2	1	1	2	2	1	1	2	2	1	1	2	2	1	1	2	2	1	1	2	2	1	1	2	2	1	1	2	2	1	1	2	2	1
2	3	2	3	2	2	2	3	2	3	3	3	1	1	3	3	1	2	3	3	1	2	3	3	1	2	3	3	1	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
3	1	2	2	1	2	2	3	1	2	3	2	1	1	2	2	1	1	2	3	1	2	2	3	1	2	2	3	1	2	2	3	1	2	2	3	1	2	2	3	1	2	2	3	1	2	2	3	1
4	1	3	2	1	2	3	3	1	1	3	3	1	1	3	3	1	1	3	3	1	2	3	3	1	2	3	3	1	2	3	3	1	2	3	3	1	2	3	3	1	2	3	3	1	2	3	3	1
5	1	2	3	1	1	2	2	1	1	2	3	1	1	3	3	1	1	3	3	1	1	3	3	1	1	3	3	1	1	3	3	1	1	3	3	1	1	3	3	1	1	3	3	1	1	3	3	1
6	1	2	2	1	1	2	2	1	1	3	3	1	1	3	3	1	1	2	2	1	1	2	2	1	1	2	2	1	1	2	2	1	1	2	2	1	1	2	2	1	1	2	2	1	1	2	2	1
7	1	2	2	1	1	2	2	1	1	3	3	1	1	2	2	1	1	3	3	1	1	3	3	1	1	3	3	1	1	3	3	1	1	3	3	1	1	3	3	1	1	3	3	1	1	3	3	1
8	1	2	2	1	1	2	2	1	1	3	3	1	1	2	2	1	1	3	3	1	1	3	3	1	1	3	3	1	1	3	3	1	1	3	3	1	1	3	3	1	1	3	3	1	1	3	3	1
9	1	2	3	2	2	2	3	2	1	2	3	1	1	3	3	1	1	3	3	1	1	3	3	1	1	3	3	1	1	3	3	1	1	3	3	1	1	3	3	1	1	3	3	1	1	3	3	1
10	1	2	2	3	1	2	2	1	1	2	1	1	1	2	1	1	1	2	1	1	1	2	1	1	1	2	1	1	1	2	1	1	1	2	1	1	1	2	1	1	1	2	1	1	1	2	1	1
11	1	2	3	2	1	2	3	1	1	2	2	1	1	2	2	1	1	2	2	1	1	2	2	1	1	2	2	1	1	2	2	1	1	2	2	1	1	2	2	1	1	2	2	1	1	2	2	1
12	2	2	2	2	1	2	2	1	1	2	3	1	1	2	3	1	1	2	3	1	1	2	3	1	1	2	3	1	1	2	3	1	1	2	3	1	1	2	3	1	1	2	3	1	1	2	3	1
รวม	15	25	28	19	17	25	29	14	16	31	32	12	12	30	33	12	12	30	33	14	25	36	35	20	24	31	33	22	19	32	35	26	23	33	35	34	22	32	36	33	30	32	36	36				

- ด้านที่ 1 หมายถึง พฤติกรรมทางการพูดแสดงความต้องการ
- ด้านที่ 2 หมายถึง พฤติกรรมทางการพูดแสดงความคิดเห็น
- ด้านที่ 3 หมายถึง พฤติกรรมทางการพูดเล่าเรื่องราว
- ด้านที่ 4 หมายถึง พฤติกรรมทางการพูดตั้งคำถาม

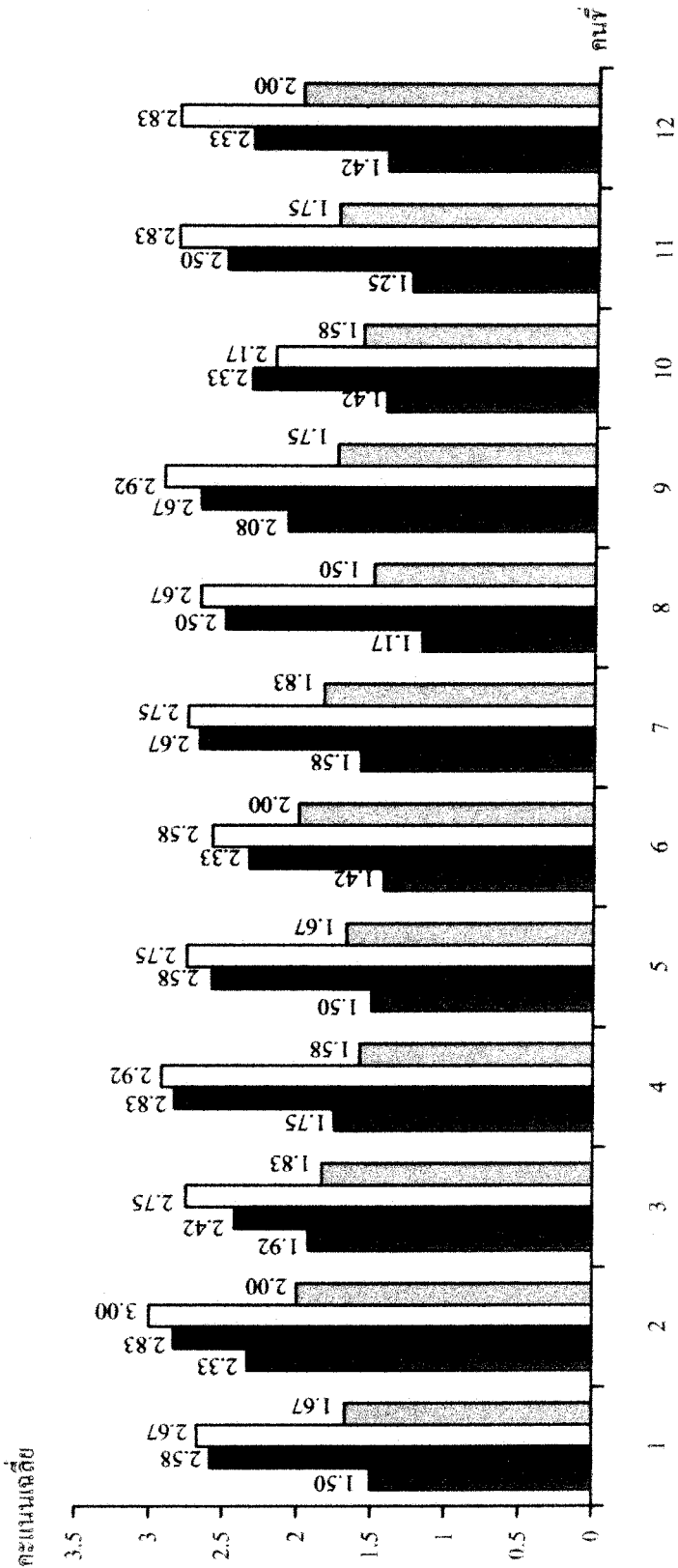
จากตารางที่ 4.1 คะแนนความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย ด้านความสามารถทางการพูด แสดงพฤติกรรม 4 ด้าน ในช่วงระยะเวลา 12 สัปดาห์เป็นรายบุคคล พบว่า สัปดาห์ที่ 10 สัปดาห์ที่ 11 และสัปดาห์ที่ 12 ด้านที่ 2 ด้านที่ 3 และด้านที่ 4 มีความสามารถทางการพูดสูงขึ้น

ตารางที่ 4.2 คะแนนเฉลี่ยความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย จำแนกเป็นรายด้าน

นักเรียน คนที่	ความสามารถทางการพูด							
	แสดงความต้องการ		แสดงความคิดเห็น		เล่าเรื่องราว		ตั้งคำถาม	
	μ	σ	μ	σ	μ	σ	μ	σ
1	1.50	0.67	2.58	0.51	2.67	0.49	1.67	0.89
2	2.33	0.78	2.83	0.39	3.00	0.00	2.00	0.95
3	1.92	0.67	2.42	0.51	2.75	0.45	1.83	1.03
4	1.75	0.62	2.83	0.39	2.92	0.29	1.58	0.90
5	1.50	0.67	2.58	0.51	2.75	0.45	1.67	0.98
6	1.42	0.79	2.33	0.49	2.58	0.51	2.00	0.95
7	1.58	0.79	2.67	0.49	2.75	0.45	1.83	0.94
8	1.17	0.39	2.50	0.52	2.67	0.49	1.50	0.80
9	2.08	0.90	2.67	0.49	2.92	0.29	1.75	0.87
10	1.42	0.67	2.33	0.49	2.17	0.72	1.58	0.90
11	1.25	0.45	2.50	0.52	2.83	0.39	1.75	0.97
12	1.42	0.51	2.33	0.49	2.83	0.39	2.00	0.95
	1.61	0.73	2.55	0.49	2.74	0.47	1.76	0.98

จากตารางที่ 4.2 พบว่า คะแนนเฉลี่ยความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัยด้านความสามารถทางการพูด ทั้ง 4 ด้าน โดยเด็กส่วนใหญ่มีคะแนนเฉลี่ยความสามารถทางการพูดเล่าเรื่องราว ($\mu = 2.74$) รองลงมา เน้นพฤติกรรมการพูดแสดงความคิดเห็น ($\mu = 2.55$) พฤติกรรมการพูดตั้งคำถาม ($\mu = 1.76$) และพฤติกรรมการพูดแสดงความต้องการ ($\mu = 1.61$) ตามลำดับ

คะแนนเฉลี่ยความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย 12 สัปดาห์ 4 ด้าน จำแนกเป็นรายบุคคล นำเสนอเป็นกราฟแท่งดังนี้

ภาพที่ 4.1 กราฟแท่งแสดงค่าเฉลี่ยความสามารถทางการพูดรายบุคคล

- ด้านที่ 1 หมายถึง พฤติกรรมทางการพูดแสดงความต้องการ
- ด้านที่ 2 หมายถึง พฤติกรรมทางการพูดแสดงความคิดเห็น
- ด้านที่ 3 หมายถึง พฤติกรรมทางการพูดเล่าเรื่องราว
- ▨ ด้านที่ 4 หมายถึง พฤติกรรมทางการพูดตั้งคำถาม

จากกราฟแท่ง พบว่า คะแนนด้านพฤติกรรมทางการพูดเล่าเรื่องราว มีคะแนนสูงกว่าด้านอื่น คนที่ 1 ได้คะแนน 3.00 คนที่ 2 คนที่ 3 ได้คะแนน 2.92 คนที่ 4 คนที่ 5 ได้คะแนน 2.83 คนที่ 6 คนที่ 7 คนที่ 8 ได้คะแนน 2.75 คนที่ 9 คนที่ 10 ได้คะแนน 2.67 และคนที่ 11 คนที่ 12 ได้คะแนน 2.83

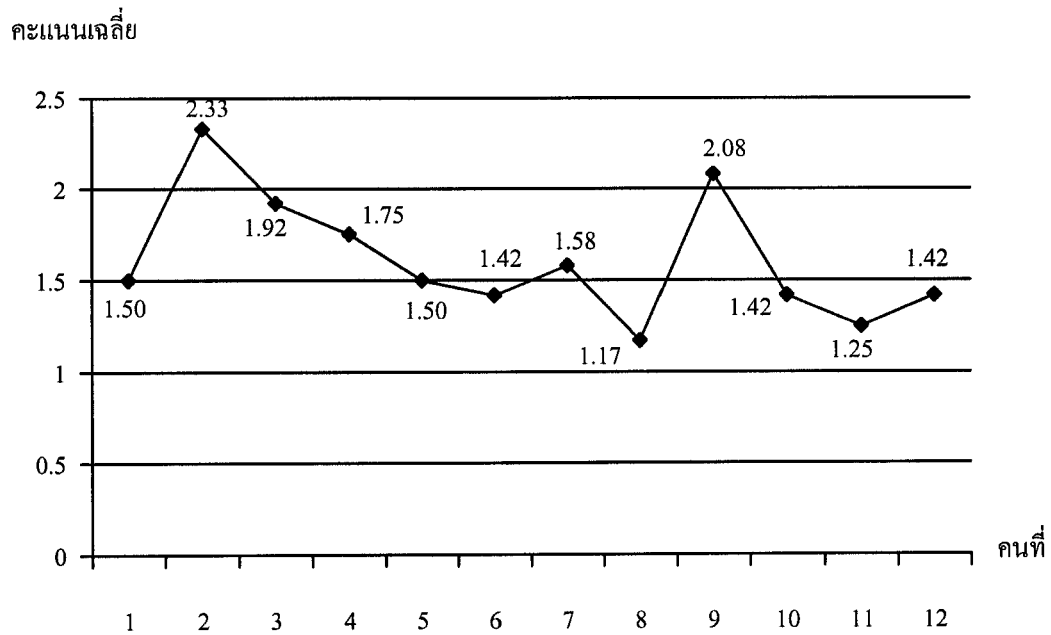
รองลงมา ได้แก่ ด้านพฤติกรรมการพูดแสดงความคิดเห็น คนที่ได้คะแนนสูงสุด ได้แก่ คนที่ 2 คนที่ 3 ได้คะแนน 2.83 คนที่ 7 คนที่ 9 ได้คะแนน 2.67 คนที่ 1 คนที่ 5 ได้คะแนน 2.58 คนที่ 8 คนที่ 11 ได้คะแนน 2.50 คนที่ 3 ได้คะแนน 2.42 และ คนที่ 2 คนที่ 6 คนที่ 10 ได้คะแนน 2.33

รองลงมา ได้แก่ ด้านพฤติกรรมการพูดตั้งคำถาม คนที่ได้คะแนนสูงสุด ได้แก่ คนที่ 2 คนที่ 12 ได้คะแนน 2.00 คนที่ 3 คนที่ 7 ได้คะแนน 1.83 คนที่ 9 คนที่ 11 ได้คะแนน 1.75 คนที่ 1 คนที่ 5 ได้คะแนน 1.67 คนที่ 4 คนที่ 10 ได้คะแนน 1.58 และคนที่ 8 ได้คะแนน 1.50

และคะแนนด้านพฤติกรรมการพูดแสดงความต้องการ เป็นคะแนนที่ต่ำที่สุด คะแนนคนที่ 2 คนที่ 16 ได้คะแนน 2.33 คนที่ 9 ได้คะแนน 2.08 คนที่ 3 ได้คะแนน 1.92 คนที่ 4 ได้คะแนน 1.75 คนที่ 7 ได้คะแนน 1.58 คนที่ 1 คนที่ 5 ได้คะแนน 1.50 คนที่ 10 คนที่ 12 ได้คะแนน 1.42 คนที่ 11 ได้คะแนน 1.25 และคนที่ 8 ได้คะแนน 1.17

จากคะแนนเฉลี่ยความสามารถทางการพูด 12 สัปดาห์ 4 ด้าน มีแนวโน้มดัง
ภาพประกอบ นำเสนอเป็นกราฟเส้น ดังนี้

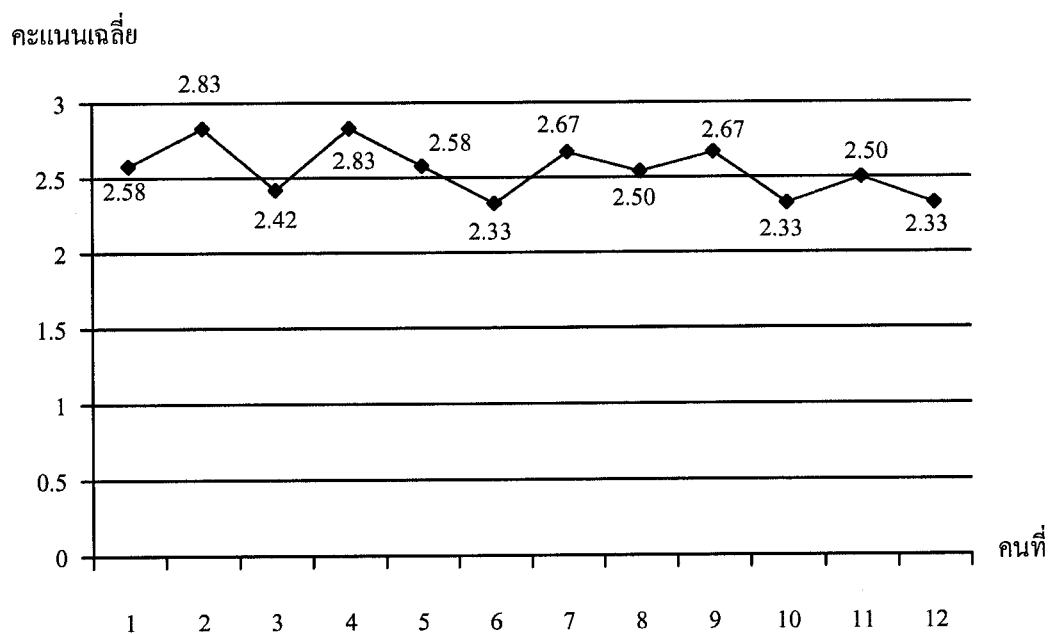
ด้านที่ 1 พฤติกรรมทางการพูดแสดงความต้องการ

ภาพที่ 4.2 กราฟเส้นแสดงคะแนนเฉลี่ยความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัยด้านการพูด
แสดงความต้องการ

จากกราฟเส้น พบว่า คะแนนเฉลี่ยความสามารถทางการพูดของเด็กด้านที่ 1 มีคะแนน
สูงสุด คือ คนที่ 2 ได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.33 และรองลงมาคือ คนที่ 9 ได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.08
และรองลงมา ตามลำดับดังนี้ 1.17 1.25 1.42 1.50 1.58 และ 1.75

ด้านที่ 2 พฤติกรรมทางการพูดแสดงความคิดเห็น

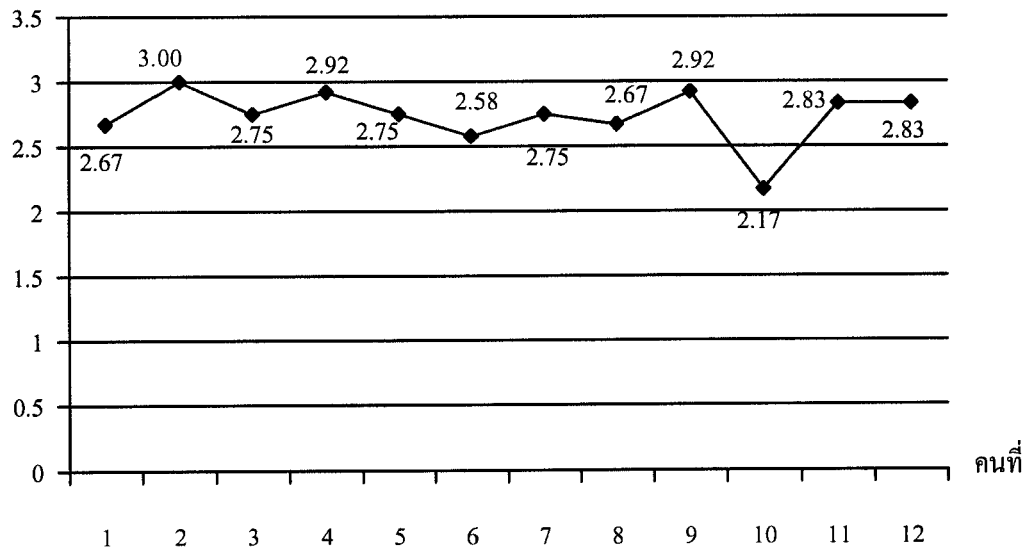

ภาพที่ 4.3 กราฟเส้นแสดงคะแนนเฉลี่ยความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัยด้านการพูดแสดงความคิดเห็น

จากกราฟเส้น พบว่า คะแนนเฉลี่ยความสามารถทางการพูดด้านที่ 2 มีคะแนนสูงที่สุด คือ คนที่ 2 และคนที่ 4 ได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.83 รองลงมา ได้แก่ คนที่ 7 และคนที่ 9 ได้คะแนนเฉลี่ยเท่าที่มีค่าเท่ากับ 2.67 และรองลงมา ตามลำดับดังนี้ 2.58 2.50 2.42 และ 2.33

ด้านที่ 3 พฤติกรรมการพูดเล่าเรื่องราว

คะแนนเฉลี่ย

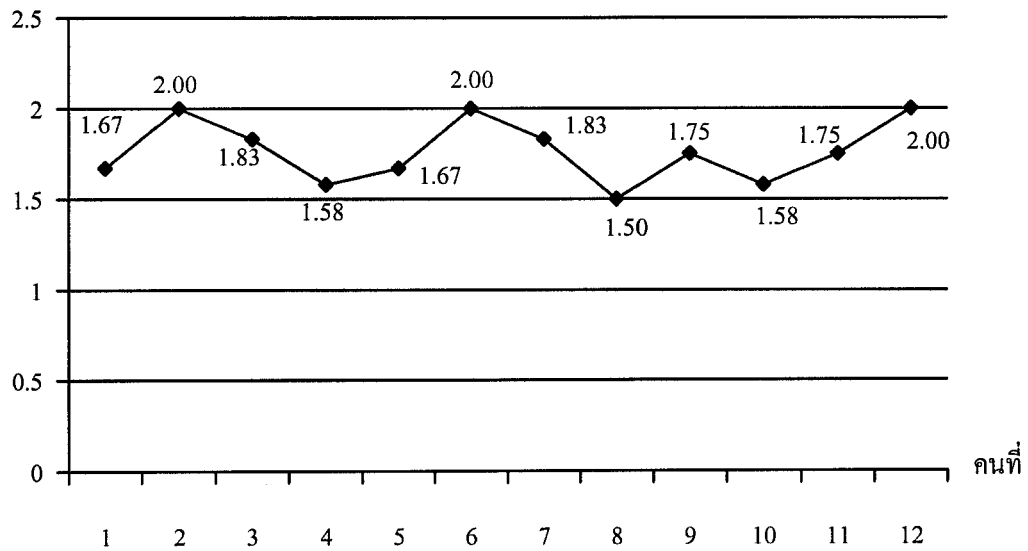

ภาพที่ 4.4 กราฟเส้นแสดงคะแนนเฉลี่ยความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัยด้านการพูดเล่าเรื่องราว

จากกราฟเส้น พบว่า คะแนนเฉลี่ยความสามารถทางการพูด ด้านที่ 3 คนที่ 2 ได้คะแนนเฉลี่ยสูงสุด มีค่าเท่ากับ 3.00 รองลงมา คือ คนที่ 9 ได้คะแนนเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 2.92 และรองลงมา ตามลำดับ ดังนี้ 2.83 2.75 2.67 และ 2.17

ด้านที่ 4 พฤติกรรมทางการพูดตั้งคำถาม

คะแนนเฉลี่ย

ภาพที่ 4.5 กราฟเส้นแสดงคะแนนเฉลี่ยความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัยด้านการพูดตั้งคำถาม

จากกราฟเส้น พบว่า คะแนนเฉลี่ยความสามารถทางการพูด ด้านที่ 4 คะแนนสูงสุด คือ คนที่ 2 คนที่ 6 และคนที่ 12 ได้คะแนนเฉลี่ย มีค่าเท่ากับ 2.00 รองลงมา คือ คนที่ 3 และคนที่ 7 ได้คะแนนเฉลี่ย 1.83 รองลงมา ตามลำดับดังนี้ 1.75 1.67 1.58 และ 1.50

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถทางการพูด แสดงความต้องการ พูดแสดงความคิดเห็น พูดเล่าเรื่องราว พูดตั้งคำถาม โดยการวัดคะแนนเพิ่มสัมพัทธ์ (ศิริชัย กาญจนวาสิ 2532 อ้างอิงจากสมถวิล วิจิตรวรรณ 2543: 440) นำเสนอเป็นตารางการเปรียบเทียบ ผลวิเคราะห์คะแนนทั้ง 4 ด้าน และตารางแยกการพูดรายด้าน เสนอผลวิเคราะห์คะแนนพร้อมกับกราฟเส้น ดังนี้

ตารางที่ 4.3 การเปรียบเทียบผลวิเคราะห์คะแนนเปรียบเทียบความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการทดลอง

คน ที่	คะแนนก่อนการทดลอง				คะแนนหลังการทดลอง				คะแนนความแตกต่าง				คะแนนเพิ่มสัมพัทธ์			
	ด้านที่ 1	ด้านที่ 2	ด้านที่ 3	ด้านที่ 4	ด้านที่ 1	ด้านที่ 2	ด้านที่ 3	ด้านที่ 4	ด้านที่ 1	ด้านที่ 2	ด้านที่ 3	ด้านที่ 4	ด้านที่ 1	ด้านที่ 2	ด้านที่ 3	ด้านที่ 4
1	1	1	2	1	3	3	3	3	2	2	1	2	100	100	50	100
2	1	1	2	1	3	3	3	3	2	2	1	2	100	100	50	100
3	1	1	2	2	3	3	3	3	2	2	1	1	100	100	50	50
4	1	1	1	1	2	3	3	3	1	2	2	2	50	100	100	100
5	1	1	1	1	2	3	3	3	1	2	2	2	50	100	100	100
6	1	1	2	1	2	3	3	3	1	2	1	2	50	100	50	100
7	1	2	1	2	2	3	3	3	1	1	2	1	50	50	100	50
8	1	2	2	2	2	3	3	3	1	1	1	1	50	50	50	50
9	1	2	2	2	2	3	3	3	1	1	1	1	50	50	50	50
10	1	2	1	2	2	3	3	3	1	1	2	1	50	50	100	50
11	2	1	2	1	3	3	3	3	1	2	1	2	50	100	50	50
12	2	1	1	1	3	3	3	3	1	2	2	2	50	100	100	50

ด้านที่ 1 หมายถึง พฤติกรรมทางการพูดแสดงความต้องการ

ด้านที่ 2 หมายถึง พฤติกรรมทางการพูดแสดงความคิดเห็น

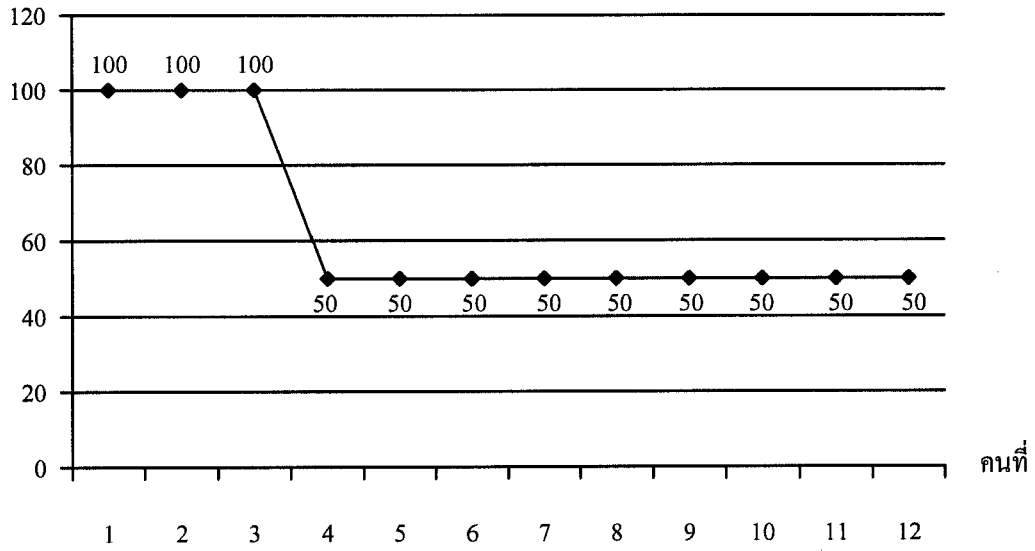
ด้านที่ 3 หมายถึง พฤติกรรมทางการพูดเล่าเรื่องราว

ด้านที่ 4 หมายถึง พฤติกรรมทางการพูดตั้งคำถาม

ตารางที่ 4.4 การเปรียบเทียบผลวิเคราะห์คะแนนเปรียบเทียบความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการทดลอง ด้านการพูดแสดงความต้องการ

นักเรียน คนที่	คะแนน ก่อนการทดลอง	คะแนน หลังการทดลอง	คะแนน ความแตกต่าง	คะแนน เพิ่มสัมพัทธ์
1	1	3	2	100
2	1	3	2	100
3	1	3	2	100
4	1	2	1	50
5	1	2	1	50
6	1	2	1	50
7	1	2	1	50
8	1	2	1	50
9	1	2	1	50
10	1	2	1	50
11	2	3	1	50
12	2	3	1	50

คะแนนสัมพัทธ์

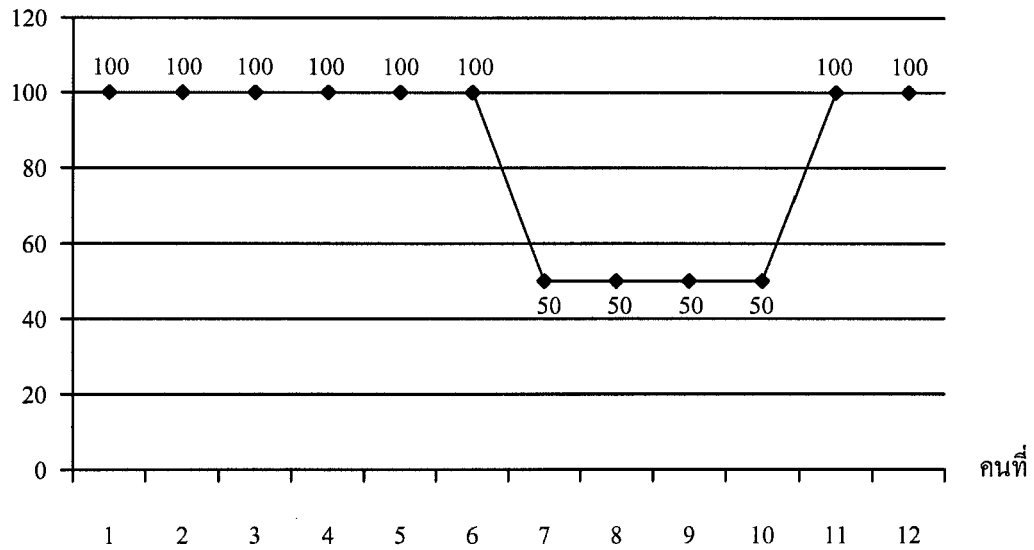
ภาพที่ 4.6 กราฟเส้นแสดงคะแนนเพิ่มสัมพัทธ์ความสามารถทางการพูดแสดงความต้องการของเด็กปฐมวัย

จากกราฟเส้น พบว่า คนที่ 1-3 สามารถพัฒนาทางการพูดได้ร้อยละ 100 ของคะแนนที่วัดได้ รองลงมา คนที่ 4-12 สามารถพัฒนาทางการพูดได้ร้อยละ 50 ของคะแนนที่วัดได้

ตารางที่ 4.5 การเปรียบเทียบผลวิเคราะห์คะแนนเปรียบเทียบความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการทดลอง ด้านการพูดแสดงความคิดเห็น

นักเรียน คนที่	คะแนน ก่อนการทดลอง	คะแนน หลังการทดลอง	คะแนน ความแตกต่าง	คะแนน เพิ่มสัมพัทธ์
1	1	3	2	100
2	1	3	2	100
3	1	3	2	100
4	1	3	2	100
5	1	3	2	100
6	1	3	2	100
7	2	3	1	50
8	2	3	1	50
9	2	3	1	50
10	2	3	1	50
11	1	3	2	100
12	1	3	2	100

คะแนนสัมพัทธ์

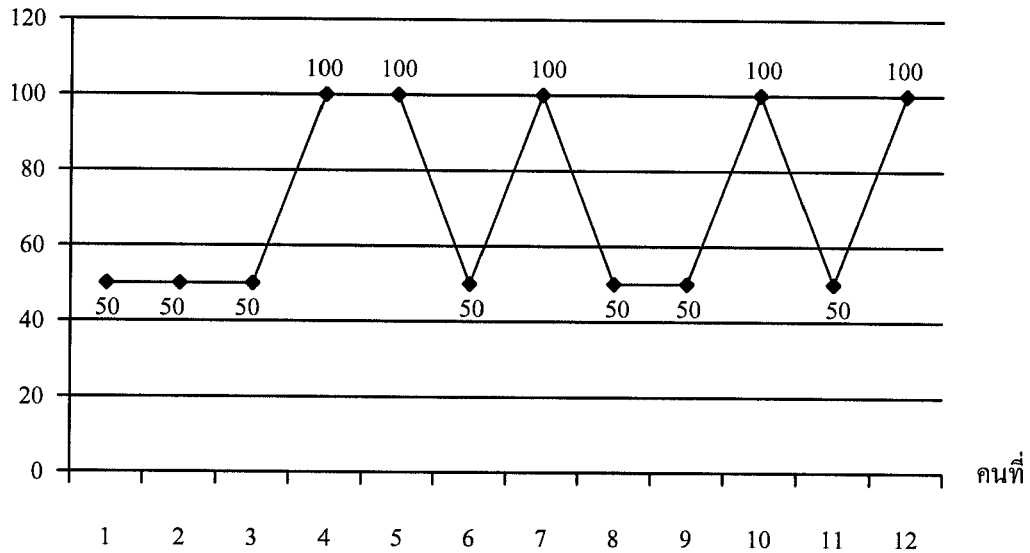
ภาพที่ 4.7 กราฟเส้นแสดงคะแนนเพิ่มสัมพัทธ์ความสามารถทางการพูดแสดงความคิดเห็น
ของเด็กปฐมวัย

จากกราฟเส้น พบว่า คนที่ 1-6 และคนที่ 11-12 สามารถพัฒนาทางการพูดได้ร้อยละ 100 ของคะแนนที่วัดได้ รองลงมา คนที่ 7-10 สามารถพัฒนาทางการพูดได้ร้อยละ 50 ของคะแนนที่วัดได้

ตารางที่ 4.6 การเปรียบเทียบผลวิเคราะห์คะแนนเปรียบเทียบความสามารถทางการพูดของ
เด็กปฐมวัยก่อนและหลังการทดลอง ด้านการพูดเล่าเรื่องราว

นักเรียน คนที่	คะแนน ก่อนการทดลอง	คะแนน หลังการทดลอง	คะแนน ความแตกต่าง	คะแนน เพิ่มสัมพัทธ์
1	2	3	1	50
2	2	3	1	50
3	2	3	1	50
4	1	3	2	100
5	1	3	2	100
6	2	3	1	50
7	1	3	2	100
8	2	3	1	50
9	2	3	1	50
10	1	3	2	100
11	2	3	1	50
12	1	3	2	100

คะแนนสัมพัทธ์

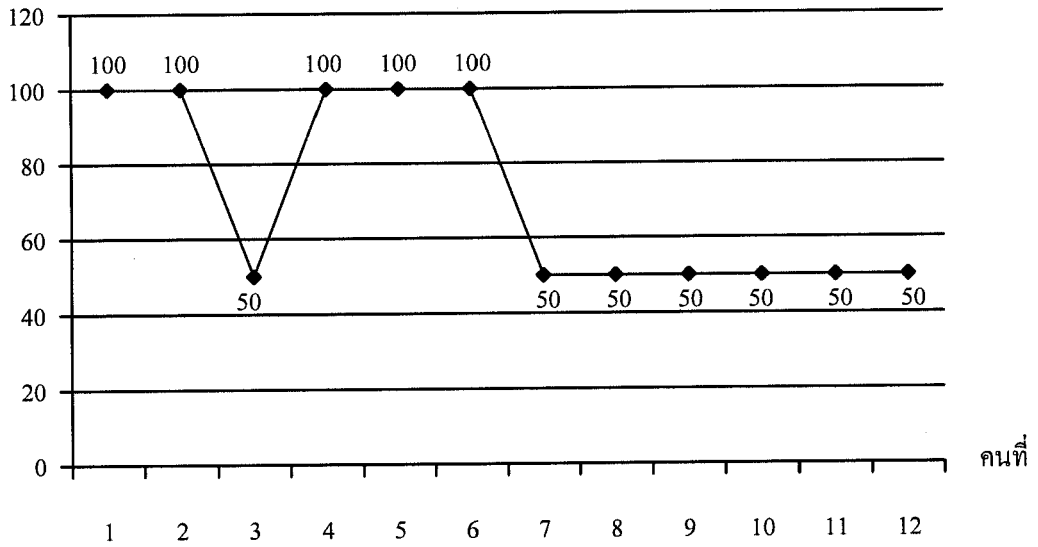
ภาพที่ 4.8 กราฟเส้นแสดงคะแนนเพิ่มสัมพัทธ์ความสามารถทางการพูดเล่าเรื่องราวของเด็กปฐมวัย

จากกราฟเส้น พบว่า คนที่ 4 5 7 10 และ 12 สามารถพัฒนาทางการพูดได้ร้อยละ 100 ของคะแนนที่วัดได้ รองลงมา คนที่ 1 2 3 6 8 9 และ 11 สามารถพัฒนาทางการพูดได้ร้อยละ 50 คะแนนที่วัดได้

ตารางที่ 4.7 การเปรียบเทียบผลวิเคราะห์คะแนนเปรียบเทียบความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการทดลอง ด้านการพูดตั้งคำถาม

นักเรียน คนที่	คะแนน ก่อนการทดลอง	คะแนน หลังการทดลอง	คะแนน ความแตกต่าง	คะแนน เพิ่มสัมพัทธ์
1	1	3	2	100
2	1	3	2	100
3	2	3	1	50
4	1	3	2	100
5	1	3	2	100
6	1	3	2	100
7	2	3	1	50
8	2	3	1	50
9	2	3	1	50
10	2	3	1	50
11	1	3	2	50
12	1	3	2	50

คะแนนสัมพัทธ์

ภาพที่ 4.9 กราฟเส้นแสดงคะแนนเพิ่มสัมพัทธ์ความสามารถทางการพูดตั้งคำถามของเด็กปฐมวัย

จากกราฟเส้น พบว่า คนที่ 1 2 4 5 7 10 และ 12 สามารถพัฒนาทางการพูดได้ร้อยละ 100 ของคะแนนที่วัดได้ รองลงมา คนที่ 3 6 8 9 และ 11 สามารถพัฒนาทางการพูดได้ร้อยละ 50 ของคะแนนที่วัดได้

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง เรื่องการใช้คำคล้องจองพัฒนาความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย ซึ่งผู้วิจัยได้เสนอการสรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ มีรายละเอียดดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย โดยวิธีการใช้คำคล้องจอง เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการพูดของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการใช้คำคล้องจอง

1.2 วิธีการดำเนินการวิจัย

1.2.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นอนุบาล 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี 1 ห้องเรียน จำนวน 12 คน

1.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มี 3 ประเภท คือ คำคล้องจอง แผนการจัดกิจกรรมการใช้คำคล้องจอง และแบบทดสอบวัดความสามารถทางการพูด ซึ่งรายละเอียดของเครื่องมือมีดังนี้

1) แผนการสอนการจัดกิจกรรมการใช้คำคล้องจอง จำนวน 48 แผน มี 4 รูปแบบ คือ แผนการจัดกิจกรรมการใช้คำคล้องจองเล่นนิ้วมือ แผนการจัดกิจกรรมแบบปากเปล่า แผนการจัดกิจกรรมการใช้คำคล้องจองประกอบท่าทาง แผนการจัดกิจกรรมการใช้คำคล้องจองประกอบหนังสือ ในแต่ละแผนการจัดกิจกรรมการใช้คำคล้องจองแสดงพฤติกรรม 4 ด้านดังนี้ พูดแสดงความคิดเห็น พูดแสดงความต้องการ พูดเล่าเรื่องราว พูดตั้งคำถาม

2) แบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดของเด็ก มี 2 ชุด แบบทดสอบวัดความสามารถก่อนและหลังการทดลอง แบบทดสอบวัดความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัยในแต่ละสัปดาห์ และคำถามนำที่จะให้เด็กพูด แสดงความต้องการ พูดตั้งคำถาม พูดเล่าเรื่องราว และพูดแสดงความคิดเห็น

1.2.3 การดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลอง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550 เป็นเวลา 12 สัปดาห์ มีลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

- 1) ก่อนการทดลอง โดยทดสอบความสามารถในการพูดของเด็กเป็นรายบุคคลใช้สื่อตามเครื่องมือทดสอบความสามารถในการพูดเวลา 1 สัปดาห์
- 2) ผู้วิจัยดำเนินการทดลองด้วยตนเอง โดยจัดกิจกรรมพูดคำคล้องจอง 12 สัปดาห์ ใช้เวลาในการจัดกิจกรรมในวันจันทร์ถึงวันพฤหัสบดี ช่วงเวลา 09.00-09.30 น. และในวันศุกร์ของทุกสัปดาห์ จะใช้แบบทดสอบวัดความสามารถทางการพูด เป็นรายบุคคล จนครบ 12 สัปดาห์
- 3) หลังการทดลอง โดยทดสอบความสามารถในการพูดของเด็กเป็นรายบุคคลใช้สื่อตามเครื่องมือทดสอบความสามารถในการพูดเวลา 1 สัปดาห์
- 4) ตรวจสอบให้คะแนนตามเกณฑ์ระดับความสามารถ

1.2.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

- 1) การวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัยระยะเวลาการทดลอง 12 สัปดาห์ โดยนำข้อมูลไปหาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้การคำนวณในโปรแกรม SPSS
- 2) การวิเคราะห์ข้อมูลของคะแนนความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัยใน 12 สัปดาห์ ด้วยวิธีการวัดอัตราพัฒนาการและนำเสนอข้อมูลของคะแนนที่ได้ใน 12 สัปดาห์ด้วยภาพกราฟเส้น
- 3) การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัยก่อนการทดลอง และหลังการทดลองโดยวิธีวัดคะแนนเพิ่มสัมพัทธ์ใช้สูตรของศิริชัย กาญจนวาที (อ้างอิงจากสมถวิล วิจิตรวรรณ 2543: 440)

1.3 ผลการวิจัย

1.3.1 การใช้คำคล้องจองมีผลให้ความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัยสูงขึ้นทุกด้าน

1.3.2 ความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการใช้คำคล้องจองแล้วการทดลองสูงกว่าก่อนได้รับการทดลอง

2. อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่อง การใช้คำคล้องจองเพื่อพัฒนาความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย ปรากฏผลดังที่จะอภิปรายต่อไปนี้

ผลการวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์การทดลอง ข้อที่ 1 เพื่อศึกษาความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย โดยวิธีการใช้คำคล้องจอง พบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรม การใช้คำคล้องจอง เพื่อพัฒนาความสามารถทางการพูด 4 ด้าน หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

คะแนนเฉลี่ยผลจากการทดลอง ปรากฏผลดังนี้ ด้านความสามารถทางการพูดเล่าเรื่องราว มีค่าเฉลี่ย 2.74 ด้านความสามารถทางการพูดแสดงความคิดเห็น มีค่าเฉลี่ย 2.55 ด้านความสามารถทางการพูดตั้งคำถาม มีค่าเฉลี่ย 1.76 และด้านความสามารถทางการพูดแสดงความต้องการ มีค่าเฉลี่ย 1.61 จะเห็นว่า ความสามารถทางการพูดเล่าเรื่องราวมีคะแนนสูงกว่าด้านอื่น และรองลงมาก็คือ ด้านการพูดแสดงความคิดเห็น ทั้งนี้ เพียเจท์ (Piaget 1995 อ้างถึงใน ปานดา ใช้เทียมวงศ์ 2533: 79) ได้กล่าวว่า ธรรมชาติเด็กอายุ 4-5 ขวบ จะสามารถเล่าเรื่องราวต่างๆ ได้ดี เล่าเรื่องซ้ำกัน หรือต่อคำพูดสนุกๆ ง่ายได้ สามารถจัดลำดับและเล่าเรื่องราวหรือนิทานจากภาพ ซึ่งมักจะเน้นเรื่องเกี่ยวกับเหตุการณ์ในชีวิตประจำวันของเด็ก สามารถสนทนา แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ได้ และความสามารถทางการพูดตั้งคำถามและความสามารถพูดแสดงความต้องการมีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าด้านอื่น ทั้งนี้เพราะว่า เด็กเล็กๆ เมื่อถามแล้วไม่ค่อยเอาใจใส่กับคำตอบมากนัก หรือถามแล้วไม่ค่อยฟังคำตอบ โดยมากเด็กอายุ 3-5 ขวบ จะมีพัฒนาการดังที่กล่าวมา และอาจเป็นผลเนื่องมาจากระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง 12 สัปดาห์ อาจจะน้อยเกินไปสำหรับการที่เด็กจะพัฒนาความสามารถทางการพูดตั้งคำถาม และพูดแสดงความต้องการ ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า ถ้ามีการเพิ่มระยะเวลาในการจัดกิจกรรมการใช้คำคล้องจองให้นานกว่า 12 สัปดาห์กับกลุ่มประชากรเดียวกัน อาจจะทำให้เกิดการพัฒนาความสามารถทางการพูด 2 ด้านนี้ เพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีของบลูม (Bloom 1956 อ้างถึงใน ณรงค์ มั่นเศรษฐวิทย์ 2540: 60-84) กล่าวถึง

ระดับความคิดของเด็กปฐมวัยในการเข้าใจลำดับเหตุการณ์ว่าอะไรมาก่อนมาหลัง ต้องอาศัยระดับขั้นของความคิด แล้วจึงจะพูดเป็นประโยคแสดงความต้องการ ซึ่งต้องใช้เวลาในการส่งเสริมจะช่วยวางรากฐานในการพัฒนาความสามารถทางการพูดไปสู่การพัฒนาความคิดในขั้นต่อไปด้วยความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมพูดคำคล้องจอง 12 สัปดาห์ เด็กปฐมวัยมีพัฒนาการใกล้เคียงกัน ทั้งนี้เนื่องจากเด็กในวัย 3-4 ปีนั้น มีพัฒนาการทางการพูดใกล้เคียงกัน แต่เมื่อได้รับการจัดกิจกรรมท่องคำคล้องจองแล้วเด็กได้ท่อง ได้พูดคำคล้องจองทุกๆ วันอย่างต่อเนื่อง เด็กจะสามารถจดจำคำคล้องจองได้เป็นอย่างดีตามที่ ศรียา นิยมธรรม และประภัสสร นิยมธรรม (2541: 52-55) กล่าวว่า เด็กต้องมีโอกาสในการฝึกพูด โดยอาศัยประสบการณ์ซ้ำๆ บ่อยๆ เด็กจะเกิดความคุ้นเคย และมีความเชื่อมั่นในการพูดมากขึ้น ในการจัดกิจกรรมท่องคำคล้องจองประกอบการเล่นนิ้วมือ ประกอบท่าทาง ประกอบหนังสือ และปากเป่าหน้านั้น เด็กปฐมวัยได้ฝึกท่องคำคล้องจองที่มีสัมผัสสระสั้นๆ ง่ายๆ พร้อมทั้งทำท่าทางประกอบไปด้วย ตัวอย่างเช่น เจ้าภูเขา สูงเสียดฟ้า ใหญ่หนักหนา เจ้าภูเขา เมฆลอยสีฟ้าเทา และสีขาวยาวสุดตา โดยให้เด็กทั้ง 12 คน พูดคำคล้องจอง และทำท่าทางประกอบด้วย ในสัปดาห์แรกเด็กจะไม่ค่อยกล้าพูด หรือกลัวการออกเสียง แต่ในสัปดาห์สองจนถึงสัปดาห์สุดท้าย เด็กจะพูดเสียงดังฟังชัด ทำท่าทางประกอบอย่างสนุกสนาน โดยที่ครูเป็นเพียงผู้คอยกระตุ้นชี้แนะเท่านั้น และความสามารถที่แสดงทั้ง 4 ด้านนั้น ครูคอยสนับสนุนกระตุ้น ให้เกิดพฤติกรรมความสามารถ สัปดาห์ที่ 1-5 เด็กปฐมวัยจะมีความสามารถทางการพูดใกล้เคียงกัน สัปดาห์ที่ 6-12 เด็กปฐมวัยมีความสามารถทางการพูดสูงขึ้น เมื่อเด็กได้ท่องอย่างสม่ำเสมอทุกวัน จึงเกิดเป็นความจำ เพราะการท่องจำ คือ การฝึกฝนกระทำซ้ำ เน้นความจำไปสู่ความคิด ความเข้าใจ สามารถถ่ายทอดออกมาเป็นคำพูดให้ผู้อื่นเข้าใจ เน้นความจำที่มั่นคงถาวร และไม่ลืมด้วย (พรทิพย์ ศิริสมบุญเรืองเวช 2543: 131) การท่องก็เป็นวิธีการฝึกพูดวิธีหนึ่ง การท่องจำคำคล้องจองทั้ง 4 ประเภท ก็สามารถทำให้เด็กปฐมวัยได้ใช้ถ้อยคำที่ถูกต้องชัดเจนขึ้น มีความคุ้นเคย กล้าที่จะแสดงออกเกิดความสนุกสนานขณะท่อง จะเห็นได้ว่าการทดลองใช้คำคล้องจองพัฒนาความสามารถทางการพูด ตั้งแต่สัปดาห์ที่ 1-2 นั้น มีพัฒนาการทางการพูดสูงขึ้น

วัตถุประสงค์ ข้อที่ 2 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการใช้กิจกรรมคำคล้องจอง พบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมคำคล้องจองมีพฤติกรรมทางการพูดสูงขึ้นกว่าก่อนการจัดกิจกรรมคำคล้องจองจากคะแนนเฉลี่ยนี้ทำให้ทราบว่าเด็กปฐมวัยมีความสามารถทางการพูดดีขึ้น ทั้งนี้เนื่องมาจากกิจกรรมคำคล้องจองที่มีผู้วิจัยจัดขึ้นโดยยึดหลักการจัดกิจกรรมคำคล้องจองที่สอดคล้องกับพัฒนาการของเด็กปฐมวัย กล่าวคือ ผู้วิจัยสร้างแผนการจัดประสบการณ์พูดคำคล้องจองที่แยกออกเป็น 4 ประเภท คือ คำคล้องจอง

ประกอบการเล่นนิ้วมือ คำคล้องจองประกอบท่าทาง คำคล้องจองประกอบหนังสือ คำคล้องจองปากเปล่า เป็นคำคล้องจองเสริมที่ไม่เกี่ยวข้องกับหน่วยการเรียนรู้ แต่คำคล้องจองมาจาก 4 สารของคู่มือการจัดประสบการณ์เด็กปฐมวัย พ.ศ. 2546 สารนั้นก็มีความเกี่ยวข้องกับตัวเด็ก บุคคล และสถานที่แวดล้อมเด็ก ธรรมชาติ สิ่งต่างๆ รอบตัว เป็นคำคล้องจองที่มีเนื้อเรื่องสนุกสนานและใกล้ตัวเด็ก ประกอบกับ ผู้วิจัยจัดกิจกรรมคำคล้องจองที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญผ่านการเรียนรู้หลากหลายรูปแบบ ทำให้เด็กพูดแสดงความคิดเห็น พูดเล่าเรื่อง พูดแสดงความต้องการ พูดตั้งคำถาม โดยผู้วิจัยเป็นผู้สนับสนุนให้เด็กแสดงพฤติกรรมทางการพูดอย่างสนุกสนาน ตรงตามคำแนะนำของไพเราะ พุ่มม่น (2544: 7) ที่กล่าวว่า ครูควรใช้เพลง หรือคำคล้องจองมาร้องหรือมาท่อง เพื่อให้เด็กหันมาสนใจ และร้องตาม ควรเป็นคำคล้องจองที่สั้นๆ สนุกสนาน เด็กจำง่าย และสามารถทำท่าทางประกอบได้ การกระตุ้นและเปิดโอกาสให้เด็กได้พูดและตอบคำถามอย่างสม่ำเสมอ และต่อเนื่อง นั้น ก็เป็นวิธีการหนึ่งที่ทำให้เด็กมีพัฒนาการทางการพูดที่มากขึ้น สอดคล้องกับ วิลเลียมส์ (Williams 1983: 142) ที่กล่าวว่า การใช้คำถามเป็นวิธีที่มีประโยชน์มาก สำหรับครูผู้สอน เพราะคำถามช่วยทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจ และเข้าใจสิ่งที่เรียนมากขึ้น ซึ่งหรรษา นิลวิเชียร (2535: 214) ได้ย้ำว่า วิธีการที่ใช้มากที่สุดในการฝึกการพูดของเด็ก ก็คือ ครูเป็นผู้ถามคำถามหรือคอยกระตุ้นให้เด็กเป็นผู้ตอบนั่นเอง เช่น การกระตุ้นให้เด็กได้พูดเล่าเรื่องราว พูดแสดงความคิดเห็น พูดแสดงความต้องการ พูดตั้งคำถาม จากคำคล้องจองที่ท่องนั้น การจัดกิจกรรมพูดคำคล้องจอง จึงมีส่วนสำคัญที่ช่วยให้เด็กมีพัฒนาการทางการพูดสูงขึ้น หลังการทดลอง

จากเหตุผลดังกล่าวที่ได้อภิปราย สรุปได้ว่า การใช้คำคล้องจองเพื่อพัฒนาความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย 12 สัปดาห์ ความสามารถทางการพูด แสดงความคิดเห็น พูดเล่าเรื่องราว มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าด้านความสามารถทางการพูด แสดงความต้องการ และความสามารถทางด้านพูดตั้งคำถาม ถ้าการทดลองมีระยะเวลามากกว่านี้ อาจจะทำให้ความสามารถทางการพูด 2 ด้านนี้สูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีของบลูม (Bloom 1956 อ้างถึงในณรงค์ มั่นเศรษฐวิทย์ 2540: 60-84) ที่ต้องใช้เวลาในการส่งเสริมจะช่วยวางรากฐานในการพัฒนาความสามารถทางการพูด และเมื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการพูดก่อนและหลังการทดลอง ความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัยสูงกว่าก่อนการทดลอง เพราะเด็กปฐมวัยได้ฝึกพูดคำคล้องจองทุกๆ วัน ซ้ำๆ อย่างต่อเนื่อง เด็กจะเกิดความคุ้นเคย และมีความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น ตามที่ ศรียา นิยมธรรม ประภัสสร นิยมธรรม (2541: 52-55) ได้กล่าวไว้

ดังนั้น การใช้คำคล้องจองพัฒนาความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัยในโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี จังหวัดจันทบุรี เป็นวิธีหนึ่ง ที่ทำให้เด็กปฐมวัยมีความสามารถทางการพูดสูงขึ้น

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

3.1.1 การเลือกคำคล้องจองมาใช้กับเด็กควรเลือกที่มีเนื้อหาใกล้ตัวเด็ก เพราะเด็กจะไม่สนใจมากกว่าคำคล้องจองที่มีเนื้อหาไกลตัว ไม่ควรใช้คำศัพท์ยาก และมีเนื้อหาที่ยาวเกินไป

3.1.2 การแบ่งวรรคตอนในการพูดคำคล้องจองเป็นสิ่งสำคัญ เนื่องจากเป็นสิ่งที่จะทำให้เด็กสนุกสนาน จำง่าย เมื่อพบคำคล้องจองอื่นๆ เด็กจะสร้างจังหวะของตนเอง และทำให้การพูดคำคล้องจองง่าย และจำได้เร็วขึ้น

3.1.3 การส่งเสริมพัฒนาการทางการพูดของเด็กปฐมวัยนั้น ครูต้องเปิดโอกาสให้เด็กทุกคนได้พูด ได้เล่าเรื่อง และได้แสดงความคิดเห็นอย่างเท่าเทียมกัน มีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนทุกกิจกรรม ครูเป็นเพียงผู้คอยให้กำลังใจ ช่วยเหลือ แนะนำ และกระตุ้นให้เด็กได้พูดได้ใช้ภาษา และกล้าแสดงออกมากที่สุด

3.1.4 ในการจัดกิจกรรมพูดคำคล้องจองนั้น ควรให้เด็กท่องประกอบท่าทาง แล้วอธิบายคำศัพท์ทุกครั้ง เพื่อให้เด็กเข้าใจ และนำไปใช้จริงในชีวิตประจำวัน ซึ่งคำคล้องจองที่มีสัมผัสสระง่ายๆ สั้นๆ เด็กชอบ น่าสนใจ ทันสมัย และจดจำได้ง่าย ในการสอนคำคล้องจองนั้น ครูควรใช้น้ำเสียงของครูเองท่องให้เด็กฟัง ควรให้เด็กได้เห็นสีหน้า ท่าทาง และจังหวะที่ครูได้ปฏิบัติจริง

3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

3.2.1 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการพัฒนาความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย โดยใช้เทคนิควิธีการอื่น เช่น การใช้เพลงกล่อมเด็ก ปริศนาคำทาย การวาดภาพ และเพลงสำหรับเด็กปฐมวัย

3.2.2 ผู้วิจัยทำการศึกษาการใช้คำคล้องจองเพื่อพัฒนาความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย ในการศึกษารุ่นต่อไป ควรศึกษาการใช้คำคล้องจองเพื่อวัตถุประสงค์อื่นๆ เช่น พัฒนาการอ่านและการเขียน ความสามารถทางการอ่าน และการเขียน ความคิดสร้างสรรค์ และความมีวินัยในตนเอง

3.2.3 ควรมีการจัดกิจกรรมการใช้คำคล้องจองต่อไปในเด็กกลุ่มประชากรเดียวกัน เพื่อผลของการพัฒนาความสามารถของเด็กปฐมวัยที่มีพฤติกรรมต่ำลง

3.2.4 ควรจะจัดกิจกรรมอื่นเพิ่มขึ้น นอกเหนือจากการใช้คำคล้องจองโดยกิจกรรมที่ จัดควรเน้นกิจกรรมที่ส่งเสริมความสามารถทางการพูดพัฒนาด้านทักษะการคิด โดยใช้คำถาม ในช่วงกิจกรรมต่างๆ เช่น กิจกรรมเสริมประสบการณ์ กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ กิจกรรมศิลปะ สร้างสรรค์ กิจกรรมเกมการศึกษา หรือนอกเหนือจากกิจกรรมหลัก เช่น การปลูกผักการประกอบ อาหาร

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรรณิการ์ วาจาบัณฑิตย์ (2536) “การใช้วัตกรรมการภาพเงา เป็นสื่อพัฒนาทักษะ การพูดสำหรับเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (ศึกษาศาสตร์-การสอน) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ถ่ายเอกสาร
กรมวิชาการ (2540 ก) *คู่มือหลักสูตรก่อนประถมศึกษา พุทธศักราช 2540 (อายุ 3-6 ปี)*
กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว
- กรมวิชาการ (2540) *แนวการจัดกิจกรรมและสื่อการเรียนการสอนระดับก่อนประถมศึกษา*
กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว
- กาญจนา สุวรรณธาร (2537) “ความเชื่อมั่นในตนเอง และความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัย”
วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร
- กิติ วรรณจีย์ (2535) “การเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
บทร้อยกรองของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียน โดยการใช้แบบฝึกการเรียน
แบบสร้างสรรค์กับการใช้แบบฝึกแบบปกติ” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต
สาขาการศึกษาปฐมวัย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร
- กิตติวดี บุญซื่อ (2527) *นิทานกับเรื่องประกอบ” ในกลวิธีสอนจริยศึกษาและการสอดแทรก
คุณธรรมในการสอนตามหลักสูตรประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*
- กฤษยา ตันติผลาชีวะ (2542) *การเลี้ยงดูเด็กก่อนวัยเรียน 3-5 ขวบ กรุงเทพมหานคร โอเดียนสโตร์*
_____. (2542) *เอกสารสอน การศึกษาสำหรับผู้ปกครองเด็กปฐมวัย กรุงเทพมหานคร
สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*
- ขจิตพรรณ ทองคำ (2536) “การเล่นบทบาทสมมติ โดยเด็กมีส่วนร่วมในการจัดสื่อการเล่น
ที่มีผลต่อการคลายความยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง และความสามารถทางภาษา
ของเด็กปฐมวัย” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร
- เครือรัตน์ เรืองแก้ว (2547) *คำคล้องจอง พิมพ์ครั้งที่ 13 กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์
ไทยวัฒนาพานิช*

- จิระประภา บุญนิติย์ ลออ ชูติกร และศรีสมบัติ เทพกาญจนา (2544) *ภาษาพาสนุก*
กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์ วีนเตอร์พริ้นท์
- จิระประภา บุญนิติย์ และคณะ (2546) *ภาษาสนุก* กรุงเทพมหานคร วีนเตอร์พริ้นท์ (ม.ป.ป.)
ช่วยเด็กให้ชอบอ่าน กรุงเทพมหานคร ภาคการอนุบาลศึกษา วิทยาลัยครูสวนดุสิต
- จิราภา เต็งไทรรัตน์ (2547) “การเรียนรู้” ในจิตวิทยาทั่วไป พิมพ์ครั้งที่ 4 กรุงเทพมหานคร
สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- จุฑา สุขใส (2545) “ผลการจัดกิจกรรมท่องคำคล้องจองแบบมีความหมายที่มีต่อการพัฒนาทาง
การพูดของเด็กปฐมวัย” ปรินูญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาปฐมวัยศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร
- จุฬารัตน์ อินุพัฒน์ (2543) “พัฒนาการทางภาษาพูดของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์
การเล่นบล็อก” ปรินูญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการศึกษาปฐมวัย
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร
- ฉัตรชุกา เชียงปรีดา (2537) “พัฒนาการทางสติปัญญาของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรม
ในบรรยากาศที่มีเสียงดนตรีประกอบ” ปรินูญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต
(การศึกษาปฐมวัย) กรุงเทพมหานคร บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- ชาญวิทย์ เทียมบุญประเสริฐ (2530) *วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย* กรุงเทพมหานคร
สำนักทดสอบการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
- ชุตินา สัจจานนท์ (2524) “ปัญหานำรู้ของคุณพ่อ คุณแม่เกี่ยวกับการอ่านของลูก”
แม่และเด็ก หน้า 51-56 ม.ป.ป.
- โชติ จันทร์วัง (2547) “การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนเตรียมทหาร
ที่ได้รับการเรียนการสอน โดยใช้เทคนิคการจัดข้อมูลด้วยแผนภาพ” วิทยานิพนธ์
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาประถมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- จูติพร มะเตือชุมพร (2548) “การพัฒนาแผนการจัดประสบการณ์เพื่อเตรียมความพร้อม
ด้านการอ่าน โดยใช้หนังสือภาพประกอบคำคล้องจอง ชั้นอนุบาล 2” ปรินูญานิพนธ์
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- ดวงเดือน ศาสตรภัทร (2539) “การวัด และประเมินพัฒนาการด้านการคิดของเด็กปฐมวัย”
ใน *เอกสารการสอนชุดวิชาจัดและประเมินผลกลุ่มวิชาเตรียมประสบการณ์* หน่วยที่ 6
หน้า 214-215 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช สาขาวิชาศึกษาศาสตร์

- ณรงค์ ทองปาน (2526) *การสร้างหนังสือสำหรับเด็ก ครั้งที่ 2* กรุงเทพมหานคร ภาคพัฒนาตำรา และเอกสารวิชาการ หน่วยงานนิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ
- ณรงค์ มั่นเศรษฐวิทย์ (2540) *ภาษากับการพัฒนาการคิด* กรุงเทพมหานคร โอเดียนสโตร์
- ณัฐฉิณี ชนะโชติ (2548) “การใช้นิทานครู แต่งเองโดยใช้เค้าโครงพื้นฐานพัฒนาพฤติกรรม ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และการช่วยเหลือผู้อื่นของเด็กปฐมวัย” การศึกษาค้นคว้าอิสระ ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- ณพักรชญาธิ์ สุวรรณเนตร (2546) “การใช้วิธีการสอนแบบสเตอร์ไลนเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดของเด็กปฐมวัย โรงเรียนเทศบาล 4 (บ้านเชียงราย) จังหวัดลำปาง” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- ธนวดี ศุภระกาญจน์ (2544) “ความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัยที่ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมศิลปะในชั้นเรียนในโรงเรียนสาธิตอนุบาลละอออุทิศ สถาบันราชภัฏสวนดุสิต” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- นงเยาว์ คลีกกลาย (2543) “ความสามารถด้านการฟัง และการพูดของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ โดยการใช้เพลงประกอบ” ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาปฐมวัยศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
- นววรรณ พันธุมธา (2534) “หลักการใช้ในภาษาสื่อสารในการสื่อสาร” ใน *เอกสารการสอนชุดวิชาภาษาไทย 1* หน่วยที่ 1-8 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
- นิเวศน์ จันทรกุล (2547) “การพัฒนาแผนการเรียนรู้ โดยใช้คำคล้องจองและเพลง เรื่อง โจทย์ปัญหา การคูณ การหาร กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4” ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- บุญชู สนั่นเสียง (2532) “การจัดหาและการผลิตสื่อการเรียนการสอนสำหรับเด็กปฐมวัย” ใน *เอกสารการสอนวิชาฝึกอบรมครูและผู้เกี่ยวข้องกับการเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย* หน่วยที่ 10 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชาศึกษาศาสตร์

- บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์ (2526) *การทดสอบแบบอิงเกณฑ์: แนวคิด และวิธีการ*
กรุงเทพมหานคร ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร
- บุษบง ต้นติวงศ์ (2535) “นวัตกรรมการสอนเกี่ยวกับธรรมชาติ ในการอ่านเขียนของเด็กปฐมวัย”
ใน *เอกสารประกอบการสัมมนา: มิติใหม่การสอนเด็กปฐมวัย (46-47)*
กรุงเทพมหานคร คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏจันทรเกษม
- บุษบา สงวนวนชาติ (2547) “การพัฒนาความสามารถในการพูดของเด็กปฐมวัย โดยการใช้นิทานเล่มใหญ่ โรงเรียนอนุบาลท่าตะโกของพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 3”
การศึกษาค้นคว้าอิสระ ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- บันลือ พฤกษ์วัน (2534) *ประสบการณ์ทางภาษาของเด็กก่อนวัยเรียน* ประชาศึกษา 5:10
- เบญจมาศ พระธานี (2538) *ความผิดปกติทางการพูดและภาษา* ขอนแก่น ภาควิชาโสตคณาสิก
การรังษวิทยา คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- ประมวญ คิดกินสัน (2536) *เมื่อถูกรักได้ครู่ดี* กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์ต้นอ่อน
- ประสาธ อิศรปริดา (2538) *สารัตถะจิตวิทยาการศึกษา* โรงพิมพ์กรุงเทพ นำอักษรการพิมพ์
ปราณี เชียงทอง (2536) *วรรณกรรมสำหรับเด็ก* กรุงเทพมหานคร สุวีริยาสาส์น
- เปลื้อง ณ นคร (2540) *ภาษาวรรณา วิวัฒน์ และวิบัติของภาษาไทย* กรุงเทพมหานคร ข้าวฟ่าง
- ปานตา ไข่เทียมวงศ์ (2535) “หนูน้อยน่ารัก” *ทักษะทางภาษาของเด็ก* กรุงเทพมหานคร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ปานใจ จารุวณิช (2548) “พฤติกรรมทางการพูดของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมคำคล้อง
จอง” ปริญญานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต สาขาปฐมวัยศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร
- พรทิพย์ ศิริสมบุญแนวช (2543) *มิติใหม่ในการสอนอาชยานไทย ในประมวลบทความนวัตกรรม
เพื่อการเรียนรู้สำหรับครูยุคปฏิรูปการศึกษา (127-139)* กรุงเทพมหานคร
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- พัชรี เจตน์เจริญรักษ์ (2537) “ความสนใจในการรับรู้ของเด็กปฐมวัยจากการใช้เทคนิคการเตรียม
เด็กให้สงบ (การเก็บเด็ก)” ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร
- พัฒนา ชัชพงศ์ (2535) *การเตรียมเด็กให้สงบ* ใน *เอกสารประกอบการอบรม* หน้า 8-12
กรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร

- เพ็ญแข ประจันปัจฉิม (ม.ป.ป.) *เด็กก่อนวัยเรียน* ม.ป.พ.
- ไพเราะ พุ่มม้วน (2544) *การพัฒนาคุณภาพนักเรียน ระดับก่อนประถมศึกษาสู่ผลงานทางวิชาการ*
กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์แว่นแก้ว
- เขาวพา เดชะคุปต์ (2528) *กิจกรรมสำหรับเด็กปฐมวัยเรียน* กรุงเทพมหานคร โอเดียนสโตร์
_____ (2542) *กิจกรรมสำหรับเด็กปฐมวัย* กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์แม็ค
- โยธิน ศันสนยุทธ และคณะ (2533) *จิตวิทยา* กรุงเทพมหานคร ภาควิชาจิตวิทยา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ยุทธ ไกยวรรณ (2545) *พื้นฐานการวิจัยฉบับปรับปรุง พิมพ์ครั้งที่ 4 สุวีริยาสาส์น จัดพิมพ์*
รักลูก (2534) *หนุ่ร้การพูดและภาษา* กรุงเทพมหานคร แปลนพับลิชชิ่ง
- รังสรรค์ จันดี (2541) *เอกสารประกอบการสอนวิชา ศท.130 ภาษาไทย* กรุงเทพมหานคร
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร
- ละออ ชูติกร (2547) *Kids and School* ปีที่ 4 ฉบับที่ 44 กรุงเทพมหานคร
- ลินดา ปั่นทอง (2530) “การฟังเข้าใจภาษาของเด็กไทยที่มีอายุระหว่าง 3 ปีถึง 4 ปี 11 เดือน”
ปรัชญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาความผิดปกติทางการสื่อความหมาย
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล
- เลขา ปิยะอัจฉริยะ (2523) “การจัดกิจกรรมเพื่อสร้างประสบการณ์ด้านภาษาแก่เด็กอนุบาล”
ใน *เอกสารประกอบการสอนสำหรับเด็กเล็ก* กรุงเทพมหานคร จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย
- ล้วน สายยศ (2542) “ระเบียบวิธีการสถิติบางประการเพื่อการวิจัย” ใน *ประมวลสาระชุดวิชาการ*
การวิจัยหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอน หน่วยที่ 4 หน้า 255-380
นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
- วรนาท รักสกุลไทย (2549) “แนวการศึกษาชุดวิชาการจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัย
ด้านภาษา” ใน *ประมวลสาระชุดวิชาการจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัย*
หน่วยที่ 10 นนทบุรี (14-15) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
- วราภรณ์ รักวิจัย (2533) *การอบรมเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย* กรุงเทพมหานคร ต้นอ่อน
- วงพัคตร์ ภูพันธ์ศรี และศิรินันท์ คำรงผล (2532) *จิตวิทยาพัฒนาการและการศึกษา*
กรุงเทพมหานคร ภาควิชาจิตวิทยา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

- วิจิตรา วิเศษสมบัติ (2539) “ความพร้อมทางภาษาของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์
ความคิดรวบยอดประกอบการสนทนาในกิจกรรมการปั้น” ปรินญาณิพนธ์
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาปฐมวัยศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร
- วิณี ชิดเชิดวงศ์ (2537) *การศึกษาเด็กชลบุรี* ภาควิชาหลักสูตรการสอน คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา รุ่งเรืองสาส์นการพิมพ์
- วันเพ็ญ บุญประกอบ (2536) *ลักษณะและธรรมชาติของเด็กวัยอนุบาลพาลูกรักเข้าเรียนอนุบาล*
พิมพ์ครั้งที่ 5 กรุงเทพมหานคร แพลน พับลิชชิ่ง
- ศิริมาศ แก้วเจริญวงศ์ (2541) “สภาพและปัญหาการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมพัฒนาการทางภาษา
สำหรับเด็กปฐมวัย ในสถานรับเลี้ยงเด็กเอกชนภาคเหนือ” วิทยานิพนธ์ปริญญา
ครุศาสตรมหาบัณฑิต (การประถมศึกษา) กรุงเทพมหานคร บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ศรียา นิยมธรรม และประภัสสร นิยมธรรม (2541) *พัฒนาการทางภาษา* พิมพ์ครั้งที่ 2
กรุงเทพมหานคร บรรณกิจเทรคดิง
- ศรีเรือน แก้วกังวาล (2545) *จิตวิทยาเด็กที่มีลักษณะพิเศษ* พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร
สำนักพิมพ์หมอชาวบ้าน
- _____ (2519) *จิตวิทยาผ่านภาษา* กรุงเทพมหานคร แพร่วิทยา
- ศิริชัย กาญจนวาสี และคณะ (2540) *การเลือกใช้สถิติที่เหมาะสมสำหรับการวิจัย*
กรุงเทพมหานคร พชรกานต์พับลิเคชั่น
- สนอง สุทธอมาตย์ (2545) “ความสามารถด้านการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัยที่ได้รับ
การจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์โดยการประกอบอาหาร” ปรินญาณิพนธ์
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาปฐมวัยศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร
- สาวิตรี สุวรรณสถิตย์ (2529) *6 ปีแรกของชีวิต* กรุงเทพมหานคร สำนักเลขาธิการ
คณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการศึกษาสหประชาชาติ กระทรวงศึกษาธิการ
- สมถวิล วิจิตรวรรณ (2548) “ความหมายและการแปรผลคะแนนพัฒนาการ” ใน *ประมวล*
สาระประมวลชุดวิชาการวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับประถมศึกษา
หน่วยที่ 15 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช สาขาวิชาศึกษาศาสตร์

- สถิรนนท์ อยู่คงแก้ว (2541) “ทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการร่วมกิจกรรมในวงกลม โดยใช้เทคนิคการสร้างสมุดเล่นใหญ่” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร
- สุทธาทิพ มีชูนิ๊ก (2533) “การเปรียบเทียบความสามารถในการเข้าใจค่านามของเด็กปฐมวัย ที่เขียน โดยใช้ปริศนาคำทายและเพลง” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต (การศึกษาปฐมวัย) กรุงเทพมหานคร บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- สุทธิวงศ์ พงศ์ไพบูลย์ (2542) วิเคราะห์สาระัตถะ เพลงกล่อมเด็กภาคใต้ สงขลา โครงการฝ่ายวิจัย สถาบันทักษิณคดีศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา
- สุนทร โคตรบรรเทา (2533) การพัฒนาและส่งเสริมความเก่งของลูก กรุงเทพมหานคร แปลนพับลิชชิ่ง
- สุนณา พานิช (2531) การเตรียมความพร้อมเด็กเล็ก โรงเรียนชุมชน เมืองราชบุรี
- สุภาวดี ศรีวรรณะ (2542) พัฒนาการทางภาษาของเด็กปฐมวัยและวิธีการส่งเสริม นครสวรรค์ เจ.กรุ๊ป แอดเวอร์ไทซิ่ง อินทนนท์การพิมพ์
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2529) เอกสารชุดอบรมบุคลากรก่อนประถมศึกษา ศึกษา หน่วยที่ 7 และหน่วยที่ 10 กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2540) ทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการคิด ต้นแบบการเรียนรู้ทางด้านหลักการทฤษฎีและแนวปฏิบัติ กรุงเทพมหานคร สำนักนายกรัฐมนตรี
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2536ข) เอกสารและผลการวิจัยการจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษาในประเทศไทย กรุงเทพมหานคร กองวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (ม.ป.ป.) คู่มือหลักการจัดการเรียนการสอน เด็กปฐมวัย กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว
- หรรษา นิลวิเชียร (2535) ปฐมวัยศึกษา หลักสูตรและแนวปฏิบัติ กรุงเทพมหานคร โอเดียนสโตร์
- อรชา ตูลานนท์ (2547) พัฒนาการภาษาของเด็กวัย 6 เดือนถึง 12 ปี กรุงเทพมหานคร ภาควิชาหลักสูตรการสอนและเทคโนโลยีการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

- อารมณ สุวรรณपाल (2532) “การจัดหาและการผลิตสื่อการเรียนการสอนสำหรับเด็กปฐมวัย”
 ใน เอกสารการสอนชุดวิชาฝึกอบรมครูและผู้เกี่ยวข้องการอบรมเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย
 หน่วยที่ 9 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
- อารี พันธุ์มณี (ม.ป.ป.) *จิตวิทยาการเรียนการสอน* กรุงเทพมหานคร ดันอ้อ 1999
- อารี เพชรพุด (ม.ป.ป.) *จิตวิทยาการพัฒนาการ* (ม.ป.พ.)
- อารี สันหนวี (2535) *นวัตกรรม ปฐมวัยศึกษา* กรุงเทพมหานคร สมาคมเพื่อการศึกษาเด็ก
- อรุณี เหลืองหิรัญ (2533) “การศึกษาความพร้อมทางภาษาและการคิดแก้ปัญหาของเด็กปฐมวัย
 ที่ได้รับการจัดประสบการณ์โดยการใช้โครงสร้างระดับยอด” ปรินญาณิพนธ์
 การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร
- อำไพ สุจริตกุล และธิดา โมสิกรัตน์ (2534) *การพูด 1-2* ใน เอกสารการสอนชุดวิชาภาษาไทย 1
 หน่วยที่ 1-8 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
- Brennan, Deborah (1999). “Nursery rhymes and rhyme detection in 3-years-olds.” *Education, Early Childhood*. <http://www.lib.umi.com/dissertations/fullcit/M046467>.
- Dewey, J. (1933). *How We Think*. New York: D.C. Heath.
- Dickerson, D.P. (1976). “A Comparison of the Use of the Active Games Learning Medium with Passive Games and Traditional Activities as Means or Reinforcing Recognition of Selected Sight Vocabulary Words with Mid – Year First – Grade Children with limited sight Vocabularies”, in *Dissertation Abstracts*. 10: 6456-A.
- Fambrough, D. (1972). *Teaching Nineteenth Century Poetry in High School English Classes*. *Research in Education*. 7(5): 104.
- Gilmore, Susan Elizabeth (1997). *The Relation of Oral Storytelling Ability to Certain Normally* Dissertation Abstracts International-A (CD-ROM) 58(7): 1998 January. Available. UMI; Dissertation Abstracts.
- Glazer, Susan Mandel and Burke, Eileen M. (1994). *An Integrated Approach to Early Literacy* Maryland: Allyn & Bacon.
- Holliday, Michael. A.K. (1975). *Learning How to Mean: Explorations in Development of Language*. London: Edward Arnold.

- Jakiel S.J. (1971). "An Analysis of Popular Ninth Grade Literative Anthologies with Respect to Sketched objective for the Study of Literature in the Ninth Grade. *Dissertation Abstracts International*. 31 (6): 6279-A.
- Johnson, J.M. (1989). *Child Communication Strategies in Child-Adult Interaction os Compared to Child-Child Interaction Cincinnati: University of Cincinnati.*
- Johnston. Callum Barnett (1995). "Interactive Storybook Softwave and Kindergarten Children: The Effect on Verbal Ability and Emergent Storybook Reading Behaviors," *Dissertation Abstracts International-A*. (CD-ROM) 56(11): 1996, May, Available: Uni: Dissertation Abstract.
- Kastelorizios, G. (1995). *Contexts that support Language Development in a Kindergarten Classroom*. Concordia University.
- Kolumbus, E.S. (1983). *Is It Tomorrow Yet?* Haifa, lsrsel: Mount Carmel International Training Center for Community Services.
- Machado, Jeanne M. (1991). *Early Childhood Experiences in Language Arts*. (6th ed) New York: Delmar Publishers.
- MaCarthy. D. (1954). "Language Development in Children". In Carrmicheal, L. (Ed), *A Manual of Child Psychology*. New York: John Wiley & Sons.
- Mc Carthy, D. (1954). "Language Development in Children" In Carrmichel, L.(Ed) *A Manual Of Child Psychology* New York: John Wiley & Sons.
- Owens, Robert E. (1992). *Language Development: An Introduction*. (3rd ed.) New York: Macmillan.
- Piaget, J. and Inhelder, B. (1969). *The Phychology of the Child*. New York: Weaver Helen Basic Books.
- Smith, Melinda Lea (2002). "The effects of Rhyme-Rime Connection training on second – grade read performance" EdD Education, Elementary Oklahoma State University <http://www.lib.umi.com/dissertation/fullcit/3057310>.
- Smith, Martha Lester (2004). "Naming and rhyme recognition abilities in children diagnosed With childhood apraxia of speech" PhD Health Sciences, Speech Pathology East Carolina University <http://www.lib.umi.com/dissertation/fullcit/3136096>.

- Templin, M.C. (1957). *Certain Language Skills in Children*. Minnesota: University of Minnesota.
- Vygotsky, Lev S. (1997). *Thought and Language*. (10th ed.) Translated by Kozulin, Alex Massachusetts. The MIT Press.
- Wedhoff, Joanne A (1995). "Mother Goose nursery rhymes (interactive software)" Lamentary. <http://www.lib.umi.com/dissertations/fullcit/1378366>.
- Williams, D. (1983). *Development Reading Comprehension Skills at the Post Primary Level*. Forum. 3 (7) : 142.
- Yopp, Arnold (1995). "Gender differences in Gross and fine motor abilities in preschool – aged children" Education, Early Childhood, the University of New Mexico <http://www.lib.umi.com/dissertation/fullcit/9977780>.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมศักดิ์ ทางทอง คณะบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
2. คีอกเตอร์เหตุทัย อนุสรราชกิจ หัวหน้าภาควิชาการศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
3. นางสาวพัชรินทร์ โตชยามานนท์ ครูใหญ่ฝ่ายอนุบาล โรงเรียนพวงคราม อำเภออรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว
4. นางสาวพุดชา นุสติ ครูเชี่ยวชาญ (คศ 4) โรงเรียนขลุงรัชดาภิเษก จังหวัดจันทบุรี
5. นางกลอยใจ ชวนศรีไพบูลย์ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดจันทบุรี เขต 1

ภาคผนวก ข

แผนการสอน

คู่มือการใช้แผนการจัดกิจกรรมพูดคำคล้องจอง การใช้คำคล้องจองพัฒนาความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย

หลักการและเหตุผล

คู่มือการใช้แผนการจัดกิจกรรมพัฒนาความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย โดยใช้คำคล้องจองจัดทำขึ้นมา สำหรับผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดการเรียนการสอนเด็กวัย 3-4 ขวบ ในสถานศึกษาให้มีความรู้ความเข้าใจ ในการปฏิบัติและจัดกิจกรรมให้เด็กมีพัฒนาการพูดได้เหมาะสมกับวัย เพราะจะเป็นพื้นฐานที่จะช่วยเตรียมความพร้อมให้เด็กประสบความสำเร็จในเรื่อง และในชีวิตของเด็กต่อไปได้ ซึ่งองค์ประกอบของคู่มือ มีดังนี้

1. แผนการจัดกิจกรรมทางการพูด ดังนี้
 - 1.1 แผนการจัดกิจกรรมการพูดคำคล้องจองประกอบท่าทาง
 - 1.2 แผนการจัดกิจกรรมการพูดคำคล้องจองประกอบการเล่นนิ้วมือ
 - 1.3 แผนการจัดกิจกรรมทางการพูดประกอบหนังสือ
 - 1.4 แผนการจัดกิจกรรมการพูดแบบปากเปล่า
2. แบบวัดความสามารถทางการพูด

จุดมุ่งหมายในการใช้คู่มือ

เพื่อให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องด้านการศึกษาทุกฝ่ายได้นำไปเป็นแนวทางในการปฏิบัติกิจกรรม

กิจกรรม

กิจกรรมการพูดคำคล้องจองพัฒนาความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย โดยใช้การพูดคำคล้องจอง 4 รูปแบบ

แนวการจัดกิจกรรม

1. การจัดกิจกรรมพูดคำคล้องจองจะกิจกรรมในช่วงกิจกรรมยามเช้าใช้เวลาประมาณ 30 นาที เป็นเวลา 12 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 วัน วันละ 1 ครั้ง ช่วงเวลา 09.00-09.30 น.
2. การจัดกิจกรรมพูดคำคล้องจองมี 4 รูปแบบ คือ ต่อสัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 วัน โดยแบ่งดังนี้

วันจันทร์จัดกิจกรรมพูดคำคล้องจองประกอบหนังสือ วันอังคารจัดกิจกรรมพูดคำคล้องจองประกอบท่าทาง วันพุธจัดกิจกรรมพูดคำคล้องจองประกอบการเล่นนิ้วมือ และ วันพฤหัสบดีจัดกิจกรรมการพูดคำคล้องจองปากเปล่า โดยมีสาระสำคัญกำหนดจุดประสงค์ คำคล้องจอง

กิจกรรม สื่อ การวัดผล และประเมินผล ซึ่งการจัดกิจกรรมประกอบด้วย 3 ขั้นตอน

2.1 ขั้นนำ มีจุดมุ่งหมายเพื่อเร้าความสนใจให้เด็กแต่ละคนสนใจเรื่องราวในนิทานพร้อมที่จะเรียน โดยใช้เพลง รูปภาพ นิทาน สื่อหาจริง

2.2 ขั้นสอน มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เด็กแต่ละคนได้พูดแสดงความคิดเห็น พูดเล่าเรื่องราว พูดตั้งคำถาม ที่สอดคล้องกับคำคล้องจอง

2.3 ขั้นสรุป มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เด็กแต่ละคน ให้เรียนรู้เรื่องราวที่จากคำคล้องจอง และพูดคำคล้องจองช่วยกันครูและเพื่อน

3. บรรยากาศในการเรียนเป็นกันเอง ยืดเด็กเป็นศูนย์กลางทำให้เกิดแรงจูงใจภายใน และคอยกระตุ้นเสริมแรงให้ทุกคนได้พูดแสดงความคิดเห็น พูดเล่าเรื่องราว พูดแสดงความต้องการ พูดตั้งคำถามที่สอดคล้องกับคำคล้องจอง

สัปดาห์ที่ 1

กิจกรรมพูดคำคล้องจองประกอบหนังสือ

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อทักษะการพูด พูดแสดงความคิดเห็น พูดเล่าเรื่องราว และพูดตั้งคำถาม
2. เพื่อให้เด็กปฐมวัยซักถามข้อสงสัยพูดตั้งคำถามที่สอดคล้องกับคำคล้องจอง
3. สนุกสนานกับการร่วมกิจกรรมคำคล้องจองประกอบหนังสือนิทาน

หนังสือนิทานคำคล้องจอง เรื่องการละเล่น

คำคล้องจอง อ้ายเข้ อ้ายโจง

อ้ายเข้ตัวร้าย

แหวกว่ายขวางคลอง

คนไหนล่าพอง

ต้องโดนจับกิน

กิจกรรม

1. ชื่นนำ
 - เล่นเกม การละเล่น อ้ายเข้ อ้ายโจง
2. ชื่นดำเนินการ
 - ครูพูดคำคล้องจอง โดยใช้หนังสือนิทานคำคล้องจองการละเล่นกลางแจ้งให้เด็กปฐมวัยพูดตามเน้นน้ำเสียง และชี้รูปภาพ ขณะพูดคำคล้องจองให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน 2 ครั้ง
 - ครูอธิบายความหมายของคำคล้องจองให้เด็กเข้าใจ
 - เด็กพูดคำคล้องจองประกอบหนังสือนิทาน พร้อมกัน 2 ครั้ง
 - สนทนาและสนับสนุนให้เด็กพูดแสดงความคิดเห็นจากคำคล้องจองที่เกี่ยวกับจระเข้ จากนั้นให้พูดเล่าเรื่องราวจากประสบการณ์ที่ฟังมา หรือจากการชมภาพยนตร์ที่เกี่ยวข้องกับจระเข้ให้ครูและเพื่อนฟัง
 - สนทนาและสนับสนุนให้เด็กพูดตั้งคำถามที่เกิดความสนใจในคำคล้องจอง ครูอาจใช้คำถามนำ เช่น ทำไมจระเข้ชอบกินคน และให้เด็กแต่ละคนช่วยกันคิดคำถาม
3. ชื่นสรุป
 - ร่วมกันพูดคำคล้องจองหนังสือนิทาน เรื่อง การละเล่นอีกครั้ง

สื่อ หนังสือนิทาน คำคล้องจอง อ้ายเข้ อ้ายโจง
 ประเมินผล สังเกตการพูดและการร่วมกิจกรรม

กิจกรรมพูดคำคล้องจองประกอบท่าทาง

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อฝึกทักษะการพูด พูดแสดงความคิดเห็น พูดเล่าเรื่องราว และพูดแสดงความต้องการ

2. สนุกสนานกับการร่วมกิจกรรมคำคล้องจองประกอบท่าทาง

คำคล้องจอง นกบิน

คำคล้องจอง	ท่าทางประกอบ
ฉันอยากเป็นนก	ทำท่านกการปีกออก ด้วยแขนทั้งสองข้าง
บินผกโผผิน	ทำท่าเหมือนเดินยืดตัวขึ้นลง
ร่อนลงสู่ดิน	เหยียดแขนทั้งสองข้างให้ตึง ยืดตัว เหยียดลำตัวไปข้างซ้ายและขวา
แล้วบินขึ้นฟ้า	ทำท่าซุ่มกับท่าแรก

กิจกรรม

1. ชื่นนำ

- ร้องเพลงเจ้านกน้อย

2. ชื่นดำเนินการ

- ครูพูดคำคล้องจอง พร้อมกับท่าท่าประกอบให้เด็กพูด และปฏิบัติตาม 2 ครั้ง

- เด็กพูดคำคล้องจอง นกบิน และท่าท่าทางประกอบท่าทาง 2 ครั้ง

- ครูอธิบายความหมายของคำคล้องจองให้เด็กเข้าใจ

- สนทนาและสนับสนุนให้เด็กพูดแสดงความคิดเห็นที่เกี่ยวกับนกที่บินอยู่บนฟ้า

ได้ และพูดเล่าเรื่องราวนี้เกี่ยวกับนกที่เด็กๆ เคยพบเห็น

- สนทนาและสนับสนุนให้เด็กพูดแสดงความต้องการ ที่สอดคล้องกับคำ

คล้องจอง

3. ชื่นสรุป

- ร่วมกันพูดคำคล้องจองประกอบการเล่นนิ้วมืออีกครั้ง

สื่อ-คำคล้องจอง นก

เพลงนกน้อย

ประเมินผล

สังเกตการพูดและการร่วมกิจกรรม

กิจกรรมคำคล้องจองแบบปากเปล่า

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อฝึกทักษะการพูด พูดแสดงความต้องการ พูดแสดงความคิดเห็น และพูดเล่า
เรื่องราว

2. สนุกสนานกับการร่วมกิจกรรมคำคล้องจองแบบปากเปล่า

คำคล้องจอง ผลไม้ไทย

มาเที่ยวเมืองไทย หลากหลายผลไม้

มะขวิดมะไฟ ลำไยละมุด

ตางสาครมังคุด พุทราส้มโอ

แตงไทยแตงโม ผลโตน่ากิน

กิจกรรม

1. ชุ้่นนำ

- ร้องเพลงผลไม้ไทย

2. ชุ้่นดำเนินการ

- พูดคำคล้องจองแบบปากเปล่า เน้นน้ำเสียงหนักเบาให้เกิดความสนุกสนานให้

เด็กฟัง 2 ครั้ง

- ครูอธิบายความหมายของคำคล้องจองให้เด็กเข้าใจ

- ให้เด็กพูดคำคล้องจองท่องแบบปากเปล่าตามครู ทีละวรรคจนจบ

- ปฏิบัติพร้อมกับครูอีก 2 ครั้ง

- สนทนา และสนับสนุนให้เด็กแสดงความคิดเห็น และเล่าเรื่องราว จากคำ

คล้องจอง

- สนทนาและสนับสนุนให้เด็กพูดแสดงความต้องการที่เกี่ยวกับผลไม้ไทย

3. ชุ้่นสรุป

- ร่วมกันพูดคำคล้องจองท่องแบบปากเปล่าอีกครั้ง

สื่อ คำคล้องจอง ผลไม้ไทย

ประเมินผล

สังเกตการพูดและการร่วมกิจกรรม

กิจกรรมพูดคำคล้องจองประกอบการเล่นนิ้วมือ

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อให้เด็กปฐมวัยสามารถพูดแสดงความคิดเห็น ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดเป็นเรื่องราวจากคำคล้องจองได้
2. เพื่อให้เด็กปฐมวัยซักถามข้อสงสัยพูดตั้งคำถามที่สอดคล้องกับคำคล้องจอง
3. สนุกสนานกับการร่วมกิจกรรม พูดคำคล้องจองประกอบการเล่นนิ้วมือ

คำคล้องจอง มดงาน

คำคล้องจอง	ท่าทางประกอบ
ตัวน้อยตัวนิด เดินซิดเป็นแถว ขนของเป็นแนว เรียกเจ้ามดงาน	ใช้นิ้วมือนิ้วชี้และนิ้วกลางเดินไต่ตามร่างกายจนจบคำคล้องจอง

กิจกรรม

1. ขั้นนำ
 - ร้องเพลงมด
2. ขั้นดำเนินการ
 - ครูพูดคำคล้องจอง พร้อมกับเล่นนิ้วมือ ที่ละวรรคให้เด็กพูด และปฏิบัติตาม 2 ครั้ง
 - ครูอธิบายความหมายของคำคล้องจองให้เด็กเข้าใจ
 - เด็กพูดคำคล้องจอง มดงาน และทำท่าทางประกอบการเล่นนิ้วมือ 2 ครั้ง
 - สนทนาและสนับสนุนให้เด็กแสดงความคิดเห็น ที่สอดคล้องกับคำคล้องจอง เช่น โดยครูอาจใช้คำถามนำ เช่น ทำไมมดจึงขยันขนของ ต้องเดินต่อกันเป็นแถวด้วย และพูดเล่าเรื่องราวจากประสบการณ์ที่เคยพบเห็นกำลังทำอะไรบ้าง
 - สนทนาและสนับสนุนให้เด็กพูดตั้งคำถามที่เกี่ยวกับมด โดยครูพูดคำคล้องให้ฟังอีก 1 ครั้ง ครูช่วยตั้งคำถามนำตามเนื้อหาของคำคล้องจอง เช่น ทำไมจึงเรียกเจ้ามดงานแล้วให้เด็กๆ แต่ละคนช่วยกันคิดตั้งคำถามตามที่ตนเองสงสัย
3. ขั้นสรุป
 - ร่วมกันพูดคำคล้องจองประกอบการเล่นนิ้วมืออีกครั้ง

สื่อ-คำคล้องจอง มดงาน เพลงมด

ประเมินผล สังเกตการพูดและการร่วมกิจกรรม

สัปดาห์ที่ 2

กิจกรรมพูดคำคล้องจองประกอบหนังสือ

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อทักษะการพูด พูดแสดงความคิดเห็น พูดเล่าเรื่องราว และพูดแสดงต้องการ
2. สนุกสนานกับการร่วมกิจกรรมคำคล้องจองประกอบหนังสือนิทาน
หนังสือนิทานคำคล้องจอง เรื่องการละเล่น

คำคล้องจอง วึ่งเปี้ยว

วึ่งเอย วึ่งเปี้ยว

วึ่งเลี้ยว อ้อมหลัก

วึ่งไล่เร็วนัก

จ๊กหนีให้พ้น

กิจกรรม

1. ชี้นำ

- สนทนาพูดคุยเรื่องการละเล่นไทยวึ่งเปี้ยว

2. ชี้นำดำเนินการ

- ครูพูดคำคล้องจอง โดยใช้หนังสือนิทานคำคล้องจองการละเล่น แจงให้เด็ก
ปฐมวัยพูดตาม เน้นน้ำเสียง และชี้นำคุณภาพ ขณะพูดคำคล้องจองให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน
2 ครั้ง

- ครูอธิบายความหมายของคำคล้องจองให้เด็กเข้าใจ

- เด็กพูดคำคล้องจองประกอบหนังสือนิทาน พร้อมกัน 2 ครั้ง

- สนทนาและสนับสนุนให้เด็กพูดแสดงความคิดเห็น และพูดเล่าเรื่องราวจาก

คำคล้องจอง

- สนทนาและสนับสนุนให้เด็กพูดแสดงความต้องการที่สอดคล้องกับ

คำคล้องจอง

3. ชี้นำสรุป

- ร่วมกันพูดคำคล้องจองหนังสือนิทาน เรื่อง การละเล่นอีกครั้ง

สื่อ หนังสือนิทาน คำคล้องจอง วึ่งเปี้ยว

ประเมินผล

สังเกตการพูดและการร่วมกิจกรรม

กิจกรรมพูดคำคล้องจองประกอบท่าทาง

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อสนทนาแสดงความคิดเห็นโต้ตอบ และพูดบอกเล่าเป็นเรื่องราวได้
2. เพื่อฝึกให้เด็กพูดสนทนาแสดงความต้องการที่สอดคล้องกับคำคล้องจองได้
3. สนุกสนานกับการร่วมกิจกรรมคำคล้องจองประกอบท่าทาง

คำคล้องจอง ปลุกผักกัน

คำคล้องจอง	ท่าทางประกอบ
แม่ฉันน่ารัก	มือประสานกันที่อก
ปลุกผักบนเขา	ทำท่าเดิน
พ่อฉันปลูกข้าว	ทำท่าปลูกข้าว
เราช่วยกันทำ	

กิจกรรม

1. ชี้นำ
 - เด็กและครูร่วมกันร้องเพลงปลูกข้าว โปดสาธิต
2. ชี้นำดำเนินการ
 - ครูพูดคำคล้องจอง พร้อมกับท่าทางประกอบที่ละวรรคให้เด็กพูด และปฏิบัติตาม
 - เด็กพูดคำคล้องจอง ปลุกผักกัน และท่าทางประกอบท่าทาง 2 ครั้ง
 - ครูอธิบายความหมายของคำคล้องจองให้เด็กเข้าใจ
 - สนทนาและสนับสนุนให้เด็กพูดแสดงความคิดเห็นที่เกี่ยวกับคำคล้องจอง พูด

เล่าเรื่องราวเกี่ยวกับคำคล้องจอง ประสบการณ์ที่เคยปลุกผัก

- สนทนาและสนับสนุนให้เด็กพูดแสดงความต้องการที่สอดคล้องกับคำคล้องจอง โดยร่วมกันพูดคำคล้องจองประกอบท่าทางอีกครั้ง

3. ชี้นำสรุป

- ร่วมกันพูดคำคล้องจองประกอบการเล่นนิ้วมืออีกครั้ง

สื่อ-คำคล้องจอง ปลุกผักกัน เพลงปลูกข้าว โปดสาธิต

ประเมินผล

สังเกตการพูดและการร่วมกิจกรรม

กิจกรรมพูดคำคล้องจองประกอบการเล่นนิ้วมือ

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อฝึกทักษะการพูด พูดแสดงความคิดเห็น พูดเล่าเรื่อง และพูดแสดงความต้องการ
2. สนุกสนานกับการร่วมกิจกรรม พูดคำคล้องจองประกอบการเล่นนิ้วมือ

คำคล้องจอง ภูเขา

คำคล้องจอง	ท่าทางประกอบ
ภูเขา สูงเท่าท้องฟ้า ใหญ่ นึกหนาเจ้าภูเขา เมฆลอย สีฟ้าเทา และสีขาวยาวสุดตา	ใช้ปลายมือทั้งสองข้างมาจรดกัน เป็นรูปครึ่งวงกลม ทำเหมือนเดิม หงายฝ่ามือซ้าย คว่ำฝ่ามือขวา แล้วเลื่อนมือไปมา คลี่ปลายมือออกเลื่อนมือให้กว้างสุดแขน

กิจกรรม

1. ช้่นนำ
 - นำภาพภูเขามาสนทนาซักถาม
2. ช้่นดำเนินการ
 - ครูพูดคำคล้องจอง พร้อมกับเล่นนิ้วมือ ที่ละวรรคให้เด็กพูด และปฏิบัติตาม 2 ครั้ง
 - ครูอธิบายความหมายของคำคล้องจองให้เด็กเข้าใจ
 - เด็กพูดคำคล้องจอง (ภูเขา) และทำท่าทางประกอบการเล่นนิ้วมือ 2 ครั้ง
 - สนทนาและสนับสนุนให้เด็กพูดแสดงความคิดเห็น ดังนี้ ทำไมภูเขาจึงสูงใหญ่เท่าฟ้า และพูดเล่าเรื่องราวที่เกี่ยวกับภูเขา
 - สนทนาและสนับสนุนให้เด็กพูดแสดงความต้องการ ที่สอดคล้องกับคำคล้องจองภูเขา
3. ช้่นสรุป
 - ร่วมกันพูดคำคล้องจองประกอบการเล่นนิ้วมืออีกครั้ง

สื่อ-คำคล้องจอง ภูเขา

ภาพภูเขา

ประเมินผล สังเกตการพูดและการร่วมกิจกรรม

กิจกรรมคำคล้องจองแบบปากเปล่า

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อฝึกทักษะการพูด พูดตั้งคำถาม พูดแสดงความคิดเห็น พูดเล่าเรื่องราว และพูดตั้งคำถาม

2. สนุกสนานกับการร่วมกิจกรรมคำคล้องจองแบบปากเปล่า

คำคล้องจอง คมนามคม

หนูน้อย จงจำไว้ คมนามคม ทว่าถื่น

อากาศ บกน้ำ ทั้งสิ้น รถไฟใต้ดินที่มีกัน

รถไฟฟ้า วิ่งข้างบน เรือยนต์วิ่งในน้ำนั้น

ขับดีดีเดียวกัน หนูน้อยนั้นจะปลอดภัย

กิจกรรม

1. ขั้นนำ

- ร้องเพลงรถไฟ แล้วทำท่าทางประกอบ

2. ขั้นดำเนินการ

- พูดคำคล้องจองแบบปากเปล่า เน้นน้ำเสียงหนักเบาให้เกิดความสนุกสนานให้

เด็กฟัง 2 ครั้ง

- ครูอธิบายความหมายของคำคล้องจองให้เด็กเข้าใจ

- ให้เด็กพูดคำคล้องจองท่องแบบปากเปล่าตามครู ทีละวรรคจนจบ

- ปฏิบัติพร้อมกับครูอีก 2 ครั้ง

- สนทนาและสนับสนุนให้เด็กแสดงความคิดเห็น และเล่าเรื่องราวจากคำ

คล้องจอง

- สนทนาและสนับสนุนให้เด็กพูดแสดงความต้องการที่จะเลือกเดินทางด้าน

ยานพาหนะ ชนิดใดบ้าง ทำไมจึงเลือกยานพาหนะชนิดนี้

- สนทนาและสนับสนุนให้เด็กพูดตั้งคำถามเกี่ยวกับคำคล้องจองคมนามคม

3. ขั้นสรุป

- ร่วมกันพูดคำคล้องจองท่องแบบปากเปล่าอีกครั้ง

สื่อ คำคล้องจอง คมนามคม เพลงรถไฟ

ประเมินผล

สังเกตการพูดและการร่วมกิจกรรม

สัปดาห์ที่ 3

กิจกรรมพูดคำคล้องจองประกอบหนังสือ

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อทักษะการพูด พูดแสดงความคิดเห็น พูดเล่าเรื่องราว และพูดแสดงความต้องการ

2. สนุกสนานกับการร่วมกิจกรรมคำคล้องจองประกอบหนังสือนิทาน
หนังสือนิทานคำคล้องจอง เรื่องการละเล่น

คำคล้องจอง ม้าก้านกล้วย

ฮี้ ฮี้ กีบ กีบ

ขยับทำสวย

ขี่ม้าก้านกล้วย

ไปเที่ยวด้วยกัน

กิจกรรม

1. ขี่ม้า

- นำม้าก้านกล้วยมาให้เด็กๆ ขี่เล่น

2. ขี่ม้าดำเนินกร

- ครูพูดคำคล้องจอง โดยใช้หนังสือคำคล้องจอง การละเล่น ที่ละวรรค แล้วให้เด็กปฐมวัยพูดตาม เน้นน้ำเสียง และชี้รูปภาพ ขณะพูดคำคล้องจองให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน 2 ครั้ง

- ครูอธิบายความหมายของคำคล้องจองให้เด็กเข้าใจ

- เด็กพูดคำคล้องจองประกอบหนังสือนิทานพร้อมกัน 2 ครั้ง

- สนทนาและสนับสนุนให้เด็กพูดแสดงความคิดเห็น และพูดเล่าเรื่องราวจากคำ

คล้องจอง

- สนทนาและสนับสนุนให้เด็กพูดแสดงความต้องการที่สอดคล้องกับคำคล้องจอง

3. ขี่ม้าสรุป

- ร่วมกันพูดคำคล้องจองหนังสือนิทาน เรื่อง การละเล่นอีกครั้ง

สื่อ หนังสือนิทาน คำคล้องจอง การละเล่น

ประเมินผล

สังเกตการพูดและการร่วมกิจกรรม

กิจกรรมพูดคำคล้องจองประกอบท่าทาง

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อฝึกทักษะการพูด พูดแสดงความคิดเห็น พูดเล่าเรื่องราว และพูดตั้งคำถาม
2. สนุกสนานกับการร่วมกิจกรรมคำคล้องจอง

คำคล้องจอง ลม

คำคล้องจอง	ท่าทางประกอบ
ต้นไม้พัดไหว	ชูมือทั้งสองข้างขึ้น โบกมือไปมา
แกว่งไกวโอนอ่อน	เหมือนเดิม
ใบไม้พลิ้วอ่อน	กางมือทั้งสองข้างหมุนรอบตัว
ร่อนตามแรงลม	กางมือทั้งสองข้างหมุนรอบตัวนั่งลง

กิจกรรม

1. ชี้นำ
 - ร้องเพลงลม
2. ชี้นำดำเนินการ
 - ครูพูดคำคล้องจอง พร้อมกับท่าประกอบที่ละวรรคให้เด็กพูด และปฏิบัติตาม

3 ครั้ง

- เด็กพูดคำคล้องจอง ลม และท่าประกอบประกอบท่าทาง 2 ครั้ง
- ครูอธิบายความหมายของคำคล้องจองให้เด็กเข้าใจ
- สนทนาและสนับสนุนให้เด็กพูดแสดงความคิดเห็น และพูดเล่าเรื่องราวจากคำ

คล้องจอง

- สนทนาและสนับสนุนให้เด็กพูดแสดงตั้งคำถามที่สอดคล้องกับคำคล้องจอง

3. ชี้นำสรุป

- ร่วมกันพูดคำคล้องจองประกอบการเล่นนิ้วมืออีกครั้ง

สื่อ-คำคล้องจอง ลม

ประเมินผล

สังเกตการพูดและการร่วมกิจกรรม

กิจกรรมพูดคำคล้องจองประกอบการเล่นนิ้วมือ

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อฝึกทักษะการพูด พูดแสดงความคิดเห็น พูดเล่าเรื่อง และพูดตั้งคำถาม
2. สนุกสนานกับการร่วมกิจกรรม พูดคำคล้องจองประกอบการเล่นนิ้วมือ

คำคล้องจอง ครอบครัวของฉัน

คำคล้องจอง	ท่าทางประกอบ
ครอบครัวของฉัน	ใช้ปลายมือจรดเป็นรูปสามเหลี่ยม
รักกันพี่น้อง	รวมมือเข้าหากัน ทำพนมมือ
พ่อแม่ปรองดอง	ประกบมือกันทั้งสองมือ
ผองเรารักกัน	ใช้นิ้วมือทั้งสองข้างสอดเข้าหากัน

กิจกรรม

1. **ขั้นนำ**
 - นำภาพครอบครัวมาสนทนาซักถาม
2. **ขั้นดำเนินการ**
 - ครูพูดคำคล้องจอง พร้อมกับเล่นนิ้วมือ ที่ละวรรคให้เด็กพูด และปฏิบัติตาม 2

ครั้ง

- ครูอธิบายความหมายของคำคล้องจองให้เด็กเข้าใจ
- เด็กพูดคำคล้องจอง (ครอบครัวของฉัน) และทำท่าทางประกอบการเล่นนิ้วมือ 2

ครั้ง

- สนทนาและสนับสนุนให้เด็กพูดแสดงความคิดเห็น ดังนี้ สมาชิกในครอบครัว ไม่สามัคคีกันจะเป็นอย่างไร และพูดเล่าเรื่องราวที่เกี่ยวกับครอบครัวของเด็ก

- สนทนาและสนับสนุนให้เด็กตั้งคำถามที่สอดคล้องกับคำคล้องจองครอบครัว

ของฉัน

3. **ขั้นสรุป**
 - ร่วมกันพูดคำคล้องจองประกอบการเล่นนิ้วมืออีกครั้ง

สื่อ-คำคล้องจอง ครอบครัวของฉัน ภาพครอบครัว

ประเมินผล

สังเกตการพูดและการร่วมกิจกรรม

กิจกรรมคำคล้องจองแบบปากเปล่า

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อฝึกทักษะการพูด พูดตั้งคำถาม พูดแสดงความคิดเห็น พูดเล่าเรื่องราว
2. สนุกสนานกับการร่วมกิจกรรมคำคล้องจองแบบปากเปล่า

คำคล้องจอง แมลงปอ

มีแมลงปอ เกะตอไม้หนึ่ง
ตามันใหญ่จริง มีปีกยาวใส
ฉวัดเฉวียน เปลี่ยนท่าอ่องไว
มองมองไป คล้ายเครื่องบินเอย

กิจกรรม

1. ชำนาญ
 - นำภาพแมลงปอให้เด็กดูแล้วสนทนาซักถาม
2. ชำนาญดำเนินการ
 - พูดคำคล้องจองแบบปากเปล่า เน้นน้ำเสียงหนักเบาให้เกิดความสนุกสนานให้

เด็กฟัง 2 ครั้ง

- ครูอธิบายความหมายของคำคล้องจองให้เด็กเข้าใจ
- ให้เด็กพูดคำคล้องจองท่องแบบปากเปล่าตามครู ทีละวรรคจนจบ
- ปฏิบัติพร้อมกับครูอีก 2 ครั้ง
- สนทนาและสนับสนุนให้เด็กแสดงความคิดเห็น และเล่าเรื่องราวจากคำ

คล้องจอง

- สนทนาและสนับสนุนให้เด็กพูดตั้งคำถาม จากเรื่องราวที่อยู่ในคำคล้องจอง

3. ชำนาญสรุป

- ร่วมกันพูดคำคล้องจองท่องแบบปากเปล่าอีกครั้ง

สื่อ คำคล้องจอง แมลงปอ ภาพแมลงปอ

ประเมินผล สังเกตการพูดและการร่วมกิจกรรม

สัปดาห์ที่ 4

กิจกรรมพูดคำคล้องจองประกอบหนังสือ

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อทักษะการพูด พูดแสดงความคิดเห็น พูดเล่าเรื่องราว และพูดแสดงความคิดเห็น

ต้องการ

2. สนุกสนานกับการร่วมกิจกรรมคำคล้องจองประกอบหนังสือนิทาน
หนังสือนิทานคำคล้องจอง เรื่องการละเล่น

คำคล้องจอง เดินกะลา

ก๊อบ ก๊อบ ก๊อบ ก๊อบ

จันทชอบเดินกะลา

เพื่อนเอ๋ยอย่าช้า

มาเดินแข่งกัน

กิจกรรม

1. ชำนาญ

- ให้เด็กๆ เดินกะลาเล่นประมาณ 3 นาที

2. ชำนาญในการ

- ครูพูดคำคล้องจอง โดยใช้หนังสือนิทานคำคล้องจองการละเล่น แจงให้เด็ก

ปฐมวัยพูดตาม เน้นน้ำเสียง และชี้นำคุณภาพ ขณะพูดคำคล้องจองให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน
2 ครั้ง

- ครูอธิบายความหมายของคำคล้องจองให้เด็กเข้าใจ

- เด็กพูดคำคล้องจองประกอบหนังสือนิทานพร้อมกัน 2 ครั้ง

- สนทนาและสนับสนุนให้เด็กพูดแสดงความคิดเห็นจากคำคล้องจอง และพูดเล่า

เรื่องราวจากคำคล้องจอง

- สนทนาและสนับสนุนให้เด็กพูดตั้งคำถาม จากเรื่องราวที่อยู่ในคำคล้องจอง

3. ชำนาญ

- ร่วมกันพูดคำคล้องจองหนังสือนิทาน เรื่อง การละเล่นอีกครั้ง

สื่อ หนังสือนิทาน คำคล้องจอง การละเล่น

ประเมินผล

สังเกตการพูดและการร่วมกิจกรรม

กิจกรรมพูดคำคล้องจองประกอบท่าทาง

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อฝึกทักษะการพูด พูดแสดงความคิดเห็น พูดเล่าเรื่องราว และพูดตั้งคำถาม
2. สนุกสนานกับการร่วมกิจกรรมคำคล้องจอง

คำคล้องจอง น้ำ

คำคล้องจอง	ท่าทางประกอบ
น้ำมีประโยชน์	มือข้างขวางอแขน หงายฝ่ามือข้างซ้ายคว่ำฝ่ามือของแขน เลื่อนซ้ายๆ
โปรดช่วยประหยัด	ชี้มือไปข้างๆ
หมดน้ำอืดอืด	แบมือข้างซ้าย มือขวากำหลวมแล้วกระแทกมือซ้ายเบาๆ
ประหยัดน้ำไว้	ผายมือทั้งสองข้างออก

กิจกรรม

1. ชื่นนำ
 - สนทนาซักถามเรื่องน้ำ
2. ชื่นดำเนินการ
 - ครูพูดคำคล้องจอง พร้อมกับท่าประกอบที่ละวรรคให้เด็กพูด และปฏิบัติตาม

3 ครั้ง

- เด็กพูดคำคล้องจอง น้ำ และท่าประกอบประกอบท่าทาง 2 ครั้ง
- ครูอธิบายความหมายของคำคล้องจองให้เด็กเข้าใจ
- สนทนาและสนับสนุนให้เด็กพูดแสดงความคิดเห็น และพูดเล่าเรื่องราวจากคำ

คำคล้องจอง

- สนทนาและสนับสนุนให้เด็กพูดตั้งคำถามที่สอดคล้องกับคำคล้องจอง

3. ชื่นสรุป

- ร่วมกันพูดคำคล้องจองประกอบการเล่นนิ้วมืออีกครั้ง

สื่อ-คำคล้องจอง น้ำ

ประเมินผล

สังเกตการพูดและการร่วมกิจกรรม

กิจกรรมพูดคำคล้องจองประกอบการเล่นนิ้วมือ

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อฝึกทักษะการพูด พูดแสดงความคิดเห็น พูดเล่าเรื่องราว พูดแสดงความต้องการที่สอดคล้องกับคำคล้องจองได้

2. สนุกสนานกับการร่วมกิจกรรม พูดคำคล้องจองประกอบการเล่นนิ้วมือ

คำคล้องจอง นก

คำคล้องจอง	ท่าทางประกอบ
นกน้อยบินมา เห็นฟ้ามาเป็นคู่ ร้องขันจู้จู้กรู เกาะอยู่ต้นโพธิ์	ใช้ข้อมือไขว้กันขยับนิ้วมือทั้งสองข้างเลื่อนไปทางซ้ายและขวา นิ้วชี้ทั้งสองข้างนำมาคู่กัน นิ้วที่เหลือทั้งสองกำหลวมๆ ใช้ปลายนิ้วชี้กับนิ้วโป้งมาจรดกันแล้วขยับทำเหมือนกันทั้งสองข้าง จิบคว่ำทั้งสองมือ

กิจกรรม

1. ชำนาญ

- ร้องเพลงนกกระจิบ

2. ชำนาญ

- ครูพูดคำคล้องจอง พร้อมกับเล่นนิ้วมือที่ละวรรคให้เด็กพูดและปฏิบัติตาม 2

ครั้ง

- ครูอธิบายความหมายของคำคล้องจองให้เด็กเข้าใจ

- เด็กพูดคำคล้องจอง นก และทำท่าทางประกอบการเล่นนิ้วมือ 2 ครั้ง

- สนทนาและสนับสนุนให้เด็กแสดงความคิดเห็นและเล่าเรื่องราวจากคำ

คล้องจอง

- สนทนาและสนับสนุนให้เด็กพูดแสดงความต้องการจะเป็นนกอะไรบ้างจะบิน

ไปที่ใดบ้าง

3. ชำนาญ

- ร่วมกันพูดคำคล้องจองประกอบการเล่นนิ้วมืออีกครั้ง

สื่อ-คำคล้องจอง นก

เพลงนกกระจิบ

ประเมินผล

สังเกตการพูดและการร่วมกิจกรรม

กิจกรรมคำคล้องจองแบบปากเปล่า

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อฝึกทักษะการพูด พูดตั้งคำถาม พูดแสดงความคิดเห็น พูดเล่าเรื่องราว
2. สนุกสนานกับการร่วมกิจกรรมคำคล้องจองแบบปากเปล่า

คำคล้องจอง กบ

เจ้ากบน้อย	คอยจับแมลง
พระจันทร์ส่องแสง	แอบแฝงตัวอยู่
จะกินแมลง	ไม่ระแวงดู
โผล่มาจากรู	จะรัดกบกิน

กิจกรรม

1. ชำนาญ
 - ครูและเด็กร่วมกันร้องเพลงกบ
2. ชำนาญดำเนินการ
 - พูดคำคล้องจองแบบปากเปล่า เน้นน้ำเสียงหนักเบาให้เกิดความสนุกสนานให้

เด็กฟัง 2 ครั้ง

- ครูอธิบายความหมายของคำคล้องจองให้เด็กเข้าใจ
- ให้เด็กพูดคำคล้องจองท่องแบบปากเปล่าตามครู ทีละวรรคจนจบ
- ปฏิบัติพร้อมกับครูอีก 2 ครั้ง
- สนทนาและสนับสนุนให้เด็กแสดงความคิดเห็น และเล่าเรื่องราวจากคำ

คล้องจอง

- สนทนาและสนับสนุนให้เด็กพูดตั้งคำถาม จากเรื่องราวที่อยู่ในคำคล้องจอง

3. ชำนาญสรุป

- ร่วมกันพูดคำคล้องจองท่องแบบปากเปล่าอีกครั้ง

สื่อ คำคล้องจอง กบ เพลงกบ

ประเมินผล สังเกตการพูดและการร่วมกิจกรรม

สัปดาห์ที่ 5

กิจกรรมพูดคำคล้องจองประกอบหนังสือ

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อทักษะการพูด พูดแสดงความคิดเห็น
 2. เพื่อให้เด็กปฐมวัยซักถามข้อสงสัย พูดตั้งคำถามที่สอดคล้องกับคำคล้องจอง
 3. สนุกสนานกับการร่วมกิจกรรมคำคล้องจองประกอบหนังสือนิทาน
- หนังสือนิทานคำคล้องจอง เรื่อง

คำคล้องจอง อีกาฟักไข่

แม่กาฟักไข่

ใครหนอมาแกล้ง

ทั้งคว่ำทั้งแย่ง

ไปแบ่งกันกิน

กิจกรรม

1. ชื่นนำ
 - พูดสนทนาเกี่ยวกับเรื่องการมีน้ำใจแบ่งปันของให้เพื่อน
 2. ชื่นดำเนินการ
 - ครูพูดคำคล้องจอง โดยใช้หนังสือนิทานคำคล้องจองการละเล่นกลางแจ้งให้เด็กปฐมวัยพูดตามเน้นน้ำเสียง และชี้รูปภาพ ขณะพูดคำคล้องจองให้เกิดความสนุกสนาน เพลิดเพลิน 2 ครั้ง
 - ครูอธิบายความหมายของคำคล้องจองให้เด็กเข้าใจ
 - เด็กพูดคำคล้องจองประกอบหนังสือนิทาน พร้อมกัน 2 ครั้ง
 - สนทนาและสนับสนุนให้เด็กพูดแสดงความคิดเห็นและเล่าเรื่องราวจากคำคล้องจอง จากนั้นให้พูดตั้งคำถามที่สอดคล้องกับคำคล้องจอง
 3. ชื่นสรุป
 - ร่วมกันพูดคำคล้องจองหนังสือนิทาน เรื่อง การละเล่นอีกครั้ง
- สื่อ หนังสือนิทาน คำคล้องจอง อีกาฟักไข่
- ประเมินผล สังเกตการพูดและการร่วมกิจกรรม

กิจกรรมพูดคำคล้องจองประกอบท่าทาง

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อฝึกทักษะการพูด พูดแสดงความคิดเห็น พูดเล่าเรื่องราว และพูดแสดงความต้องการ

2. สนุกสนานกับการร่วมกิจกรรมคำคล้องจองประกอบท่าทาง

คำคล้องจอง ตื่นเช้า

คำคล้องจอง	ท่าทางประกอบ
ฉันทันแต่เช้า	ชูมือทั้งสองข้างขึ้น แขนงมองข้างบน
ไม่เฝ้าเกียจคร้าน	โบกมือสายหน้า
อาบน้ำสำราญ	ทำท่าอาบน้ำ
เบิกบานใจเอ	มือกุมที่อกแล้วพายมือทั้งสองข้างออกให้สุดแขน

กิจกรรม

1. ชื่นนำ

- สนทนาเรื่องกิจวัตรประจำวันของเด็ก

2. ชื่นดำเนินการ

- ครูพูดคำคล้องจอง พร้อมกับท่าประกอบที่ละวรรคให้เด็กพูด และปฏิบัติตาม

2 ครั้ง

- เด็กพูดคำคล้องจอง ตื่นเช้า และท่าประกอบประกอบท่าทาง 2 ครั้ง

- ครูอธิบายความหมายของคำคล้องจองให้เด็กเข้าใจ

- สนทนาและสนับสนุนให้เด็กพูดแสดงความคิดเห็นที่สอดคล้องกับคำคล้องจอง

เช่น ฉันทชอบตื่นแต่เช้า ไม่เฝ้าเกียจคร้าน ถ้าเกียจคร้านแล้วจะเป็นอย่างไร พูดเล่าเรื่องราว ก่อนมาโรงเรียนเด็กปฏิบัติตัวอย่างไรบ้าง

- สนทนาและสนับสนุนให้เด็กพูดแสดงความต้องการที่สอดคล้องกับคำคล้อง

จอง

3. ชื่นสรุป

- ร่วมกันพูดคำคล้องจองประกอบการเล่นนิ้วมืออีกครั้ง

สื่อ-คำคล้องจอง ตื่นเช้า เพลงตื่นเช้า

ประเมินผล

สังเกตการพูดและการร่วมกิจกรรม

กิจกรรมพูดคำคล้องจองประกอบการเล่นนิ้วมือ

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อให้เด็กปฐมวัยสามารถพูดแสดงความคิดเห็น ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด เล่าเป็นเรื่องราวจากคำคล้องจองได้
2. เพื่อให้เด็กปฐมวัยซักถามข้อสงสัยพูดตั้งคำถามที่สอดคล้องกับคำคล้องจอง
3. สนุกสนานกับการร่วมกิจกรรม พูดคำคล้องจองประกอบการเล่นนิ้วมือ

คำคล้องจอง ผีเสื้อ

คำคล้องจอง	ท่าทางประกอบ
ผีเสื้อบินมา	มือไขว้กันเหมือนกากบาท ทำปลายมือเหมือนปีกแล้วขยับซ้ำๆ
ดูคาน้ำหวาน	ประกบปลายมือเข้าหากันแล้วกดปลายมือลง
บนดอกไม้บาน	ข้อมือชนกัน แบนหงาย ปลายมือ ทั้งสองข้าง
สำราญใจจริง	ขยับมือเล็กน้อย (เป็นท่าของบนดอกไม้บาน)

กิจกรรม

1. ขั้นนำ
 - ร้องเพลงผีเสื้อ
2. ขั้นดำเนินการ
 - ครูพูดคำคล้องจองพร้อมกับเล่นนิ้วมือที่ละวรรคให้เด็กพูดและปฏิบัติตาม 2 ครั้ง
 - ครูอธิบายความหมายของคำคล้องจองให้เด็กเข้าใจ
 - เด็กพูดคำคล้องจอง ผีเสื้อ และทำท่าทางประกอบการเล่นนิ้วมือ 2 ครั้ง
 - สนทนาและสนับสนุนให้เด็กแสดงความคิดเห็น และเล่าเรื่องราวจากคำคล้องจอง เช่น ผีเสื้อชอบดมดอกไม้ ทำไมจึงชอบดมดอกไม้ และให้เล่าเหตุการณ์ที่เคยพบเห็นผีเสื้อ
 - สนทนาและสนับสนุนให้เด็กพูดตั้งคำถามที่เกี่ยวกับผีเสื้อ โดยร่วมกันพูดคำคล้องจองอีก 1 ครั้ง แล้วให้เด็กๆ ช่วยกันตั้งคำถามตามที่ตนเองสงสัย ที่เกี่ยวกับบทประพันธ์ของคำคล้องจองผีเสื้อ
3. ขั้นสรุป
 - ร่วมกันพูดคำคล้องจองประกอบการเล่นนิ้วมืออีกครั้ง

สื่อ-คำคล้องจอง ผีเสื้อ เพลงผีเสื้อ

ประเมินผล

สังเกตการพูดและการร่วมกิจกรรม

กิจกรรมคำคล้องจองแบบปากเปล่า

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อฝึกทักษะการพูด พูดแสดงความต้องการ พูดแสดงความคิดเห็น พูดเล่าเรื่องราว
2. สนุกสนานกับการร่วมกิจกรรมคำคล้องจองแบบปากเปล่า

คำคล้องจอง เจ็ดวัน

สัปดาห์หนึ่งนั้น	เจ็ดวันตามติด
หนึ่งวันอาทิตย์	สองคือวันจันทร์
อังคารวันสาม	ตามด้วยวันพุธ
ชื่อยาวที่สุด	วันที่ห้าวัน
พฤหัสบดี	มีศุกร์ต่อพลัน
วันสุดท้ายนั้น	คือวันเสาร์เอ๋ย

กิจกรรม

1. ชำนาญ
 - ร้องเพลงสัปดาห์หนึ่งมีเจ็ดวัน
2. ชำนาญดำเนินการ
 - พูดคำคล้องจองแบบปากเปล่า เน้นน้ำเสียงหนักเบาให้เกิดความสนุกสนานให้

เด็กฟัง 2 ครั้ง

- ครูอธิบายความหมายของคำคล้องจองให้เด็กเข้าใจ
- ให้เด็กพูดคำคล้องจองท่องแบบปากเปล่าตามครู ทีละวรรคจนจบ
- ปฏิบัติพร้อมกับครูอีก 2 ครั้ง
- สนทนาและสนับสนุนให้เด็กแสดงความคิดเห็น และเล่าเรื่องราวจากคำ

คล้องจอง

- สนทนาและสนับสนุนให้เด็กพูดแสดงความต้องการที่จะทำอะไรบ้าง ในวัน

เสาร์-อาทิตย์

3. ชำนาญสรุป
 - ร่วมกันพูดคำคล้องจองท่องแบบปากเปล่าอีกครั้ง

สื่อ คำคล้องจอง เจ็ดวัน

ประเมินผล สังเกตการพูดและการร่วมกิจกรรม

สัปดาห์ที่ 6

กิจกรรมพูดคำคล้องจองประกอบหนังสือ

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อทักษะการพูด พูดแสดงความคิดเห็น พูดเล่าเรื่องราว และพูดแสดงความต้องการ

2. สนุกสนานกับการร่วมกิจกรรมคำคล้องจองประกอบหนังสือนิทาน
หนังสือนิทานคำคล้องจอง เรื่อง ต้นไม้้อยากมีเพื่อน

ฉันเป็นต้นไม้ ให้เงาร่มเย็น

อวดโตสูงเด่น ไม่เป็นเพื่อนใคร

หอยทากเพื่อนเต่า พวกเราแจ่มใส

มีเพื่อนมากมาย จิตใจเบิกบาน

กิจกรรม

1. ชุมนำ

- ร้องเพลงเพื่อน

2. ชุมนำนิทาน

- ครูพูดคำคล้องจอง โดยใช้หนังสือนิทานคำคล้องจอง เรื่องต้นไม้้อยากมีเพื่อน
ที่ละวรรค แล้วให้เด็กปฐมวัยพูดตาม เน้นน้ำเสียง ให้เกิดความสนุกสนาน 2 ครั้ง

- ครูอธิบายความหมายของคำคล้องจองให้เด็กเข้าใจ

- เด็กพูดคำคล้องจองประกอบหนังสือนิทาน พร้อมกัน 2 ครั้ง

- สนทนาและสนับสนุนให้เด็กพูดแสดงความต้องการที่สอดคล้องกับคำ

คล้องจอง

3. ชุมนำสรุป

- ร่วมกันพูดคำคล้องจองหนังสือนิทาน เรื่อง ต้นไม้้อยากมีเพื่อน

สื่อ หนังสือนิทาน คำคล้องจอง ต้นไม้้อยากมีเพื่อน เพลงกิ้งก้านใบ

ประเมินผล สังเกตการพูดและการร่วมกิจกรรม

กิจกรรมพูดคำคล้องจองประกอบท่าทาง

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อฝึกทักษะการพูด พูดแสดงความคิดเห็น พูดเล่าเรื่องราว และพูดแสดงความต้องการ
2. สนุกสนานกับการร่วมกิจกรรมคำคล้องจอง

คำคล้องจอง ลูกสัตว์

คำคล้องจอง	ท่าทางประกอบ
ลูกแมวกระโดดขึ้นลง	ใช้นิ้วชี้ นิ้วกลาง ทั้งสองข้าง ทำหนดแมว นิ้วที่เหลือกำ หลวมๆ ฝ่ามือแตะที่แก้ม
ลูกนกกระดิก	ทำท่านกบิน ยืนตัวขึ้นมา
ลูกไก่กุกกิก	ทำท่าไก่ ปีกไก่ ใช้นิ้วชี้ นิ้วหัวแม่มือแตะเอว โดยใช้นิ้วชี้ นิ้วหัวแม่มือแตะเอว เดิน รอบตัว
ลูกเป็ดก๊าก ก๊าก	ทำท่าเป็ด ปีกเป็ด ใช้นิ้วชี้ นิ้วหัวแม่มือแตะเอว ใช้ข้อนิ้วชี้ นิ้วหัวแม่มือแตะเอว หันฝ่า มือออก

กิจกรรม

1. ชำนาญ
 - นำภาพสัตว์ต่างๆ มาสนทนาซักถามกับเด็กๆ
2. ชำนาญการ
 - ครูพูดคำคล้องจอง พร้อมกับท่าประกอบที่ละวรรคให้เด็กพูด และปฏิบัติตาม 2 ครั้ง
 - เด็กพูดคำคล้องจอง ลูกสัตว์ และท่าประกอบประกอบท่าทาง 2 ครั้ง
 - ครูอธิบายความหมายของคำคล้องจองให้เด็กเข้าใจ
 - สนทนาและสนับสนุนให้เด็กพูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิริยาอาการของสัตว์ เช่น ทำไมแมวจึงชอบกระโดด ทำไมนกบินได้ เล่าเรื่องราวที่พบเห็นสัตว์ต่างๆ มีลักษณะการเดินอย่างไร พบเห็นที่ใดบ้าง
 - สนทนาและสนับสนุนให้เด็กพูดแสดงความต้องการ โดยร่วมกันพูดคำคล้องจองอีกครั้ง และให้เด็กพูดแสดงความต้องการที่ทำอาการเหมือนสัตว์อะไรบ้างในคำคล้องจอง
3. ชำนาญ
 - ร่วมกันพูดคำคล้องจองประกอบการเล่นนิ้วมืออีกครั้ง

สื่อ-คำคล้องจอง ลูกสัตว์ ภาพสัตว์
ประเมินผล สังเกตการพูดและการร่วมกิจกรรม

กิจกรรมพูดคำคล้องจองประกอบการเล่นนิ้วมือ

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อให้เด็กปฐมวัยสามารถพูดแสดงความคิดเห็น ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดเป็นเรื่องราวจากคำคล้องจองได้

2. เพื่อให้เด็กปฐมวัยซักถามข้อสงสัยพูดตั้งคำถามที่สอดคล้องกับคำคล้องจอง

3. สนุกสนานกับการร่วมกิจกรรม พูดคำคล้องจองประกอบการเล่นนิ้วมือ

คำคล้องจอง หนอน

คำคล้องจอง	ท่าทางประกอบ
ตัวมเตี้ยม ตัวมเตี้ยม หนอนน้อย ค่อยคลาน บนดอกไม้บาน หนอนคล้ายตัวมเตี้ยม	ใช้นิ้วชี้ นิ้วโป้ง ช้างใดข้างหนึ่งก็ได้ ใต้แขนอีกข้างหนึ่ง ไปจนถึงหัวไหล่ ข้อมือชนกันแบหงายปลายมือสองข้างขยับมือ ใต้นิ้วมือ ตามแขน

กิจกรรม

1. ชุ้่นนำ

- เล่านิทานหนอนน้อยผจญภัย

2. ชุ้่นดำเนินการ

- ครูพูดคำคล้องจองพร้อมกับเล่นนิ้วมือที่ละวรรคให้เด็กพูดและปฏิบัติตาม 2 ครั้ง

- ครูอธิบายความหมายของคำคล้องจองให้เด็กเข้าใจ

- เด็กพูดคำคล้องจอง หนอน และทำท่าทางประกอบการเล่นนิ้วมือ 2 ครั้ง

- สนทนาและสนับสนุนให้เด็กพูดแสดงความคิดเห็นที่เกี่ยวกับหนอน เช่น ทำไมหนอนจึงต้องคลานช้าๆ เด็กพูดแสดงความคิดเห็น จากนั้นให้เด็กพูดเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับเจ้าหนอน

- สนทนาและสนับสนุนให้เด็กพูดตั้งคำถามที่เกี่ยวกับหนอน โดยร่วมกันพูดคำคล้องจองอีก 1 ครั้ง แล้วให้เด็กๆ ช่วยกันตั้งคำถามที่ตนสงสัยเกี่ยวกับบทประพันธ์ของคำคล้องจองหนอน

3. ชุ้่นสรุป

- ร่วมกันพูดคำคล้องจองประกอบการเล่นนิ้วมืออีกครั้ง

สื่อ-คำคล้องจอง หนอน เพลงผีเสื้อ
ประเมินผล สังเกตการพูดและการร่วมกิจกรรม

กิจกรรมคำคล้องจองแบบปากเปล่า

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อฝึกทักษะการพูด พูดแสดงความต้องการ พูดแสดงความคิดเห็น พูดเล่าเรื่องราว
2. สนุกสนานกับการร่วมกิจกรรมคำคล้องจองแบบปากเปล่า

คำคล้องจอง ขนมหไทย

ขนมหไทยไทย ภูมิใจมานาน

มีขนมหตาล วันหวานหม้อแกง

ขนมหบัวลอย ผอยทองครองแครง

ขนมหชั้นสีแดง ตะโก้น่ากิน

กิจกรรม

1. ช้่นนำ
 - สนทนาซักถามเรื่องขนมหไทยจากภาพขนมหไทย
2. ช้่นดำเนินการ
 - พูดคำคล้องจองแบบปากเปล่า เน้นน้ำเสียงหนักเบาให้เกิดความสนุกสนานให้

เด็กฟัง 2 ครั้ง

- ครูอธิบายความหมายของคำคล้องจองให้เด็กเข้าใจ
- ให้เด็กพูดคำคล้องจองท่องแบบปากเปล่าตามครู ทีละวรรคจนจบ
- ปฏิบัติพร้อมกับครูอีก 2 ครั้ง
- สนทนาและสนับสนุนให้เด็กแสดงความคิดเห็น และเล่าเรื่องราวจากคำ

คล้องจอง

- สนทนาและสนับสนุนให้เด็กพูดแสดงความต้องการเกี่ยวกับขนมหไทย ต้องการ

รับประทานขนมหไทย อะไรบ้าง

3. ช้่นสรุป
 - ร่วมกันพูดคำคล้องจองท่องแบบปากเปล่าอีกครั้ง

สื่อ คำคล้องจอง ขนมหไทย ภาพขนมหไทย

ประเมินผล สังเกตการพูดและการร่วมกิจกรรม

กิจกรรมพูดคำคล้องจองประกอบท่าทาง

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อฝึกทักษะการพูด พูดแสดงความคิดเห็น พูดเล่าเรื่องราว และพูดแสดงความต้องการ

2. สนุกสนานกับการร่วมกิจกรรมคำคล้องจอง

คำคล้องจอง ปลุกผักกัน

คำคล้องจอง	ท่าทางประกอบ
ตำรวจ ตำรวจ ไล่กวาดผู้ร้าย พวกเราจำไว้ ผู้ร้ายไม่ดี	ทำความเคารพแบบตำรวจ ทำท่าว่า ชี้มือข้าง 3 ครั้ง ส่ายมือ ส่ายหน้า

กิจกรรม

1. ชำนาญ

- ร้องเพลงตำรวจ

2. ชำนาญดำเนินการ

- ครูพูดคำคล้องจอง พร้อมกับท่าประกอบที่ละครวรรคให้เด็กพูด และปฏิบัติตาม

2 ครั้ง

- เด็กพูดคำคล้องจอง ตำรวจ และท่าประกอบท่าทางประกอบท่าทาง 2 ครั้ง

- ครูอธิบายความหมายของคำคล้องจองให้เด็กเข้าใจ

- สนทนาและสนับสนุนให้เด็กพูดแสดงความคิดเห็น ตำรวจต้องจับผู้ร้าย ผู้ร้าย

เป็นอย่างไร และเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับตำรวจจับผู้ร้าย

- สนทนาและสนับสนุนให้เด็กพูดแสดงความต้องการที่สอดคล้องกับคำคล้อง

จอง

3. ชำนาญสรุป

- ร่วมกันพูดคำคล้องจองประกอบการเล่นนิ้วมืออีกครั้ง

สื่อ-คำคล้องจอง ตำรวจ เพลงตำรวจ

ประเมินผล

สังเกตการพูดและการร่วมกิจกรรม

กิจกรรมพูดคำคล้องจองประกอบการเล่นนิ้วมือ

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อให้เด็กปฐมวัยสามารถพูดแสดงความคิดเห็น ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดเป็นเรื่องราวจากคำคล้องจองได้
2. เพื่อให้เด็กปฐมวัยซักถามข้อสงสัยพูดตั้งคำถามที่สอดคล้องกับคำคล้องจอง
3. สนุกสนานกับการร่วมกิจกรรม พูดคำคล้องจองประกอบการเล่นนิ้วมือ

คำคล้องจอง แมงมุม

คำคล้องจอง	ท่าทางประกอบ
เจ้าแมงมุมลาย	มือขวาตั้งขึ้น หงายฝ่ามือออกไปข้างหน้า
ชอบไต่ทำรัง	มือซ้ายคว่ำมือลง หันฝ่ามือเข้าหาตัวเอง นิ้วชี้มือขวาจรด
เราต้องระวัง	กับหัวแม่มือซ้าย นิ้วโป้งขวาจรดกับนิ้วชี้ข้างซ้าย หมุนขึ้น
ทำรังบ้านเรา	ลงสลับกันตามจังหวะคำคล้องจอง จนจบคำคล้องจอง

กิจกรรม

1. **ขั้นนำ**
 - ร้องเพลงแมงมุมลาย
 2. **ขั้นดำเนินการ**
 - ครูพูดคำคล้องจองพร้อมกับเล่นนิ้วมือที่ละวรรคให้เด็กพูดและปฏิบัติตาม 2 ครั้ง
 - ครูอธิบายความหมายของคำคล้องจองให้เด็กเข้าใจ
 - เด็กพูดคำคล้องจอง แมงมุม และทำท่าทางประกอบการเล่นนิ้วมือ 2 ครั้ง
 - สนทนาและสนับสนุนให้เด็กพูดแสดงความคิดเห็นที่เกี่ยวกับแมงมุม ที่ชอบทำรังบนบ้านคน จากนั้นให้พูดเล่าเรื่องราวที่เคยพบเห็นเจ้าแมงมุม
 - สนทนาและสนับสนุนให้เด็กพูดตั้งคำถามที่เกี่ยวกับเจ้าแมงมุม โดยร่วมกับพูดคำคล้องจองอีกครั้ง แล้วให้เด็กๆ ช่วยกันตั้งคำถามที่ตนสงสัยที่เกี่ยวกับบทประพันธ์ของคำคล้องจองแมงมุม
 3. **ขั้นสรุป**
 - ร่วมกันพูดคำคล้องจองประกอบการเล่นนิ้วมืออีกครั้ง
- สื่อ-คำคล้องจอง แมงมุม เพลงแมงมุมลาย
- ประเมินผล สังเกตการพูดและการร่วมกิจกรรม

กิจกรรมคำคล้องจองแบบปากเปล่า

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อฝึกทักษะการพูด พูดแสดงความต้องการ พูดแสดงความคิดเห็น พูดเล่าเรื่องราว
2. สนุกสนานกับการร่วมกิจกรรมคำคล้องจองแบบปากเปล่า

คำคล้องจอง เพื่อน

ฉันเป็นเด็กดี ฉันมีเพื่อนเล่น

ฉันไม่ขู่เข็ญ เล่นกันดีดี

เพื่อนเพื่อนรักฉัน ผูกพัน์เต็มที

สดชื่นชีวี มีเพื่อนมากมาย

กิจกรรม

1. ขั้นนำ

- ร้องเพลงเพื่อน

2. ขั้นดำเนินการ

- พูดคำคล้องจองแบบปากเปล่า เน้นน้ำเสียงหนักเบาให้เกิดความสนุกสนานให้

เด็กฟัง 2 ครั้ง

- ครูอธิบายความหมายของคำคล้องจองให้เด็กเข้าใจ

- ให้เด็กพูดคำคล้องจองท่องแบบปากเปล่าตามครู ทีละวรรคจนจบ

- ปฏิบัติพร้อมกับครูอีก 2 ครั้ง

- สนทนาและสนับสนุนให้เด็กแสดงความคิดเห็น และเล่าเรื่องราวจากคำ

คล้องจอง

- สนทนาและสนับสนุนให้เด็กพูดแสดงความต้องการที่จะเล่นกับเพื่อน เล่น

อะไรบ้าง

3. ขั้นสรุป

- ร่วมกันพูดคำคล้องจองท่องแบบปากเปล่าอีกครั้ง

สื่อ คำคล้องจอง เพื่อน เพลงเพื่อน

ประเมินผล สังเกตการพูดและการร่วมกิจกรรม

สัปดาห์ที่ 8

กิจกรรมพูดคำคล้องจองประกอบหนังสือ

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อทักษะการพูด พูดแสดงความคิดเห็น พูดเล่าเรื่องราว และพูดตั้งคำถาม
2. สนุกสนานกับการร่วมกิจกรรมคำคล้องจองประกอบหนังสือนิทาน

หนังสือนิทานคำคล้องจอง เรื่อง ต้นไม้ไม่อยากมีเพื่อน

ต้นไม้ยืนฟัง	เพื่อนเพื่อนตักเตือน
เราไม่มีเพื่อน	เพราะเหตุนี้เอง
ต้นไม้กลับใจ	ไม่คุยอวดโต
ให้เพื่อนโมโห	ไม่คบกับตน
พร้อมบอกยกโทษ	ให้ฉันสักหน
ฉันจะกลับตน	เป็นเพื่อนที่ดี
ทุกคนร้องดี	ได้เป็นเพื่อนกัน

กิจกรรม

1. ชำนาญ
 - ร้องเพลงเพื่อน
2. ชำนาญดำเนินการ
 - ครูพูดคำคล้องจอง โดยใช้หนังสือนิทานคำคล้องจอง เรื่องต้นไม้ไม่อยากมีเพื่อน ที่ละวรรค แล้วให้เด็กปฐมวัยพูดตาม เน้นน้ำเสียง ให้เกิดความสุขสนาน 2 ครั้ง
 - ครูอธิบายความหมายของคำคล้องจองให้เด็กเข้าใจ
 - เด็กพูดคำคล้องจองประกอบหนังสือนิทาน พร้อมกัน 2 ครั้ง
 - สนทนาและสนับสนุนให้เด็กปฐมวัยพูดตั้งคำถามที่สอดคล้องกับคำคล้องจอง
3. ชำนาญสรุป
 - ร่วมกันพูดคำคล้องจองหนังสือนิทาน เรื่อง ต้นไม้ไม่อยากมีเพื่อน

สื่อ หนังสือนิทาน คำคล้องจอง ต้นไม้ไม่อยากมีเพื่อน เพลงเพื่อน

ประเมินผล สังเกตการพูดและการร่วมกิจกรรม

กิจกรรมพูดคำคล้องจองประกอบท่าทาง

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อฝึกทักษะการพูด พูดแสดงความคิดเห็น พูดเล่าเรื่องราว และพูดตั้งคำถาม
2. สนุกสนานกับการร่วมกิจกรรมคำคล้องจอง

คำคล้องจอง กระจาย

คำคล้องจอง	ท่าทางประกอบ
กระจายหุยาบ สีขาวน่ารัก	ทำมือสองข้างเป็นหูกระจาย แล้วกระโดดเบาๆ
ชอบกินพืชผัก คือกักชอบเล่น	ท่าเหมือนเดิม
ดาววกลมใส สายน้ำทะเลเย็น	สายน้ำไปมา
มัน โยกกันเล่น เห็นขนปุกปุย	สายกันไปมา

กิจกรรม

1. ชำนาญ
 - เล่านิทานกระจายแสนชวน
2. ชำนาญดำเนินการ
 - ครูพูดคำคล้องจอง พร้อมกับท่าประกอบที่ละวรรคให้เด็กพูด และปฏิบัติตาม

3 ครั้ง

- เด็กพูดคำคล้องจอง กระจาย และท่าประกอบประกอบท่าทาง 2 ครั้ง
- ครูอธิบายความหมายของคำคล้องจองให้เด็กเข้าใจ
- สนทนาและสนับสนุนให้เด็กพูดแสดงความคิดเห็น และพูดเล่าเรื่องราว จากคำ

คล้องจอง

- สนทนาและสนับสนุนให้เด็กพูดตั้งคำถามที่สอดคล้องกับคำคล้องจอง

3. ชำนาญสรุป

- ร่วมกันพูดคำคล้องจองประกอบการเล่นนิ้วมืออีกครั้ง

สื่อ-คำคล้องจอง กระจาย

ประเมินผล

สังเกตการพูดและการร่วมกิจกรรม

กิจกรรมพูดคำคล้องจองประกอบการเล่นนิ้วมือ

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อฝึกทักษะการพูด พูดแสดงความคิดเห็น พูดเล่าเรื่อง และพูดแสดงความต้องการ
2. สนุกสนานกับการร่วมกิจกรรม พูดคำคล้องจองประกอบการเล่นนิ้วมือ

คำคล้องจอง ปรบมือ

คำคล้องจอง	ท่าทางประกอบ
หนูน้อย ชอบปรบมือจัง	ปรบมือ
เสียงดังแพะแพะ แพะแพะ	ปรบมือ
หัวเราะดัง แฮะ แฮะ แฮะ	กระดิกปลายมือ 2 ข้าง อยู่ระดับแก้ม
แพะแพะสนุกจังเลย	ปรบมือ

กิจกรรม

1. ช้่นนำ
 - เปิดเพลงแล้วให้เด็กๆ ปรบมือตามจังหวะเพลง
2. ช้่นดำเนินการ
 - ครูพูดคำคล้องจอง พร้อมกับเล่นนิ้วมือ ทีละวรรคให้เด็กพูด และปฏิบัติตาม 2

ครั้ง

- ครูอธิบายความหมายของคำคล้องจองให้เด็กเข้าใจ
- เด็กพูดคำคล้องจอง ปรบมือ และทำท่าทางประกอบการเล่นนิ้วมือ 2 ครั้ง
- สนทนาและสนับสนุนให้เด็กแสดงความคิดเห็น ที่สอดคล้องกับคำคล้องจอง เช่น ทำไมเราปรบมือจึงเกิดเสียง และพูดเล่าเรื่องราวลักษณะของเสียงที่เด็กๆ ปรบมือกับเพื่อนๆ
- สนทนาและสนับสนุนให้เด็กพูดแสดงความต้องการ ที่สอดคล้องกับคำ

คล้องจอง

3. ช้่นสรุป
 - ร่วมกันพูดคำคล้องจองประกอบการเล่นนิ้วมืออีกครั้ง

สื่อ-คำคล้องจอง ปรบมือ เพลง

ประเมินผล สังเกตการพูดและการร่วมกิจกรรม

กิจกรรมคำคล้องจองแบบปากเปล่า

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อฝึกทักษะการพูด พูดตั้งคำถาม พูดแสดงความคิดเห็น พูดเล่าเรื่องราว และพูดตั้งคำถาม
2. สนุกสนานกับการร่วมกิจกรรมคำคล้องจองแบบปากเปล่า

คำคล้องจอง ผน

ก้อนเมฆสีดำ	คล้อยต่ำลงมา
ลมพัดพุดกษา	เสียงฟ้าครืนครืน
สักครู่ฝนตก	น้ำนองทั่วพื้น
ดอกไม้สดชื่น	เพราะสายฝนเอ๋ย

กิจกรรม

1. ช้่นนำ
 - เด็กและครูร่วมกันร้องเพลงฝนตก
2. ช้่นดำเนินการ
 - พูดคำคล้องจองแบบปากเปล่า เน้นน้ำเสียงหนักเบาให้เกิดความสนุกสนานให้เด็กฟัง 2 ครั้ง
 - ครูอธิบายความหมายของคำคล้องจองให้เด็กเข้าใจ
 - ให้เด็กพูดคำคล้องจองท่องแบบปากเปล่าตามครู ทีละวรรคจนจบ
 - ปฏิบัติพร้อมกับครูอีก 2 ครั้ง
 - สนทนาและสนับสนุนให้เด็กแสดงความคิดเห็น และเล่าเรื่องราวจากคำ

คำคล้องจอง

- สนทนาและสนับสนุนให้เด็กพูดตั้งคำถาม จากเรื่องราวที่อยู่ในคำคล้องจอง
3. ช้่นสรุป
 - ร่วมกันพูดคำคล้องจองท่องแบบปากเปล่าอีกครั้ง

สื่อ คำคล้องจอง ผน เพลงฝนตก

ประเมินผล สังเกตการพูดและการร่วมกิจกรรม

สัปดาห์ที่ 9

กิจกรรมพูดคำคล้องจองประกอบหนังสือ

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อทักษะการพูด พูดแสดงความคิดเห็น พูดเล่าเรื่องราว และพูดแสดงความต้องการ

2. สนุกสนานกับการร่วมกิจกรรมคำคล้องจองประกอบหนังสือนิทาน
หนังสือนิทานคำคล้องจอง เรื่อง **ลองสัมผัสสติ**

ไอ้ทะเลแสนงาม

น้ำสีครามสดใส

มีปลามากมาย

เรามาทอดแหกัน

กิจกรรม

1. ชำนาญ

- ร้องเพลงไอ้ทะเลแสนงาม

2. ชำนาญดำเนินการ

- ครูพูดคำคล้องจองประกอบหนังสือ เรื่อง **ลองสัมผัสสติ** ทีละวรรค แล้วให้เด็กพูดตามโดยเน้นน้ำเสียงให้เกิดสนุกสนาน 2 ครั้ง

- ครูอธิบายความหมายของคำคล้องจองให้เด็กเข้าใจ

- เด็กพูดคำคล้องจองประกอบหนังสือนิทาน พร้อมกัน 2 ครั้ง

- สนทนาและสนับสนุนให้เด็กพูดแสดงความคิดเห็น และพูดเล่าเรื่องราวจาก

คำคล้องจอง

- สนทนาและสนับสนุนให้เด็กพูดแสดงความต้องการที่สอดคล้องกับคำ

คล้องจอง

3. ชำนาญสรุป

- ร่วมกันพูดคำคล้องจองหนังสือนิทาน เรื่อง **ลองสัมผัสสติ** อีกครั้ง

หนังสือนิทาน คำคล้องจอง เรื่อง **ลองสัมผัสสติ** เพลง **ไอ้ทะเลแสนงาม**

ประเมินผล

สังเกตการพูดและการร่วมกิจกรรม

กิจกรรมพูดคำคล้องจองประกอบท่าทาง

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อฝึกทักษะการพูด พูดแสดงความคิดเห็น พูดเล่าเรื่องราว และพูดตั้งคำถาม
2. สนุกสนานกับการร่วมกิจกรรมคำคล้องจอง

คำคล้องจอง ถึง

คำคล้องจอง	ท่าทางประกอบ
เข้าลิงมันชน	ทำท่าลิง
วิ่งวน ไม่นิ่ง	ทำท่าลิงวิ่ง
ทั้งเดิน ทั้งวิ่ง	ทำท่าลิงเดิน วิ่ง
ลิงร้อง เจียก เจียก	ทำท่าลิง ส่งเสียงด้วย

กิจกรรม

1. ชื่นนำ
 - ร้องเพลงถึง
2. ชื่นดำเนินการ
 - ครูพูดคำคล้องจอง พร้อมกับท่าประกอบที่ละวรรคให้เด็กพูด และปฏิบัติตาม
- 3 ครั้ง
 - เด็กพูดคำคล้องจอง ถึง และท่าประกอบประกอบท่าทาง 2 ครั้ง
 - ครูอธิบายความหมายของคำคล้องจองให้เด็กเข้าใจ
 - สนทนาและสนับสนุนให้เด็กพูดแสดงความคิดเห็น และพูดเล่าเรื่องราวจากคำคล้องจอง
 - สนทนาและสนับสนุนให้เด็กพูดตั้งคำถามที่สอดคล้องกับคำคล้องจอง
3. ชื่นสรุป
 - ร่วมกันพูดคำคล้องจองประกอบการเล่นนิ้วมืออีกครั้ง

สื่อ-คำคล้องจอง ถึง

ประเมินผล

สังเกตการพูดและการร่วมกิจกรรม

กิจกรรมพูดคำคล้องจองประกอบการเล่นนิ้วมือ

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อฝึกทักษะการพูด พูดแสดงความคิดเห็น พูดเล่าเรื่องราว และพูดแสดงความต้องการที่สอดคล้องกับคำคล้องจอง

2. สนุกสนานกับการร่วมกิจกรรม พูดคำคล้องจองประกอบการเล่นนิ้วมือ

คำคล้องจอง ปู

คำคล้องจอง	ท่าทางประกอบ
เข้าปูขาเก เดินเร่ไปมา	มือทั้งสองไขว้กัน คว่ำฝ่ามือลงทั้งสองข้าง กางมือออกงอปลายมือลงทั้งสองข้าง
ปูมีแปดขา ปูม้า ปูทะเล	ขยับนิ้วรัวเร็วๆ ขยับไปด้านซ้ายและขวา
ปูดำ เสดวน เดินรวนฮาเฮ	ท่าเหมือนเดิม
ปูลมเที่ยวเตร่ เดินเซกัลบรู	ท่าเหมือนเดิม

กิจกรรม

1. ชำนาญ

- ร้องเพลงจับปูดำ

2. ชำนาญเนิการ

- ครูพูดคำคล้องจอง พร้อมกับเล่นนิ้วมือ ทีละวรรคให้เด็กพูด และปฏิบัติตาม 2

ครั้ง

- ครูอธิบายความหมายของคำคล้องจองให้เด็กเข้าใจ

- เด็กพูดคำคล้องจอง และทำท่าทางประกอบการเล่นนิ้วมือ 2 ครั้ง

- สนทนาและสนับสนุนให้เด็กแสดงความต้องการ จะเป็นปูอะไรบ้าง จะอาศัยที่

ใดบ้าง

3. ชำนาญ

- ร่วมกันพูดคำคล้องจองประกอบการเล่นนิ้วมืออีกครั้ง

สื่อ-คำคล้องจอง ปู

เพลงจับปูดำ

ประเมินผล

สังเกตการพูดและการร่วมกิจกรรม

กิจกรรมคำคล้องจองแบบปากเปล่า

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อฝึกทักษะการพูด พูดแสดงความคิดเห็น พูดเล่าเรื่องราว และพูดตั้งคำถาม
2. สนุกสนานกับการร่วมกิจกรรมคำคล้องจองแบบปากเปล่า

คำคล้องจอง หิงห้อย

หิงห้อยตัวน้อย	บินคล้อยลงต่ำ
เวลายามค่ำ	สีดาราไร
กระพริบหรี่	เหมือนมีแสงไฟ
หนูน้อยสงสัย	มีไฟที่กัน

กิจกรรม

1. ขั้่นนำ
 - สนทนาเรื่องราวที่เกี่ยวกับคำคล้องจอง
2. ขั้่นดำเนินการ
 - พูดคำคล้องจองแบบปากเปล่า เน้นน้ำเสียงหนักเบาให้เกิดความสนุกสนานให้

เด็กฟัง 2 ครั้ง

- ครูอธิบายความหมายของคำคล้องจองให้เด็กเข้าใจ
- ให้เด็กพูดคำคล้องจองท่องแบบปากเปล่าตามครู ทีละวรรคจนจบ
- ปฏิบัติพร้อมกับครูอีก 2 ครั้ง
- สนทนาและสนับสนุนให้เด็กแสดงความคิดเห็น และเล่าเรื่องราวจากคำ

คล้องจอง

- สนทนาและสนับสนุนให้เด็กพูดตั้งคำถาม จากเรื่องราวที่อยู่ในคำคล้องจอง
3. ขั้่นสรุป
 - ร่วมกันพูดคำคล้องจองท่องแบบปากเปล่าอีกครั้ง

สื่อ คำคล้องจอง หิงห้อย

ประเมินผล สังเกตการพูดและการร่วมกิจกรรม

สัปดาห์ที่ 10

กิจกรรมพูดคำคล้องจองประกอบหนังสือ

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อทักษะการพูด พูดแสดงความคิดเห็น พูดเล่าเรื่องราว และพูดตั้งคำถาม
2. สนุกสนานกับการร่วมกิจกรรมคำคล้องจองประกอบหนังสือนิทาน
หนังสือนิทานคำคล้องจอง เรื่อง ลองสัมผัสสติ

คำคล้องจอง

คุณยายไปวัด

แต่งตัวสะสวย

ถือปิ่น โตคิ้ว

พร้อมอาหารหวานคาว

กิจกรรม

1. ชี้นำ
 - สนทนาซักถามเด็กเรื่องการไปทำบุญที่วัดในวันพระ
 2. ชี้นำเนิ่นการ
 - ครูพูดคำคล้องจองประกอบหนังสือ เรื่อง ลองสัมผัสสติ ทีละวรรคแล้วให้เด็กพูดตาม 2 ครั้ง โดยเน้นน้ำเสียงให้เกิดความสนุกสนาน พูดคำคล้องจองประกอบหนังสือ 2 ครั้ง
 - ครูอธิบายความหมายของคำคล้องจองให้เด็กเข้าใจ
 - สนทนาและสนับสนุนให้เด็กพูดแสดงความคิดเห็น ที่เกี่ยวกับคำคล้องจอง และพูดเล่าเรื่องราวจากประสบการณ์ที่เคยไปทำบุญ โดยให้ต่อประโยคเล่าเรื่องราวจากคำคล้องจอง
 - สนทนาและสนับสนุนให้เด็กพูดตั้งคำถาม เช่น ทำไมเราต้องไปทำบุญให้เด็กฝึกพูดตั้งคำถาม ตามที่ตนเองสงสัย
 3. ชี้นำสรุป
 - ร่วมกันพูดคำคล้องจองหนังสือนิทาน เรื่อง ลองสัมผัสสติ
- หนังสือนิทาน คำคล้องจอง ลองสัมผัสสติ
- ประเมินผล สังเกตการพูดและการร่วมกิจกรรม

กิจกรรมพูดคำคล้องจองประกอบท่าทาง

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อฝึกทักษะการพูด พูดแสดงความคิดเห็น พูดเล่าเรื่องราว และพูดตั้งคำถาม
2. สนุกสนานกับการร่วมกิจกรรมคำคล้องจอง

คำคล้องจอง ไม้กวาด

คำคล้องจอง	ท่าทางประกอบ
บ้านเราสะอาด	ผายมือออกทั้งสองข้าง
มีไม้กวาดผง	ชี้มือไปข้างๆ
ใช้งานเงาะจง	ทำท่ากวาดบ้าน
กวาดลงอย่างแรง	ทำท่ากวาดบ้าน

กิจกรรม

1. ชี้นำ
 - ร้องเพลงไม้กวาด
2. ชี้นำดำเนินการ
 - ครูพูดคำคล้องจอง พร้อมกับท่าประกอบที่ละวรรคให้เด็กพูด และปฏิบัติตาม

3 ครั้ง

- เด็กพูดคำคล้องจอง ไม้กวาด และท่าประกอบประกอบท่าทาง 2 ครั้ง
- ครูอธิบายความหมายของคำคล้องจองให้เด็กเข้าใจ
- สนทนาและสนับสนุนให้เด็กพูดแสดงความคิดเห็น และพูดเล่าเรื่องราว จากคำ

คล้องจอง

- สนทนาและสนับสนุนให้เด็กพูดตั้งคำถามที่สอดคล้องกับคำคล้องจอง

3. ชี้นำสรุป

- ร่วมกันพูดคำคล้องจองประกอบการเล่นนิ้วมืออีกครั้ง

สื่อ-คำคล้องจอง ไม้กวาด

ประเมินผล

สังเกตการพูดและการร่วมกิจกรรม

กิจกรรมพูดคำคล้องจองประกอบการเล่นนิ้วมือ

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อให้เด็กปฐมวัยสามารถพูดแสดงความคิดเห็น ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดเป็นเรื่องราวจากคำคล้องจองได้

2. เพื่อให้เด็กปฐมวัยซักถามข้อสงสัยพูดตั้งคำถามที่สอดคล้องกับคำคล้องจอง

3. สนุกสนานกับการร่วมกิจกรรม พูดคำคล้องจองประกอบการเล่นนิ้วมือ

คำคล้องจอง ปลา

คำคล้องจอง	ท่าทางประกอบ
เจ้าปลาตัวน้อย ว่ายลอยในน้ำ	ฝ่ามือทั้งสองข้างประกัน กระจกนิ้วหัวแม่มือ ส่ายปลายมือไปมา
ครีบหางสวยงาม ทุกยามนำชม	ทำท่าลักษณะเดิม

กิจกรรม

1. ชี้นำ

- สนทนาเรื่องปลาจากภาพในท้องทะเล

2. ชี้นำดำเนินการ

- ครูพูดคำคล้องจอง พร้อมกับเล่นนิ้วมือ ทีละวรรคให้เด็กพูด และปฏิบัติตาม 2

ครั้ง

- ครูอธิบายความหมายของคำคล้องจองให้เด็กเข้าใจ

- เด็กพูดคำคล้องจอง ปลา และทำท่าทางประกอบการเล่นนิ้วมือ 2 ครั้ง

- สนทนาและสนับสนุนให้เด็กแสดงความคิดเห็นที่เกี่ยวกับปลา ที่ว่ายอยู่ในน้ำได้

จากนั้นให้เด็กเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับปลาที่เคยพบมา

- สนทนาและสนับสนุนให้เด็กพูดตั้งคำถามที่เกี่ยวกับปลา โดยร่วมกันพูดคำ

คล้องจองอีกครั้ง แล้วให้เด็กๆ ช่วยกันตั้งคำถามที่ตนสงสัยเกี่ยวกับบทประพันธ์ของคำคล้องจอง

3. ชี้นำสรุป

- ร่วมกันพูดคำคล้องจองประกอบการเล่นนิ้วมืออีกครั้ง

สื่อ-คำคล้องจอง ปลา เพลงปลา

ประเมินผล สังเกตการพูดและการร่วมกิจกรรม

กิจกรรมคำคล้องจองแบบปากเปล่า

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อฝึกทักษะการพูด พูดแสดงความต้องการ พูดเล่าเรื่องราว และพูดแสดงความคิดเห็น

2. สนุกสนานกับการร่วมกิจกรรมคำคล้องจองแบบปากเปล่า

คำคล้องจอง ผัก

ผักสดสดสะอาด ผักกาดแดงกวาง

ผักบุ้งคะน้า ยี่ห่อผักชี

มะระกระเพรา น้ำเต้าก็มี

หน่อไม้ห้วปลี มีกินประจำ

กิจกรรม

1. ชำนาญ

- เชิดหุ่นประกอบการเล่านิทานผักจำ

2. ชำนาญดำเนินการ

- พูดคำคล้องจองแบบปากเปล่า เน้นน้ำเสียงหนักเบาให้เกิดความสนุกสนานให้

เด็กฟัง 2 ครั้ง

- ครูอธิบายความหมายของคำคล้องจองให้เด็กเข้าใจ

- ให้เด็กพูดคำคล้องจองท่องแบบปากเปล่าตามครู ทีละวรรคจนจบ

- ปฏิบัติพร้อมกับครูอีก 2 ครั้ง

- สนทนาและสนับสนุนให้เด็กแสดงความคิดเห็น และเล่าเรื่องราวจากคำ

คล้องจอง

- สนทนาและสนับสนุนให้เด็กพูดแสดงความต้องการที่จะปลูกผักอะไรบ้าง และ

พูดแสดงความต้องการที่สอดคล้องคำคล้องจองผัก

3. ชำนาญสรุป

- ร่วมกันพูดคำคล้องจองท่องแบบปากเปล่าอีกครั้ง

สื่อ คำคล้องจอง ผัก นิทานผักจำ

ประเมินผล สังเกตการพูดและการร่วมกิจกรรม

สัปดาห์ที่ 11

กิจกรรมพูดคำคล้องจองประกอบหนังสือ

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อทักษะการพูด พูดแสดงความคิดเห็น พูดเล่าเรื่องราว และพูดตั้งคำถาม
 2. สนุกสนานกับการร่วมกิจกรรมคำคล้องจองประกอบหนังสือ
- หนังสือนิทานคำคล้องจอง เรื่อง ลองสัมผัสสติ

คำคล้องจอง

นี่ห้องนอนของฉัน

ช่างสวยสดใส

ม่านเรียงราย

เปิดได้สวยดี

กิจกรรม

1. ขั้นนำ

- นำภาพห้องนอนให้เด็กร่วมกันสนทนาซักถาม

2. ขั้นดำเนินการ

- ครูพูดคำคล้องจองประกอบหนังสือ เรื่อง ลองสัมผัสสติ ทีละวรรค แล้วให้เด็กพูดตาม โดยเน้นน้ำเสียงให้เกิดความสนุกสนาน พูดคำคล้องจองประกอบหนังสือ 2 ครั้ง

- ครูอธิบายความหมายของคำคล้องจองให้เด็กเข้าใจ

- เด็กพูดคำคล้องจองประกอบหนังสือนิทาน พร้อมกัน 2 ครั้ง

- สนทนาและสนับสนุนให้เด็กพูดแสดงความคิดเห็น เรื่องราวของห้องนอนที่เกี่ยวข้องกับคำคล้องจอง เด็กพูดแสดงความคิดเห็น และจากนั้นให้เพื่อนเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับห้องนอนของตนเอง

- สนทนาและสนับสนุนให้เด็กพูดตั้งคำถาม โดยร่วมกันพูดคำคล้องจองอีกครั้ง ครูใช้คำถามนำเพื่อให้เด็กเกิดความสงสัย และคิดพูดตั้งคำถาม เช่น ทำไมห้องนอนเราต้องสวยสดใส และเด็กจะคิดถามต่อไป

3. ขั้นสรุป

- ร่วมกันพูดคำคล้องจองหนังสือนิทาน เรื่อง ลองสัมผัสสติ

ประเมินผล

สังเกตการพูดและการร่วมกิจกรรม

กิจกรรมพูดคำคล้องจองประกอบท่าทาง

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อฝึกทักษะการพูด พูดแสดงความคิดเห็น พูดเล่าเรื่องราว และพูดแสดงความต้องการ
2. สนุกสนานกับการร่วมกิจกรรมคำคล้องจอง

คำคล้องจอง แปร่งฟัน

คำคล้องจอง	ท่าทางประกอบ
แปร่งฟัน แปร่งฟัน	ทำท่าแปร่งฟัน
ทุกวันสะอาด	ทำท่าแปร่งฟัน
เราไม่ควรขาด	ชี้มือ สายมือ
สะอาดทุกวัน	ทำท่าแปร่งฟัน
แปร่งขึ้นแปลงลง	ทำท่าวุ้นปาก
แล้วบ้วนปากพลัน	
ต้องแปร่งทุกวัน	ชี้มือ ไปข้างหน้า
ฟันสะอาดจริง	ชี้ที่ฟันตัวเอง

กิจกรรม

1. ชี้หน้า
 - ร้องเพลงแปร่งฟัน
2. ชี้ดำเนินการ
 - ครูพูดคำคล้องจอง พร้อมกับท่าประกอบที่ละครวรรคให้เด็กพูด และปฏิบัติตาม

3 ครั้ง

คล้องจอง

- เด็กพูดคำคล้องจอง แปร่งฟัน และท่าทางประกอบท่าทาง 2 ครั้ง
- ครูอธิบายความหมายของคำคล้องจองให้เด็กเข้าใจ
- สนทนาและสนับสนุนให้เด็กพูดแสดงความคิดเห็น และพูดเล่าเรื่องราวจากคำคล้องจอง

3. ชี้สรุป

- ร่วมกันพูดคำคล้องจองประกอบการเล่นนิ้วมืออีกครั้ง

สื่อ-คำคล้องจอง แปร่งฟัน

ประเมินผล

สังเกตการพูดและการร่วมกิจกรรม

กิจกรรมพูดคำคล้องจองประกอบการเล่นนิ้วมือ

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อฝึกทักษะการพูด พูดแสดงความคิดเห็น พูดเล่าเรื่องราว และพูดแสดงความต้องการ
2. สนุกสนานกับการร่วมกิจกรรม พูดคำคล้องจองประกอบการเล่นนิ้วมือ

คำคล้องจอง เป็คน้อย

คำคล้องจอง	ท่าทางประกอบ
เป็คน้อยเดินมา ในป่าละเมาะ	ทำมือข้างใดข้างหนึ่งเหมือนปากเปิด ขยับปลายมืออ้า-หุบ ทำมือเหมือนปากเปิด เลื่อนผ่านหน้า อ้อมไปที่หู อีกข้าง หนึ่งตรงข้ามกับมือ
เที่ยวเดินลัดเลาะ	ทำกึ่ง มือประกบกัน กำมือหลวมๆ นิ้วชี้ทั้งสองข้างยื่น ออกไป นิ้วโป้งยื่นออกประกบกัน
เสาะหากิ่งปลา	ท่าปลา ฝ่ามือประกบกันส่ายไปมา

กิจกรรม

1. ช้่นนำ
 - ร้องเพลงเปิด
 2. ช้่นดำเนินการ
 - ครูพูดคำคล้องจอง พร้อมกับเล่นนิ้วมือทีละวรรคให้เด็กพูดและปฏิบัติตาม 2 ครั้ง
 - ครูอธิบายความหมายของคำคล้องจองให้เด็กเข้าใจ
 - เด็กพูดคำคล้องจอง เป็คน้อย และทำท่าทางประกอบการเล่นนิ้วมือ 2 ครั้ง
 - สนทนาและสนับสนุนให้เด็กพูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะและอาการของเป็คน้อยให้เล่าเรื่องราวที่เกี่ยวกับเป็คน้อยที่เคยพบเห็นมา
 - สนทนาและสนับสนุนให้เด็กพูดแสดงความต้องการ โดยร่วมกันพูดคำคล้องจองอีกครั้ง พูดแสดงความต้องการ เช่น ถ้าเป็นเด็กๆ เป็นเป็คน้อยจะไปเที่ยวที่ใดบ้าง
 3. ช้่นสรุป
 - ร่วมกันพูดคำคล้องจองประกอบการเล่นนิ้วมืออีกครั้ง
- สื่อ-คำคล้องจอง เป็คน้อย ภาพเป็คน้อย
- ประเมินผล สังเกตการพูดและการร่วมกิจกรรม

กิจกรรมคำคล้องจองแบบปากเปล่า

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อฝึกทักษะการพูด พูดแสดงความคิดเห็น พูดเล่าเรื่องราว และพูดตั้งคำถาม
2. สนุกสนานกับการร่วมกิจกรรมคำคล้องจองแบบปากเปล่า

คำคล้องจอง เข้าแมลงวัน

เข้าแมลงวัน	มันตอมอาหาร
เราแสนรำคาญ	อาหารเป็นพิษ
ท้องอืด	ปัญหาโรคบิด
เอาฟาสีปิด	กันแมลงวัน

กิจกรรม

1. ชุมนำ
 - นำตัวแมลงวันมาให้เด็กดูและสนทนาซักถาม
2. ชุมนำดำเนินการ
 - พูดคำคล้องจองแบบปากเปล่า เน้นน้ำเสียงหนักเบาให้เกิดความสนุกสนานให้

เด็กฟัง 2 ครั้ง

- ครูอธิบายความหมายของคำคล้องจองให้เด็กเข้าใจ
 - ให้เด็กพูดคำคล้องจองท่องแบบปากเปล่าตามครู ทีละวรรคจนจบ
 - ปฏิบัติพร้อมกับครูอีก 2 ครั้ง
 - สนทนาและสนับสนุนให้เด็กแสดงความคิดเห็น ที่สอดคล้องกับคำคล้องจอง
- จากนั้นให้เด็กเล่าเรื่องราวของเข้าแมลงวัน สร้างความรำคาญอย่างไรบ้าง พูดเล่าเรื่องราวให้ครูและเพื่อนฟัง

- สนทนาและสนับสนุนให้เด็กพูดตั้งคำถาม ครูอาจพูดกระตุ้นให้เด็กเกิดความสงสัยแล้วพูดตั้งคำถาม ทำไมอาหารจึงเป็นพิษ ให้เด็กๆ ได้พูดคำถามของตนเองด้วย

3. ชุมนำสรุป

- ร่วมกันพูดคำคล้องจองท่องแบบปากเปล่าอีกครั้ง

สื่อ คำคล้องจอง แมลงวัน ตัวแมลงวัน

ประเมินผล สังเกตการพูดและการร่วมกิจกรรม

สัปดาห์ที่ 12

กิจกรรมพูดคำคล้องจองประกอบหนังสือ

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อทักษะการพูด พูดแสดงความคิดเห็น พูดเล่าเรื่องราว และพูดตั้งคำถาม
 2. สนุกสนานกับการร่วมกิจกรรมคำคล้องจองประกอบหนังสือ
- หนังสือนิทานคำคล้องจอง เรื่อง ลองสัมผัสคู่ดี

คำคล้องจอง

เขานี้ซักผ้า

คุณแม่สั่งไว้

แดดมีเมื่อไหร่

ตากผ้าทันที

กิจกรรม

1. ขั้่นนำ
 - สนทนาซักถาม
2. ขั้่นดำเนินการ
 - ครูพูดคำคล้องจองประกอบหนังสือเรื่อง ลองสัมผัสคู่ดี ทีละวรรคแล้วให้เด็กพูดตาม 2 ครั้ง โดยเน้นน้ำเสียงให้เกิดความสนุกสนาน พูดคำคล้องจองประกอบหนังสือ 2 ครั้ง
 - ครูอธิบายความหมายของคำคล้องจองให้เด็กเข้าใจ
 - เด็กพูดคำคล้องจองประกอบหนังสือนิทาน พร้อมกัน 2 ครั้ง
 - สนทนาและสนับสนุนให้เด็กพูดแสดงความคิดเห็นจากคำคล้องจองที่ว่า แดดมีเมื่อไหร่ ตากผ้าทันที และพูดเล่าเรื่องราวที่ใช้ประโยชน์ของการพูดให้ใกล้เคียงกับคำคล้องจอง
 - สนทนาและสนับสนุนให้เด็กพูดตั้งคำถามที่สอดคล้องกับคำคล้องจอง
3. ขั้่นสรุป
 - ร่วมกันพูดคำคล้องจองหนังสือนิทาน เรื่อง ลองสัมผัสคู่ดี

สื่อ หนังสือนิทาน คำคล้องจอง ลองสัมผัสคู่ดี

ประเมินผล สังเกตการพูดและการร่วมกิจกรรม

กิจกรรมพูดคำคล้องจองประกอบท่าทาง

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อฝึกทักษะการพูด พูดแสดงความคิดเห็น พูดเล่าเรื่องราว และพูดแสดงความต้องการ

2. สนุกสนานกับการร่วมกิจกรรมคำคล้องจอง

คำคล้องจอง ครู

คำคล้องจอง	ท่าทางประกอบ
ครูหนูน่ารัก พุ่มพิกความรู้ ให้สิ่งเชิดชู คู่ตัวหนูนี้	ท่าท่าไหว้ ผายมือทั้งสองข้างออก ชูมือข้างใดข้างหนึ่งขึ้น ชี้มือเข้าหาตัวเอง

กิจกรรม

1. ชำนาญ

- ร้องเพลงคุณครู

2. ชำนาญดำเนินการ

- ครูพูดคำคล้องจอง พร้อมกับท่าประกอบที่ละวรรคให้เด็กพูด และปฏิบัติตาม

3 ครั้ง

- เด็กพูดคำคล้องจอง ครู และท่าประกอบประกอบท่าทาง 2 ครั้ง

- ครูอธิบายความหมายของคำคล้องจองให้เด็กเข้าใจ

- สนทนาและสนับสนุนให้เด็กพูดแสดงความคิดเห็น และพูดเล่าเรื่องราวจากคำ

คล้องจอง

- สนทนาและสนับสนุนให้เด็กพูดตั้งคำถามที่สอดคล้องกับคำคล้องจอง

3. ชำนาญสรุป

- ร่วมกันพูดคำคล้องจองประกอบการเล่นนิ้วมืออีกครั้ง

สื่อ-คำคล้องจอง ครู

ประเมินผล

สังเกตการพูดและการร่วมกิจกรรม

กิจกรรมพูดคำคล้องจองประกอบการเล่นนิ้วมือ

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อฝึกทักษะการพูด พูดแสดงความคิดเห็น พูดเล่าเรื่องราว และพูดแสดงความต้องการ
2. สนุกสนานกับการร่วมกิจกรรม พูดคำคล้องจองประกอบการเล่นนิ้วมือ

คำคล้องจอง นิ้วมือ

คำคล้องจอง	ท่าทางประกอบ
มือเรามีสองมือ ใช้หยิบถือคือห้านิ้ว นิ้วแรกคือนิ้วโป้ง นิ้วไม้โคงคือนิ้วชี้ นิ้วกลางชอบทำดี นิ้วที่สี่คือนิ้วนาง นิ้วไม่วางชื่อนิ้วก้อย น่องน้อยสุดอ่างว่าง ห้านิ้วใช้ถูทาง ไม่อ่างว่างมีนิ้วครบ	แบ่มือ คว่ำมือ ทั้งสอง ชูนิ้วโป้ง และนิ้วชี้ไปข้างหน้า ชูนิ้วกลาง และนิ้วนางไปข้างหน้า ชูนิ้วก้อยส่ายนิ้ว แบ่มือทั้งข้าง ขยับเล็กน้อย

กิจกรรม

1. ช้่นนำ
 - ร้องเพลงนิ้วมือของฉันทัน
 2. ช้่นดำเนินการ
 - ครูพูดคำคล้องจองพร้อมกับเล่นนิ้วมือที่ละวรรคให้เด็กพูดและปฏิบัติตาม 2 ครั้ง
 - ครูอธิบายความหมายของคำคล้องจองให้เด็กเข้าใจ
 - เด็กพูดคำคล้องจอง นิ้วมือ และท่าทางประกอบการเล่นนิ้วมือ 2 ครั้ง
 - สนทนาและสนับสนุนให้เด็กพูดแสดงความคิดเห็น ถ้านิ้วไม้ครบจะเป็นอย่างไร และพูดเล่าเรื่องราวที่เกี่ยวกับการทำงานของนิ้วมือตนเอง หรือจากที่เคยได้รับอุบัติเหตุ
 - สนทนาและสนับสนุนให้เด็กพูดแสดงความต้องการ โดยร่วมกันพูดคำคล้องจองอีกครั้ง และพูดแสดงความต้องการตามคำคล้องจอง เช่น ต้องการใช้มือทำอะไรบ้าง
 3. ช้่นสรุป
 - ร่วมกันพูดคำคล้องจองประกอบการเล่นนิ้วมืออีกครั้ง
- สื่อ-คำคล้องจอง นิ้วมือ นิ้วมือของฉันทัน
- ประเมินผล สังเกตการพูดและการร่วมกิจกรรม

กิจกรรมคำคล้องจองแบบปากเปล่า

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อฝึกทักษะการพูด พูดแสดงความต้องการ พูดเล่าเรื่องราว และพูดตั้งคำถาม
2. สนุกสนานกับการร่วมกิจกรรมคำคล้องจองแบบปากเปล่า

คำคล้องจอง ยุง

เด็กเอ๋ยเจ้าเด็กน้อย	ระวิงหน้อยอย่าให้ยุงกัด
ยุงมันร้ายชะมัด	กัดแล้วเป็นไข้เลือดออก
ยุงก้นปล่องแสนร้าย	กัดเป็นไข้มาลาเรีย
กำจัดเสียจะปลอดภัย	ทำลายให้หมดสิ้นเอ๋ย

กิจกรรม

1. ชื่นนำ
 - ร้องเพลงฉันทกถียดยุง
2. ชื่นดำเนินการ
 - พูดคำคล้องจองแบบปากเปล่า เน้นน้ำเสียงหนักเบาให้เกิดความสนุกสนานให้

เด็กฟัง 2 ครั้ง

- ครูอธิบายความหมายของคำคล้องจองให้เด็กเข้าใจ
- ให้เด็กพูดคำคล้องจองท่องแบบปากเปล่าตามครู ทีละวรรคจนจบ
- ปฏิบัติพร้อมกับครูอีก 2 ครั้ง
- สนทนาและสนับสนุนให้เด็กแสดงความคิดเห็น ที่สอดคล้องกับคำคล้องจอง ยุงลาย และสนับสนุนให้พูดแสดงความคิดเห็น ทำไมทำยุงกัดแล้วเป็นไข้เลือดออก และไข้มาลาเรีย จากนั้นให้เด็กพูดเล่าเรื่องราวจากประสบการณ์ที่เคยถูกยุงกัดเป็นอย่างไร

- สนทนาและสนับสนุนให้เด็กพูดตั้งคำถาม ที่สอดคล้องกับคำคล้องจอง

3. ชื่นสรุป

- ร่วมกันพูดคำคล้องจองท่องแบบปากเปล่าอีกครั้ง

สื่อ คำคล้องจอง ยุง

เพลงฉันทกถียดยุง

ประเมินผล

สังเกตการพูดและการร่วมกิจกรรม

ภาคผนวก ค

แบบทดสอบความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย

เกณฑ์แบบความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย

การให้คะแนน

ระดับ 3 หมายถึง ดีมาก

ระดับ 2 หมายถึง ดี

ระดับ 1 หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์ในการประเมินทั้ง 4 ข้อ มีดังนี้

1. การพูดแสดงความต้องการ

ได้ 3 คะแนน อยู่ในระดับดีมาก มีพฤติกรรมบ่งชี้ ดังนี้
พูดแสดงความต้องการ ได้สอดคล้องกับภาพถูกต้อง ชัดเจนไม่

ติดขัด

ได้ 2 คะแนน อยู่ในระดับดี มีเกณฑ์ ดังนี้
พูดแสดงความต้องการสอดคล้องกับภาพ แต่ไม่ชัดเจน พูดติดขัด

บ้าง

ได้ 1 คะแนน อยู่ในระดับปรับปรุง มีพฤติกรรมบ่งชี้ ดังนี้
ไม่สามารถพูดแสดงความต้องการ ไม่สอดคล้องกับภาพ ไม่

ชัดเจนติดขัด

2. การพูดแสดงความคิดเห็น

ได้ 3 คะแนน อยู่ในระดับดีมาก มีพฤติกรรมบ่งชี้ ดังนี้
พูดแสดงความคิดเห็นให้ผู้อื่นเข้าใจได้ชัดเจน ไม่มีการพูดซ้ำ

ได้ 2 คะแนน อยู่ในระดับดี มีเกณฑ์ดังนี้
พูดแสดงความคิดเห็น โดยมีการซ้ำบ้าง

ได้ 1 คะแนน อยู่ในระดับปรับปรุง มีพฤติกรรมบ่งชี้ ดังนี้
ไม่สามารถพูดแสดงความคิดเห็น

3. การพูดเล่าเรื่องราว

ได้ 3 คะแนน อยู่ในระดับดีมาก มีพฤติกรรมบ่งชี้ ดังนี้
พูดเล่าเรื่องราวสอดคล้องกับภาพ เป็นประโยคสมบูรณ์

ได้ 2 คะแนน อยู่ในระดับดี มีเกณฑ์ ดังนี้
พูดเล่าเรื่องราวได้ โดยมีการซ้ำแต่พูดตะกุกตะกัก

ได้ 1 คะแนน อยู่ในระดับปรับปรุง มีพฤติกรรมบ่งชี้ ดังนี้
ไม่สามารถพูดเล่าเรื่องราวได้

4. การพูดตั้งคำถาม

ได้ 3 คะแนน อยู่ในระดับดีมาก มีพฤติกรรมบ่งชี้ ดังนี้
พูดตั้งคำถามจากภาพได้สอดคล้องกับภาพ ชัดเจนไม่ติดขัด

ได้ 2 คะแนน อยู่ในระดับดี มีพฤติกรรมบ่งชี้ ดังนี้
พูดตั้งคำถามได้สอดคล้องภาพ โดยมีการชี้หน้า

ได้ 1 คะแนน อยู่ในระดับปรับปรุง มีพฤติกรรมบ่งชี้ ดังนี้
พูดตั้งคำถามไม่ได้

**คู่มือแบบทดสอบความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย
ที่ใช้สำหรับทดสอบความสามารถทางการพูดก่อนการทดลองและหลังการทดลอง**

คำชี้แจง

1. ภาพมีภาพใช้วัดความสามารถทางการพูดกับเด็กทั้ง 12 คน คนละ 3 นาที
2. ให้เด็กสังเกตรูปภาพและทำความเข้าใจก่อน
3. เด็กเล่าเรื่องจากภาพที่เห็น

การดำเนินการทดสอบใช้ภาพทดสอบความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย
เด็กปฐมวัยทีละคน จะดำเนินการทดสอบก่อนการทดลอง เมื่อทดลองครบ 12 สัปดาห์แล้ว
ดำเนินการทดสอบหลังการทดลองอีกครั้งหนึ่ง

แบบทดสอบความสามารถในการพูดของเด็กปฐมวัย

มีเหตุการณ์ในภาพ คือ คุณตาพาเด็กๆ หลายคนไปเล่นน้ำในคลอง น้ำไม่ลึก มีทั้งเด็กผู้หญิงและเด็กผู้ชายเด็กเล่นน้ำกันอย่างสนุกสนาน เด็กผู้หญิงบางคนใช้ผ้าถุงของตัวเอง เอามือดีน้ำได้ล้าง ทำให้ผ้าถุงพอง เหมือนลูกโป่ง และลอยในน้ำได้ เด็กผู้ชายเล่นหมาเน่าลอยในน้ำ ใช้ผ้าขาวม้าเล่นเป็นหมาเน่าลอยน้ำ เด็กผู้ชายบางคนก็กระโดดน้ำเล่นคุณตาจะคอยดูแลเด็กเล่นน้ำด้วย

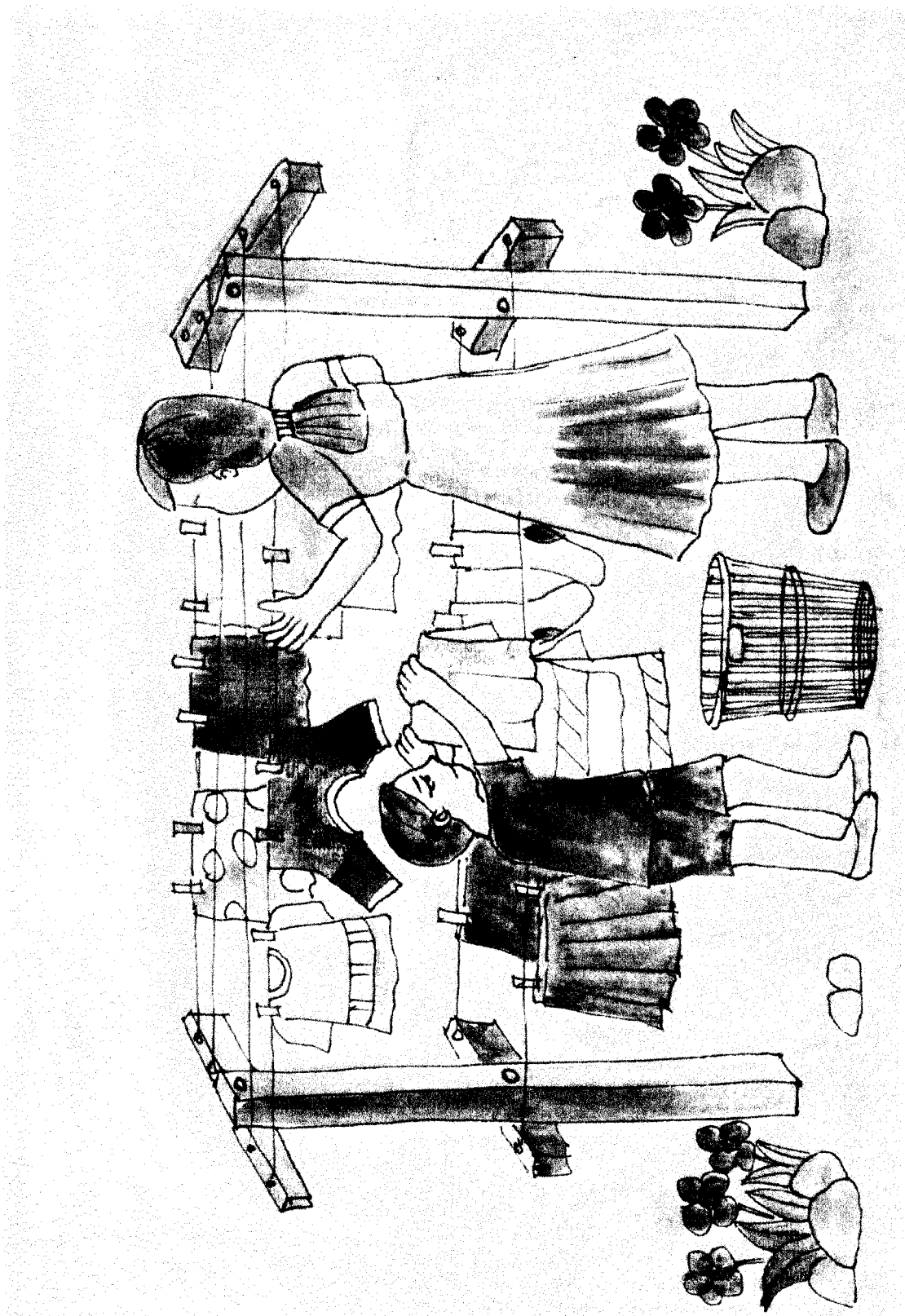
การดำเนินการทดสอบ โดยให้เด็กพูดแสดงความสามารถทางการพูดตามรายละเอียดของภาพในแบบทดสอบ ผู้ทดสอบบันทึกผลการทดสอบความสามารถในการพูดก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง

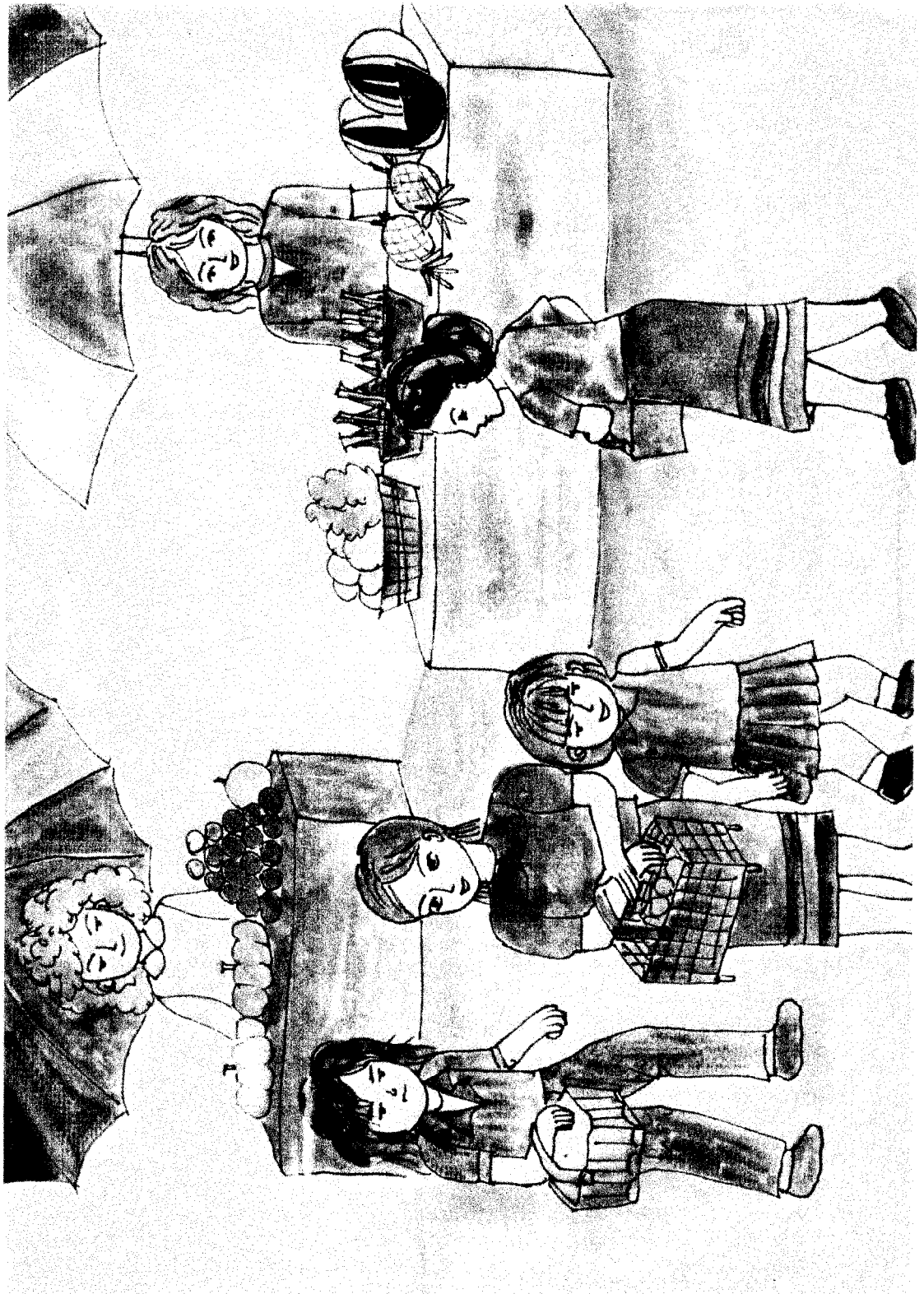

แบบทดสอบความสามารถในการพูดของเด็กปฐมวัย

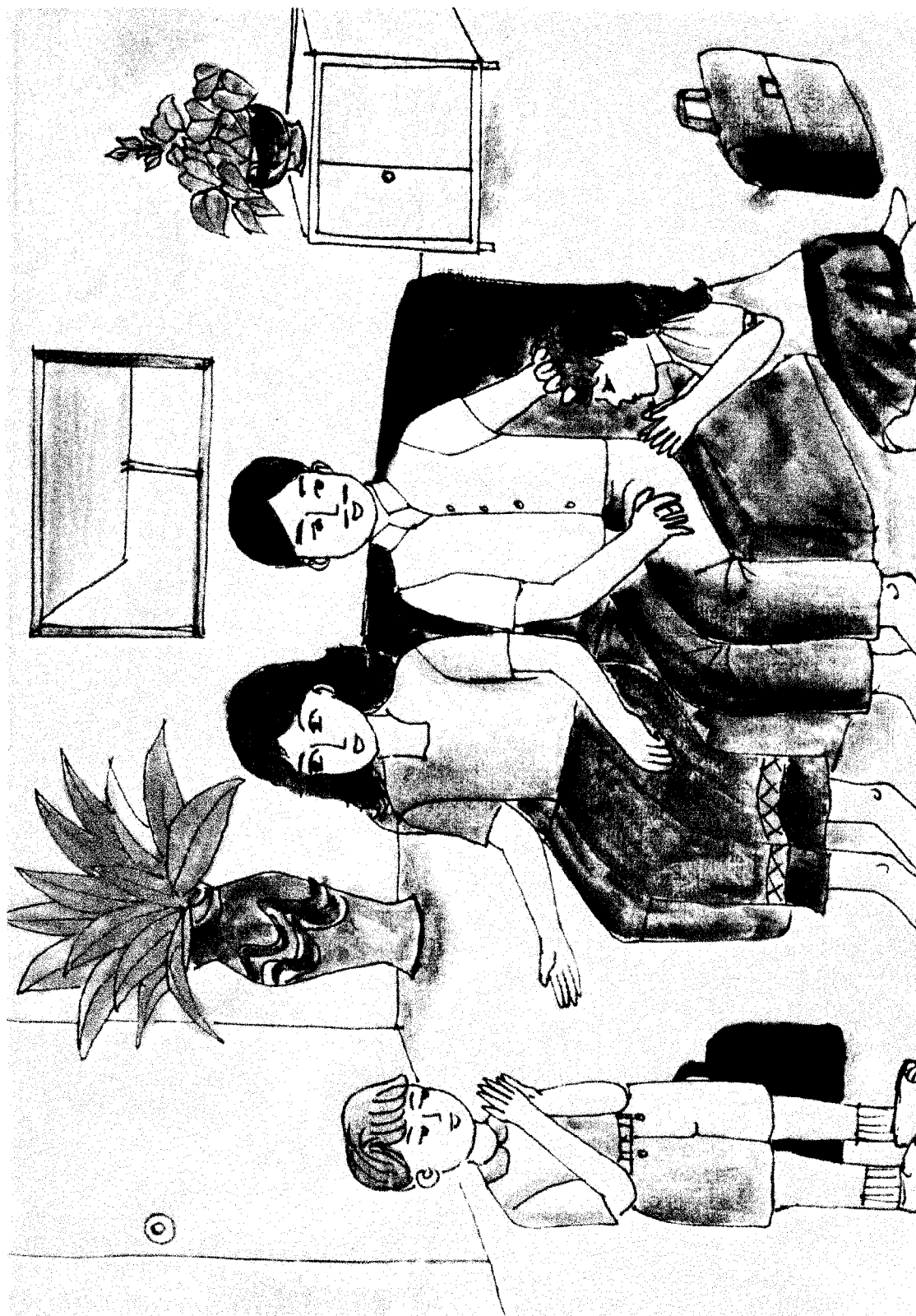
แบบทดสอบชุดนี้เป็นรูปภาพทั้งหมด 12 ภาพ มีเรื่องราวของภาพดังนี้

1. คุณแม่กำลังตากผ้าอยู่ที่ราวตากผ้าหน้าบ้าน
 2. เด็กผู้หญิงกับคุณแม่ ไปซื้อผลไม้ที่ตลาด
 3. แม่นอนกอดลูกด้วยความรักขณะให้ลูกกินนมอยู่ในห้องนอนที่บ้าน
 4. เด็กผู้ชายกับเด็กผู้หญิง ซึ่งเป็นลูกโหว่คุณแม่ก่อนไปโรงเรียน และกลับจากโรงเรียนที่ห้องรับแขกในบ้าน พ่อกับแม่ดีใจที่ลูกเป็นเด็กดี
 5. เด็ก 2 คนขึ้นไปบนหลังคาบ้าน เพราะฝนตกหนัก น้ำท่วม สาเหตุจากคนลักลอบตัดไม้ ทำลายป่า
 6. เด็กผู้ชายกับเด็กผู้หญิงกำลังปล่อยปลาที่แม่น้ำใกล้วัด เพราะสงสารปลา
 7. เด็กหลายคนกำลังช่วยกันทำความสะอาด ปิดกวาง เช็ดถู ห้องเรียนให้สะอาด
 8. เด็กผู้ชายกับน้องสาวกำลังตัดบาตรในตอนเช้า
 9. เด็กผู้ชายกับเด็กผู้หญิงทั้ง 3 คน เป็นเพื่อนกัน แบ่งผลไม้กันรับประทานอยู่
 10. เด็กผู้ชายกับเด็กผู้หญิง 2 คน กำลังรดน้ำต้นไม้ที่ปลูกไว้ในสวน
 11. คุณพ่อไม่สบายนอนพักรักษาอยู่ที่โรงพยาบาล คุณแม่ และลูกชายมาดูแลป้อนข้าวป้อนน้ำ เช็ดหน้าให้คุณพ่อเพื่อเป็นกำลังใจ อยากให้คุณพ่อหายป่วยเร็วๆ
 12. เด็กผู้หญิงคนหนึ่งมาตรวจร่างกายกับคุณหมอในห้องตรวจคนไข้ที่คลินิก
- การดำเนินการทดสอบ โดยให้เด็กเลือกภาพตามความต้องการของตนเอง 1 ภาพ ผู้ทดสอบบันทึกผลการทดสอบความสามารถในการพูดก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

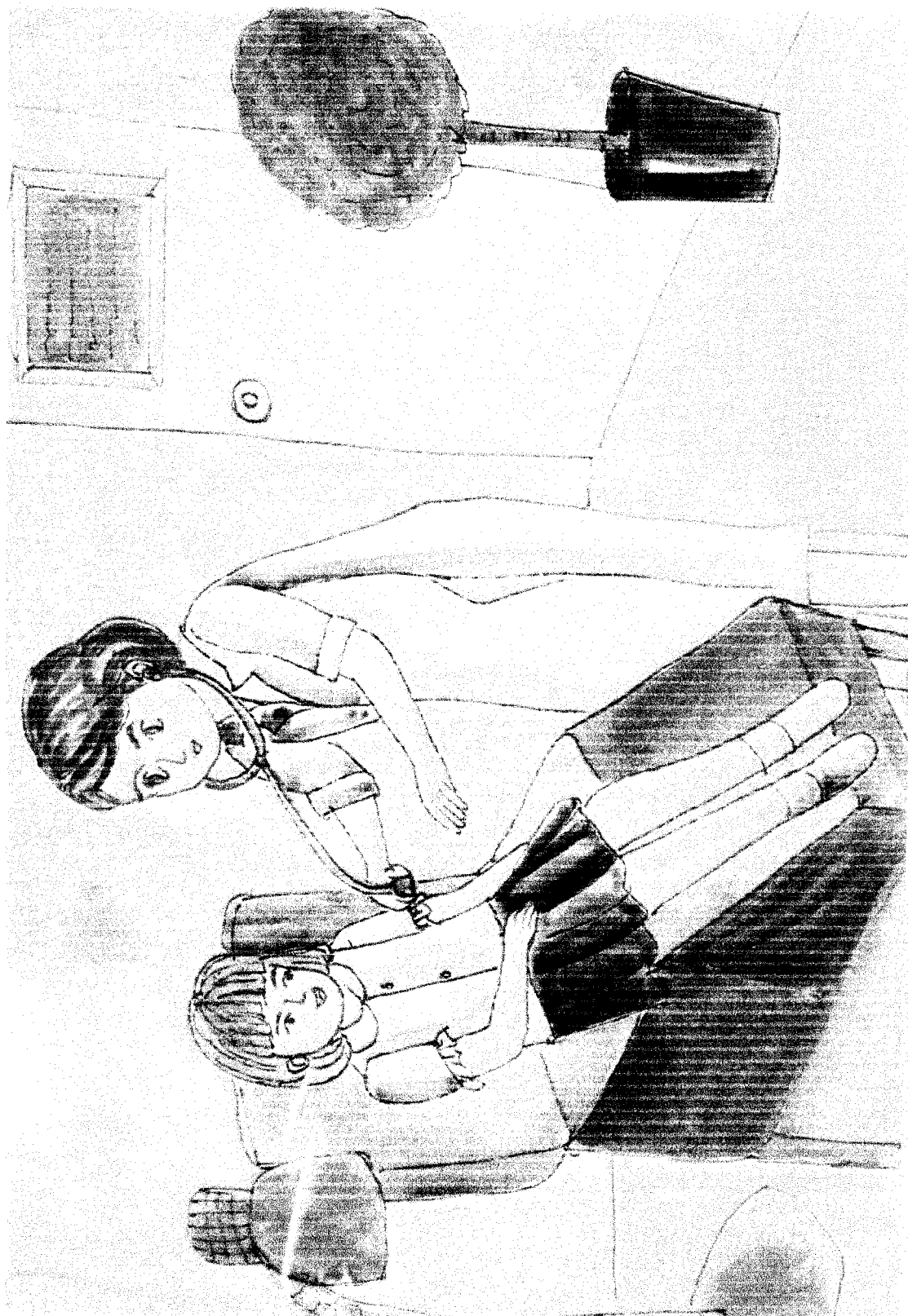

**คู่มือแบบทดสอบความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย
ที่ใช้สำหรับทดสอบความสามารถทางการพูดหลังการทดลองในทุกสัปดาห์**

คำชี้แจง

1. ให้เด็กเลือกภาพ 1 ภาพ
2. ให้เด็กสังเกตรูปภาพ และทำความเข้าใจก่อน
3. เด็กเล่าเรื่องจากภาพที่เห็น

การดำเนินการทดสอบโดยให้เด็กเลือกภาพตามความต้องการของตนเอง 1 ภาพ ผู้ทดสอบบันทึกไว้ในผลการทดสอบความสามารถในการพูด หลังการทดลองของทุกสัปดาห์ นำผลที่ได้มาวิเคราะห์ทางสถิติการวิจัยต่อไป

การให้คะแนน

ระดับ 3 หมายถึง ดีมาก

ระดับ 2 หมายถึง ดี

ระดับ 1 หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์ในการประเมินทั้ง 4 ข้อ มีดังนี้

1. การพูดแสดงความต้องการ

ได้ 3 คะแนน อยู่ในระดับดีมาก มีพฤติกรรมบ่งชี้ ดังนี้

พูดแสดงความต้องการ ได้สอดคล้องกับภาพถูกต้อง ชัดเจนไม่

ติดขัด

ได้ 2 คะแนน อยู่ในระดับดี มีเกณฑ์ ดังนี้

พูดแสดงความต้องการสอดคล้องกับภาพ แต่ไม่ชัดเจน พูดติดขัด

บ้าง

ได้ 1 คะแนน อยู่ในระดับปรับปรุง มีพฤติกรรมบ่งชี้ ดังนี้

ไม่สามารถพูดแสดงความต้องการ ไม่สอดคล้องกับภาพ ไม่

ชัดเจนติดขัด

2. การพูดแสดงความคิดเห็น

ได้ 3 คะแนน อยู่ในระดับดีมาก มีพฤติกรรมบ่งชี้ ดังนี้

พูดแสดงความคิดเห็นให้ผู้อื่นเข้าใจได้ชัดเจน ไม่มีการพูดซ้ำ

- ได้ 2 คะแนน อยู่ในระดับดี มีเกณฑ์ ดังนี้
 พุดแสดงความคิดเห็น โดยมีการชี้แนะบ้าง
- ได้ 1 คะแนน อยู่ในระดับปรับปรุง มีพฤติกรรมบ่งชี้ ดังนี้
 ไม่สามารถพุดแสดงความคิดเห็น

3. การพุดเล่าเรื่องราว

- ได้ 3 คะแนน อยู่ในระดับดีมาก มีพฤติกรรมบ่งชี้ ดังนี้
 พุดเล่าเรื่องราวสอดคล้องกับภาพ เป็นประโยคสมบูรณ์

- ได้ 2 คะแนน อยู่ในระดับดี มีเกณฑ์ ดังนี้
 พุดเล่าเรื่องราวได้ โดยมีการชี้แนะแต่พุดตะกุกตะกัก

- ได้ 1 คะแนน อยู่ในระดับปรับปรุง มีพฤติกรรมบ่งชี้ ดังนี้
 ไม่สามารถพุดเล่าเรื่องราวได้

4. การพุดตั้งคำถาม

- ได้ 3 คะแนน อยู่ในระดับดีมาก มีพฤติกรรมบ่งชี้ ดังนี้
 พุดตั้งคำถามจากภาพได้สอดคล้องกับภาพ ชัดเจนไม่ติดขัด

- ได้ 2 คะแนน อยู่ในระดับดี มีพฤติกรรมบ่งชี้ ดังนี้
 พุดตั้งคำถามได้สอดคล้องภาพ โดยมีการชี้แนะ

- ได้ 1 คะแนน อยู่ในระดับปรับปรุง มีพฤติกรรมบ่งชี้ ดังนี้
 พุดตั้งคำถามไม่ได้

ความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย ก่อนการทดลอง (ภาพใหญ่)

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	พฤติกรรมการสามารถทางการพูด				
		การพูดแสดงความต้องการ	การพูดตั้งคำถาม	การพูดเล่าเรื่อง	การพูดแสดงความคิดเห็น	
1	ค.ช.ปรมัตต์ เพ็ญนุกูล	คุณตา	คุณตา	คุณตาพาเด็กไปเล่นน้ำคลอง	สนุกดี	
2	ค.ช.ธีรภัทร ธรรมโชติ	ไม่ยอมยกเป็นใคร	ถามเด็กๆ	เด็กๆ เล่นน้ำกันหลายคน	-	
3	ค.ช.จิรพัชฌ์ รัตนจารีย์	เด็กผู้ชาย	ถามคุณตา ทำไมไม่คุณตาใจดี	เด็กผู้หญิง เด็กผู้ชายเล่นน้ำกัน มีเด็กผู้หญิงทำตัวพองๆ แล้วก็เด็กผู้ชายกระโดดน้ำ	สวยดี	
4	ค.ช.สุภกร โพธิ์ชัย	เด็กผู้ชายจะได้ว่ายน้ำ	ถามคุณตา	คุณตาพาเด็กไป	สวยดี	
5	ค.ช.พีรเดช ชินประภาย	เด็กผู้ชาย	-	เด็กเล่นน้ำ	ชอบ	
6	ค.ญ.มาริษา ออดกัณดินัน	เด็กผู้หญิง	-	เด็กกระโดดน้ำ	สวยดี	
7	ค.ญ.ฉันทมา ปลั่งการ	-	ถามทุกคน สนุกไหม	-	สนุกอยากเล่นด้วย	
8	ค.ญ.เบญญาภา วงกตรักษ์	เด็กผู้หญิง	ถามเด็กน้ำเย็นไหม	คุณพ่อคุณแม่เคยพาไปเล่นน้ำ	เล่นน้ำหลายคน สนุกดี	

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	พฤติกรรมความสามารถทางการพูด			
		การพูดแสดงความต้องการ	การพูดตั้งคำถาม	การพูดเล่าเรื่อง	การพูดแสดงความคิดเห็น
9	ค.ญ.ปพิชญา บุญสาร	-	ถามเด็กผู้ชายว่าเจ็ดไหม	เด็กๆ เล่นน้ำ	เคยไปเล่นน้ำแบบบับบี้สนุกดี
10	ค.ญ.แก้วรัตน์ นิมพิลีสวัสดิ์	-	ถามเด็กผู้ชาย	-	อยากเล่นน้ำ
11	ค.ช.อลงกต เขมเมืองกลาง	เด็กผู้ชาย เพราะอยากเป็น	-	ดูตาวาเด็กไปเล่นน้ำ	-
12	ค.ญ.ภัศรา สุจริต	เด็กผู้หญิง เพราะสวย	-	-	-

ความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย ตำบลท่าที่ 1

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	พฤติกรรมการสามารถทางการพูด			
		การพูดแสดงความต้องการ	การพูดตั้งคำถาม	การพูดเล่าเรื่อง	การพูดแสดงความคิดเห็น
1	ค.ช.ปรมัตถ์ เพ็ญนุกูล	ชอบ	ทำไม่ต้องการยื่นตากผ้า ทำไม่ ไม่นั่ง	1. ผู้หญิงคนหนึ่งกำลังตาก ผ้าอยู่ที่ราวตากผ้า	สวยดี
2	ค.ช.ธีรภัทร ธรรมโชติ	พื้ที่เคยไปเดินตลาดกับแม่ อ้อมที่พี่เล่าให้ฟัง	ทำไม่ร้านผักกับผลไม้ต้อง อยู่คนละร้าน	2. เด็กกับแม่เดินไปตลาด ชื่อของด้วยกัน มีร้านขาย ผักและร้านขายผลไม้	เป็นตลาด
3	ค.ช.จิรพัชต์ รัตนจารย์	สวยดี	ถามเด็กที่นอนอยู่ว่าหนาว ไหม	3. แม่กำลังให้ลูกกินนมแม่ กอดลูกไว้และก้มผ้าให้ ลูกด้วย	สวยดี
4	ค.ช.ศุภกร โพธิ์ชัย	สวยดี	ถามเด็กว่าจะไปโรงเรียน หรือกลับมาจากโรงเรียน	4. เด็กๆ กำลังไหว้พ่อแม่ เมื่อกลับมาถึงบ้าน เด็กคน หนึ่งกราบแม่ที่ตัก เด็กอีก คนยื่นไห	ชอบ

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	พฤติกรรมความสามารถทางการพูด			
		การพูดแสดงความต้องการ	การพูดตั้งคำถาม	การพูดเล่าเรื่อง	การพูดแสดงความคิดเห็น
5	ค.ช.พีรเดช ชินประภาย	มันสวยดี	ถามว่าทำไมน้ำถึงท่วมฝนตกแรงใช้ไหม	5. เด็ก 2 คนขึ้นไปอยู่บนหลังคาบ้าน เพราะบ้านถูกน้ำท่วม มีท่อนไม้ลอยมาด้วย	สวย
6	ค.ญ.มาริษา ฮอดกิ้นสัน	สวยดี	ถามเด็กๆ ว่าปล่อยปลาทำไม	6. เด็ก 2 คน กำลังปล่อยปลาลงน้ำใกล้ๆ วัด	น่าสงสาร
7	ค.ญ.ณัชชา ปลั่งการ	สวยดี	เด็กว่าทำไมต้องเอาปลาไปปล่อยด้วย	7. เด็กๆ ถูกทำโทษให้กวาดห้อง ดูห้อง เช็ดกระดานที่อยู่ในห้องเรียน	สวยดี
8	ค.ญ.เบญญาภา วงศ์รักษ์	สวยดี	ถามเด็กๆ ทำไมต้องใส่บาตร	8. เด็กผู้ชายกับเด็กผู้หญิงกำลังใส่บาตรให้พระ	สวยดี
9	ค.ญ.ปวิชญา บุญसार	น่ากิน	ไปเอาผลไม้มาจากไหน	9. เด็กๆ กินผลไม้อย่างเอร็ดอร่อย	น่ากินจัง
10	ค.ญ.แก้วรัตน์า ฉิมพลีสวัสดิ์	สวยดี	ถามเด็กๆ ทำไมต้องรดน้ำด้วย	10. เด็กๆ กำลังช่วยกันรดน้ำต้นไม้ ดอกไม้	สดชื่นอยากให้ดอกไม้ ออกเร็วๆ

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	พฤติกรรมการสามารถทางการพูด			
		การพูดแสดงความต้องการ	การพูดตั้งคำถาม	การพูดเล่าเรื่อง	การพูดแสดงความคิดเห็น
11	ค.ช.อดลกต แซมเมืองกลาง	สวยดี	ถามเพื่อนไม่กินผักใช้ใหม่ถึงป่วย	11. แม่กับลูกกำลังยืนดูพ่อกำลังอาบน้ำ 12. เด็กผู้หญิงมาหาหมอเพราะป่วย คุณหมอกำลังตรวจร่างกายเด็กผู้หญิงว่าเป็นอะไร	สงสาร
12	ค.ญ.ภัสรา สุจิต	อยากรู้ว่าทำไมถึงไม่สบาย	ถามเด็กว่าทำไมถึงไม่สบาย		อยากรู้ว่าป่วยหรือเปล่า

ความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย สัปดาห์ที่ 2

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	พฤติกรรมการสามารถทางการพูด			
		การพูดแสดงความต้องการ	การพูดตั้งคำถาม	การพูดเล่าเรื่อง	การพูดแสดงความคิดเห็น
1	ค.ช.ปรมัตต์ เพ็ญนุกูล	ชอบ	ถามเด็กผู้หญิง ถามว่า ทำไมถึงป่วย	12. มีเด็กผู้หญิงมาหาหมอ เพราะป่วย คุณหมอกำลัง ตรวจหัวใจให้เด็กผู้หญิงว่า เป็นอะไรมากมาย	สวยดี
2	ค.ช.ธีรภัทร ธรรมใจดี	เห็นแค่ว่าปากฟ้าคิดถึงแม่ อ้อม	ถามคำว่าทำไมต้องตาก ด้วย ทำไมไม่ใช่เครื่องซัก ผ้าแล้วอบให้แห้ง	1. ผู้หญิงคนหนึ่งกำลังตาก ผ้าอยู่ที่ราวตากผ้า	คิดถึงแม่อ้อม
3	ค.ช.จิรพัทธ์ รัตนจารย์	ภาพมันสวยดีหนูชอบไป ตลาด	ถามเด็กผู้หญิง ถามว่าจะ ไปซื้ออะไรที่ตลาด	2. เด็กผู้หญิงกับแม่เดินไป เที่ยวตลาดด้วยกัน เดินผ่าน ร้านขายผักและร้านขาย ผลไม้	สวยดี

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	พฤติกรรมการสามารถทางการพูด			
		การพูดแสดงความต้องการ	การพูดตั้งคำถาม	การพูดเล่าเรื่อง	การพูดแสดงความคิดเห็น
4	ค.ช.ศุภกร โพธิ์ชัย	ภาพมันสวยดี	ถามแม่ว่าเหนื่อยมั๊ย	3. แม่กำลังให้ลูกกินนมแม่ กอดลูกไว้และก้มผ้าให้ ลูกด้วย	คิดถึงแม่
5	ค.ช.พีรเดช ชินประกาย	มันสวยดี	ถามเด็กผู้หญิงว่าทำไมต้อง กราบ ทำไมไม่เป็นตัวตรง แล้วไหว้	4. เด็กผู้หญิงกับเด็กผู้ชาย กำลังไหว้พ่อแม่ เมื่อกลับ มาถึงบ้านเด็กผู้หญิงกราบ แม่ที่ตัก เด็กผู้ชายยืนตัว ตรงแล้วไหว้	สวยดี
6	ค.ญ.มาริษา สอดกัณดินัน	สวยดี	ถามเด็กว่าทำไมต้องขึ้นไป อยู่บนหลังคาด้วย	5. เด็ก 2 คนขึ้นไปอยู่บน หลังคาบ้าน เพราะบ้านถูก น้ำท่วม	น่ากลัว
7	ค.ญ.ณัชชา ปั้งการ	สวยดี	เด็กว่าทำไมต้องเอาปลาไป ปล่อยด้วย	6. เด็ก 2 คน กำลังปล่อย ปลาที่เลี้ยงไว้ไปในบ่อตรง ใกล้ๆ วัด	สวยดี

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	พฤติกรรมการสามารถทางการพูด			
		การพูดแสดงความต้องการ	การพูดตั้งคำถาม	การพูดเล่าเรื่อง	การพูดแสดงความคิดเห็น
8	ค.ญ.เบญญาภา วงกตรักษ์	สวยดี	เด็ก ๆ ทำอะไรผิดถึงถูก ลงโทษ	7. เด็ก ๆ ถูกทำโทษให้ กวาดห้อง ดูห้อง เซ็ด กระดามันในห้องเรียน	สวยดี
9	ค.ญ.ปพิชญา บุญสาร	น้องแพรวสวยเคยดักบวชที่ หน้าบ้าน	ถามเค้าว่าทำไมไม่ไป ทำบุญที่วัด	8. เด็กผู้ชายกับเด็กผู้หญิง กำลังดักบวชให้พระตอน เช้ามีพระมาหาหน้าบ้าน	อยากไปทำบุญที่วัด
10	ค.ญ.แก้วรัตน์า จิมพลีสวัสดิ์	สวยดี	ถามเด็ก ๆ ว่าอร่อยมั๊ย	9. เด็ก ๆ กินผลไม้ด้วยกัน	อยากกินบ้าง
11	ค.ช.อดงกต แรมเมืองกลาง	สวยดี	ถามเค้าว่าใส่ปุ๋ยบ้างหรือ เปล่า	10. เด็ก ๆ กำลังช่วยกันรด น้ำต้นไม้ที่ปลูกเพราะกลัว ต้นไม้ไม่โต	สวยดี
12	ค.ญ.ภัสรา สุขจิต	สวยดี	ถามผู้ชายว่าทำไมถึงไม่ สบาย	11. แม่กับลูกกำลังป้อนยา ป้อนน้ำป้อนข้าวให้ผู้ชาย คนหนึ่งอยู่อาบเป็นพ่อของ เด็กก็ได้	สวยดี

ความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย ระดับที่ 3

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	พฤติกรรมการสามารถทางการพูด			
		การพูดแสดงความต้องการ	การพูดตั้งคำถาม	การพูดเล่าเรื่อง	การพูดแสดงความคิดเห็น
1	ค.ช.ปรมัตต์ เพ็ญนุกูล	นำเสนอใจ	ถามพ่อ ถามว่าทำไมถึงป่วย	11. แม่กับลูกกำลังป้อนข้าว ป้อนน้ำ ป้อนยาให้พ่อ และก๊วยนดูพ่อกัน 12. คุณหมอกำลังตรวจเด็กผู้หญิงว่าป่วยเป็นอะไร	นำเสนอสาร
2	ค.ช.ธีรภัทร ธรรมโชติ	อยากรู้ว่าเค้าป่วยเป็นอะไร	ถามคุณหมอกว่าเด็กผู้หญิงป่วยเป็นอะไร	1. แม่กำลังตากผ้าอยู่ที่ราวตากผ้า ที่บ้านผ้าเยอะมาก นำส่งสาร	นำเสนอสาร
3	ค.ช.จิรพัชณ์ รัตนจารักษ์	ชอบ สวยดี	ทำไม่ลูกไม่มาช่วย	2. เด็กกับแม่เดินไปซื้อของที่ตลาดกัน เดินผ่านร้านขายผักมีผักหลายอย่างและร้านขายผลไม้ก็มีหลายอย่าง	ส่งสารแม่จั่ง
4	ค.ช.ศุภกร โพธิชัย	ภาพมันสวยดี	แม่ค้า มีขนมขายมัย		นำเสนอ

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	พฤติกรรมความสามารถทางการพูด			
		การพูดแสดงความต้องการ	การพูดตั้งคำถาม	การพูดเล่าเรื่อง	การพูดแสดงความคิดเห็น
5	ค.ช.พิรเดช ชินประภาย	น่ารัก	ถามแม่ว่าเหนื่อยมั๊ย	3. แม่กำลังเห็นมดถูก แม่ออกดูถูกไว้บนอกและก่ห่มผ้าให้ลูกด้วย	สวยดี
6	ค.ญ.มาริษา ออดกัณดินสัน	สวยดี	ถามแม่ว่ารักลูกไหม	4. เด็กผู้หญิงกับเด็กผู้ชายกำลังสวีสวีตพอแม่ เมื่อกลับมาถึงบ้านเด็กผู้หญิงกราบแม่ที่ตักเด็กผู้ชายยื่นตัวตรงแล้วไหว้	หนูก็เคยทำ
7	ค.ญ.ฉัตรมา ปลั่งการ	สวยดี	ถามเด็กทำไม่น้ำถึงท่วมและ	5. เด็กไม่มีบ้านอยู่ต้องไปนอนที่เกาะอยู่บนหลังคาบ้านเพราะฝนตกหนักบ้านถูกน้ำท่วม	นำเสนอสารเค่าแก๊งจิ้ง
8	ค.ญ.เบญญาภา วงศ์ศรีภรณ์	สวยดี	ถามเด็กว่าไปปล่อยปลาอะไร	6. เด็ก 2 คน กำลังปล่อยปลาที่บ่อน้ำใกล้ๆ กับวัด	สวยดี

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	พฤติกรรมการสามารถทางการพูด			
		การพูดแสดงความต้องการ	การพูดตั้งคำถาม	การพูดเล่าเรื่อง	การพูดแสดงความคิดเห็น
9	ค.ญ.ปพิชญา บุญสาร	สวยดี	เด็ก ๆ ว่าเหนื่อยหรือเปล่า	7. เด็ก ๆ กำลังช่วยกันกวาดห้อง ดูห้อง เช็ดกระดานเปียกที่ในห้องเรียน	อยากช่วย
10	ค.ญ.แก้ววิธนา นิมพลีสวัสดิ์	สวยดี	ถามเด็ก ๆ ว่าทำไมพระต้องเดิน	8. เด็กผู้ชายกับเด็กผู้หญิงกำลังนั่งไหว้พระ และกำลังเข้าไปให้พระด้วย	สวยดี
11	ค.ช.อลงกต แหม่มเมืองกลาง	สวยดี	ถามเด็ก ๆ หวานมั๊ย	9. เด็ก ๆ กำลังกินผลไม้กันอย่างอร่อย	สวยดี
12	ค.ญ.ภัศรา สุขจิต	สวยดี	ถามเด็ก ๆ ทำไมเราต้องรณรงค์ต้นไม้	10. เด็กคนนำต้นไม้	สวยดี

ความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย สัปดาห์ที่ 4

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	พฤติกรรมความสามารถทางการพูด			
		การพูดแสดงความต้องการ	การพูดตั้งคำถาม	การพูดเล่าเรื่อง	การพูดแสดงความคิดเห็น
1	ค.ช.ปรมัตต์ เพ็ญนุกูล	ชอบ	ถามเด็กผู้หญิง ว่าทำไมต้องรอน้ำ	10. เด็กๆ กำลังรอน้ำต้นไม้	สวยดี
2	ค.ช.ธีรภัทร ธรรมโชติ	สวยดี	ถามพ่อว่าทำไมถึงไม่สบาย	11. แม่กับลูกกำลังป้อนข้าว ป้อนน้ำ ป้อนยาให้พ่อ และกี้ยีนดูพ่อ	เป็นห่วง
3	ค.ช.จิรพัชณี รัตนจารักษ์	สวยดี	ถามเด็กผู้หญิง ว่าเจ็บตรงไหน	12. เด็กผู้หญิงมาหาคุณหมอ หมอกำลังตรวจให้เด็กผู้หญิงว่าเป็นอะไร	สวยดี
4	ค.ช.ศุภกร โพธิ์ชัย	ภาพมันสวยดี	ถามแม่ว่าเหนื่อยมั๊ย	1. แม่กำลังตากผ้าอยู่ที่ราวตากผ้า	ชอบ สวยดี
5	ค.ช.พีรเดช ชินประภาส	สวยดี	ถามเด็กผู้หญิงว่าจะทำอะไรดี	2. เด็กผู้หญิงกับแม่เดินไปเที่ยวตลาดด้วยกัน	สวยดี

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	พฤติกรรมการสามารถทางการพูด			
		การพูดแสดงความต้องการ	การพูดตั้งคำถาม	การพูดเล่าเรื่อง	การพูดแสดงความคิดเห็น
6	ค.ญ.มาริษา ฮอดกัณสิน	สวยดี	ถามเด็ก ว่านมแม่อร่อยหรือเปล่า	3. แม่กำลังกล่อมลูกให้ลูกกินนมจากอก แม่กอดลูกไว้ และก้หยิบผ้าห่มให้ลูกด้วย	สวยดี
7	ค.ญ.ฉัษมา ปลังการ	สวยดี	ถามเด็กว่า ทำการบ้านหรือยัง	4. เด็กผู้หญิงกับเด็กผู้ชายไปหิวพ่อแม่เวลาถลันถึงบ้าน เด็กผู้หญิงนั่งไห้แม่ที่นั่งเด็กผู้ชายยืนไห้	สวยดี
8	ค.ญ.เบญญาภา วงกตรัถษ์	สวยดี	เด็ก ๆ ว่าทำไม่มาถึงทวม	5. เด็ก 2 คนขึ้นไปอยู่บนหลังคา เพราะบ้านถูกน้ำท่วม	สวยดี
9	ค.ญ.ปพิชญา บุญสาร	สวยดี	ถามเค้าว่าทำไมไม่เลี้ยงไว้	6. เด็ก 2 คน กำลังปล่อยปลาลงน้ำใกล้ๆ วัด	สวยดี

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	พฤติกรรมการสามารถทางการพูด			
		การพูดแสดงความต้องการ	การพูดตั้งคำถาม	การพูดเล่าเรื่อง	การพูดแสดงความคิดเห็น
10	ค.ญ.แก้วรัตน์ นิมพิลิสวัสดิ์	สวยดี	ถามเด็กๆ ว่าเหนื่อยมั๊ย	7. เด็กๆ กำลังช่วยกันกวาดห้อง ดูห้อง เช็ดกระดานในห้องเรียน	สวยดี
11	ค.ช.อดงกต แซมเมืองกลาง	สวยดี	ถามเด็กๆ ว่าใส่อะไรให้พระ	8. เด็กผู้ชายกับเด็กผู้หญิงกำลังทำบัตรให้พระที่หน้าบ้าน	สวยดี
12	ค.ญ.ภัศรา สุขจิต	สวยดี	ถามเด็กๆ ว่าอร่อยมั๊ย	9. เด็กๆ กำลังกินผลไม้กัน	สวยดี

ความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย สัปดาห์ที่ 5

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	พฤติกรรมความสามารถทางการพูด			
		การพูดแสดงความต้องการ	การพูดตั้งคำถาม	การพูดเล่าเรื่อง	การพูดแสดงความคิดเห็น
1	ค.ช.ปรมัตต์ เพ็ญนุกูล	ชอบ	ถามเด็กผู้หญิง ว่าอร่อยมั๊ย	9. เด็กๆ กินผลไม้กันอย่างเอร็ดอร่อย	สวยดี
2	ค.ช.ธีรภัทร ธรรมโชติ	สวยดี	ถามเด็กว่าทำไมต้องรดน้ำต้นไม้	10. เด็กๆ กำลังรดน้ำต้นไม้	สวยดี
3	ค.ช.จิรพัชณี รัตนอาจารย์	สวยดี	ถามเด็กว่าพ่อเธอป่วยเป็นอะไร ทานข้าวเองไม่ได้เลยหรือ	11. แม่กับลูก ป้อนน้ำ ป้อนข้าวให้พ่อ เพราะพ่อไม่สบาย	สวยดี
4	ค.ช.สุภกร โพธิ์ชัย	ภาพมันสวยดี	ถามคุณหมอมว่าเด็กป่วยเป็นอะไร	12. คุณหมอกำลังตรวจร่างกายของเด็กผู้หญิงว่าเป็นอะไร ไม่สบายตรงไหน	ชอบ
5	ค.ช.พีรเดช จินประภาย	สวยดี	ถามแม่ว่าเหนื่อยมั๊ย	1. แม่กำลังตากผ้าอยู่ที่ราวตากผ้า	สวยดี

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	พฤติกรรมความสามารถทางการพูด			
		การพูดแสดงความต้องการ	การพูดตั้งคำถาม	การพูดเล่าเรื่อง	การพูดแสดงความคิดเห็น
6	ด.ญ.มาริษา สอดกิ้นสัน	สวยดี	ถามเด็กว่าชื่อไปจะจะกินไหวหรือ	2. แม่กับลูกไปเที่ยวตลาดด้วยกัน เดินซื้อผักซื้อผลไม้	สวยดี
7	ด.ญ.ณัชฌา ปลั่งการ	สวยดี	ถามแม่ว่ารักลูกไหม	3. แม่ให้ลูกกินนม แม่กอดลูกไว้	สวยดี
8	ด.ญ.เบญญาภา วงกตรัถย์	สวยดี	ถามเด็ก ๆ ว่าจะไปโรงเรียนหรือกลับบ้าน	4. เด็กผู้หญิงกับเด็กผู้ชายให้พ่อแม่ เมื่อกลับมาถึงบ้านและก่อนไปโรงเรียน	สวยดี
9	ด.ญ.ปัทมา บุษยสาร	خوب	ถามเด็ก ๆ ว่าทำน้ำดื่มที่บ้าน	5. บ้านลูกนำท่วม ทำให้เด็ก ๆ ต้องปีนขึ้นไปอยู่บนหลังคาบ้าน	น่าสงสาร
10	ด.ญ.แก้วรัตน์า นิมพิติสวัสดิ์	สวยดี	ถามเด็ก ๆ ว่าไปซื้อปลาจากไหน	6. เด็ก 2 คน กำลังเอาปลา มาปล่อยใกล้ๆ กับวัด	ทำบุญ

ลำดับ	ชื่อ – สกุล	พฤติกรรมความสามารถทางการพูด			
		การพูดแสดงความต้องการ	การพูดตั้งคำถาม	การพูดเล่าเรื่อง	การพูดแสดงความคิดเห็น
11	ค.ช.อดงกต แรมเมืองกลาง	สวยดี	ถามเด็กๆ ว่าทำอะไรกัน	7. เด็กๆ กำลังช่วยกันกวาดห้อง ดูห้อง เซ็ดกระดามที่ห้อง	สวยดี
12	ค.ญ.ภัสรา สุขจิต	สวยดี	ถามเด็กๆ ว่าทำไม่ต้องทำบุญล่ะ	8. เด็กๆ กำลังใส่บาตร โดยใช้ข้าว	สวยดี

ความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย สัปดาห์ที่ 6

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	พฤติกรรมความสามารถทางการพูด			
		การพูดแสดงความต้องการ	การพูดตั้งคำถาม	การพูดเล่าเรื่อง	การพูดแสดงความคิดเห็น
1	ค.ช.ปรมัตต์ เพ็ญนุกูล	ชอบ	ถามพระเจ้าทำไมไม่ใส่รองเท้า	8. พระมาเดินให้เด็ก ๆ ใส่อาหาร ขนม และผลไม้	สวยดี
2	ค.ช.ธีรภัทร ธรรมโชติ	ชอบ สวยดี	ถามเด็ก ๆ ว่าไปเอาผลไม้มาจากไหน	9. เด็ก ๆ กำลังกินผลไม้กันอย่างเอร็ดอร่อย	อยากกินบ้าง
3	ค.ช.จิรพัชณี รัตนจารย์	สวยดี ชอบ	ถามเด็ก ๆ ว่าทำไมต้องรดน้ำต้นไม้	10. เด็ก ๆ กำลังรดน้ำต้นไม้	สวยดี
4	ค.ช.ศุภกร โพธิชัย	ชอบ สวยดี	ถามพ่อว่าทำไมไม่สบาย	11. แม่กับลูกกำลังป้อนยาป้อนน้ำป้อนข้าวเพื่อเพราะป่วย	สงสาร
5	ค.ช.พีรเดช จินประภาย	มันสวยดี	ถามคุณหมอมว่าต้องฉีดยาหรือเปล่า	12. คุณหมอกำลังตรวจหัวใจเด็กผู้หญิงว่าไม่สบายหรือเปล่า	กลัวโดนฉีดยา

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	พฤติกรรมการสามารถทางการพูด			
		การพูดแสดงความต้องการ	การพูดตั้งคำถาม	การพูดเล่าเรื่อง	การพูดแสดงความคิดเห็น
6	ค.ญ.มาริษา ฮอดกิ้นตัน	สวยดี	ถามแม่ว่าเหนื่อยหรือเปล่า	1. เมื่อกำลังตากผ้าอยู่ที่ราวตากผ้า 2. แม่พาเด็กไปเดินซื้อของที่ตลาดนัดแล้วก็แวะซื้อผักซื้อผลไม้ 3. แม่ให้ลูกกินนม	สวยดี ออกกช่วย
7	ค.ญ.ณัชฌา ปลั่งการ	สวยดี	ถามแม่ว่าจะซื้ออะไรบ้าง		สวยดี
8	ค.ญ.เบญญาภา วงศ์ทรัพย์	สวยดี	ถามแม่ว่าเหนื่อยมั๊ย		สวยดี
9	ค.ญ.ปพิชญา บุญสาร	น้องแพรวาไหว้ปากกับแม่ก่อนมาโรงเรียนทุกวัน	ถามแม่ว่ารักลูกไหม	4. เด็กผู้หญิงกับเด็กผู้ชายไปไหว้พ่อแม่ก่อนไปโรงเรียน และตอนกลับมาจากโรงเรียนเด็กผู้หญิงกราบแม่ที่ตักเด็กผู้ชายยื่นตัวตรงแล้วไหว้	ชอบ
10	ค.ญ.แก้วรัตนา จิมพลีสวัสดิ์	นำเสนอสาร	ถามเด็ก ๆ ว่ารู้หรือเปล่าว่าทำไมฝนถึงตกแล้วน้ำจึงท่วม	5. เด็ก 2 คนขึ้นไปอยู่บนหลังคาบ้าน เพราะบ้านถูกน้ำท่วม	นำเสนอสาร

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	พฤติกรรมการสามารถทางการพูด			
		การพูดแสดงความต้องการ	การพูดตั้งคำถาม	การพูดเล่าเรื่อง	การพูดแสดงความคิดเห็น
11	ค.ช.อดลกต แซ่มเมืองกลาง	สวยดี	ถามปลาว่าจะว่ายน้ำไปไหน	6. เต็มๆ ก็ถึงจับปลาไปปล่อยที่สระน้ำใกล้ๆ กับวัด 7. เต็มๆ ช่วยกันกวาดห้อง เพาะ ใช้กระดาษ	สงสารปลา เราต้องช่วยกันจะได้ไม่เหม็น
12	ค.ญ.ภัสรา สุขจิต	สวยดี	ถามเด็กๆ ว่าเหนื่อยมั๊ย		

ความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย สัปดาห์ที่ 7

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	พฤติกรรมความสามารถทางการพูด			
		การพูดแสดงความต้องการ	การพูดตั้งคำถาม	การพูดเล่าเรื่อง	การพูดแสดงความคิดเห็น
1	ค.ช.ปรมัตต์ เพ็ญนุถิต	ชอบ เพราะได้เห็นมันสวยดี	ถามคนที่เอาถังขยะไปเท ถามว่าจะไปเทที่ไหน	7. เด็กๆ กำลังกวาดห้อง หนู ห้อง เอาถังขยะไปเททิ้ง เซ็ดกระดาษ	เด็กๆ ช่วยเหลือกันทำ ความสะอาด
2	ค.ช.ธีรภัทร ธรรมโชติ	เพราะพี่เคยทำบุญกับปู่ หม่อม	ถามพระว่าหนักไหม	8. พระเดินบิณฑบาตรให้ คนใส่อาหาร ใส่ขนม และ ใส่ผลไม้	พี่ว่าพระต้องหนักแน่เดิน ถือบาตรด้วย
3	ค.ช.จิรพัชณี รัตนจารย์	เพราะอยากกินผลไม้บ้าง	ถามเด็ก ๆ ว่าหวานมั๊ย	9. เด็กๆ กำลังกินผลไม้ที่ เก็บมาจากต้นกันอย่าง เอร็ดอร่อย	ผลไม้มีประโยชน์กินแล้ว ทำให้แข็งแรง
4	ค.ช.ศุภกร โพธิ์ชัย	เพราะมันสวยดี	ถามเด็กผู้ชายทำไมไม่ปลูก ต้นไม้ เยอะๆ	10. เด็กๆ ช่วยกันรดน้ำ ต้นไม้ เพราะเดี๋ยวต้นไม้ ตาย	สวยดี

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	พฤติกรรมความสามารถทางการพูด			
		การพูดแสดงความต้องการ	การพูดตั้งคำถาม	การพูดเล่าเรื่อง	การพูดแสดงความคิดเห็น
5	ค.ช.พีรเดช ชินประกาย	เพราะนำเสนอสาร	ถามพ่อว่าทำไมถึงบาดเจ็บ	11. แม่กับลูกยืนดูพ่อแล้ว ก็ป้อนยา ป้อนน้ำ ป้อนข้าว ให้พ่อ เพราะพ่อบาดเจ็บ	นำเสนอสาร
6	ค.ญ.มาริษา สอดกัณสิน	เพราะนำเสนอสาร	ถามเด็กผู้หญิงว่าไม่สบาย เป็นอะไร	12. คุณหมอกำลังตรวจ หัวใจเด็กผู้หญิงว่าไม่สบาย เป็นอะไร	นำเสนอสารเด็กผู้หญิง
7	ค.ญ.ฉันทมา ปลั่งการ	เพราะนำเสนอสาร	ถามแม่ว่าเหนื่อยมั๊ย	1. แม่ตากผ้าอยู่ที่ราวตาก ผ้า	ส่งสารแม่
8	ค.ญ.เบญญาภา วงศ์รักษ์	เพราะว่าสวยดี	ถามลูกว่าจะทำอะไร	2. แม่กับลูกไปซื้อขนมที่ ตลาด แล้วก็ซื้อผัก ซื้อ ผลไม้ ไปกินกันที่บ้าน	อยากไปตลาดบ้าง
9	ค.ญ.ปพิชญา บุญสาร	เพราะว่าชอบ	ถามลูกว่าหนาวมั๊ย	3. แม่กำลังให้ลูกกินนม จากอกและนอนกอดลูกไว้ และก็ห่มผ้าให้ลูกด้วย	สวยดี

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	พฤติกรรมความสามารถทางการพูด			การพูดแสดงความคิดเห็น
		การพูดแสดงความต้องการ	การพูดตั้งคำถาม	การพูดเล่าเรื่อง	
10	ค.ญ.แก้วรัตน์ นิมพิลีสวัสดิ์	เพราะว่าชอบ	ถามแม่ว่าเหนื่อยมั๊ย	4. เด็กๆ ให้อพ่อก่อนจะ ไปโรงเรียนพ่อก่อนจะ กลับมาจากโรงเรียน เด็กๆ กราบแม่ที่ตัก เด็กผู้ชายขึ้น ตัวตรงแล้วไหว้	สวยดี
11	ค.ช.อดงกต แรมเมืองกลาง	เพราะว่าชอบ	ถามเด็ก 2 คนว่าทำไมไม่ หนีออกมาทำไมต้องไป ปีนอยู่บนหลังคาบ้าน	5. เด็ก 2 คน ปีนขึ้นไปอยู่ บนหลังคาบ้าน เพราะบ้าน ดูน่าทวม	น่าสงสาร
12	ค.ญ.ภัศรา สุขจิต	เพราะว่ามันสวยดี	ถามปลาว่าจะว่ายน้ำไป ไหน	6. เด็กกำลังปลอยปลา เพราะสงสารปลาปล่อยที่ ใกล้ๆ กับวัด	สงสารปลา

ความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย สัปดาห์ที่ 8

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	พฤติกรรมความสามารถทางการพูด				การพูดแสดงความคิดเห็น
		การพูดแสดงความต้องการ	การพูดตั้งคำถาม	การพูดเล่าเรื่อง	การพูดแสดงความคิดเห็น	
1	ค.ช.ปรมภ์ เพ็ญนุถ	ชอบบลาอยากเลี้ยงบ้าง	ถามเด็ก ๆ ว่าไปเอาปลามาจากไหน	6. เด็กผู้ชายกับเด็กผู้หญิงกำลังปล่อยปลาลงแม่น้ำใกล้กับวัดเพราะสงสารปลา	สวยดี	
2	ค.ช.ธีรภัทร ธรรมโชติ	เพราะพี่พียอยากรู้ว่าเค้าทำไมไม่ช่วยกันทำความสะอาด	ถามเด็ก ๆ ว่าทำไมไม่ช่วยกันทำความสะอาดจะได้เสร็จเร็ว	7. เด็ก ๆ ช่วยกันทำความสะอาด ถ้าเราช่วยกันก็จะเสร็จเร็วแล้วจ้าไปเล่นบ้านบอลเร็ว	เด็ก ๆ ต้องช่วยเหลือและแบ่งปันกัน	
3	ค.ช.จิรพัทธ์ รัตนจารย์	เพราะว่าชอบสวยดี	ถามพระว่าทำไมไม่ใส่รองเท้า	8. พระเดินผ่านที่บ้านให้เราใส่บาตร	สวยดี	
4	ค.ช.ศุภกร โพธิ์ชัย	ชอบ สวยดี	ถามเด็ก ๆ ว่าหวานหรือเปรี้ยว	9. เด็ก ๆ กำลังกินผลไม้ที่วางอยู่บนโต๊ะ	น่ารัก	

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	พฤติกรรมการสามารถทางการพูด			
		การพูดแสดงความต้องการ	การพูดตั้งคำถาม	การพูดเล่าเรื่อง	การพูดแสดงความคิดเห็น
5	ค.ช.พีรเดช ชินประภาย	มันสวยดี	ถามต้นไม่ว่าทำไมกินแต่น้ำกับปุย	10. เต็มๆ กำลังรดน้ำต้นไม้ที่สวน	เราต้องรดน้ำต้นไม้ทุกวัน เดี่ยวต้นไม้เหี่ยว
6	ค.ญ.มาริษา สอดกัณดินสัน	เพราะสงสาร	ถามพ่อว่าเจ็บมากมั๊ย	11. แม่ ลูกยืนดูพ่อที่นอนอยู่ เพราะพ่อเกิดอุบัติเหตุเดินไม่ได้	สงสารพ่อ
7	ค.ญ.ณัชชา บลังการ	เพราะอยากรู้ว่าเด็กหญิงไม่สบายเป็นอะไร	ถามลุงหมอมว่าต้องฉีดยามั๊ย	12. ลุงหมอกำลังตรวจตรงหัวใจให้เด็กผู้หญิงว่าไม่สบายเป็นอะไร	สงสารเด็กผู้หญิง
8	ค.ญ.เบญญาภา วงกตรัถย์	สวยดี	ถามแม่ว่าเหนื่อยมั๊ย	1. แม่กำลังตากผ้า	สวยดี
9	ค.ญ.ปพิชญา บุญสาร	เพราะน้องแพรวาชอบกินผักกับผลไม้	ถามแม่ว่าจะซื้ออะไรให้ลูกกินดี	2. แม่กับลูกไปเดินซื้อของ แล้วก็แะจะซื้อผัก ซื้อผลไม้ เพราะผักกับผลไม้มีประโยชน์ต่อร่างกาย	ชอบ

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	พฤติกรรมการสามารถทางการพูด			
		การพูดแสดงความต้องการ	การพูดตั้งคำถาม	การพูดเล่าเรื่อง	การพูดแสดงความคิดเห็น
10	ค.ญ.แก้วรัตน์ นิมพิลิสวัสดิ์	ชอบ	ถามแม่ว่าเหนื่อยมัยที่เลี้ยงลูก	3. แม่ให้ลูกกินนม	น่ารัก
11	ค.ช.อดงกต แซมเมืองกลาง	สวยดี	ถามพ่อกับแม่รักลูกมัย	4. เด็กผู้หญิงกับเด็กผู้ชาย "หัวพ่อแม่ก่อนไป โรงเรียนและกลับมาจาก โรงเรียนเด็กผู้หญิงกราบ แม่ที่ตัก เด็กผู้ชายยืนตัว ตรงแล้วไหว้"	สวยดี
12	ค.ญ.ภัศรา สุขจิต	น่าสงสาร	ถามเด็กๆ ว่าตัดต้นไม้ ใหม่ย รุ้มยว่า ต้นไม้ช่วยดูด น้ำได้	5. เด็ก 2 คนขึ้นไปอยู่บน หลังคาบ้าน เพราะบ้านถูก น้ำท่วม	น่าท้อ เพราะคนชอบตัด ต้นไม้ ต้นไม้ต้นนี้ไม่ล่อยนำมา ด้วยเคยดูใน โทรทัศน์

ความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย สัปดาห์ที่ 9

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	พฤติกรรมความสามารถทางการพูด			
		การพูดแสดงความต้องการ	การพูดตั้งคำถาม	การพูดเล่าเรื่อง	การพูดแสดงความคิดเห็น
1	ค.ช.ปรมัตต์ เพ็ญนุกูล	สงสาร	ถามคนที่ตัดต้นไม้ว่าทำไมต้องตัดต้นไม้ด้วยทำให้เด็ก ๆ ไม่มีบ้านอยู่	5. เด็ก ๆ ต้องขึ้นไปอยู่บนหลังคาบ้าน เพราะบ้านถูกน้ำท่วมไม่มีบ้านอยู่	น่าสงสารมาก
2	ค.ช.ธีรภัทร ธรรมโชติ	ชอบ สวยดี	ถามปลาว่าแล้วจะว่ายไปอยู่ที่ไหนมีบ้านหรือเปล่านั้น	6. เด็ก ๆ ปล่อยให้ปลาที่สระน้ำใกล้ๆ กับวัด	ดีใจ
3	ค.ช.จิรพัทธ์ รัตนอารย์	สวยดี ชอบ	ถามเด็ก ๆ ว่าเหนื่อยมั๊ย	7. เด็ก ๆ ช่วยกันทำความสะอาดห้อง กวาดห้อง เทขยะ เช็ดกระดาน	เด็กดีต้องช่วยเหลือนกัน
4	ค.ช.ศุภกร โพธิ์ชัย	ชอบ สวยดี	ถามพระว่าเหนื่อยมั๊ย	8. พระเดินบิณฑบาตผ่านที่ บ้าน บ้านน้องกรมีพระเดินผ่าน บ้านน้องกรอยู่ใกล้วัดคลองทราย	สงสารพระ

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	พฤติกรรมการสามารถทางการพูด			
		การพูดแสดงความต้องการ	การพูดตั้งคำถาม	การพูดเล่าเรื่อง	การพูดแสดงความคิดเห็น
5	ค.ช.พีรเดช ชินประกาย	มันสวยดี	ถามเด็กๆ ว่าอร่อยมั๊ย	9. เด็กๆ กำลังกินผลไม้กินใหญ่เลย	น้ำกิน
6	ค.ญ.มาริษา ฮอดกัตินันต์	สวยดี	ถามเด็กๆ ว่าเหนื่อยมั๊ย	10. เด็ก 2 คนช่วยกันรดน้ำต้นไม้	สวยดี อยากช่วยเด็กรดน้ำ
7	ค.ญ.ณัชชา ปลั่งการ	น่าสงสาร	ถามพ่อว่าทำไมถึงเกิดอุบัติเหตุ	11. แม่กับลูกยืนดูพ่อที่เกิดอุบัติเหตุนอนรักษาที่โรงพยาบาล	สงสารพ่อ
8	ค.ญ.เบญญาภา วงศกรักษ์	สวยดี	ถามเด็กผู้หญิงว่าทำไมถึงไม่สบาย	12. คุณหมอมตรวจที่หัวใจให้เด็กผู้หญิงว่าไม่สบายหรือเปล่า	สวยดี
9	ค.ญ.ปพิชญา บุญสาร	น้องแพรวาช่วยแม่ตากผ้าที่เอาออกจากเครื่องซักผ้า	ถามแม่ว่าลูกไปไหน ทำไมไม่ช่วยกันตาก	1. แม่ตากผ้าเยอะมาก	อยากช่วยแม่
10	ค.ญ.แก้วรัตน์า ฉิมพลีสวัสดิ์	ชอบ	ถามแม่กับลูกว่าซื้ออะไรบ้าง	2. แม่กับลูกไปเที่ยวตลาดแล้วก็ซื้อผัก ซื้อผลไม้มามากมาย	หนูเคยไปขายของกับพ่อ กับแม่ที่ตลาดนัด

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	พฤติกรรมความสามารถทางการพูด			
		การพูดแสดงความต้องการ	การพูดตั้งคำถาม	การพูดเล่าเรื่อง	การพูดแสดงความคิดเห็น
11	ด.ช.อลงกต แชรเมื่องกลาง	สวยดี	ถามแม่ว่าหนักมัยลูกนอนทับแม่อยู่	3. แม่ให้นมลูก ลูกดูนมมาจากแม่	แม่หนูก็เคยให้นมหนู
12	ด.ญ.ภัศรา สุขจิต	สวยดี	ถามเด็กๆ ว่าคุณครูสอนมาให้สวัสดีพ่อแม่หรือเปล่า	4. เด็กผู้หญิงกับเด็กผู้ชายให้หัวพอกับแม่ก่อนไปโรงเรียนทุกวัน หนูก็ไหวเหมือนกัน	ชอบเด็กๆ เป็นเด็กดีของพอกับแม่

ความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย สัปดาห์ที่ 10

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	พฤติกรรมความสามารถทางการพูด			
		การพูดแสดงความต้องการ	การพูดตั้งคำถาม	การพูดเล่าเรื่อง	การพูดแสดงความคิดเห็น
1	ด.ช.ปรเมษฐ์ เพ็ญนุกูล	ชอบ	ถามเด็ก ๆ ว่าคุณครูสอนมาใช้หรือเปล่า	4. เด็กผู้หญิงกับเด็กผู้ชาย สวีสวีพ่อกับแม่	น่ารักดีมีมารยาท
2	ด.ช.ธีรภัทร ธรรมโชติ	พื้พื้อยากรู้ว่าเค้ามีพ่อแม่มีแม่มีพ่อแม่เค้ายังอยู่หรือว่าถูกน้ำพัดไปแล้ว	ถามเค้าว่าแล้วจะไปอยู่ที่ไหนกันบ้านก็ไม่มีแล้ว	5. เด็ก ๆ ขึ้นไปอยู่บนหลังคาบ้าน เพราะบ้านถูกน้ำท่วมไม่มีบ้านจะอยู่น้ำท่วม	นำเสนอสารคดีที่จะไม่มีบ้านให้อยู่อีกต่อไปต้องสร้างใหม่
3	ด.ช.จิรพัชญ์ รัตนจารย์	สวยดี ชอบปลา	ถามปลาว่าทำไมถึงโดนจับมาได้	6. เด็ก 2 คนเอาปลาไปปล่อยที่สระน้ำใกล้ๆ กับวัด เพราะสงสารปลา ปลาต้องอยู่ในน้ำกับเพื่อน ๆ ของมัน	สงสารปลาที่ถูกคนจับมาเลี้ยงไว้ดูเล่น
4	ด.ช.ศุภกร โพธิ์ชัย	ชอบ สวยดี	ถามเด็ก ๆ เห็นอ้อมมี ย่าไม่เก่งจัง	7. เด็กช่วยกันกวาดห้อง เทขยะ เช็ดกระดาน ทำกันอย่างสนุกสนาน	เด็ก ๆ เก่งมากชอบช่วยเหลือกัน เดียวคุณครูก็จะชม พ่อแม่ก็ชม

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	พฤติกรรมการสามารถทางการพูด			การพูดแสดงความคิดเห็น
		การพูดแสดงความต้องการ	การพูดตั้งคำถาม	การพูดเล่าเรื่อง	
5	ด.ช.พีรเดช ชินประกาย	มันสวยดี	ถามพระเจ้าสวดมนต์ ยากมัย	8. พระมาเดินบิณฑบาตร ให้ประชาชนใส่บาตรตอน เช้าๆ เวลาพระเดินผ่านเรา ต้องไหว้	ป่าปีบอกว่าจะให้หนูบวช เป็นเณร เด็กเวลาบวชเรียน ว่าเณร
6	ด.ญ.มาริษา ฮอดกัณดินสัน	สวยดี หนูชอบกินผลไม้	ถามเด็กๆ ว่าอร่อยมากมัย	9. เด็ก 3 คน กินผลไม้ที่วาง อยู่บนโต๊ะกัน	ต้องอรรอยแม่ เพราะกินกิน ไม่หยุด
7	ด.ญ.ณัชฌา ปลั่งการ	เพราะอยากช่วยรูดน้ำ	ถามเด็ก 2 คน ว่าหน่ออ้อมมัย แคคร้ออ้อมมัย	10. เด็ก 2 คน ยืนรูดน้ำ ต้นไม้อยู่ที่สวน	ต้นไม้ต้องการน้ำต้นไม้ เดินไปกินน้ำเวลาหิวไม่ได้ เราต้องรดน้ำต้นไม้ทุกวัน
8	ด.ญ.เบญญญาภา วงกตรักษ์	สวยดี	ถามพ่อว่าเจ็บมากไหม	11. แม่กับลูกยืนดูพ่ออยู่ ข้างเตียงแล้วก็กำลังป้อนยา ป้อนน้ำ ป้อนข้าวให้กับพ่อ เพราะพ่อไม่สบายมากกิน เองไม่ไหว	สงสารพ่อที่ต้องไม่สบาย อยากให้หายเร็วๆ

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	พฤติกรรมความสามารถทางการพูด			
		การพูดแสดงความต้องการ	การพูดตั้งคำถาม	การพูดเล่าเรื่อง	การพูดแสดงความคิดเห็น
9	ค.ญ.บุษญา บุญสาร	น้องแพรวาชอบกินผักกับผลไม้เลยไม่ป่วย	ถามเด็กว่าไม่สบายเพราะไม่ยอมทานผลไม้ใช่ไหม	12. คุณหมอกำลังตรวจหรือเด็กผู้หญิงว่าไม่สบายหรือเปล่า	เด็กผู้หญิงคนนั้นต้องไม่กินผักกับผลไม้แน่ๆ เลยไม่สบาย
10	ค.ญ.แก้วรัตน์ นิมพิลีสวัสดิ์	สงสารแม่	ถามแม่ว่าเหนื่อยมั๊ย	1. แม่กำลังยืนตากผ้าอยู่ที่ราวตากผ้า	นำสงสาร
11	ค.ช.อลงกต แหมเมืองกลาง	สวยดี	ถามลูกว่าทำไมแก่งัง ตัวเล็กนิดเดียวเดินแก่งัง	2. แม่กับลูกสาวเดินกลับจากโรงเรียนผ่านตลาดและชวนกันแวะซื้อผักกับผลไม้ไปกินที่บ้าน	ลูกเดินตลาดเองได้ไม่ต้องให้แม่แถมเลยแก่งัง
12	ค.ญ.ภัสรา สุขจิต	สวยดี	ถามเด็กว่ารักแม่มั๊ย	3. แม่ให้ลูกดูคนมาแล้วแม่ก็กล่อมลูกร้องเพลงด้วย	ชอบ แม่ก็เคยให้หนูดูคนมตอนเด็กๆ

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	พฤติกรรมความสามารถทางการพูด			
		การพูดแสดงความต้องการ	การพูดตั้งคำถาม	การพูดเล่าเรื่อง	การพูดแสดงความคิดเห็น
3	ค.ช.จิรพัชณี รัตนจารีย์	นำเสนอสาระคำ	ถามเด็กๆ ว่าพ่อแม่ไปไหนล่ะ	5. เด็ก 2 คนต้องปีนหน้าต่างไปอยู่บนหลังคาบ้าน เพราะบ้านถูกน้ำท่วม ไม่มีอะไรเหลือหาพ่อแม่ไม่เจอ	ไม่ยอมยกให้ฝนตกลงมาอีก เดี่ยวน้ำจะท่วมโลก
4	ค.ช.ศุภกร โพธิ์ชัย	ชอบ สวยดี	ถามเด็กๆ ว่าทำไมน่ารักอย่างนี้	6. เด็ก 2 คนเอาปลาไปปล่อยที่สระน้ำใกล้ๆ กับวัด เพราะสงสารปลา	สงสารปลาแต่เด็กๆ น่ารัก จึงเอาปลาไปปล่อยลงน้ำ
5	ค.ช.พีรเดช ชินประภาย	มันสวยดี	ถามเด็กๆ ว่าเหนื่อยมั๊ย	7. เด็กช่วยกันกวาดห้อง เทขยะ เสร็จกระดาน เด็กๆ ทุกคนช่วยกัน เดี่ยวก็เสร็จแล้ว	เราต้องช่วยเหลือกันงานจะได้เสร็จเร็ว หนูช่วยหามาเก็บของเล่นเอง แต่หามาไม่ให้ช่วยล้างจาน
6	ค.ญ.มาริษา ฮอดกัณดินสัน	ชอบ	ถามพระว่าเหนื่อยหรือเปล่า	8. พระมาเดินบิณฑบาตร ตอนเช้า แม่ก็เคยใส่บาตรเหมือนกัน	สงสารพระต้องเดิน

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	พฤติกรรมการสามารถทางการพูด			
		การพูดแสดงความต้องการ	การพูดตั้งคำถาม	การพูดเล่าเรื่อง	การพูดแสดงความคิดเห็น
7	ด.ญ.ณัชฌา ปลั่งการ	สวยดี	ถามเด็กๆ ว่ากินผลไม้ได้หมดเลยมีอะไรไม่กลัวท้องแตกเหมือนลูกชกหรือยัง	9. เด็ก 3 คนกินผลไม้กันแบ่งกันด้วย	นำกินหมึกกินกล้วยไม่ได้เพราะป่วย
8	ด.ญ.เบญญาภา วงกตรัถย์	สวยดี	ถามเด็กๆ ว่าเหนื่อยมีอะไรให้ช่วยมี	10. เด็ก 2 คนยื่นกระดาษต้นไม้ที่ปลูกไว้	อยากช่วยรดน้ำ
9	ด.ญ.ปพิชญา บุญสาร	น้องเพราะเคยไปเยี่ยมลุงเป็ยก ป้า ป้าก็ตั้งป้อนน้ำกับข้าว	ถามพ่อว่าอร่อยมีข้าว	11. แม่กับลูกยื่นดูพ่อแล้วก็ป้อนยา ป้อนน้ำ ป้อนข้าวให้กับพ่อ เพราะพ่อไม่สบายมากินเองไม่ได้	สงสารเค้ากินอะไรเองไม่ได้
10	ด.ญ.แก้วรัตนา นิมพิลิตสวัสดิ์	อยากรู้	ถามเด็กผู้หญิงว่าทำไมถึงไม่สบายเป็ยกฝนมาใช้ไหม	12. คุณหมอกำลังตรวจเด็กหญิงว่าไม่สบายหรือเปล่า เป็นอะไร	นำส่งสาร
11	ด.ช.อดงกต เข้มเมืองกลาง	นำส่งสาร	ถามแม่ว่าลูกไปวิ่งเล่นที่ไหน ทำไมไม่มาช่วยกันตากตะ	1. แม่ยื่นตากผ้าอยู่ที่ราวตากผ้า	สงสารแม่ที่ลูกไม่ยอมมาช่วยกันตาก

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	พฤติกรรมความสามารถทางการพูด			
		การพูดแสดงความต้องการ	การพูดตั้งคำถาม	การพูดเล่าเรื่อง	การพูดแสดงความคิดเห็น
12	ค.ญ.ภัสรา สุขจิต	สวยดี	ถามเด็กๆ ว่าเหนื่อยมั๊ย	2. แม่กับลูกไปเดินซื้อของที่ตลาดนัดแล้วก็แวะซื้อผักซื้อผลไม้เอามากินที่บ้าน	หนูก็เคยไปเดินตลาดนัดกับแม่ แม่ชอบซื้อปลาไปทอดแล้วก็ซื้อผักบุงไปผัดกับผักบุง

ความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย ลำดับที่ 12

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	พฤติกรรมการพูด			
		การพูดแสดงความต้องการ	การพูดตั้งคำถาม	การพูดเล่าเรื่อง	การพูดแสดงความคิดเห็น
1	ค.ช.ปรมัตต์ เพ็ญนุกูล	ชอบ	ถามลูกว่าชอบกินผลไม้ อะไร	2. แม่พาถูกไปเดินซื้อของ ที่ตลาดซื้อผัก ซื้อผลไม้ ไป ทานที่บ้าน	ท้องชอบกินกล้วยอย่าง เดียว
2	ค.ช.ธีรภัทร ธรรมโชติ	พินิจถึงพยางค์	ถามเด็กว่าเมื่อไหร่จะเลิก กินนมจากอกแม่ แล้วก็เลิก ให้แม่อุ้ม ต้องช่วยตัวเอง	3. แม่ให้ลูกกินนมจากอก แล้วต้องกอดลูกไว้ด้วย	พยางค์กินนมจากอกแม่ แม่ อุ้มนั่งอุ้มพยางค์ให้พยางค์ นมบางที่พยางค์ร้อง แม่อุ้ม ก็พาเดินดูนม
3	ค.ช.จิรพัชณี รัตนจารย์	ชอบ	ถามเด็กๆ ว่าสวัสดีทุกวัน หรือเปล่า	4. เด็กผู้หญิงกับเด็กผู้ชาย สวัสดีพ่อแม่ก่อนไป โรงเรียนและตอนกลับมา จากโรงเรียนเด็กผู้หญิง กราบแม่ที่ตัก เด็กผู้ชายยื่น ตัวตรงแล้วไหว้	ดีใจเด็ก 2 คนเป็นคนดี

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	พฤติกรรมการสามารถทางการพูด		
		การพูดแสดงความต้องการ	การพูดตั้งคำถาม	การพูดเล่าเรื่อง
4	ด.ช.ศุภกร โพธิ์ชัย	เพราะไม่ชอบให้ฝนตกเลย	ถามเด็กๆ ว่าจะอยู่กับใคร	สงสารเด็ก 2 คนแล้วเค้าจะอยู่กับใคร ใครจะส่งเค้ามาโรงเรียน ใครจะทำกับข้าวให้เค้ากิน
5	ด.ช.พีรเดช ชินประกาย	เพราะสงสารปลา	ถามปลาว่าใจดีมีที่ที่จะได้กลับบ้านไปเจอพ่อแม่และพี่เพื่อน	ดีใจกับปลาด้วยที่จะได้กลับบ้านไปหาพ่อแม่และเพื่อนๆ
6	ด.ญ.มาริษา ฮอดกิ้นสัน	เพราะเค้าช่วยเหลือกัน	ถามเด็กๆ ว่าเหนื่อยหรือเปล่า	7. เด็กๆ ช่วยกันเก็บกวาดห้อง ให้สะอาด เทขยะ เซ็ดกระดาน เด็กๆ ช่วยกันทำ
7	ด.ญ.ณัชมา ปลั่งการ	ชอบ สวยดี	ถามพระว่าหนักมีขี้ที่ถือของที่คนใส่	8. พระเดินบิณฑบาตรให้คนใส่บาตรตอนเช้าๆ เราจะเอาขนม ข้าว ผลไม้ใส่บาตรให้พระแล้วพระก็จะปิดฝา
				หนูเคยไปทำบุญกับแม่กับเจ๊ไอศ หนูถือดอกไม้ ดอกบัว แม่ให้เจ๊ไอศถือ ปิ่นโตเอาไปวัดน้ำรัก

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	พฤติกรรมการสามารถทางการพูด			
		การพูดแสดงความต้องการ	การพูดตั้งคำถาม	การพูดเล่าเรื่อง	การพูดแสดงความคิดเห็น
8	ค.ญ.เบญญาภา วงศ์ศรีภักษ์	สวยดี	ถามเด็กว่าอร่อยมั๊ย	9. เด็ก 3 คนกินผลไม้ที่วางอยู่บนโต๊ะ	พูดแสดงความคิดเห็น หนูชอบกินผลไม้ แอปเปิ้ล หวาน และก็เปรี้ยวนิด หน่อย
9	ค.ญ.ปพิชญา บุญสาร	น้องแพรวาชอบบอกรด น้ำต้นไม้	ถามเด็ก ๆ ว่าเหนื่อยมั๊ย	10. เด็ก ๆ ยืนรดน้ำต้นไม้	อยากเข้าไปช่วยน้องแพรว วเคยช่วยป้าป้าล้างรด บ้านน้องแพรวาไม่มีต้นไม้ เพราะติดกับถนน
10	ค.ญ.แก้วรัตน์า จิมพลีสวัสดิ์	นำส่งสาร พ่อหนูก็ป่วย	ถามพ่อว่าเจ็บมากไหม	11. แม่ ลูก กำลังยืนดู อาการของพ่อ และป้อนยา ป้อนน้ำ ป้อนข้าวให้พ่อที่ ไม่สบาย	นำส่งสาร พ่อหนูผ่าท้องมา เดินไม่ได้เจ็บท้องข้างบร ไม่ได้ด้วยไม่ได้ไปขายของ
11	ค.ช.อลงกต แรมเมืองกลาง	สวยดี	ถามเด็กผู้หญิงว่าอดทน ไหมเพียงคนเดียวก็หายแล้ว	12. หมอตรวจร่างกาย เด็กผู้หญิงไม่สบาย ตรงไหน เลยฟังว่าหัว ใจเต้นรีไปล่า	ส่งสารเด็กผู้หญิงเค้าจะ ตายมั๊ย

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	พฤติกรรมการสามารถทางการพูด			
		การพูดแสดงความต้องการ	การพูดตั้งคำถาม	การพูดเล่าเรื่อง	การพูดแสดงความคิดเห็น
12	ค.ญ.ภัสรา สุขจิต	สวยดี	ถามแม่ว่าเหนื่อยมั๊ย ทำไมไม่เรียกให้ลูกกับพ่อมาช่วย	1. แม่กำลังยืนตากผ้าเยอะ เลยอยู่ที่ราวตากผ้าหน้าบ้าน	เราต้องช่วยกัน แม่จะได้อะไร เหนื่อย ลูกต้องช่วยแม่ พ่อ ก็ช่วยให้พ่อหญิงตากผ้า ให้แม่เลย

ความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย หลังการทดลอง (ภาพใหญ่)

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	พฤติกรรมความสามารถทางการพูด			
		การพูดแสดงความต้องการ	การพูดตั้งคำถาม	การพูดเล่าเรื่อง	การพูดแสดงความคิดเห็น
1	ค.ช.ปรมัตต์ เพ็ญนุกูล	เด็กผู้ชาย เพราะอยากกวน้ำ น้ำแกงเหมือนเด็กผู้ชาย	เด็กผู้ชายที่ลากผ้าอยู่ในน้ำ ว่าเล่นอะไร	คุณตาพาเด็กๆ ไปเล่นน้ำ ในคลองมีเด็กผู้หญิงและ เด็กผู้ชายเล่นน้ำกัน สนุกสนาน เด็กผู้หญิงเอา ผ้าเช็ดตัวหลายผืนมานุ่งเป็น ชุดว่ายน้ำ และก็ช่วยกันใส่ ผ้าให้เพื่อนด้วย เด็กผู้ชาย กระโดดน้ำกัน มีเด็กเป็น ต้นไม้โหนเหมือนหนาทาхан แล้วกระโดดลงมาจากสูงๆ	เล่นน้ำต้องมีผู้ใหญ่ดู

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	พฤติกรรมการสามารถทางการพูด			
		การพูดแสดงความต้องการ	การพูดตั้งคำถาม	การพูดเล่าเรื่อง	การพูดแสดงความคิดเห็น
2	ค.ช.ธีรภัทร ธรรมโชติ	คุณตาเพราะพี่ไม่ยอมเล่นน้ำ	ถามคุณตาว่าทำไมไม่เล่นน้ำกับพวกเด็กๆ	คุณตาพาเด็กๆ ไปเล่นน้ำ เด็กผู้หญิงกับเด็กผู้ชายเล่นน้ำกันอย่างสนุกสนาน เด็กผู้หญิงเอาผ้าเช็ดตัวมาให้ เด็กผู้ชายกระโดดน้ำเล่นกัน คำน้ำด้วย โทณณาวัลย์กระโดดลงน้ำ	เห็นแล้วกลัวเด็กจมน้ำ

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	พฤติกรรมการสามารถทางการพูด			การพูดแสดงความคิดเห็น
		การพูดแสดงความต้องการ	การพูดตั้งคำถาม	การพูดเล่าเรื่อง	
3	ค.ช.จิรพัชฌ์ รัตนจารย์	เด็กผู้ชาย เพราะอยากว่ายน้ำ น้ำเก่งมาก	ถามคุณตาว่าทำไมไม่เล่น น้ำกับพวกเด็กไม่เหงาหรือ	ตาพาเด็กไปเล่นน้ำมี เด็กผู้หญิงและเด็กผู้ชาย เล่นน้ำกัน เด็กผู้หญิงเอา ผ้าเช็ดตัวมาวางว่ายน้ำ แยกกันว่ายน้ำแต่อยู่ใกล้ๆ กัน และก็ช่วยน้องว่ายน้ำ ใตผ้า ให้น้อง เด็กผู้ชายกระโดด น้ำ มีเด็กปีนต้นไม้ โหม เรือแล้วกระโดดลงมา เด็กผู้หญิงเด็กผู้ชายเล่นน้ำ กัน มีเด็กผู้หญิงทำตัว พองๆ แล้วก็เด็กผู้ชาย กระโดดน้ำ	การพูดแสดงความคิดเห็น เล่นน้ำหลายคนสนุกดี

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	พฤติกรรมการสามารถทางการพูด			
		การพูดแสดงความต้องการ	การพูดตั้งคำถาม	การพูดเล่าเรื่อง	
4	ด.ช.ศุภกร โพธิ์ชัย	เด็กผู้ชาย เพราะอยากว่ายน้ำ	ถามเด็กผู้ชายที่โหนเชือกว่า ไม่กลัวเจ็บหรือ	คุยต่อกับเด็กๆ เล่นน้ำ เด็กผู้หญิงและเด็กผู้ชาย เล่นน้ำกัน ใส่ชุดเอาผ้ามา นุ่งเป็นชุด เด็กผู้หญิงเอาผ้าเช็ดตัวมานุ่งเป็นชุด เหมือนแม่อาบน้ำ เด็กผู้ชายกระโดดน้ำเป็นต้น ไม่โหนเชือกแล้ว กระโดดลงมา	การพูดแสดงความคิดเห็น อยากเล่นน้ำเล่นทรายที่โรงเรียนบ้าน

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	พฤติกรรมความสามารถทางการพูด			
		การพูดแสดงความต้องการ	การพูดตั้งคำถาม	การพูดเล่าเรื่อง	การพูดแสดงความคิดเห็น
5	ค.ช.พีรเดช ชินประกาย	เด็กผู้ชายเพราะอ่อยกว่าย น้ำ	ถามคุณตาว่าทำไมไม่เล่น น้ำ	คุณตาพาเด็กฯ มาเล่นน้ำ กัน คุณตานั่งดูเด็กฯ เล่น น้ำ เด็กผู้หญิงตัวโตสอน น้องว่ายน้ำ เด็กผู้ชายเล่น น้ำกันอย่างสนุกสนาน คำ น้ำลงไปแล้วขึ้นมา เด็กผู้หญิงใส่ผ้าเช็ดตัว เด็กผู้ชายยกกระโดดน้ำ โหน เชือกที่ห้อยจากต้นไม้ โหน เหมือนทาขาน แล้ว กระโดดลงมาจากสูงๆ ลง น้ำ	น้ำลึกลงไปเล่นไม่ได้

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	พฤติกรรมความสามารถทางการพูด			
		การพูดแสดงความต้องการ	การพูดตั้งคำถาม	การพูดเล่าเรื่อง	การพูดแสดงความคิดเห็น
6	ด.ญ.มริษา สอดกัฒนสัน	เด็กผู้หญิง เพราะอยากเล่นน้ำ	ถามคุณตาว่าทำไมไม่เล่นน้ำกับพวกเด็ก ๆ	คุณตาพาเด็ก ๆ ไปเล่นน้ำในคลอง มีทั้งเด็กผู้หญิงและเด็กผู้ชายเล่นน้ำกัน อย่างสนุกสนาน เด็กผู้หญิงเอาผ้าเช็ดตัวมานุ่งเป็นชุดว่ายน้ำ และก็ช่วยกันใส่ผ้าให้เพื่อนด้วย เด็กผู้ชายกระโดดน้ำกันมีเด็กเป็นต้นไม้โหนเหมือนทาทานแล้วกระโดดลงมาจากสูง ๆ	การพูดแสดงความคิดเห็น นำลูกเหมือนกันนะ แต่มีคุณตาเด็ก ๆ อยู่

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	พฤติกรรมการสามารถทางการพูด			
		การพูดแสดงความต้องการ	การพูดตั้งคำถาม	การพูดเล่าเรื่อง	การพูดแสดงความคิดเห็น
7	ด.ญ.ณัชฌา ปลั่งการ	เด็กผู้หญิง เพราะอยากเล่นน้ำ	ถามคุณตาว่าทำไมไม่เล่นน้ำกับเด็ก ๆ	คุณตาพาเด็ก ๆ ไปเล่นน้ำในคลอง เด็กผู้หญิงและเด็กผู้ชายเล่นน้ำกัน แต่คุณตาไม่ได้เล่น นั่งดูเด็ก ๆ เล่นสนุกสนาน เด็กผู้หญิงใส่ผ้าเช็ดตัวเป็นชุดว่ายน้ำ แล้วว่ายน้ำกัน เด็กผู้ชายกระโดดน้ำกัน แล้วก็ดำน้ำ มีเด็กปีนต้นไม้แล้วกระโดดลงมา	การพูดเล่นน้ำหลายคน

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	พฤติกรรมความสามารถทางการพูด			
		การพูดแสดงความต้องการ	การพูดตั้งคำถาม	การพูดเล่าเรื่อง	การพูดแสดงความคิดเห็น
8	ค.ญ.เบญญาภา วงศ์รักษ์	เด็กผู้หญิง เพราะอยากเล่นน้ำ	ถามเด็กผู้หญิงที่เล่นน้ำทำไมไม่ใส่ชุดว่ายน้ำ	คุณตาพาเด็กๆ ไปเล่นน้ำ เด็กผู้หญิงใส่ชุดเอาผ้าเช็ดตัวมาห่ม เด็กผู้ชายเล่นน้ำกันอย่างสนุกสนาน เด็กผู้ชายกระโดดน้ำกัน ปั่นต้นไม้ โหหนะเชือก กระโดดน้ำ ดำน้ำได้กัน	เหมือนคลองที่บ้านหนูเลยค่ะ
9	ค.ญ.ปพิชญา บุญสาร	เด็กผู้หญิง เพราะอยากเล่นน้ำ	ถามเด็กผู้ชายที่กระโดดน้ำว่าไม่กลัวแขนหักหรือ	คุณตาพาเด็กๆ ไปเล่นน้ำในคลอง เด็กผู้หญิงกับเด็กผู้ชายเล่นน้ำกันอย่างสนุกสนาน เด็กผู้หญิงเอาผ้าเช็ดตัวใส่เป็นชุดว่ายน้ำ เด็กผู้ชายกระโดดน้ำกัน มีเด็กปีนต้นไม้แล้วกระโดดลงน้ำ คุณตานิ้งดูเด็กๆ เล่นน้ำ	เคยไปเล่นน้ำแบบนี้ สนุกดี

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	พฤติกรรมการสามารถทางการพูด			
		การพูดแสดงความต้องการ	การพูดตั้งคำถาม	การพูดเล่าเรื่อง	การพูดแสดงความคิดเห็น
10	ค.ญ.แก้วรัตน์ ฉิมพาลีสวัสดิ์	เด็กผู้หญิง เพราะอยากเล่นน้ำ	ถามเด็กผู้หญิงว่ากำลังเล่นอะไร	คุณตานั่งดูเด็กเล่นน้ำ เด็กผู้หญิงกับเด็กผู้ชายเล่นน้ำกันกระโดดน้ำกัน	อยากเล่นน้ำด้วย น่าคงจะเย็นดี และน่าสนุก
11	ค.ช.อดุลกต แรมเมืองกลาง	เด็กผู้ชาย เพราะอยากว่ายน้ำเก่งจะแข่งกับเพื่อน	ถามคุณตาว่าทำไมไม่เล่นน้ำกับพวกเด็ก ๆ	คุณตาพาเด็ก ๆ ไปเล่นน้ำ แต่คุณตานั่งดูเด็กไม่ยอมลงไปเล่นน้ำ เด็กผู้หญิงได้ผ้าเช็ดตัวแทนชุดว่ายน้ำ และก๊วกันเล่นว่ายน้ำ เด็กผู้ชายกระโดดน้ำกับค่าน้ำ ได้จับกันในน้ำ คุณตาพาเด็กไปเล่นน้ำ	น้ำลึกมากนะ เหมือนที่บ้านเลย

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	พฤติกรรมความสามารถทางการพูด			
		การพูดแสดงความต้องการ	การพูดตั้งคำถาม	การพูดเล่าเรื่อง	การพูดแสดงความคิดเห็น
12	ค.ญ.ภัสรา สุจริต	เด็กหญิง เพราะอยากเล่นน้ำ ใส่สายแบบนี้	ถามคุณตาว่าทำไมไม่เล่นน้ำกับพวกเด็ก ๆ	คุณตาไปกับเด็ก ๆ เล่นน้ำ แต่คุณตานั่งดูอย่างเดียว เด็กผู้หญิงนั่งฟ้าเซ็ดตัวลงเล่นน้ำ เด็กผู้ชายเล่นโต้กลับกัน ในน้ำ กระโดดน้ำกันด้วย	คุณตาใจดีพาเด็ก ๆ ไปเล่นน้ำ

ภาคผนวก ง

การประเมินความสอดคล้องของเครื่องมือวิจัย

**แบบสรุปผลการพิจารณาความสอดคล้องของแบบทดสอบความสามารถในการพูด
ของเด็กปฐมวัยก่อนทดลองและหลังการทดลองของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน**

จำนวน ภาพที่	รายการประเมิน	ผลการประเมิน ของผู้เชี่ยวชาญ					ค่าความ สอดคล้อง	สรุป
		1	2	3	4	5		
1	คุณตาทาเด็กๆ หลายคนไป เล่นน้ำในคลอง น้ำไม่ลึก มี ทั้งเด็กผู้หญิงและเด็กผู้ชาย เด็กเล่นน้ำกัน อย่าง สนุกสนาน เด็กผู้หญิงบาง คนใช้ผ้าห่มของตัวเอง เอา มือตีน้ำได้บ้าง ทำให้ผ้าห่ม พอง เหมือนลูกโป่ง และ ลอยในน้ำได้ เด็กผู้ชายเล่น หมาเฝ้าลอยในน้ำ ใช้ ผ้าขาวม้าเล่นเป็นหมาเฝ้า ลอยน้ำ เด็กผู้ชายบางคนก็ กระโดดน้ำเล่นคุณตาทะคอบ ดูเด็กเล่นน้ำด้วย	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้

แบบสรุปผลการพิจารณาความสอดคล้องของคำคั้งจอง

ลำดับ ที่	รายการประเมิน			ผลการประเมิน ของผู้เชี่ยวชาญ					ค่าความ สอดคล้อง	สรุป
	สัปดาห์	วัน	คำคั้งจองเรื่อง	1	2	3	4	5		
1	1	จันทร์ อังคาร พุธ พฤหัสบดี	อ้ายเข้ออโยง นกบิน มดงาน ผลไม้ไทย	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
2	2	จันทร์ อังคาร พุธ พฤหัสบดี	วึ่งเปี้ยว ปลุกผักกัน ภูเขา คมนาคน	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
3	3	จันทร์ อังคาร พุธ พฤหัสบดี	ม้อก้านกล้วย ลม ครอบคร้วของน้น แมลงปอ	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
4	4	จันทร์ อังคาร พุธ พฤหัสบดี	เดินกะลา น้ำ นก กบ	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
5	5	จันทร์ อังคาร พุธ พฤหัสบดี	ต้นไม้อากมีเพื่อน ต้นเช่า ผีเสื้อ เจ็ดวัน	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้

ลำดับ ที่	รายการประเมิน			ผลการประเมิน ของผู้เชี่ยวชาญ					ค่าความ สอดคล้อง	สรุป
	สัปดาห์	วัน	คำคําสั่งของเรื่อง	1	2	3	4	5		
6	6	จันทร์ อังคาร พุธ พฤหัสบดี	ต้นไม้อยากมีเพื่อน ลูกสัตว์ หนอน ขนมไทย	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
7	7	จันทร์ อังคาร พุธ พฤหัสบดี	ต้นไม้อยากมีเพื่อน ตำรวจ แมงมุม เพื่อน	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
8	8	จันทร์ อังคาร พุธ พฤหัสบดี	ต้นไม้อยากมีเพื่อน กระต่าย คบมือ ฝัน	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
9	9	จันทร์ อังคาร พุธ พฤหัสบดี	ลองสัมผัสคูลี ลิง ปู หึ่งห้อย	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
10	10	จันทร์ อังคาร พุธ พฤหัสบดี	ลองสัมผัสคูลี ไม้กวาด ปลา ผัก	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
11	11	จันทร์ อังคาร พุธ พฤหัสบดี	ลองสัมผัสคูลี แปรงฟัน เบ็ดน้อย แมลงวัน	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้

ลำดับ ที่	รายการประเมิน			ผลการประเมิน ของผู้เชี่ยวชาญ					ค่าความ สอดคล้อง	สรุป
	สัปดาห์	วัน	คำคลังของเรื่อง	1	2	3	4	5		
12	12	จันทร์ อังคาร พุธ พฤหัสบดี	ลองสัมผัสคู่มือ ครู นิ้วมือ bung	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้

**แบบสรุปผลการพิจารณาความสอดคล้องของแผนการจัดประสบการณ์
พัฒนาความสามารถในการพูด ชั้นอนุบาลปีที่ 2 ของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน**

ลำดับ ที่	รายการประเมิน	ผลการประเมิน ของผู้เชี่ยวชาญ					ค่าความ สอดคล้อง	สรุป
		1	2	3	4	5		
1	สัปดาห์ที่ 1	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
2	สัปดาห์ที่ 2	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
3	สัปดาห์ที่ 3	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
4	สัปดาห์ที่ 4	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
5	สัปดาห์ที่ 5	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
6	สัปดาห์ที่ 6	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
7	สัปดาห์ที่ 7	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
8	สัปดาห์ที่ 8	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
9	สัปดาห์ที่ 9	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
10	สัปดาห์ที่ 10	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
11	สัปดาห์ที่ 11	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
12	สัปดาห์ที่ 12	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้

แบบสรุปผลการพิจารณาความสอดคล้องของแบบทดสอบความสามารถในการพูด
ของเด็กปฐมวัยหลังการทดลองทุกสัปดาห์ของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน

จำนวน ภาพที่	รายการประเมิน	ผลการประเมิน ของผู้เชี่ยวชาญ					ค่าความ สอดคล้อง	สรุป
		1	2	3	4	5		
1	คุณแม่กำลังตากผ้าอยู่ที่ราวตาก ผ้าหน้าบ้าน	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
2	เด็กผู้หญิงกับคุณแม่ ไปซื้อ ผลไม้ที่ตลาด	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
3	แม่นอนกอดลูกด้วยความรัก ขณะให้ลูกกินนมอยู่ใน ห้องนอนที่บ้าน	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
4	เด็กผู้ชายกับเด็กผู้หญิง ซึ่งเป็น ลูกโหว่คุณแม่ก่อนไป โรงเรียน และกลับจาก โรงเรียนที่ห้องรับแขกในบ้าน พ่อกับแม่ดีใจที่ลูกเป็นเด็กดี	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
5	เด็ก 2 คนขึ้นไปบนหลังคาบ้าน เพราะฝนตกหนัก น้ำท่วม สาเหตุจากคนลักลอบ ตัดไม้ ทำลายป่า	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
6	เด็กผู้ชายกับเด็กผู้หญิงกำลัง ปล่อยปลาที่แม่น้ำใกล้วัด เพราะสงสารปลา	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้

**แบบสรุปผลการพิจารณาความสอดคล้องของแบบทดสอบความสามารถในการพูด
ของเด็กปฐมวัยหลังการทดลองทุกสัปดาห์ของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน**

จำนวน ภาพที่	รายการประเมิน	ผลการประเมิน ของผู้เชี่ยวชาญ					ค่าความ สอดคล้อง	สรุป
		1	2	3	4	5		
7	เด็กหลายคนกำลังช่วยกันทำ ความสะอาด ปัดกวาด เช็ดถู ห้องเรียนให้สะอาด	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
8	เด็กผู้ชายกับน้องสาวกำลังตัก บาตรในตอนเช้า	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
9	เด็กผู้ชายกับเด็กผู้หญิงทั้ง 3 คน เป็นเพื่อนกัน แบ่งผลไม้กัน รับประทานอยู่	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
10	เด็กผู้ชายกับเด็กผู้หญิง 2 คน กำลังรดน้ำต้นไม้ที่ปลูกไว้ใน สวน	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
11	คุณพ่อไม่สบายนอนพักรักษา อยู่ที่โรงพยาบาล คุณแม่ และ ลูกชายมาดูแลป้อนข้าวป้อนน้ำ เช็ดหน้าให้คุณพ่อเพื่อเป็น กำลังใจ อยากให้คุณพ่อหาย ป่วยเร็วๆ	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
12	เด็กผู้หญิงคนหนึ่งมาตรวจ ร่างกายกับคุณหมอในห้อง ตรวจคนไข้ที่คลินิก	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้

ภาคผนวก จ

วิธีการวัดอัตราพัฒนาการจากคะแนนการวัด 12 สัปดาห์

ด้านที่ 1 แสดงอัตราพัฒนาการด้านพฤติกรรมทางการพูดแสดงความต้องการ

คะแนนพัฒนาการของคนที่ 1 เท่ากับ 1 1 2 1 1 1 2 3 1 1 2 2

$$= (1-1)+(2-1)+(1-2)+(1-1)+(1-1)+(2-1)+(3-2)+(1-3)+(1-1)+(2-1)+(2-2)$$

$$= \frac{0+1+(-1)+0+0+1+1+(-2)+0+1-0}{11}$$

$$= \frac{1}{11}$$

$$= 0.1$$

คะแนนพัฒนาการของคนที่ 2 เท่ากับ 3 2 3 1 1 2 3 3 2 3 3 2

$$= (2-3)+(3-2)+(1-3)+(1-1)+(2-1)+(3-2)+(3-3)+(2-3)+(3-2)+(3-3)+(2-3)$$

$$= \frac{(-1)+1+(-2)+0+1+1+0+(-1)+1+0+(-1)}{11}$$

$$= \frac{-1}{11}$$

$$= 0.1$$

คะแนนพัฒนาการของคนที่ 3 เท่ากับ 1 2 2 1 1 2 3 2 2 2 2 3

$$= (2-1)+(2-2)+(1-2)+(1-1)+(2-1)+(3-2)+(2-3)+(2-2)+(2-2)+(3-2)$$

$$= \frac{1+0+(-1)+0+1+1+(-1)+0+0+0+1}{11}$$

$$= \frac{2}{11}$$

$$= 0.2$$

คะแนนพัฒนาการของคนที่ 4 เท่ากับ 1 2 1 1 1 2 2 2 2 2 3

$$= (2-1)+(1-2)+(1-1)+(1-1)+(2-1)+(2-2)+(2-2)+(2-2)+(2-2)+(2-2)+(3-2)$$

$$= \frac{1-(-1)+0+0+1+0+0+0+0+0+1}{11}$$

$$= \frac{2}{11}$$

$$= 0.2$$

คะแนนพัฒนาการของคนที่ 5 เท่ากับ 1 1 1 1 1 1 2 2 2 1 2 3

$$= (1-1)+(1-1)+(1-1)+(1-1)+(1-1)+(1-1)+(2-1)+(2-2)+(2-2)+(1-2)+(2-1)+(3-2)$$

$$= \frac{0+0+0+0+0+1+0+0+(-1)+1+1}{11}$$

$$= \frac{2}{11}$$

$$= 0.2$$

คะแนนพัฒนาการของคนที่ 6 เท่ากับ 1 1 1 1 1 1 2 1 3 1 3

$$= (1-1)+(1-1)+(1-1)+(1-1)+(1-1)+(1-1)+(2-1)+(1-2)+(3-1)+(1-3)+(3-1)$$

$$= \frac{0+0+0+0+0+0+1+(-1)+2+(-2)+2}{11}$$

$$= \frac{2}{11}$$

$$= 0.2$$

คะแนนพัฒนาการของคนที่ 7 เท่ากับ 1 1 1 1 1 2 3 2 3 1 2

$$= (1-1)+(1-1)+(1-1)+(1-1)+(1-1)+(2-1)+(3-2)+(2-3)+(3-2)+(1-3)+(2-1)$$

$$= \frac{0+0+0+0+0+1+1+(-1)+1+(-2)+1}{11}$$

$$= \frac{1}{11}$$

$$= 0.1$$

คะแนนพัฒนาการของคนที่ 8 เท่ากับ 1 1 1 1 1 2 1 1 1 1 2

$$= (1-1)+(1-1)+(1-1)+(1-1)+(1-1)+(2-1)+(1-2)+(1-1)+(1-1)+(1-1)+(2-1)$$

$$= \frac{0+0+0+0+0+1+(-1)+0+0+0+1}{11}$$

$$= \frac{1}{11}$$

$$= 0.1$$

คะแนนพัฒนาการของคนที่ 9 เท่ากับ 1 2 1 1 1 3 2 2 3 3 3 3

$$= (2-1)+(1-2)+(1-1)+(1-1)+(3-1)+(2-3)+(2-2)+(3-2)+(3-3)+(3-3)+(3-3)$$

$$= \frac{1+(-1)+0+0+2+(-1)+0+1+0+0+0}{11}$$

$$= \frac{2}{11}$$

$$= 0.2$$

คะแนนพัฒนาการของคนที่ 10 เท่ากับ 1 1 1 1 1 2 1 1 2 2 3

$$= (1-1)+(1-1)+(1-1)+(1-1)+(1-1)+(2-1)+(1-2)+(1-1)+(2-1)+(2-2)+(3-2)$$

$$= \frac{0+0+0+0+0+1+(-1)+0+1+0+1}{11}$$

$$= \frac{2}{11}$$

$$= 0.2$$

คะแนนพัฒนาการของคนที่ 11 เท่ากับ 1 1 1 1 1 1 2 1 1 1 2 2

$$= (1-1)+(1-1)+(1-1)+(1-1)+(1-1)+(2-1)+(1-2)+(1-1)+(1-1)+(2-1)+(2-2)$$

$$= \frac{0+0+0+0+0+1+(-1)+0+0+1+0}{11}$$

$$= \frac{1}{11}$$

$$= 0.1$$

คะแนนพัฒนาการของคนที่ 12 เท่ากับ 2 2 1 1 1 1 2 2 1 1 1 2

$$= (2-2)+(1-2)+(1-1)+(1-1)+(1-1)+(2-1)+(2-2)+(1-2)+(1-1)+(1-1)+(2-1)$$

$$= \frac{0+(-1)+0+0+0+1+0+(-1)+1+0+1}{11}$$

$$= \frac{0}{11}$$

$$= 0$$

จากการวิเคราะห์คะแนนพัฒนาการด้านที่ 1 ในช่วงเวลา 12 สัปดาห์ พบว่า คนที่ 1 คนที่ 7 คนที่ 8 และคนที่ 11 มีอัตราพัฒนาการทางการพูดเฉลี่ย 0.1 คะแนนต่อครั้ง คนที่ 2 มีอัตราพัฒนาการทางการพูดเฉลี่ย 0.1 ต่อครั้ง คนที่ 3 คนที่ 4 คนที่ 5 คนที่ 6 คนที่ 9 และคนที่ 10 มีอัตราพัฒนาการเฉลี่ย 0.2 คะแนนต่อครั้ง คนที่ 12 มีอัตราพัฒนาการเท่าเดิมต่อครั้ง

ด้านที่ 2 แสดงอัตราพัฒนาการด้านพฤติกรรมทางการพูดตั้งคำถาม

คะแนนพัฒนาการของคนที่ 1 เท่ากับ 2 2 3 3 2 2 3 2 3 3 3 3

$$= (2-2)+(3-2)+(3-3)+(2-3)+(2-2)+(3-2)+(2-3)+(3-2)+(3-3)+(3-3)+(3-3)$$

$$= \frac{0+1+0+(-1)+0+1+(-1)+1+0+0+0}{11}$$

$$= \frac{1}{11}$$

$$= 0.1$$

คะแนนพัฒนาการของคนี 2 เท่ากับ 2 2 3 3 3 3 3 3 3 3 3 3

$$= (2-2)+(3-2)+(3-3)+(3-3)+(3-3)+(3-3)+(3-3)+(3-3)+(3-3)+(3-3)+(3-3)$$

$$= \frac{0+1+0+0+0+0+0+0+0+0+0}{11}$$

$$= \frac{1}{11}$$

$$= 0.1$$

คะแนนพัฒนาการของคนที่ 3 เท่ากับ 2 2 3 2 2 2 3 2 2 3 3 3

$$= (2-2)+(3-2)+(2-3)+(2-2)+(2-2)+(3-2)+(2-3)+(2-2)+(3-2)+(3-3)+(3-3)$$

$$= \frac{0+1+(-1)+0+0+1+(-1)+0+1+0+0}{11}$$

$$= \frac{1}{11}$$

$$= 0.1$$

คะแนนพัฒนาการของคนที่ 4 เท่ากับ 3 3 3 3 3 3 3 3 2 3 2 3

$$= (3-3)+(3-3)+(3-3)+(3-3)+(3-3)+(3-3)+(3-3)+(2-3)+(3-2)+(2-3)+(3-2)$$

$$= \frac{0+0+0+0+0+0+0+(-1)+1+(-1)+1}{11}$$

$$= \frac{0}{11}$$

$$= 0$$

คะแนนพัฒนาการของคนที่ 5 เท่ากับ 2 2 2 3 3 3 3 3 2 3 2 3

$$= (2-2)+(2-2)+(3-2)+(3-3)+(3-3)+(3-3)+(3-3)+(2-3)+(3-2)+(2-3)+(3-2)$$

$$= \frac{0+0+1+0+0+0+0+(-1)+1+(-1)+1}{11}$$

$$= \frac{1}{11}$$

$$= 0.1$$

คะแนนพัฒนาการของคนที่ 6 เท่ากับ 2 2 3 3 2 2 3 2 2 3 2 2

$$= (2-2)+(3-2)+(3-3)+(2-3)+(2-2)+(3-2)+(2-3)+(2-2)+(3-2)+(2-3)+(2-2)$$

$$= \frac{0+1+0+(-1)+0+1+(-1)+0+1+(-1)+1+0}{11}$$

$$= \frac{0}{11}$$

$$= 0$$

คะแนนพัฒนาการของคนที่ 7 เท่ากับ 2 2 3 2 3 3 3 2 3 3 3 3

$$= (2-2)+(3-2)+(2-3)+(3-2)+(3-3)+(3-3)+(2-3)+(3-2)+(3-3)+(3-3)+(3-3)$$

$$= \frac{0+1+(-1)+1+0+0+(-1)+1+0+0+0}{11}$$

$$= \frac{1}{11}$$

$$= 0.1$$

คะแนนพัฒนาการของคนที่ 8 เท่ากับ 2 2 3 2 3 3 3 2 3 2 3 2

$$= (2-2)+(3-2)+(2-3)+(3-2)+(3-3)+(3-3)+(2-3)+(3-2)+(2-3)+(3-2)+(2-3)$$

$$= \frac{0+1+(-1)+1+0+0+(-1)+1+(-1)+1+(-1)}{11}$$

$$= \frac{0}{11}$$

$$= 0$$

คะแนนพัฒนาการของคนที่ 9 เท่ากับ 2 2 2 3 3 3 3 3 3 3 2

$$= (2-2)+(2-2)+(3-2)+(3-3)+(3-3)+(3-3)+(3-3)+(3-3)+(3-3)+(3-3)+(2-3)$$

$$= \frac{0+0+1+0+0+0+0+0+0+0+(-1)}{11}$$

$$= \frac{0}{11}$$

$$= 0$$

คะแนนพัฒนาการของคนที่ 10 เท่ากับ 2 2 2 2 2 2 3 3 3 2 3 2

$$= (2-2)+(2-2)+(2-2)+(2-2)+(3-2)+(3-3)+(3-3)+(3-3)+(2-3)+(3-3)+(2-3)$$

$$= \frac{0+0+0+0+0+1+0+0+(-1)+1+(-1)}{11}$$

$$= \frac{0}{11}$$

$$= 0$$

คะแนนพัฒนาการของคนที่ 11 เท่ากับ 2 2 2 2 2 2 3 3 3 3 3 3

$$= (2-2)+(2-2)+(2-2)+(2-2)+(2-2)+(3-2)+(3-3)+(3-3)+(3-3)+(3-3)+(3-3)$$

$$= \frac{0+0+0+0+0+1+0+0+0+0+0}{11}$$

$$= \frac{1}{11}$$

$$= 0.1$$

$$\begin{aligned}
& \text{คะแนนพัฒนาการของคนที่ 12 เท่ากับ } 2 \ 2 \ 2 \ 2 \ 2 \ 2 \ 3 \ 3 \ 3 \ 2 \ 2 \ 3 \\
& = (2-2)+(2-2)+(2-2)+(2-2)+(2-2)+(3-2)+(3-3)+(3-3)+(2-3)+(2-2)+(3-2) \\
& = \frac{0+0+0+0+0+1+0+0+(-1)+0+1}{11} \\
& = \frac{1}{11} \\
& = 0.1
\end{aligned}$$

จากการวิเคราะห์คะแนนพัฒนาการด้านที่ 2 ในช่วงเวลา 12 สัปดาห์ พบว่า คนที่ 1 คนที่ 2 คนที่ 3 คนที่ 5 คนที่ 7 คนที่ 11 และคนที่ 12 มีอัตราพัฒนาการเฉลี่ย 0.1 ต่อครั้ง คนที่ 4 คนที่ 6 คนที่ 8 คนที่ 9 และคนที่ 10 มีอัตราพัฒนาการเฉลี่ยเท่าเดิมต่อครั้ง

ด้านที่ 3 แสดงอัตราพัฒนาการด้านพฤติกรรมทางการพูดเล่าเรื่องราว

$$\begin{aligned}
& \text{คะแนนพัฒนาการของคนที่ 1 เท่ากับ } 2 \ 2 \ 3 \ 3 \ 2 \ 2 \ 3 \ 3 \ 3 \ 3 \ 3 \ 3 \\
& = (2-2)+(3-2)+(3-3)+(2-3)+(2-2)+(3-2)+(3-3)+(3-3)+(3-3)+(3-3)+(3-3) \\
& = \frac{0+1+0+(-1)+0+1+0+0+0+0+0}{11} \\
& = \frac{1}{11} \\
& = 0.1
\end{aligned}$$

คะแนนพัฒนาการของคนที่ 2 เท่ากับ 3 3 3 3 3 3 3 3 3 3 3

$$= (3-3)+(3-3)+(3-3)+(3-3)+(3-3)+(3-3)+(3-3)+(3-3)+(3-3)+(3-3)+(3-3)$$

$$= \frac{0+0+0+0+0+0+0+0+0+0+0}{11}$$

$$= \frac{0}{11}$$

$$= 0$$

คะแนนพัฒนาการของคนที่ 3 เท่ากับ 2 3 2 2 3 3 3 3 3 3 3

$$= (3-2)+(2-3)+(2-2)+(3-2)+(3-3)+(3-3)+(3-3)+(3-3)+(3-3)+(3-3)+(3-3)$$

$$= \frac{1+(-1)+0+1+0+0+0+0+0+0+0}{11}$$

$$= \frac{1}{11}$$

$$= 0.1$$

คะแนนพัฒนาการของคนที่ 4 เท่ากับ 2 3 3 3 3 3 3 3 3 3 3

$$= (3-2)+(3-3)+(3-3)+(3-3)+(3-3)+(3-3)+(3-3)+(3-3)+(3-3)+(3-3)+(3-3)$$

$$= \frac{1+0+0+0+0+0+0+0+0+0+0}{11}$$

$$= \frac{1}{11}$$

$$= 0.1$$

คะแนนพัฒนาการของคนที่ 5 เท่ากับ 3 2 3 3 3 3 2 2 3 3 3

$$= (2-3)+(3-2)+(3-3)+(3-3)+(3-3)+(3-3)+(2-3)+(2-2)+(3-2)+(3-3)+(3-3)$$

$$= \frac{(-1)+1+0+0+0+0+(-1)+0+1+0+0}{11}$$

$$= \frac{0}{11}$$

$$= 0$$

คะแนนพัฒนาการของคนที่ 6 เท่ากับ 2 2 3 2 2 2 3 3 3 3 3

$$= (2-2)+(3-2)+(2-3)+(2-2)+(2-2)+(3-2)+(3-3)+(3-3)+(3-3)+(3-3)+(3-3)$$

$$= \frac{0+1+(-1)+0+0+1+0+0+1+0+0}{11}$$

$$= \frac{1}{11}$$

$$= 0.1$$

คะแนนพัฒนาการของคนที่ 7 เท่ากับ 2 2 3 2 3 3 3 3 3 3 3

$$= (2-2)+(3-2)+(2-3)+(3-2)+(3-3)+(3-3)+(3-3)+(3-3)+(3-3)+(3-3)+(3-3)$$

$$= \frac{0+1+(-1)+1+0+1+0+0+0+0+0}{11}$$

$$= \frac{1}{11}$$

$$= 0.1$$

คะแนนพัฒนาการของคนที่ 8 เท่ากับ 2 2 3 2 3 3 3 2 3 3 3 3

$$= (2-2)+(3-2)+(2-3)+(3-2)+(3-3)+(3-3)+(2-3)+(3-2)+(3-3)+(3-3)+(3-3)$$

$$= \frac{0+1+(-1)+1+0+0+(-1)+1+0+0+0}{11}$$

$$= \frac{1}{11}$$

$$= 0.1$$

คะแนนพัฒนาการของคนที่ 9 เท่ากับ 3 3 3 3 3 3 3 3 3 2 3 3

$$= (3-3)+(3-3)+(3-3)+(3-3)+(3-3)+(3-3)+(3-3)+(3-3)+(2-3)+(3-2)+(3-3)$$

$$= \frac{0+0+0+0+0+0+0+0+(-1)+1+0}{11}$$

$$= \frac{0}{11}$$

$$= 0$$

คะแนนพัฒนาการของคนที่ 10 เท่ากับ 2 2 1 1 2 2 2 2 3 3 3 3

$$= (2-2)+(1-2)+(1-1)+(2-1)+(2-2)+(2-2)+(2-2)+(3-2)+(3-3)+(3-3)+(3-3)$$

$$= \frac{0+(-1)+0+1+0+1+0+0+0}{11}$$

$$= \frac{1}{11}$$

$$= 0.1$$

คะแนนพัฒนาการของคนที่ 11 เท่ากับ 3 3 2 2 3 3 3 3 3 3 3

$$= (3-3)+(2-3)+(2-2)+(3-2)+(3-3)+(3-3)+(3-3)+(3-3)+(3-3)+(3-3)+(3-3)$$

$$= \frac{0+(-1)+0+1+0+0+0+0+0}{11}$$

$$= \frac{0}{11}$$

$$= 0$$

คะแนนพัฒนาการของคนที่ 12 เท่ากับ 2 2 3 3 3 3 3 3 3 3 3

$$= (2-2)+(3-2)+(3-3)+(3-3)+(3-3)+(3-3)+(3-3)+(3-3)+(3-3)+(3-3)+(3-3)$$

$$= \frac{0+(-1)+0+0+0+0+0+0+0}{11}$$

$$= \frac{1}{11}$$

$$= 0.1$$

จากการวิเคราะห์คะแนนพัฒนาการ ด้านที่ 3 พบว่า คนที่ 1 คนที่ 3 คนที่ 4 คนที่ 6 คนที่ 7 คนที่ 8 และคนที่ 12 มีอัตราพัฒนาการเฉลี่ย 0.1 ต่อครั้ง คนที่ 2 คนที่ 5 คนที่ 9 และคนที่ 11 มีอัตราเฉลี่ยเท่าเดิมต่อครั้ง

ด้านที่ 4 แสดงอัตราพัฒนาการด้านพฤติกรรมทางการพูดแสดงความคิดเห็น

คะแนนพัฒนาการของคนที่ 1 เท่ากับ 1 1 1 1 1 2 1 2 3 3 3

$$= (1-1)+(1-1)+(1-1)+(1-1)+(1-1)+(2-1)+(1-2)+(2-1)+(3-2)+(3-3)+(3-3)$$

$$= \frac{0+0+0+0+0+1+(-1)+1+1+0+0}{11}$$

$$= \frac{2}{11}$$

$$= 0.2$$

คะแนนพัฒนาการของคนที่ 2 เท่ากับ 2 2 1 1 1 3 3 1 3 3 3

$$= (2-2)+(1-2)+(1-1)+(1-1)+(1-1)+(3-1)+(3-3)+(1-3)+(3-1)+(3-3)+(3-3)$$

$$= \frac{0+(-1)+0+0+0+2+0+(-2)+2+0+0}{11}$$

$$= \frac{1}{11}$$

$$= 0.1$$

คะแนนพัฒนาการของคนที่ 3 เท่ากับ 1 1 1 1 1 3 1 3 3 3 3

$$= (1-1)+(1-1)+(1-1)+(1-1)+(1-1)+(3-1)+(1-3)+(3-1)+(3-3)+(3-3)+(3-3)$$

$$= \frac{0+0+0+0+0+2+(-2)+2+0+0+0}{11}$$

$$= \frac{2}{11}$$

$$= 0.2$$

คะแนนพัฒนาการของคนที่ 4 เท่ากับ 1 1 1 1 1 1 1 2 3 3 3

$$= (1-1)+(1-1)+(1-1)+(1-1)+(1-1)+(1-1)+(1-1)+(2-1)+(3-2)+(3-3)+(3-3)$$

$$= \frac{0+0+0+0+0+0+0+1+1+0+0}{11}$$

$$= \frac{2}{11}$$

$$= 0.2$$

คะแนนพัฒนาการของคนที่ 5 เท่ากับ 1 1 1 1 1 1 3 1 3 3 3

$$= (1-1)+(1-1)+(1-1)+(1-1)+(1-1)+(1-1)+(3-1)+(1-3)+(3-1)+(3-3)+(3-3)$$

$$= \frac{0+0+0+0+0+0+2+(-2)+2+0+0}{11}$$

$$= \frac{2}{11}$$

$$= 0.2$$

คะแนนพัฒนาการของคนที่ 6 เท่ากับ 2 1 1 1 1 2 3 3 3 3 3

$$= (1-2)+(1-1)+(1-1)+(1-1)+(1-1)+(2-1)+(3-2)+(3-3)+(3-3)+(3-3)+(3-3)$$

$$= \frac{(-1)+0+0+0+0+1+1+0+0+0+0}{11}$$

$$= \frac{1}{11}$$

$$= 0.1$$

คะแนนพัฒนาการของคนที่ 7 เท่ากับ 1 1 1 1 1 2 3 2 3 3 3

$$= (1-1)+(1-1)+(1-1)+(1-1)+(1-1)+(2-1)+(3-2)+(2-3)+(3-2)+(3-3)+(3-3)$$

$$= \frac{0+0+0+0+0+1+1+(-1)+1+0+0}{11}$$

$$= \frac{2}{11}$$

$$= 0.2$$

คะแนนพัฒนาการของคนที่ 8 เท่ากับ 1 1 1 1 2 2 1 1 3 2 3

$$= (1-1)+(1-1)+(1-1)+(1-1)+(2-1)+(2-2)+(1-2)+(1-1)+(3-1)+(2-3)+(3-2)$$

$$= \frac{0+0+0+0+1+0+(-1)+0+2+(-1)+1}{11}$$

$$= \frac{2}{11}$$

$$= 0.2$$

คะแนนพัฒนาการของคนที่ 9 เท่ากับ 2 2 1 1 1 1 1 2 3 3 3

$$= (2-2)+(1-2)+(1-1)+(1-1)+(1-1)+(1-1)+(2-1)+(3-2)+(3-3)+(3-3)+(3-3)$$

$$= \frac{0+(-1)+0+0+1+0+0+1+1+0+0}{11}$$

$$= \frac{1}{11}$$

$$= 0.1$$

$$\begin{aligned}
& \text{คะแนนพัฒนาการของคนที่ 10 เท่ากับ } 3 \ 1 \ 1 \ 1 \ 1 \ 1 \ 1 \ 3 \ 1 \ 2 \ 3 \\
& = (1-3)+(1-1)+(1-1)+(1-1)+(1-1)+(1-1)+(1-1)+(3-1)+(1-3)+(2-1)+(3-2) \\
& = \frac{(-2)+0+0+0+0+0+0+2+(-2)+1+1}{11} \\
& = \frac{0}{11} \\
& = 0
\end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
& \text{คะแนนพัฒนาการของคนที่ 11 เท่ากับ } 2 \ 1 \ 1 \ 1 \ 1 \ 1 \ 1 \ 3 \ 3 \ 3 \ 3 \\
& = (1-2)+(1-1)+(1-1)+(1-1)+(1-1)+(1-1)+(1-1)+(3-3)+(3-3)+(3-3)+(3-3) \\
& = \frac{(-1)+0+0+0+0+0+0+2+0+0+0}{11} \\
& = \frac{1}{11} \\
& = 0.1
\end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
& \text{คะแนนพัฒนาการของคนที่ 12 เท่ากับ } 2 \ 1 \ 1 \ 1 \ 3 \ 1 \ 3 \ 3 \ 3 \ 2 \ 3 \\
& = (1-2)+(1-1)+(1-1)+(1-1)+(3-1)+(1-3)+(3-1)+(3-3)+(3-3)+(2-3)+(3-2) \\
& = \frac{(-1)+0+0+0+2+(-2)+2+0+0+(-1)+1}{11} \\
& = \frac{1}{11} \\
& = 0.1
\end{aligned}$$

จากการวิเคราะห์คะแนนพัฒนาการด้านที่ 4 ในช่วงเวลา 12 สัปดาห์ พบว่า คนที่ 1 คนที่ 3 คนที่ 4 คนที่ 5 คนที่ 7 คนที่ 8 มีอัตราพัฒนาการเฉลี่ย 0.2 ต่อครั้ง คนที่ 2 คนที่ 6 คนที่ 9 คนที่ 11 และคนที่ 12 มีอัตราพัฒนาการเฉลี่ย 0.1 ต่อครั้ง

ภาคผนวก ฉ

ตารางกิจกรรมการทดลองใช้คำคลังของ

สัปดาห์	วัน	ประเภทคำคล้องจอง	เรื่องคำคล้องจอง	พฤติกรรมที่ได้ จากคำคล้องจอง
1	วันจันทร์	พูดคำคล้องจอง ประกอบหนังสือ	อ้ายเข้ อ้ายโง	พูดแสดงความต้องการ พูดแสดงความคิดเห็น พูดเล่าเรื่องราว พูดตั้งคำถาม
	วันอังคาร	พูดคำคล้องจอง ประกอบท่าทาง	นกบิน	พูดแสดงความต้องการ พูดแสดงความคิดเห็น พูดเล่าเรื่องราว พูดตั้งคำถาม
	วันพุธ	พูดคำคล้องจอง ประกอบการเล่นนิ้วมือ	มดงาน	พูดแสดงความต้องการ พูดแสดงความคิดเห็น พูดเล่าเรื่องราว พูดตั้งคำถาม
	วันพฤหัสบดี	พูดคำคล้องจอง ปากเปล่า	ผลไม้ไทย	พูดแสดงความต้องการ พูดแสดงความคิดเห็น พูดเล่าเรื่องราว พูดตั้งคำถาม
2	วันจันทร์	พูดคำคล้องจอง ประกอบหนังสือ	วังเปี้ยว	พูดแสดงความต้องการ พูดแสดงความคิดเห็น พูดเล่าเรื่องราว พูดตั้งคำถาม
	วันอังคาร	พูดคำคล้องจอง ประกอบท่าทาง	ปลุกผักกั้น	พูดแสดงความต้องการ พูดแสดงความคิดเห็น พูดเล่าเรื่องราว พูดตั้งคำถาม

สัปดาห์	วัน	ประเภทคำคล้องจอง	เรื่องคำคล้องจอง	พฤติกรรมที่ได้ จากคำคล้องจอง
	วันพุธ	พูดคำคล้องจอง ประกอบการเล่นนิ้วมือ	ภูเขา	พูดแสดงความต้องการ พูดแสดงความคิดเห็น พูดเล่าเรื่องราว พูดตั้งคำถาม
	วันพฤหัสบดี	พูดคำคล้องจองปาก เปล่า	คนนาค	พูดแสดงความต้องการ พูดแสดงความคิดเห็น พูดเล่าเรื่องราว พูดตั้งคำถาม
3	วันจันทร์	พูดคำคล้องจอง ประกอบหนังสือ	ม้าก้านกล้วย	พูดแสดงความต้องการ พูดแสดงความคิดเห็น พูดเล่าเรื่องราว พูดตั้งคำถาม
	วันอังคาร	พูดคำคล้องจอง ประกอบท่าทาง	ลม	พูดแสดงความต้องการ พูดแสดงความคิดเห็น พูดเล่าเรื่องราว พูดตั้งคำถาม
	วันพุธ	พูดคำคล้องจอง ประกอบการเล่นนิ้วมือ	ครอบครัวของ ฉัน	พูดแสดงความต้องการ พูดแสดงความคิดเห็น พูดเล่าเรื่องราว พูดตั้งคำถาม
	วันพฤหัสบดี	พูดคำคล้องจอง ปากเปล่า	แมลงปอ	พูดแสดงความต้องการ พูดแสดงความคิดเห็น พูดเล่าเรื่องราว พูดตั้งคำถาม

สัปดาห์	วัน	ประเภทคำคล้องจอง	เรื่องคำคล้องจอง	พฤติกรรมที่ได้ จากคำคล้องจอง
4	วันจันทร์	พูดคำคล้องจอง ประกอบหนังสือ	เดินกะลา	พูดแสดงความต้องการ พูดแสดงความคิดเห็น พูดเล่าเรื่องราว พูดตั้งคำถาม
	วันอังคาร	พูดคำคล้องจอง ประกอบท่าทาง	น้ำ	พูดแสดงความต้องการ พูดแสดงความคิดเห็น พูดเล่าเรื่องราว พูดตั้งคำถาม
	วันพุธ	พูดคำคล้องจอง ประกอบการเล่นนิ้วมือ	นก	พูดแสดงความต้องการ พูดแสดงความคิดเห็น พูดเล่าเรื่องราว พูดตั้งคำถาม
	วันพฤหัสบดี	พูดคำคล้องจอง ปากเปล่า	กบ	พูดแสดงความต้องการ พูดแสดงความคิดเห็น พูดเล่าเรื่องราว พูดตั้งคำถาม
5	วันจันทร์	พูดคำคล้องจอง ประกอบหนังสือ	ต้นไม้ มือ ยาม มี เพื่อน	พูดแสดงความต้องการ พูดแสดงความคิดเห็น พูดเล่าเรื่องราว พูดตั้งคำถาม
	วันอังคาร	พูดคำคล้องจอง ประกอบท่าทาง	ตื่นเช้า	พูดแสดงความต้องการ พูดแสดงความคิดเห็น พูดเล่าเรื่องราว พูดตั้งคำถาม

สัปดาห์	วัน	ประเภทคำคล้องจอง	เรื่องคำคล้องจอง	พฤติกรรมที่ได้ จากคำคล้องจอง
	วันพุธ	พูดคำคล้องจอง ประกอบการเล่นนิ้วมือ	ผีเสื้อ	พูดแสดงความต้องการ พูดแสดงความคิดเห็น พูดเล่าเรื่องราว พูดตั้งคำถาม
	วันพฤหัสบดี	พูดคำคล้องจอง ปากเปล่า	เจ็ดวัน	พูดแสดงความต้องการ พูดแสดงความคิดเห็น พูดเล่าเรื่องราว พูดตั้งคำถาม
6	วันจันทร์	พูดคำคล้องจอง ประกอบหนังสือ	ต้นไม้อยากมี เพื่อน	พูดแสดงความต้องการ พูดแสดงความคิดเห็น พูดเล่าเรื่องราว พูดตั้งคำถาม
	วันอังคาร	พูดคำคล้องจอง ประกอบท่าทาง	ลูกสัตว์	พูดแสดงความต้องการ พูดแสดงความคิดเห็น พูดเล่าเรื่องราว พูดตั้งคำถาม
	วันพุธ	พูดคำคล้องจอง ประกอบการเล่นนิ้วมือ	หนอน	พูดแสดงความต้องการ พูดแสดงความคิดเห็น พูดเล่าเรื่องราว พูดตั้งคำถาม
	วันพฤหัสบดี	พูดคำคล้องจอง ปากเปล่า	ขนมไทย	พูดแสดงความต้องการ พูดแสดงความคิดเห็น พูดเล่าเรื่องราว พูดตั้งคำถาม

สัปดาห์	วัน	ประเภทคำคล้องจอง	เรื่องคำคล้องจอง	พฤติกรรมที่ได้ จากคำคล้องจอง
7	วันจันทร์	พูดคำคล้องจอง ประกอบหนังสือ	ต้นไม้้อยากมี เพื่อน	พูดแสดงความต้องการ พูดแสดงความคิดเห็น พูดเล่าเรื่องราว พูดตั้งคำถาม
	วันอังคาร	พูดคำคล้องจอง ประกอบท่าทาง	ตำรวจ	พูดแสดงความต้องการ พูดแสดงความคิดเห็น พูดเล่าเรื่องราว พูดตั้งคำถาม
	วันพุธ	พูดคำคล้องจอง ประกอบการเล่นนิ้วมือ	แมงมุม	พูดแสดงความต้องการ พูดแสดงความคิดเห็น พูดเล่าเรื่องราว พูดตั้งคำถาม
	วันพฤหัสบดี	พูดคำคล้องจอง ปากเปล่า	เพื่อน	พูดแสดงความต้องการ พูดแสดงความคิดเห็น พูดเล่าเรื่องราว พูดตั้งคำถาม
8	วันจันทร์	พูดคำคล้องจอง ประกอบหนังสือ	ต้นไม้้อยากมี เพื่อน	พูดแสดงความต้องการ พูดแสดงความคิดเห็น พูดเล่าเรื่องราว พูดตั้งคำถาม
	วันอังคาร	พูดคำคล้องจอง ประกอบท่าทาง	กระต่าย	พูดแสดงความต้องการ พูดแสดงความคิดเห็น พูดเล่าเรื่องราว พูดตั้งคำถาม

สัปดาห์	วัน	ประเภทคำคล้องจอง	เรื่องคำคล้องจอง	พฤติกรรมที่ได้ จากคำคล้องจอง
	วันพุธ	พูดคำคล้องจอง ประกอบการเล่นนิ้วมือ	ตบมือ	พูดแสดงความต้องการ พูดแสดงความคิดเห็น พูดเล่าเรื่องราว พูดตั้งคำถาม
	วันพฤหัสบดี	พูดคำคล้องจอง ปากเปล่า	ฝน	พูดแสดงความต้องการ พูดแสดงความคิดเห็น พูดเล่าเรื่องราว พูดตั้งคำถาม
9	วันจันทร์	พูดคำคล้องจอง ประกอบหนังสือ	ลองสัมผัสวัสดุ	พูดแสดงความต้องการ พูดแสดงความคิดเห็น พูดเล่าเรื่องราว พูดตั้งคำถาม
	วันอังคาร	พูดคำคล้องจอง ประกอบท่าทาง	ลิง	พูดแสดงความต้องการ พูดแสดงความคิดเห็น พูดเล่าเรื่องราว พูดตั้งคำถาม
	วันพุธ	พูดคำคล้องจอง ประกอบการเล่นนิ้วมือ	ปู	พูดแสดงความต้องการ พูดแสดงความคิดเห็น พูดเล่าเรื่องราว พูดตั้งคำถาม
	วันพฤหัสบดี	พูดคำคล้องจอง ปากเปล่า	หิ้งห้อย	พูดแสดงความต้องการ พูดแสดงความคิดเห็น พูดเล่าเรื่องราว พูดตั้งคำถาม

สัปดาห์	วัน	ประเภทคำคล้องจอง	เรื่องคำคล้องจอง	พฤติกรรมที่ได้ จากคำคล้องจอง
10	วันจันทร์	พูดคำคล้องจอง ประกอบหนังสือ	ลองสัมผัสคูลี	พูดแสดงความต้องการ พูดแสดงความคิดเห็น พูดเล่าเรื่องราว พูดตั้งคำถาม
	วันอังคาร	พูดคำคล้องจอง ประกอบท่าทาง	ไม้กวาด	พูดแสดงความต้องการ พูดแสดงความคิดเห็น พูดเล่าเรื่องราว พูดตั้งคำถาม
	วันพุธ	พูดคำคล้องจอง ประกอบการเล่นนิ้วมือ	ปลา	พูดแสดงความต้องการ พูดแสดงความคิดเห็น พูดเล่าเรื่องราว พูดตั้งคำถาม
	วันพฤหัสบดี	พูดคำคล้องจอง ปากเปล่า	ผัก	พูดแสดงความต้องการ พูดแสดงความคิดเห็น พูดเล่าเรื่องราว พูดตั้งคำถาม
11	วันจันทร์	พูดคำคล้องจอง ประกอบหนังสือ	ลองสัมผัสคูลี	พูดแสดงความต้องการ พูดแสดงความคิดเห็น พูดเล่าเรื่องราว พูดตั้งคำถาม
	วันอังคาร	พูดคำคล้องจอง ประกอบท่าทาง	แปรงฟัน	พูดแสดงความต้องการ พูดแสดงความคิดเห็น พูดเล่าเรื่องราว พูดตั้งคำถาม

สัปดาห์	วัน	ประเภทคำคล้องจอง	เรื่องคำคล้องจอง	พฤติกรรมที่ได้ จากคำคล้องจอง
	วันพุธ	พูดคำคล้องจอง ประกอบการเล่นนิ้วมือ	เบ็ดน้อย	พูดแสดงความต้องการ พูดแสดงความคิดเห็น พูดเล่าเรื่องราว พูดตั้งคำถาม
	วันพฤหัสบดี	พูดคำคล้องจอง ปากเปล่า	แมลงวัน	พูดแสดงความต้องการ พูดแสดงความคิดเห็น พูดเล่าเรื่องราว พูดตั้งคำถาม
12	วันจันทร์	พูดคำคล้องจอง ประกอบหนังสือ	ลองสัมผัสคู่มือ	พูดแสดงความต้องการ พูดแสดงความคิดเห็น พูดเล่าเรื่องราว พูดตั้งคำถาม
	วันอังคาร	พูดคำคล้องจอง ประกอบท่าทาง	ครู	พูดแสดงความต้องการ พูดแสดงความคิดเห็น พูดเล่าเรื่องราว พูดตั้งคำถาม
	วันพุธ	พูดคำคล้องจอง ประกอบการเล่นนิ้วมือ	นิ้วมือ	พูดแสดงความต้องการ พูดแสดงความคิดเห็น พูดเล่าเรื่องราว พูดตั้งคำถาม
	วันพฤหัสบดี	พูดคำคล้องจอง ปากเปล่า	บุง	พูดแสดงความต้องการ พูดแสดงความคิดเห็น พูดเล่าเรื่องราว พูดตั้งคำถาม

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - ชื่อสกุล	นางคณิตศร ตรีผล
วัน เดือน ปีเกิด	10 พฤศจิกายน 2514
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2535 ปนส. ประกาศนียบัตรนาฏศิลป์ชั้นสูง วิทยาลัยนาฏศิลป์จันทบุรี พ.ศ. 2539 ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) สาขาวิชาปฐมวัยศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
สถานที่ทำงาน	มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
ตำแหน่ง	อาจารย์พิเศษประจำภาควิชาการศึกษาปฐมวัย สังกัดคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี